APPENDICI HVIC

INEST QVADRVPLEX PSALTERIVM, VIDELICET HEBRAEVM, PVNctis uocalibus atq; accentibus illuſtratum, & Hebraica ueritas, diuo Hieronymo interprete: Græcum, & æditio ultima Latina autore incerto.

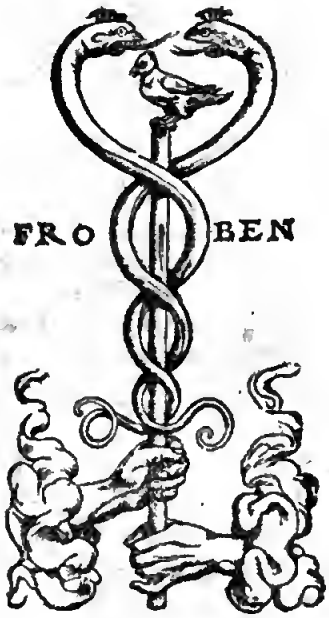

BASILEAE M D LIII

BRVNO AMORBACHIVS

BASILIENSIS, PIO LECTORI S. D.

DICI non poteſt quàm gratulemur rem latinam ab interitu penè ſuperiori ſeculo reuocatam, Laurētij Vallæ primum opera, deinde proximis annis mirum in modū ſtudio Politiani Hermolaiq; Barbari coilluſtratam. Sed eſt quur non minus aggaudere debeamus, nempe q̄ hoc tempore ueteri probatæq; theologiæ plurimum lucis acceſſurum ſperamus, ex hac caſtigatiſsima Hieronymianorum operum æditione, quam in primis Eraſmo, nonnihil etiam nobis ſtudioſi ferre debent acceptam. Emerſerūt ab hinc pauculos annos literæ Græcæ, & nūc quod animo geſtienti referimus quum in Gallijs, tū in Germanijs permulti feliciſsime græcātur, quod, haud ita diu, uel in ipſa Italia rarū erat. Sed & Hebraicæ illæ ſacratiſsimæ, quibus bona pars arcanæ ſcientiæ, hoc eſt, propheticorum myſteriorū nobis tradita eſt, doceri cœperunt, ſed quas non perinde multi complectantur, nimirū quòd exemplaria non ſint obuia typis hebraicis excuſa. Quapropter in rem ſtudioſorum huius linguę, ſimul quòd diuus Hieronymus dum pſalmos exponit, aut illorum utitur teſtimonio, lectionem Hebraicam, & Græcam quæ eſt interpretum Septuaginta, frequentiſsime citat: nos huic octauo tomo corollarij uice quadruplex Pſalterium adiecimus, uidelicet Hebraicū & huic oppoſitam diui Hieronymi uerſionem, quam uulgo Hebræā ueritatem appellant: Græcum item, cui reſpondet è regione translatio quę paſsim legitur ἑξαπλᾶ, hoc eſt, autore incerto, nonnunquam (ut dicam id quod res eſt) ὀλίγα ἀπὸ πασῶν ab exemplari Græco diſsidens. cuius rei culpa in interpretis oſcitantiam, an in librariorum incuriam, aut quod ueriſimilius ſit, alicuius nebulonis audacem imperitiam reijci debeat, nolo excutere in præſentia. Quid quòd Hebraicam ueritatem, ut uocāt, in Iudæorum noſtri temporis, ſic ſuſpicamur, gratiam: nam illorum expoſitionibus admodū fauet, nonnihil immutatā comperimus, ab aliquo hebraice docto, ſiquidem exemplari Veneto, cum uetuſtiſsimis Hieronymi codicibus, multis locis nō conueniebat. At enim nos pro uirili in hoc incubuimus, ut, quemadmodū cætera noſtra, ſic hæc in manus hominū quàm emendatiſsima uenirēt. Et in Hebraicis præcipue curauimus ut q̄mini mū ab archetypis & his antiquiſsimis diſcederemus. Quòd ſi ſomnus obrepſit nobis alicubi, facile ueniam dabit æquus lector, qui quū ipſam prouinciæ difficultatē, tum anguſtiam temporis, quo hæc feſtinantes abſoluere coacti ſumus, ſecum perpēderit. Porrò fatemur ingenue hoc negocij ἐκ παύλου θήσεως, quod aiunt, nos confeciſſe: ſed adiutos opera doctiſsimi pariter & humaniſsimi patris Conradi Pelicani Rubeaquenſis, ex familia diui Frāciſci, cuius auſpicio potiſsimum hęc res peracta eſt. Adiecimus ad ipſum Pſalterij calcem, inſtar coronidis, inſtitutiunculam in literas Hebraicas, uidelicet legendi modum oſtendentes, idq; oppidò per quàm paucis. Neq; enim is locus pati uidebatur, ut regularum quadrigas illuc inueheremus. Quòd ſi cui illa nō ſatisfaciunt, opus undecunq; doctiſsimi uiri Ioannis Reuchlini adeat, cui Rudimentorum titulum præfixit. Bene uale & Amorbachijs fauſta precator. Baſileæ, octauo calendas Septembreis Anno milleſimo quingenteſimo decimoſexto.

DIVI HIERONYMI

IN PSALMOS IVXTA HEBRAICAM VERITATEM AD SOPHRONIVM

PRAEFATIO.

CIO quoſdam putare Pſalterium in quinq; libros eſſe diuiſum, ut ubicunq; apud Septuaginta interpretes ſcriptum eſt, γένοιτο γένοιτο, id eſt fiat fiat, finis librorum ſit: pro quo in Hebræo legitur, Amen amen. Nos autem Hebræorum autoritatem ſequuti, & maxime apoſtolorum, qui ſemper in Nouo teſtamento, Pſalmorum librum nominãt, unum aſſerimus Pſalmorũ uolumen. Pſalmos omnes eorum teſtamur autorum, qui ponuntur in titulis, Dauid ſcilicet, Aſaph & Idithun, filiorum Core, Eman Ezrahitæ, Moyſi & Solomonis, & reliquorũ quos Eſdras primo uolumine comprehendit. Si enim amen, pro quo Aquila tranſtulit πεπιστωμένως, in fine tantummodo librorum poneretur, & non interdũ aut in exordio, aut in calce ſermonis ſiue ſententiæ, nunquã ſaluator in Euangelio loqueretur, Amen amen dico uobis: nec Pauli epiſtolæ, in medio illud opere cõtinerent. Moyſes quoq; & Hieremias, & cæteri in hunc modum multos haberent libros, qui in medijs uoluminibus ſuis, amen frequenter interſerunt. Sed & numerus uigintiduorum librorum Hebraicorum, & myſterium eiuſdem numeri commutabitur. Nam & titulus ipſe Hebraicus, ſepher tehillim סֵפֶר תְּהִלִּים quod interpretatur uolumen hymnorũ, apoſtolicæ autoritati congruens, nõ plures libros, ſed unum uolumen oſtendit. Quia igitur nunc cum Hebræo diſputãs, quædam pro domino ſaluatore de pſalmis teſtimonia protuliſti, uolensq; te illudere, per ſermones penè ſingulos aſſerebat nõ ita haberi in Hebræo, ut tu de Septuaginta interpretibus opponebas: ſtu dioſiſsime poſtulaſti, ut poſt Aquilam & Symmachum & Theodotionem, nouam æditionem latino ſermone transferrem. Aiebas enim te magis interpretum uarietate turbari, & amorem tuum quo laberis, uel translatione uel iudicio meo eſſe contentum. Vnde impulſus à te, cui & quæ poſſum debeo, & quæ non poſſum, rurſum me obtrectatorũ latratibus tradidi: maluiq; te uires potius meas, quàm uoluntatẽ in amicitia requirere. Certe confidenter dicã, & multos huius operis teſtes citabo, me nihil duntaxat ſententiæ de Hebraica ueritate mutaſſe. Sicubi ergo æditio mea à ueteribus diſcreparit, interroga quemlibet Hebræorum, & liquidò peruidebis, me ab æmulis fruſtra lacerari, qui malunt cõtemnere uideri præclara, quàm diſcere. Peruerſiſsimi homines. Nam quum ſemper nouas expetant uoluptates, & gulæ eorum uicina maria non ſufficiant, quur in ſolo ſtudio ſcriptu rarũ, ueteri ſapore contenti ſunt? Nec hoc dico, quo prædeceſſores meos mordeam, aut quicquàm his arbitrer detrahendum, quorum translationem diligẽtiſsime emendatam, olim meæ linguæ hominibus dederim: ſed quòd aliud ſit in eccleſijs Chriſto credentium Pſalmos legere, aliùd Iudæis ſingula uerba calumniantibus, reſpondere. Quod opuſculum meum, ſi in Græcum (ut polliceris) tranſtuleris, & imperitiæ meæ doctiſsimos quoſq; uiros teſtes facere uolueris, dicam tibi illud Horatianum,

In ſyluam ne ligna feras. Niſi quòd hoc habebo ſolamen, ſi
in labore communi intelligam mihi & laudem &
uituperationem tecum eſſe communem.
Vale.

Δαυὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος. α

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς ἐκπορεύσεις τοῦ ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Οἶδε γὰρ κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται. Ανεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. β

Ινα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου. Κύριος εἶπε πρός με, υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου, πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σωφρονήσατε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Αβεσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. γ

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με, πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ, πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ κύριε ἀντιλήπτωρ μού εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήπτωρ μού ἐστι. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τοῦ κύκλῳ συνεστηκότος μοι, ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν

Dauid prophetæ & regis Melos. I

BEatus uir qui non abijt in consilio impiorũ, & in uia peccatorũ nõ stetit, & in cathedra pestilentiæ nõ sedit. Sed in lege domini uolũtas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanquã lignum quod plãtatum est secus decursus aquarũ, quod fructũ suum dabit in tẽpore suo. Et foliũ eius non defluet, & omnia quæcũq; faciet prosperabũtur. Non sic impij nõ sic, sed tanquã puluis quẽ proijcit uentus à facie terræ. Ideo nõ resurgent impij in iudicio, neq; peccatores in consilio iustorum. Quoniã nouit dominus uiam iustorũ, & iter impiorum peribit.

Sine titulo apud Hebræos. II

QVare fremerũt gentes, & populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terræ, & principes conuenerũt in unum aduersus dominũ & aduersus Christum eius. Dirumpamus uincula ipsorũ, & proijciamus à nobis iugũ ipsorum. Qui habitat in cœlis irridebit eos, & dñs subsannabit eos. Tunc loquet ad eos in ira sua, & in furore suo conturbabit eos. Ego autem cõstitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctũ eius, prædicãs præceptũ eius. Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula à me & dabo tibi gẽtes hæreditatẽ tuam, & possessionẽ tuam terminos terræ. Reges eos in uirga ferrea, tanquã uas figuli cõfringes eos. Et nunc reges intelligite, erudimini qui iudicatis terrã. Seruite domino in timore, & exultate ei cum tremore. Apprehẽdite disciplinã ne quando irascatur dominus, & pereatis de uia iusta. Quũ exarserit in breui furor eius, beati omnes qui cõfidunt in eo.

Psalmus Dauid, quando fugiebat à facie Abesalom filij sui. III

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me, multi insurgunt aduersum me. Multi dicũt animæ meę, nõ est salus ipsi in deo eius. Tu aũt dñe susceptor meus es, gloria mea & exaltãs caput meũ. Voce mea ad dñm clamaui, & exaudiuit me de monte sancto suo. Ego dormiui & soporatus sum & exurrexi, qa dñs suscepit me. Nõ timebo milia populi circũdantis me, exurge dñe salũ me fac deus meus. Quoniã tu percussisti omẽs aduersantes mihi siue causa, dẽtes peccatorum

PSALMVS PRIMVS

BEATVS uir qui non abijt in consilio impiorum, & in uia peccatorum non stetit, & in cathedra derisorum non sedit. Sed in lege domini uoluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanquam lignum transplantatum, iuxta riuulos aquarum, quod fructũ suum dabit in tempore suo. Et foliũ eius nõ defluet, & omne quod faciet prosperabitur. Non sic impij, sed tanquam puluis quem proijcit uentus. Propterea nõ resurgent impij in iudicio, neq; peccatores in congregatione iustorum. Quoniã nouit dominus uiam iustorum, & iter impiorum peribit.

II

QVare turbabuntur gentes, & tribus meditabuntur inania? Consurgent reges terræ, & principes tractabũt pariter aduersum dominum, & aduersum Christum eius. Dirumpámus uincula eorum, & proijciamus à nobis laqueos eorum. Habitator cœli ridebit, dominus subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo cõturbabit eos. Ego autem ordinaui regem meum super Sion montem sanctum meum. Annuntiabo dei præceptum, dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrę. Pasces eos in uirga ferrea, ut uas figuli conteres eos. Nunc ergo reges intelligite, erudimini iudices terræ. Seruite domino in timore, & exultate in tremore. Adorate purè ne fortè irascaſ, & pereatis de uia. Quum exarserit post paululum furor eius, beati omnes qui sperant in eum.

Psalmus Dauid quum fugeret à facie Absolom filij sui. III

DOmine quare multiplicati sunt hostes mei, multi consurgunt aduersum me. Multi dicunt animæ meæ, non est salus huic in deo. Semper. Tu autem domine clypeus circa me, gloria mea & exaltans caput meum. Voce mea ad dominum clamabo, & exaudiet me de monte sancto suo. Semper. Ego dormiui & soporatus sum & uigilaui, quia dominus sustentauit me. Non timebo milia populi, qui circũdederunt me. Surge domine, saluũ me fac deus meus, quia percussisti omnium inimicorũ meorum maxillã, dentes impiorum

אַשְׁרֵי

אַשְׁרֵי־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים
לֹא יָשָׁב׃ כִּי אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה חֶפְצוֹ
וְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה׃ וְהָיָה
כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי־מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ
יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ׃ לֹא־כֵן הָרְשָׁעִים כִּי
אִם־כַּמֹּץ אֲשֶׁר־תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ׃ עַל־כֵּן
לֹא־יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים
בַּעֲדַת צַדִּיקִים׃ כִּי־יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ
צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

ב

לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ־
רִיק׃ יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְרוֹזְנִים
נוֹסְדוּ יָחַד עַל־יְהוָה וְעַל־מְשִׁיחוֹ׃
נְנַתְּקָה אֶת־מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ
עֲבוֹתֵימוֹ׃ יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק אֲדֹנָי
יִלְעַג־לָמוֹ׃ אָז יְדַבֵּר אֲלֵימוֹ בְאַפּוֹ
וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ׃ וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי
עַל־צִיּוֹן הַר־קָדְשִׁי׃ אֲסַפְּרָה אֶל־חֹק
יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם
יְלִדְתִּיךָ׃ שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם
נַחֲלָתֶךָ וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי־אָרֶץ׃ תְּרוֹעֵם
בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם׃
וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׂכִּילוּ הִוָּסְרוּ שֹׁפְטֵי
אָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה בְּיִרְאָה וְגִילוּ
בִּרְעָדָה׃ נַשְּׁקוּ־בַר פֶּן־יֶאֱנַף וְתֹאבְדוּ
וְתֹאבְדוּ דֶּרֶךְ כִּי־יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי
כָל־חוֹסֵי בוֹ׃

ג

מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי
אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ׃
יְהוָה מַה־רַּבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי׃
רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה־לּוֹ
בֵּאלֹהִים סֶלָה׃ וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי
כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי׃ קוֹלִי אֶל־יְהוָה
אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה׃ אֲנִי
שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמָכֵנִי׃
לֹא־אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ
עָלָי׃ קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי־
הִכִּיתָ אֶת־כָּל־אוֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים
שִׁבַּרְתָּ

τωλῶν σωτήριάς. Τῶ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Δ

ΕΝ ἐπικαλεῖσθαί με ἐσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλατύνας μοι, οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι, ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάσωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον, πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε, ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καιροῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ καὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ κληρονομούσης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ε

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Ὅτι πρός σε προσεύξομαι κύριε, τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωὶ παρασταθήσομαί σοι καὶ ὀψομαί, ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ χαμψήσουσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός. Ἀποπεσέτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔκβαλε αὐτούς, ὅτι παρεπικράναν σε κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σε, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε. Ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ς

catorum contriuiſti. Domini eſt ſalus, & ſuper populum tuum benedictio tua.

In finem in hymnis, pſalmus Dauid. III

QVum inuocarem exaudiuit me deus iuſtitiæ meæ, in tribulatione dilataſti mihi. Miſerere mei, & exaudi orationẽ meam. Filij hominũ uſq; quo graues corde, ut quid diligitis uanitatẽ & quæritis mẽdacium. Et ſcitote quoniã mirificauit dominus ſanctũ ſuũ, dominus exaudiet me quũ clamauero ad eum. Iraſcimini & nolite peccare, quæ dicitis in cordibus ueſtris, & in cubilibus ueſtris compũgimini. Sacrificate ſacrificium iuſtitiæ & ſperate in domino, multi dicunt quis oſtendet nobis bona. Signatum eſt ſuper nos lumẽ uultus tui domine, dediſti lętitiam in corde meo. A fructu frumẽti, uini & olei ſui multiplicati ſunt. In pace in idipſum dormiam & requieſcam. Quoniam tu domine ſinguläriter in ſpe, conſtituiſti me.

In finem, pro ea quæ hæreditatẽ conſequitur, pſalmus Dauid. V

VErba mea auribus percipe domine, intellige clamorem meum. Intende uoci oratiõis meæ, rex meus & deus meus. Quoniam ad te orabo domine, mane exaudies uocem meam. Mane aſtabo tibi & uidebo, quoniam non deus uolens iniquitatẽ tu es. Neq; habitabit iuxta te malignus, neq; permanebunt iniuſti ante oculos tuos. Odiſti omnes qui operãtur iniquitatẽ, perdes omnes qui loquũtur mendaciũ. Virum ſanguinum et doloſum abominabitur dñs, ego autem in multitudine miſericordię tuę. Introibo in domũ tuam, adorabo ad templũ ſanctum tuũ in timore tuo. Domine deduc me in iuſtitia tua, propter inimicos meos dirige in cõſpectu tuo uiam meã. Quoniã non eſt in ore eorũ ueritas: cor eorũ uanum eſt. Sepulchrũ patens eſt guttur eorum, linguis ſuis doloſe agebant, iudica illos deus. Decidant à cogitationibus ſuis, ſecundũ multitudinem impietatũ eorum expelle eos, qm̃ irritauerũt te dñe. Et lætentur omnes qui ſperant in te, in æternũ exultabunt & habitabis in eis. Et gloriabunt̃ in te omnes qui diligũt nomen tuũ, qm̃ tu benedices iuſto. Dñe ut ſcuto bonæ uolũtatis tuæ coronaſti nos.

In finem, in hymnis, pro octaua, pſalmus Dauid. VI

piorum confregiſti. Domini eſt ſalus ſuper populum tuum benedictio tua. Semper.

Victori, in canticis, Pſalmus Dauid IIII

INuocantē me exaudiſti me deus iuſtitiæ meę, in tribulatione dilataſti mihi, miſerere mei, & exaudi orationem meam. Filij uiri uſquequo inclyti mei, ignominioſe diligitis uanitatem quærentes mendacium. Semper. Et cognoſcite quoniam mirabilem reddidit dominus ſanctum ſuum, dominus exaudiet quū clamauero ad eum. Iraſcimini & nolite peccare, loquimini in cordibus ueſtris ſuper cubilia ueſtra, & tacete. Semper. Sacrificate ſacrificia iuſtitiæ, & fidite in domino. Multi dicunt quis oſtendit nobis bonum, leua ſuper nos lucem uultus tui domine. Dediſti lætitiam in corde meo, in tempore frumentū eorum & uinū eorum multiplicata ſunt. In pace ſimul requieſcā & dormiam, quia tu domine ſpecialiter ſecurum habitare feciſti me.

Victori, pro hæreditatibus, Pſalmus Dauid. V

VErba mea audi domine, intellige murmur meum. Aduerte ad uocem clamoris mei rex meus & deus meus, quia te deprecor. Domine mane audies uocem meam, mane præparabor ad te & contemplabor. Quoniam non deus uolens iniquitatem tu, nec habitabit iuxta te malignus. Non ſtabunt iniqui in conſpectu oculorum tuorum, odiſti omnes operantes iniquitatem. Perdes loquentes mendacium, uirum ſanguinum & doloſum abominabitur dominus. Ego autem in multitudine miſericordię tuæ introibo in domum tuam, adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo. Domine deduc me in iuſtitia tua propter inſidiatores meos, dirige ante faciem meam uiam tuam. Non eſt enim in ore eorum rectum, interiora eorum inſidiæ, ſepulchrum patens guttur eorum, linguam ſuam leuificant. Condemna eos deus, decidant à conſilijs ſuis iuxta multitudinem ſcelerum eorum expelle eos, quoniam prouocauerunt te. Et lætentur omnes qui ſperant in te, in perpetuum laudabūt, proteges eos & lætabuntur in te qui diligunt nomen tuum. Quoniam tu benedices iuſto, domine ut ſcuto placabilitatis coronabis eum.

Victori, in canticis, ſuper octaua, pſalmus Dauid. VI

שִׁבַרְתָּ׃ לְיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃

ד

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר
לְדָוִד׃

בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר
חָרַחְתָּ לִי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃
בְּנֵי־אִישׁ עַד־מָתַי כְּבוֹדִי לִבְלִמָּה תְּאֶהֱבוּן
רִיק תְּבַקְּשׁוּן כָּזָב סֶלָה׃ וּדְעוּ כִּי־
הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי
אֵלָיו׃ רִגְזוּ וְאַל־תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ
בִלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃
זִבְחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל־יְהוָה׃
רַבִּים אֹמְרִים מִי־יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ
אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי
מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃ בְּשָׁלוֹם
יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבָדָד
לָבֶטַח תושיבני׃

ה

לַמְנַצֵּחַ אֶל־הַנְּחִילוֹת
מִזְמוֹר לְדָוִד׃

אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי
אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי
בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ כִּי לֹא אֵל
חָפֵץ רֶשַׁע אַתָּה לֹא יְגוּרְךָ רָע׃ לֹא־
יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ־
דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃ וַאֲנִי
בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־
הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְהוָה נְחֵנִי
בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשֶׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃
כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוּוֹת קֶבֶר
פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יְחַלִּיקוּן׃
הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמְּעֲצוֹתֵיהֶם
בְּרֹב פִּשְׁעֵימוֹ חַדִּיחֵמוֹ כִּי־מָרוּ בָךְ׃
וְיִשְׂמְחוּ כָל־חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ
עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
כִּי־אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה
רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

ו

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל־
הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר
לְדָוִד׃

ΚΥρι μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με, μηδ᾽ ἐν τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι, ἴασαί με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε. Ἐπίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι ἐσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἤκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου, κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα σφόδρα ἐξαπίνης.

ΨΑλμὸς τῷ Δαυὶδ ὃν ᾖσε τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμινεῖ. ζ

ΚΥρι ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με. Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτροῦντος μηδὲ σώζοντος. Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδίδοσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. Καὶ ἕνεκεν ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον, κύριος κρινεῖ λαούς. Κρῖνόν μοι κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ᾽ ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατεύθυνεις δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεὸς δικαίως. Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ σιλεύσῃ, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξήρτυσατο. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐνέπεσεν εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

DOmine ne ī furore tuo arguas me, neq; in ira tua corripias me. Miserere mei domine quoniã infirmus sum, sana me dñe quoniã conturbata sunt ossa mea. Et anima mea cõturbata est ualde, & tu dñe usq; quo. Conuertere dñe, & eripe animã meam, saluum me fac propter misericordiã tuã. Quoniam non est in morte qui memor sit tui, in inferno aũt quis cõfitebitur tibi? Laboraui in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectũ meũ, lachrymis meis stratũ meũ rigabo. Turbatus est à furore oculus meus, inueteraui inter oẽs inimicos meos. Discedite à me oẽs qui operamini iniquitatẽ, qm̃ exaudiuit dñs uocẽ fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationẽ meam, dñs orationẽ meam sũscepit. Erubescant & cõturbentur oẽs inimici mei, cõuertant̃ et erubescãt ualde uelociter.

Psalmus Dauid quẽ cantauit dño pro uerbis Chusi filij Iemeni. VII

DOmine deus meus in te speraui, saluũ me fac ex omnibus persequẽtibus me, & libera me. Ne quãdo rapiat ut leo animã meã, dum nõ est qui redimat neq; qui saluũ faciat. Dñe deus meus si feci istud, si est iniq tas in manib. meis. Si reddidi retribuẽtibus mihi mala, decidã merito ab inimicis meis inanis. Persequatur inimicus animã meã & cõprehendat & cõculcet in terra uitã meã, & gloriã meam in puluerẽ deducat. Exurge dñe in ira tua, & exaltare in finibus inimicorum tuorũ. Et exurge dñe deus meus in præcepto quod mandasti, & synagoga populorum circũdabit te. Et propter hãc in altũre gredere, dñs iudicat populos. Iudica me dñe secundũ iustitiã meã, & secũdũ innocẽtiam meã super me. Cõsummetur nequitia peccatorũ & diriges iustũ, scrutãs corda & renes deus. Iustũ adiutoriũ meũ à dño, qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus, fortis & patiẽs, nunquid irascet̃ per singulos dies. Nisi cõuersi fueritis gladiũ suũ uibrabit, arcum suũ tetẽdit & parauit illũ, & in eo parauit uasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit. Ecce parturijt iniustitiã, cõcepit dolorẽ & peperit iniqtatẽ. Lacũ aperuit & effodit eũ, & incidit in foueã quã fecit. Cõuertet̃ dolor eius in capite eius, & in uerticẽ ipsius iniquitas eius descẽdet. Cõfitebor dño secundũ iustitiã eius, & psallã noĩ dñi altissimi.

DOmine ne in furore tuo arguas me, neq; in ira tua corripias me. Miſerere mei domine, quoniã infirmus ſum ego, ſana me domine, quoniam cõturbata ſunt oſſa mea. Et anima mea conturbata eſt ualde, & tu domine uſquequo. Reuertere domine, erue animam meam, ſalua me propter miſericordiam tuam. Quoniam non eſt in morte recordatio tui, in inferno quis cõfitebitur tibi. Laboraui in gemitu meo, natare faciam tota nocte lectum meum, lachrymis meis ſtratum meum rigabo. Caligauit præ amaritudine oculus meus, cõſumptus ſum ab uniuerſis hoſtibus meis. Recedite à me omnes qui operamini iniquitatem, quia audiuit dominus uocem fletus mei. Audiuit dominus deprecationem meam, dominus orationem meam ſuſcepit. Confundantur & conturbentur uehemẽter omnes inimici mei, reuertantur & confundantur ſubito.

Pſalmus Dauid quẽ cecinit domino ſuper uerbis Chus filij Iemini. VII

DOmine deus meus in te ſperaui, ſalua me ab omnibus perſequentibus me, & libera me. Ne fortè capiat ut leo animam meam, laceret, & nõ ſit qui eruat. Domine deus meus ſi feci iſtud, ſi eſt iniquitas in manibus meis. Si reddidi retribuentibus mihi malum, & dimiſi hoſtes meos uacuos. Perſequatur inimicus animam meam, & apprehendat & conculcet in terra uitam meam, & gloriam meam in puluerem collocet. Semper. Surge domine in furore tuo, eleuare indignans ſuper hoſtes meos, & conſurge ad me iudicio quod mandaſti. Et congregatio tribuum circundet te, & pro hac in altum reuertere. Dominus iudicabit populos, iudica me domine ſecundum iuſtitiam meam, & ſecundum ſimplicitatem meam quę eſt in me. Conſummetur malum iniquorum, & confirmetur iuſtus, probator cordis & renum deus iuſtus. Clypeus meus in deo qui ſaluat rectos corde. Deus iudex iuſtus & fortis, comminans tota die. Non conuertenti gladium ſuum acuet, arcum ſuum tetendit & parauit illum. Et in ipſo præparauit uaſa mortis, ſagittas ſuas ad comburendum operatus eſt. Ecce parturit iniquitatem, concepto dolore peperit mendacium. Lacum aperuit & effodit eum, & incidit in interitum quem operatus eſt. Reuertetur dolor ſuus in caput eius, & ſuper uerticem eius iniquitas ſua deſcendet. Confitebor domino ſecundum iuſtitiam eius, & cantabo nomini domini altiſſimi.

יְהוָה אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ
תְיַסְּרֵנִי׃ חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי
רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃
וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד־
מָתָי׃ שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי
הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ׃
יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי
בְּרִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃ עָשְׁשָׁה מִכַּעַס
עֵינִי עָתְקָה בְכָל־צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃
שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי
יִקָּח׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אוֹיְבָי
יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

ז

שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר־שָׁר
לַיהוָה עַל־דִּבְרֵי־כוּשׁ
בֶּן־יְמִינִי׃

יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי
מִכָּל־רוֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃ פֶּן־יִטְרֹף
כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃
יְהוָה אֱלֹהַי אִם־עָשִׂיתִי זֹאת אִם־יֶשׁ־
עָוֶל בְּכַפָּי׃ אִם־גָּמַלְתִּי שׁוֹלְמִי רָע
וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי רֵיקָם׃ יִרְדֹּף אוֹיֵב
נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיַּי וְכבוֹדִי
לֶעָפָר יִשְׁכֹּן סֶלָה׃ קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ
הִנָּשֵׂא בְּעַבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי
מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃ וְעֵדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ
וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃ יְהוָה יָדִין
עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וְכִתֻמִּי
עָלָי׃ יִגְמֹר־נָא רַע רְשָׁעִים וְתכוֹנֵן
צַדִּיק וּבוֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים
צַדִּיק׃ מָגִנִּי עַל־אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי
לֵב׃ אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זוֹעֵם
בְּכָל־יוֹם׃ אִם־לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלְטוֹשׁ
קַשְׁתּוֹ דָּרַךְ וַיְכוֹנְנָהּ׃ וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי־
מָוֶת חִצָּיו לְרוֹדְפִים יִפְעָל׃ הִנֵּה
יְחַבֵּל־אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃
בּוֹר כָּרָה וַיְחַפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל׃
יָשׁוּב עָמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל־קָדְקָדוֹ חֲמָסוֹ
יֵרֵד׃ אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה שֵׁם־
יְהוָה עֶלְיוֹן׃

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. θ

ΚΥριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου, ὑπὲρ οὐρανοὺς τοὺς οὐρανούς. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας οὓς σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

In finē, pro torcularib. pſalmus Dauid. VIII

DOmine dominus noſter, q̄ admirabile eſt nomen tuū in uniuerſa terra. Quoniam eleuata eſt magnificētia tua ſuper cœlos. Ex ore infantium & lactantium perfeciſti laudē, propter inimicos tuos, ut deſtruas inimicum & ultorē. Quoniam uidebo cœlos, opera digitorū tuorum, lunam et ſtellas quæ tu fundaſti. Quid eſt homo quòd memor es eius, aut filius hominis quoniā uiſitas eum? Minuiſti eum paulominus ab angelis, gloria & honore coronaſti eum, & conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum. Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius, oues & boues uniuerſas, inſuper et pecora cāpi. Vo lucres cœli & piſces maris, qui perambulāt ſemitas maris. Domine dñs noſter, q̄ admirabile eſt nomen tuum in uniuerſa terra.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. θ

In finē, pro occultis filij, Pſalmus Dauid. IX

CONfitebor tibi dñe ī toto corde meo, narrabo omnia mirabilia tua. Lętabor & exultabo in te, pſallam nomini tuo altiſsime. In cōuertēdo inimicū meū retrorſum, infirmabuntur & peribunt à facie tua. Quoniam feciſti iudiciū meū & cauſam meam, ſediſti ſuper thronum qui iudicas iuſtitiam. Increpaſti gentes & perijt impius, nomē eorum deleſti in æternū, & in ſeculum ſeculi. Inimici defecerūt frameę in finem, & ciuitates eorū deſtruxiſti. Perijt memoria eorum cū ſonitu, & dominus in æternū permanet. Parauit in iudicio thronū ſuum, & ipſe iudicabit orbē terręin æquitate, iudicabit populos in iuſtitia. Et factus eſt dominus refugiū pauperi, adiutor in opportunitatibus in tribulatione. Et ſperent in te qui nouerunt nomen tuū, quoniā non dereliquiſti quærentes te domine. Pſallite domino qui habitat in Sion, annūciate inter gentes ſtudia eius. Quoniam requirēs ſanguinē eorum recordatus eſt, non eſt oblitus clamorem pauperum. Miſerere mei domine, uide humilitatem meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis, ut annunciem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion. Exultabo in ſalutari tuo, infixæ ſunt gentes in interitu quem fecerunt. In laqueo iſto quem abſconderunt, cōprehenſus eſt pes eorum. Cognoſcetur dominus iudicia faciens, in operibus manuū ſuarum comprehēſus eſt peccator.

Conuer

Victori, pro torcularibus,
Psalmus Dauid. VIII

DOmine dominator noſter, quàm grande eſt nomen tuum in uniuerſa terra, qui poſuiſti gloriam tuam ſuper cœlos. Ex ore infantium & lactentium perfeciſti laudem, propter aduerſarios tuos, ut quieſcat inimicus & ultor. Videbo enim cœlos tuos opera digitorũ tuorum, lunam & ſtellas quæ fundaſti. Quid eſt homo quoniam recordaris eius, uel filius hominis quoniam uiſitas eum? Minues eum paulominus à deo, gloria & decore coronabis eum. Dabis ei poteſtatem ſuper opera manuum tuarum, cũcta poſuiſti ſub pedibus eius. Oues & armenta omnia, inſuper & animalia agri. Aues cœli & piſces maris, qui tranſeunt ſemitas ponti. Domine dominator noſter, quàm grande eſt nomen tuum in uniuerſa terra.

Victori, ſuper morte filij, canticum Dauid. IX

COnfitebor domino in toto corde meo, narrabo omnia mirabilia tua. Lætabor & gaudebo in te, canam nomini tuo altiſsime.

Quum ceciderint inimici mei retrorſum, & corruerint & perierint à facie tua. Feciſti enim iudicium meum & cauſam meam, ſediſti ſuper ſolium iudex iuſtitiæ. Increpaſti gentes, perijt impius, nomen eorum deleſti in ſempiternum & iugiter. Inimici completæ ſunt ſolitudines in finem, & ciuitates ſubuertiſti, perijt memoria eorum cum ipſis. Dominus autem in ſempiternum ſedebit, ſtabiliuit ad iudicandum ſolium ſuum. Et ipſe iudicabit orbem in iuſtitia, iudicabit populos in æquitatibus. Et erit dominus eleuatio oppreſſo, eleuatio opportuna in anguſtia. Et confident in te qui nouerunt nomen tuum, quoniam non dereliquiſti quærentes te domine. Cantate domino habitatori Sion, annunciate in populis cogitationes eius. Quoniam quærens ſanguinem eorum recordatus eſt, non eſt oblitus clamoris pauperum. Miſerere mei domine, uide afflictionem meam ex inimicis meis, qui exaltas me de portis mortis. Vt narrem laudes tuas in portis filiæ Sion, exultabo in ſalutari tuo.

Demerſæ ſunt gentes in interitu quem fecerunt, in reti quod abſconderunt, captus eſt pes eorum. Agnitus eſt dominus iudicium faciens, in opere manuum ſuarum corruit impius, medi

תהלים

ח

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית
מִזְמוֹר לְדָוִד׃

יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מַה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תְּנָה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם׃
מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן
צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כִּי
אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ
וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃ מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־
תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃ וַתְּחַסְּרֵהוּ
מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃
תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת־
רַגְלָיו׃ צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת
שָׂדָי׃ צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדְגֵי הַיָּם עֹבֵר
אָרְחוֹת יַמִּים׃ יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר
שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

ט

לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן
מִזְמוֹר לְדָוִד׃

אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־
נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְצָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ בְּשׁוּב אוֹיְבַי
אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי
עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט
צֶדֶק׃ גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם
מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת
לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃
וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃
וְהוּא יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים
בְּמֵישָׁרִים׃ וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב
לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ וְיִבְטְחוּ
בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־עָזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ
יְהוָה׃ זַמְּרוּ לַיהוָה יוֹשֵׁב צִיּוֹן
הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ כִּי
דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח
צַעֲקַת עֲנִיִּים׃ חָנֵּנִי יְהוָה רְאֵה
עָנְיִי מְשׂנְאַי מְרוֹמְמִי מִשְּׁעָרֵי־מָוֶת׃
לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי
בַּת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃
טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת זוּ
טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ נוֹדַע יְהוָה
מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע
הִגָּיוֹן

Απεστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὰ ἄδηλα, πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὑπολαμβανόμενα τὸ θεῖ. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς, γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν. Ἵνα τί κύριε ἀπέστης μακρόθεν, προσδοράς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει. Ἐν ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς, συλλαμβάνου τοῖς ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται. Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, βεβηλῶνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς κατακυριεύσει. Εἶπε δὲ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν οὗτος κακῶ. Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ πόνος καὶ μόχθος. Ἐνεδρὴν ἐν ἕδραις μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἄθῳον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς εἰς τὸν πτωχὸν ἀποβλέπουσιν, ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῷ μάνδρᾳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν. Ἐν τῇ πτώσει αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτὸν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἕνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεὸν, εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός. Συντρίμμα τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ. Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας κύριε, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου. Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖσθαι ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ι

ΕΠὶ κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, μετανάστης κατὰ τὸ ὄρος ὡς στρουθίον. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατρῶσαι ἐν σκοτομελίῃ

Cõuertantur peccatores in infernũ, omnes gentes quæ obliuiſcuntur deum. Quoniam non in finem obliuio erit pauperis, patiẽtia pauperum non peribit in finem. Exurge domine non confortetur homo, iudicẽtur gẽtes in conſpectu tuo. Conſtitue domine legislatorẽ ſuper eos, ut ſciant gentes quoniã homines ſunt. Vt quid domine receſsiſti lõge, deſpicis in opportunitatibus in tribulatiõe. Dũ ſuperbit impius incẽditur pauper, cõprehenduntur in cõſilijs quibus cogitãt. Quoniã laudatur peccator in deſiderijs animæ ſuæ, & iniquus benedicit. Exacerbauit dominũ peccator, ſecundũ multitudinẽ iræ ſuæ non inquiret. Non eſt deus in cõſpectu eius, inquinatæ ſunt uiæ illius in omni tempore. Auferũtur iudicia tua à facie eius, omnium inimicorũ ſuorũ dominabitur. Dixit enim in corde ſuo, non mouebor à generatione in generationem ſine malo. Cuius os maledictione plenum eſt & amaritudine & dolo, ſub lingua eius labor & dolor. Sedet in inſidijs cũ diuitibus, in occultis ut interficiat innocentem. Oculi eius in pauperem reſpiciunt, inſidiatur in abſcondito, quaſi leo in ſpelũca ſua. Inſidiatur ut rapiat pauperẽ, rapere pauperem dum attrahit eum. In laqueo ſuo humiliabit eum, inclinabit ſe & cadet cum dominatus fuerit pauperum. Dixit enim in corde ſuo, oblitus eſt deus, auertit faciẽ ſuam ne uideat uſq; in finem. Exurge domine deus meus & exaltetur manus tua, ne obliuiſcaris pauperum in finem. Propter quod irritauit impius deũ, dixit enim in corde ſuo non requiret. Vides quoniã tu laborem & dolorem conſideras, ut tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus eſt pauper, orphano tu eris adiutor. Contere brachiũ peccatoris & maligni, quæreẽ peccatũ illius & nõ inueniẽt. Dominus regnabit in æternũ & in ſeculum ſeculi, peribitis gẽtes de terra illius. Deſideriũ pauperum exaudiuit dñs, prẽparationẽ cordis eorũ audiuit auris tua. Iudicare pupillo & humili, ut non apponat ultra magnificare ſe homo ſuper terram.

In finem Pſalmus Dauid. x

IN dño confido, quomodo dicitis animæ meę, trãſmigra in montẽ ſicut paſſer. Quia ecce peccatores intenderũt arcũ, parauerũt ſagittas ſuas in pharetra, ut ſagittẽt in obſcu

ro

meditatione ſemper. Conuertantur impij in infernum, omnes gentes quæ obliuiſcuntur deum. Quoniam non in æternum obliuioni erit pauper, expectatio pauperum non peribit in perpetuum. Surge domine non confortetur homo, iudicentur gentes ante faciem tuam. Pone domine terrorem eis, ſciant gentes homines eſſe ſe ſemper.

חֲצִיוֹן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה
כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ כִּי לֹא לָנֶצַח
יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנָוִים תֹּאבֵד לָעַד׃
קוּמָה יְהוָה אַל־יַעְנֶז־אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם
עַל פָּנֶיךָ׃ שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם
יֵרְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

X

QVare domine ſtas à longe, deſpicis in temporibus anguſtiæ. In ſuperbia impij ardet pauper, capiantur in ſceleribus quæ cogitauerũt. Quia laudauit impius deſiderium animæ ſuæ, & auarus applaudens ſibi blaſphemauit dominum. Impius ſecũdum altitudinem furoris ſui non requiret, nec deus in omnibus cogitationibus eius. Parturiunt uiæ eius in omni tempore, longe ſunt iudicia tua à facie eius, omnes inimicos ſuos deſpicit. Loquitur in corde ſuo, non mouebor, in generatione & generatione ero ſine malo. Maledictione os eius plenum eſt, & dolis & auaritia, ſub lingua eius dolor & iniquitas. Sedet inſidians iuxta ueſtibula in abſcõditis ut interficiat innocentem, oculi eius robuſtos circunſpiciunt. Inſidiatur in abſcondito quaſi leo in cubili, inſidiatur ut rapiat pauperem, rapiet pauperem quum attraxerit eum ad rete ſuum. Et confractum ſubijciet & irruet uiribus ſuis ualenter. Dixit in corde ſuo oblitus eſt deus, abſcondit faciem ſuam, non reſpiciet in perpetuum. Surge domine deus, leua manum tuam, noli obliuiſci pauperum. Quare blaſphemat impius deum, dicens in corde ſuo, quod non requirat. Vides quia tu laborem & furorẽ reſpicis, ut detur in manu tua, tibi relinquuntur fortes tui, pupillo tu es factus adiutor. Contere brachium impij & maligni, quæres impietatem eius & non inuenies. Dominus rex ſeculi & æternitatis, perierunt gentes de terra illius. Deſiderium pauperum audiſti domine, præparaſti ut cor eorum audiat auris tua. Vt iudices pupillum & oppreſſum, & nequaquam ultra ſuperbiat homo de terra.

לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים
לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי
יִתָּפְשׂוּ בְמִזְמוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי־הֹלֵל
רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבוֹצֵעַ בָּרַךְ נִאֵץ׃
יְהוָה׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרוֹשׁ
אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמּוֹתָיו׃ יָחִילוּ
דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ
כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר בְּלִבּוֹ
בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדוֹר אֲשֶׁר־לֹא בְרָע׃
אָלָה פִּיהוּ מָלְאוּ וּמִרְמוֹת תָּחַת׃
לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃ יֵשֶׁב בְּמֹאֲרַב
חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו
לְחֵלְכָה׃ יִצְפֹּנוּ׃ יֶאֱרֹב בַּמַּכְמֵר
מְאָרָתוֹ בְּסֹגֵהּ יֶאֱרוֹב לַחֲטוֹת עָנִי יַחְטֹף
עָנִי בְמָשְׁכוֹ בְרִשְׁתּוֹ׃ וְרָפְסָה יָשׁוֹחַ
וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָאִים׃ אָמַר בְּלִבּוֹ
שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה לָנֶצַח׃
קוּמָה יְהוָה׃ אֵל נְשֵׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח
עֲנִיִּים׃ עַל־מָה׃ נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים
אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרוֹשׁ׃ רָאִיתָה׃
כִּי־אַתָּה עָמָל וָכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ
עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה יָתוֹם׃ אַתָּה׃ הָיִיתָ
עוֹזֵר׃ שְׁבוֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וָרָע
תִּדְרֹשׁ־רִשְׁעוֹ בַל־תִּמְצָא׃ יְהוָה׃
מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃
תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה׃ תָּכִין לִבָּם
תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם
וְדַךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ אֱנוֹשׁ מִן־
הָאָרֶץ׃

Victori Dauid.

XI

IN domino ſperaui, quomodo dicitis animæ meæ, tranſuola in montem ut auis. Quia ecce impij tetenderunt arcum, poſuerunt ſagittam ſuam ſuper neruum, ut ſagittent in abſcondito

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד
בַּיהוָה׃ חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוּדִי
הָרְכֶם צִפּוֹר׃ כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן
קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל־יֶתֶר לִירֹת בְּמוֹ־אֹפֶל

μένη σὺν εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Οὗ ἃ σὺ κατηρτίσω αὐτὴ κἀθέλομ, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ πτώματα ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἄσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδων μέρις τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Οὗ δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ια

Σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησεν κακά. Ἐξολοθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, γλῶσσαν τὴν μεγαλορρήμονα. Τοὺς εἰπόντας τῇ γλώσσῃ ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι, τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν; Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος. Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια κυρίου, λόγια ἁγνὰ, ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. Σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ιβ

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ με εἰς τέλος, ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἰσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ᾄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ιγ

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

Πάντες

ro rectos corde. Quoniã quæ perfeciſti deſtruxerunt, iuſtus autem quid fecit? Dominus in templo ſancto ſuo, dominus in cœlo ſedes eius. Oculi eius in pauperẽ reſpiciũt, palpebræ eius interrogant filios hominum. Dominus interrogat iuſtum & impiũ, qui autem diligit iniquitatẽ, odit animã ſuam. Pluet ſuper peccatores laqueos, ignis & ſulphur & ſpiritus procellarum pars calicis eorum. Quoniam iuſtus dominus & iuſtitias dilexit, æquitatem uidit uultus eius.

In finẽ, pro octaua, pſalmus Dauid. xi

SAluum me fac domine quoniã defecit ſanctus, quoniam diminutæ ſunt ueritates à filijs hominũ. Vana loquuti ſunt unuſquiſq; ad proximũ ſuũ, labia doloſa in corde et corde loquuti ſunt mala. Diſperdat dominus uniuerſa labia doloſa, et linguam magniloquam. Qui dixerũt linguam noſtram magnificabimus, labia noſtra à nobis ſunt, quis noſter dominus eſt? Propter miſeriam inopum & gemitum pauperum, nunc exurgam dicit dominus. Ponam in ſalutari, fiducialiter agã in eo. Eloquia domini eloquia caſta, argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum ſeptuplum. Tu domine ſeruabis nos & cuſtodies nos, à generatione hac in æternum. In circuitu impij ambulant, ſecundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum.

In finem, pſalmus Dauid. xii

VSq; quo dñe obliuiſceris me in finem, uſq; quo auertis faciẽ tuam à me. Quã diu ponam cõſilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem. Vſq; quo exaltabit̃ inimicus meus ſup me, reſpice & exaudi me dñe deus me⁹. Illumina oculos meos ne unquã obdormiã in morte, ne qñ dicat inimicus meus præualui aduerſus eum. Qui tribulãt me exultabũt ſi motus fuero, ego autẽ in miſericordia tua ſperaui. Exultabit cor meũ in ſalutari tuo, cãtabo dño qui bona tribuit mihi, & pſallam nomini domini altiſſimi.

In finem, pſalmus Dauid. xiii

DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt deus. Corrupti ſunt & abominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis, non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum. Dominus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum, ut uideat ſi eſt intelligens aut requirens deum.

Omnes

dito rectos corde. Quia leges diſsipatæ ſunt, iuſtus quid operatus eſt. Dominus in templo ſancto ſuo, dominus in cœlo thronus eius, oculi eius uident, palpebræ eius probant filios hominũ. Dominus iuſtum probat, impium autem & diligentem iniquitatem, odit anima eius. Pluet ſuper peccatores laqueos, ignis & ſulphur & ſpiritus tempeſtatum pars calicis eorum. Quoniam iuſtus dominus iuſtitias dilexit, rectum uidebunt facies eorum.

Victori, pro octaua, pſalmus Dauid.

XII

SAlua domine quoniam defecit ſanctus, quoniam imminuti ſunt fideles à filijs hominum. Fruſtra loquuntur unuſquiſque proximo ſuo, labium ſubdolum, in corde & corde loquentur. Diſperdat dominus omnia labia doloſa, linguam magniloquam. Qui dixerunt linguam noſtram roboremus, labia noſtra nobiſcum ſunt, quis noſter dominus eſt? Propter uaſtitatem inopum à gemitu pauperum, nunc conſurgam dicit dominus, ponam in ſalutari auxilium eorum. Eloquia domini, eloquia munda, argentum igne probatum, ſeparatum à terra, colatum ſeptuplum. Tu domine cuſtodies ea, ſeruabis nos à generatione hac in æternum. In circuitu impij ambulabunt, quum exaltati fuerint uiliſsimi filiorum hominum.

Victori, pſalmus Dauid.

XIII

VSquequo domine obliuiſceris mei penitus, uſquequo abſcondis faciem tuam à me. Vſqueq uo ponam conſilia in animam meam, dolorem in corde meo per diem, uſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me. Conuertere, exaudi me domine deus meus, illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte. Ne quando dicat inimicus meus, præualui aduerſus eum, hoſtes mei exultabunt, ſi motus fuero. Ego autem in miſericordia tua confido, exultabit cor meum in ſalutari tuo, cantabo domino qui reddidit mihi.

Victori Dauid.

XIIII

DIxit ſtultus in corde ſuo, non eſt deus, corrupti ſunt, abominabiles facti ſunt ſtudioſe, non eſt qui faciat bonum. Dominus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum, ut uideret ſi eſt intelligens, aut requirens deum.

Omnes

לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ כִּי חֲשֵׁכוֹת יַחְרִסוּן צַדִּיק
מַחְסֶה׃ יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה
בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ
בְּנֵי אָדָם׃ יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע
וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃ יַמְטֵר
עַל־רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ
זַלָּעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃ כִּי־צַדִּיק יְהוָה
צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִימוֹ׃

יב

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית
מִזְמוֹר לְדָוִד׃

הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־גָמַר חָסִיד כִּי־
פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ שָׁוְא
יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב
וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ יַכְרֵת יְהוָה כָּל־שִׂפְתֵי
חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת׃ אֲשֶׁר
אָמְרוּ׀ לִלְשׁוֹנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ
מִי אֲדוֹן לָנוּ׃ מִשּׁוֹד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת
אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית
בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃ אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת
טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק
שִׁבְעָתָיִם׃ אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם
תִּצְּרֶנּוּ׀ מִן־הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃ סָבִיב
רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֹם זְלוּת לִבְנֵי
אָדָם׃

יג

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃

עַד־אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח
עַד־אָנָה׀ תַּסְתִּיר אֶת־פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עַד־
אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי
יוֹמָם עַד־אָנָה יָרוּם אוֹיְבִי עָלָי׃
חַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי
פֶּן־אִישַׁן הַמָּוֶת׃ פֶּן־יֹאמַר אוֹיְבִי
יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃ וַאֲנִי
בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתְךָ אָשִׁירָה
לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי׃

יד

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד׃

אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עוֹשֵׂה טוֹב׃
יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם
לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃

Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν, οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου. Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβῳ, ὅπου οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι κύριος ἐν γενεᾷ δικαίῳ, βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὁ δὲ κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι. Τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ιδ

ΚΥριε, τίς παροικήσει ἐν τῇ σκηνώματί σου, ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου. Πορεύομενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν κατὰ τῶν ἐγγιζόντων αὐτῷ. Ἐξουδενώθη ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν, τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν μετὰ τόκου, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Στηλογραφία τῷ δαυίδ. ιε

ΦΥλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάσωσεν ὁ κύριος, πάντα τὰ βουλήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου, σὺ εἶ ὁ ἀνταποδιδοὺς τὸν κλῆρόν μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς ἐπάνω μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου ἐπάνω μου ἐστίν. Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου. Προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πλησμονῆς μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος. Προσευχὴ τῷ δαυίδ. ιϛ

ΕΙσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ομες declinauerũt ſimul inutiles facti ſunt nõ eſt qui faciat bonũ, non eſt uſq; ad unũ. Nónne cognoſcent omnes qui operant ini quitatẽ, qui deuorant plebẽ meã ſicut eſcam panis. Dnm nõ inuocauerũt, illic trepidaue runt timore ubi non erat timor. Qm̃ dns in generatione iuſta eſt, conſiliũ inopis cõfudi ſtis, qm̃ dns ſpes eius eſt. Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael, quũ auerterit dns captiuitatẽ plebis ſuæ, lætetur Iacob & exultet Iſrael.

In finem, pſalmus Dauid. xiii

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requieſcet in mõte ſancto tuo? Qui ingredit ſine macula, & operatur iuſtitiã. Qui loquitur ueritatẽ in corde ſuo, qui non egit dolum in lingua ſua. Nec fecit proximo ſuo malũ, & opprobrium nõ acce pit aduerſus pximos ſuos. Ad nihilũ deductus eſt in cõſpectu eius malignus, timentes autẽ dnm glorificat. Qui iurat proximo ſuo & nõ decipit, qui pecuniã ſuã non dedit ad uſurã, & munera ſuper innocentẽ nõ accepit. Qui facit hæc, nõ mouebit in æternum.

Tituli inſcriptio ipſi Dauid. xv

COnſerua me dñe qm̃ in te ſperaui, dixi dño deus meus es tu, quoniã bonorũ meorũ nõ eges. Sãctis qui ſunt in terra eius, mirificauit oẽs uolũtates meas in eis. Multiplicatæ ſunt infirmitates eorũ, poſtea accelerauerũt. Nõ cõgregabo cõuenticula eorũ de ſanguinib', nec memor ero nominũ eo rũ per labia mea. Dñs pars hæreditatis meæ & calicis mei, tu es qui reſtitues hæreditatẽ meã mihi. Funes ceciderũt mihi in præclaris, etem̃ hęreditas mea pręclara eſt mihi. Benedicã dnm qui tribuit mihi intellectũ, inſuper & uſq; ad noctẽ increpauerũt me renes mei. Prouidebã dnm in cõſpectu meo ſemper, qm̃ à dextris eſt mihi ne cõmouear. Propter hoc lætatũ eſt cor meũ & exultauit lingua mea, inſuper & caro mea requieſcet in ſpe. Qm̃ nõ derelinques animã meã in infer no, nec dabis ſanctũ tuũ uidere corruptionẽ. Notas mihi feciſti uias uitę, adimplebis me lętitia cũ uultu tuo, delectatiões in dexte ra tua uſq; in finẽ. Oratio Dauid. xvi

EXaudi dñe iuſtitiã meã, intende deprecationẽ meã. Auribus percipe orationẽ meã, nõ in labijs doloſis. De uultu tuo iudiciũ meũ prodeat, oculi mei uideãt ęquitatẽ.

Probaſti

Εδοκί-

Omnes receſſerunt, ſimul conglutinati ſunt, non eſt qui faciat bonum, non eſt uſq; ad unum. Nón ne cognoſcent omnes qui operantur iniquitatẽ, qui deuorant populum meũ ut cibum panis, dominum nõn inuocauerunt. Ibi timebunt formidine, quoniam deus in generatione iuſta eſt. Conſilium pauperum confudiſtis, quoniam dominus ſpes eius eſt. Quis dabit de Sion ſalutare Iſrael, quãdo reduxerit dominus captiuitatẽ populi ſui, exultabit Iacob, lætabitur Iſrael.

Pſalmus Dauid. XV

DOmine quis peregrinabitur in tẽtorio tuo, & quis habitabit in monte ſancto tuo? Qui ingreditur ſine macula, & operatur iuſtitiam, loquiturq; ueritatem in corde ſuo. Qui non eſt facilis in lingua ſua, nec fecit amico ſuo malum, & opprobriũ non ſuſtinuit ſuper uicino ſuo. Deſpicitur in oculis eius improbus, timentes autem dominum glorificabit, iurat ut ſe affligat & non mutat. Pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & munera aduerſum innoxium non accepit, qui facit hæc, non mouebitur in æternum.

Humilis & ſimplicis Dauid.

XVI

CVſtodi me deus, quoniam ſperaui in te. Dixi deo dominus meus es tu, bene mihi non eſt ſine te. Sanctis qui in terra ſunt, & magnificis omnis uoluntas mea in eis. Multiplicabuntur idola eorum, poſt tergum ſequentium, non libabo libamina eorum de ſanguine, neq; aſſumam nomina eorum in labijs meis. Dominus pars hæreditatis meæ & calicis mei, tu poſſeſſor ſortis meæ. Lineæ ceciderunt mihi in pulcherrimis, & hæreditas ſpecioſiſsima mea eſt. Benedicam dominum qui dedit mihi conſilium, inſuper & noctibus erudierunt me renes mei. Propoſui dominum in cõſpectu meo ſemper, quia à dextris meis eſt ne commouear. Propterea lætatum eſt cor meum & exultauit gloria mea, & caro mea habitauit confidẽter. Non enim derelinques animam meam in inferno, nec dabis ſanctum tuum uidere corruptionẽ. Oſtendis mihi ſemitam uitæ plenitudinem lætitiarum ante uultũ tuum, decores in dextra tua æternos.

Oratio Dauid.

XVII

AVdi deus iuſtum, intende deprecationem meam, auribus percipe orationem meam, abſque labijs mendacij. De uultu tuo iudicium meum prodeat, oculi tui uideant æquitates.

Probaſti

הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין
גַּם־אֶחָד׃ הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ׃
שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר
צַדִּיק׃ עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה
מַחְסֵהוּ׃ מִי־יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל
יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

טו

מִזְמוֹר לְדָוִד׃

יְהוָה מִי־יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן
בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃ הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק
וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃ לֹא־רָגַל עַל־
לְשׁוֹנוֹ לֹא־עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא־
נָשָׂא עַל־קְרוֹבוֹ׃ נִבְזֶה נִמְאָס בְּעֵינָיו
נִאְמָס וְאֶת־יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע
לְהָרַע וְלֹא יָמִר׃ כַּסְפּוֹ לֹא־נָתַן
בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל־נָקִי לֹא־לָקָח עֹשֵׂה
אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם׃

טז

מִכְתָּם לְדָוִד

שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־חָסִיתִי בָךְ׃
אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל־עָלֶיךָ׃
לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הֵמָּה
וְאַדִּירֵי כָּל־חֶפְצִי־בָם׃ יִרְבּוּ
עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל־אַסִּיךְ נְסָכֵיהֶם
מִדָּם וּבַל־אֶשָּׂא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שְׂפָתָי׃
יְהוָה מְנָת־חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ
גּוֹרָלִי׃ חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִימִים אַף
נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי׃ אֲבָרֵךְ אֶת־יְהוָה
אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף־לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃
שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי
בַּל־אֶמּוֹט׃ לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל
כְּבוֹדִי אַף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃ כִּי
לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא־תִתֵּן
חְסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃ תּוֹדִיעֵנִי
אֹרַח חַיִּים שׂוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ
נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃

יז

תְּפִלָּה לְדָוִד

שְׁמַע יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה
תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃ מִלְּפָנֶיךָ
מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃

Εδοκίμασάς τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεὸς, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμαστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σοι. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου, φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν θλιψάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον, τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησαν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι κύριε προφθασον αὐτοῦ καὶ ὑποσκέλισον αὐτοῦ, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Καθισμα ια

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαυὶδ, ὃς ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἐῤῥύσατο αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε. ιζ

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου, κύριε στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ὁ θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν αἰνέσω κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα. Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἐτρόμασε ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἐξεκαύθη, ἄνθρακες ἐνεπρήσθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ

Probasti cor meũ & uisitasti nocte, igne me examinasti, & nõ est inuẽta in me iniquitas. Vt non loquaẽ os meũ opera hominũ, propter uerba labiorũ tuorũ, ego custodiui uias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis, ut nõ moueãtur uestigia mea. Ego clamaui, qm̃ exaudisti me deus, inclina aurẽ tuam mihi, & exaudi uerba mea. Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te. A resistentibus dexteræ tuæ, custodi me domine, ut pupillã oculi. Sub umbra alarũ tuarum protege me, à facie impiorũ qui me afflixerunt. Inimici mei animã meã circũdederũt, adipẽ suũ concluserũt, os eorũ loquutũ est superbiã. Proijciẽtes me nunc circũdederunt me, oculos suos statuerũt declinare in terram. Susceperũt me sicut leo paratus ad prædã, & sicut catulus leonis habitãs in abditis. Exurge dñe, præueni eos & subuerte eos, eripe animã meã ab impio, frameã tuã ab inimicis manus tuæ. Domine à paucis de terra diuide eos in uita eorũ, & de absconditis tuis adimpletus est uenter eorũ. Saturati sunt filijs, & diuiserũt reliquas suas paruulis suis. Ego aũt in iustitia apparebo cõspectui tuo, satiabor quum apparuerit gloria tua.

In finẽ, puero dñi Dauid, quæ loquutus est dño uerba cantici huius, in die qua eripuit eum dñs de manu omniũ inimicorum eius, & de manu Saul: & dixit, XVII

Diligã te domine fortitudo mea, dñs firmamentũ meũ & refugiũ meum, & liberator meus. Deus meus adiutor meus, & sperabo in eũ. Protector meus & cornu salutis meæ, & susceptor meus. Laudans inuocabo dñm, & ab inimicis meis saluus ero. Circũdederũt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis cõturbauerũt me. Dolores infernι circũdederũt me, præoccupauerũt me laquei mortis. Et in tribulatione mea inuocaui dñm, & ad deum meũ clamaui. Et exaudiuit de tẽplo sancto suo uocem meã, & clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius. Et cõmota est & cõtremuit terra, & fundamẽta montiũ cõturbata sunt & cõmota sunt, qm̃ iratus est eis deus. Ascendit fumus in ira eius, & ignis à facie eius exarsit, carbones succensi sunt ab eo. Et inclinauit cœlos & descẽdit, & caligo sub pedib. eius.

Et

Probaſti cor meum uiſitaſti nocte, conflaſti me & non inueniſti cogitationes meas tranſire os meum. In opere hominum propter uerbum labiorum tuorum, ego obſeruaui uias latronis. Suſtenta greſſus meos in callibus tuis, & non labentur ueſtigia mea. Ego inuocaui te, quia exaudies me deus, inclina aurem tuam mihi, audi eloquium meum. Mirabilem fac miſericordiam tuam ſaluator ſperantium, à reſiſtentibus dexteræ tuæ. Cuſtodi me quaſi pupillam intus in oculo, in umbra alarum tuarum protege me. A facie impiorum uaſtantium me, inimici mei animam meam circundederunt. Adipe ſuo concluſerunt, & ore loquuti ſunt ſuperbe. Incedentes aduerſum me, nunc circundederunt me, oculos ſuos poſuerunt declinare in terram. Similitudo eius quaſi leonis deſiderantis prædam, & quaſi catuli leonis ſedentis in abſconditis. Surge domine, præueni faciem eius, incurua eum, ſalua animam meam ab impio qui eſt gladius tuus. A uiris manus tuæ domine qui mortui ſunt in profundo, quorum pars in uita, & quorum de abſconditis tuis repleſti uentrem, qui ſaturabuntur filijs, & dimittent reliquias ſuas paruulis eorum. Ego in iuſtitia uidebo faciem tuam, implebor quum euigilauero ſimilitudine tua.

Victori ſeruo domini Dauid, qui loquutus eſt domino uerba cantici huius, in die qua liberauit eum dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul.

XVIII

ET dixit, diligam te domine fortitudo mea. Domine petra mea, & robur meum & ſaluator meus, deus meus fortis meus, & ſperabo in eo, ſcutum meum, & cornu ſalutis meæ ſuſceptor meus. Laudatum inuocabo dominum, & ab inimicis meis ſaluus ero. Circundederũt me funes mortis, & torrentes diaboli terruerũt me. Funes inferni circundederunt me, præuenerunt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocabo dominum, & ad deum meum clamabo, exaudiet de templo ſancto ſuo uocem meam, & clamor meus ante faciem eius ueniet in aures eius.

Commota eſt & contremuit terra, & fundamenta montium concuſſa ſunt, & conquaſſata ſunt, quoniam iratus eſt eis. Aſcendit fumus de furore eius, & ignis ex ore eius deuorans, carbones incenſi ſunt ab eo. Inclinauit cœlos & deſcendit, & caligo ſub pedibus eius.

Et aſcendit

תהלים

בַּחַנְתָּ לִבִּי פָּקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַל־
תִּמְצָא זַמּוֹתִי בַּל־יַעֲבָר־פִּי׃ לְפָעֳלוֹת
אָדָם בִּרְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת
פָּרִיץ׃ תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ
בַּל־נָמְטוּ פְעָמָי׃ אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי־
תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
מִמִּתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃ שָׁמְרֵנִי
כְּאִישׁוֹן בַּת־עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃
מִפְּנֵי רְשָׁעִים וְשָׁדְדוּנִי אוֹיְבַי
נַפְשׁ יַקִּיפוּ עָלָי׃ חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ
פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה׃ אֲשֻׁרֵינוּ עַתָּה
סְבָבוּנִי עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃
דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסַף לִטְרֹף
וְכִכְפִיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃ קוּמָה
יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ מַלְּטָה נַפְשִׁי
מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃ מִמְתִים יָדְךָ יְהוָה
מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ
תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם
לְעוֹלְלֵיהֶם׃ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ
אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

יט

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר
דִּבֶּר לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל־יְהוָה אֹתוֹ
מִכַּף כָּל־אוֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃

וַיֹּאמַר

אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי׃ יְהוָה
סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה־
בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן־יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי׃ מְהֻלָּל
אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אוֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃
אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתוּנִי׃
חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבְּבוּנִי קִדְּמוּנִי
מוֹקְשֵׁי מָוֶת׃ בַּצַּר־לִי אֶקְרָא
יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ
קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו׃
וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים
יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃
עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל
גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ וַיֵּט שָׁמַיִם
וַיֵּרָד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃

Καὶ ἐπέβη ϗ χερουβὶμ ϗ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ϗ πτέρυγων ἀνέμων. Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς λαμπηδόνος ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα ϗ ἄνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριος, ϗ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη ϗ διεσκέδασεν αὐτούς, ϗ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε ϗ ἐξέστησεν αὐτούς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τοῦ ὕδατος, ϗ ἀπεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεώς σου κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου σφοδρῶν, ϗ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐσθενώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, ϗ ἐγένετο κύριος ἀντιλήμπτωρ μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ἔσωσέ με ὅτι ἠβουλήθη με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, ϗ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου ϗ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, ϗ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ, ϗ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ. Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, ϗ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτίεις λύχνον μου κύριε, ὁ θεός μου φωτίεις τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ἐνδήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, ϗ ἐν θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. Ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα, ὑποδιακαίσεις ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; Ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δυνάμει, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτίζομενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά μου στήσει με. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερδιασμὸν σωτηρίας σου, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, ϗ ἡ παιδεία σου αὕτη με διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, ϗ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς, ϗ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλίπωσιν. Ἐνθλίψω αὐτοὺς ϗ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Καὶ

Et aſcendit ſuper cherubim & uolauit, uolauit ſuper pennas uētorū. Et poſuit tanebras latibulū ſuum, in circuitu eius tabernaculū eius, tenebroſa aqua in nubibus aeris. Præfulgore in conſpectu eius nubes tranſierūt, grādo & carbones ignis. Et intonuit de cœlo dominus, & altiſsimus dedit uocē ſuam. Miſit ſagittas ſuas & diſsipauit eos, & fulgura multiplicauit & conturbauit eos. Et apparuerūt fontes aquarū, & reuelata ſunt fundamēta orbis terræ. Ab increpatione tua dñe, ab inſpiratiōe ſpiritus iræ tuæ. Miſit de ſummo & accepit me, & aſſumpſit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis fortiſsimis, & ab his qui oderūt me, qm confortati ſunt ſup me. Præuenerūt me in die afflictionis meę, & factus eſt dñs protectio mea. Et eduxit me in latitudinē, ſaluum me fecit qm uoluit me. Et retribuet mihi dñs ſecnndū iuſtitiā meā, & ſecundū puritatē manuū mearū retribuet mihi. Quia cuſtodiui uias dñi, nec impie geſsi à deo meo. Qm omnia iudicia eius in cōſpectu meo, & iuſtitias eius nō repuli à me. Et ero immaculatus cum eo, & obſeruabo me ab iniquitate mea. Et rētribuet mihi dñs ſecundū iuſtitiā meā, et ſecundū puritatē manuū mearū in cōſpectu oculorū eius. Cū ſancto ſanctus eris, & cū uiro innocēte innocēs eris. Et cū electo electus eris, et cū puerſo puerteris. Qm tu populū humilē ſaluū facies, & oculos ſuporū humiliabis. Qm tu illuminas lucernā meam dñe, deus meus illumina tenebras meas. Qm in te eripiar à tentatione, & in deo meo trāſgrediar murū. Deus meus impolluta uia eius, eloqa dñi igne examinata, protector eſt omniū ſperantiū in ſe. Qm quis deus præter dñm, aut quis deus præter deū noſtrū? Deus qui præcinxit me uirtute, & poſuit immaculatā uiā meā. Qui perfecit pedes meos tanq cerui, & ſuper excelſa ſtatuēs me. Qui doces manus meas ad prælium, & poſuiſti ut arcū æreū brachia mea. Et dediſti mihi protectionem ſalutis, & dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua correxit me in finē, & diſciplina tua ipſa me docebit. Dilataſti greſſus meos ſubtus me, & nō ſunt infirmata ueſtigia mea. Perſequar inimicos meos, & cōprehendā illos, & nō cōuertar donec deficiāt. Confringā illos nec poterūt ſtare, cadēt ſubtus pedes meos.

Et

Et aſcendit ſuper cherub & uolauit, & uolauit ſuper pennas uenti. Poſuit tenebras latibulum ſuum, in circuitu eius tabernaculũ eius, tenebroſa aqua in nubibus ætheris. Præ fulgore in conſpectu eius nubes tranſierunt, grando & carbones ignis. Et intonuit in cœlo dominus, & altiſſimus dedit uocem ſuam, grandinem & carbones ignis. Et emiſit ſagittas ſuas & diſsipauit eos, & fulgura multiplicauit & conturbauit illos.

Et apparuerunt effuſiones aquarum, & reuelata ſunt fundamenta orbis ab increpatione tua domine ab inſpiratione ſpiritus furoris tui.

Mittet de alto & accipiet me, & trahet me de aquis multis. Liberabit me de inimicis meis potentiſsimis, & de his qui oderunt me, quoniam robuſtiores me erant. Præueniet me in die afflictionis meæ, & factus eſt dominus firmamentum meum. Et educet me in latitudinem, liberabit me quia placui ei. Retribuet mihi dominus ſecundum iuſtitiam meam, & ſecundum munditiam manuum mearum reddet mihi. Quia cuſtodiui uias domini, & non egi impie à deo meo. Omnia enim iudicia eius in conſpectu meo, & præcepta eius non amoui à me. Et fui immaculatus cum eo, & cuſtodiui me ab iniquitate mea. Et reſtituit mihi dominus ſecundum iuſtitiam meam, & ſecundũ munditiam manuum mearum in cõſpectu oculorum eius. Cum ſancto ſanctus eris, & cum uiro innocente innocenter ages. Et cum electo electus eris, & cum peruerſo peruerteris. Quia tu populũ pauperem ſaluabis, & oculos excelſos humiliabis. Quia tu illuminas lucernam meam, domine deus meus illumina tenebras meas. In te enim curram accinctus, & in deo meo tranſiliam murum. Deus immaculata uia eius, eloquium domini igne examinatũ, ſcutum eſt omnium ſperantium in ſe. Quis eſt deus præter dominum, & quis fortis præter deum noſtrum? Deus qui ac cingit me fortitudine, & poſuit immaculatam uiam meam. Coęquans pedes meos ceruis, & ſuper excelſa ſtatuens me. Docens manus meas ad prælium, & componens quaſi arcum æreum brachia mea. Dediſti mihi clypeum ſalutis tuæ & dextera tua confortauit me, et manſuetudo tua multiplicauit me. Dilatabis greſſus meus ſubtus, & non deficient tali mei. Perſequar inimicos meos & apprehendam eos, & non reuertar donec conſumam eos. Cædam eos & non poterunt ſurgere, cadent ſub pedibus meis.

Accin

וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעוֹף וַיֵּרָא עַל־
כַּנְפֵי־רוּחַ׃ וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְתָרוֹ
סְכִיבֹתָיו סֻכֹּתוֹ חֶשְׁכַּת־מַיִם עָבֵי
שְׁחָקִים׃ מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ
בָּרָד וְגַחֲלֵי־אֵשׁ׃ וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יְ
יְחוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי־אֵשׁ׃
וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים
רָב וַיְהֻמֵּם׃ וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי
מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ
יְחוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ׃
יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם
רַבִּים׃ יַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבִי עָז וּמִשֹּׂנְאַי
כִּי־אֵמְצוּ מִמֶּנִּי׃ יְקַדְּמוּנִי בְיוֹם
אֵידִי וַיְהִי יְחוָה לְמִשְׁעָן לִי׃
וַיּוֹצִאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי׃
יִגְמְלֵנִי יְחוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב
לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְחוָה וְלֹא
רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו
לְנֶגְדִּי וְחֻקּוֹתָיו לֹא־אָסִיר מֶנִּי׃
וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֹנִי׃
וַיָּשֶׁב יְחוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי
לְנֶגֶד עֵינָיו׃ עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד
עִם־גִּבֹּר תָּמִים תִּתַּמָּם׃ עִם־נָבָר
תִּתְבָּרָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתַּפָּתָל׃ כִּי־
אַתָּה עַם־עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת
תַּשְׁפִּיל׃ כִּי־אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְחוָה
אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ כִּי בְךָ אָרוּץ
גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ הָאֵל
תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְחוָה צְרוּפָה
מָגֵן הוּא לְכֹל־הַחוֹסִים בּוֹ׃
כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְחוָה וּמִי צוּר
זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל
וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכִּי׃ מְשַׁוֶּה
רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃
מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה
קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃
וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי
וְעַנְוְתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב
צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא
אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם׃ אֲמְחָצֵם
וְלֹא־יוּכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃

והאזרני

Καὶ ἐζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνέ πρισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑπο κάτω μου. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶ τον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας. Ἐκέκρα ξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων, πρὸς κύριον καὶ οὐκ ἐσή κουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κα τὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. Ρύσῃ με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, κατασή σεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώ θησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν. Ζῇ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τ σωτηρίας μου. Ὁ θεὸς ὁ δοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ, ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργιλῶν. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε καὶ τῷ ὀνόμα τί σου ψαλῶ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βα σιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ δα υἱδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς τέλος, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ιη

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέ ρα τῇ ἡμέρᾳ ῥοῦγμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγ γέλλει γνῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐκ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τ σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευό μενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν, ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ. καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ. Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπι στρέφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφί ζουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθέα εὐ φραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυ γὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πο λὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλος σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παρα πτώματα τίς συνήσει, ἀπὸ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν μή μου κατακυριεύσω σι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσο μαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

Καὶ

Et præcinxisti me uirtute ad bellū, supplan tasti omnes insurgētes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, & odi entes me disperdidisti. Clamauerūt nec erat qui saluos faceret, ad dominum, nec exaudi uit eos. Et cōminuam eos ut puluerem ante faciem uenti, ut lutum platearū delebo eos. Eripies me de cōtradictionibus populi, cō stitues me in caput gentiū. Populus quem non cognoui seruiuit mihi, in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mētiti sunt mihi, filij alieni inueterati sunt & claudicauerūt à semitis suis. Viuit dominus & benedictus deus, & exaltet deus salutis meæ. Deus qui das uindictas mihi, & subdidisti populos sub me, liberator meus de inimicis meis ira cundis. Ab insurgentibus in me exaltabis me, à uiro iniquo eripies me. Propterea cōfitebor tibi in nationibus domine, & nomi ni tuo psalmum dicam. Magnificans salutes regis eius, et faciens misericordiam Christo suo, Dauid & semini eius usq; in seculum.

In finem, psalmus Dauid.

XVIII

Coeli enarrāt gloriā dei, & opera manu um eius annunciat firmamētum. Dies diei eructat uerbū, & nox nocti indicat sci entiam. Non sunt loquelæ neq; sermones, quorum non audiuntur uoces eorum. In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fi nes orbis terræ uerba eorum. In sole posuit tabernaculum suum, & ipse tanquam spon sus procedens de thalamo suo. Exultabit ut gigas ad currendam uiam, à summo cœlo egressio eius. Et occursus eius usq; ad sum mum eius, nec est qui se abscondat à calore eius. Lex domini immaculata cōuertens ani mas, testimonium domini fidele, sapiētiam præstans paruulis. Iustitiæ domini rectæ, læ tificantes corda, præceptum domini luci dum illuminās oculos. Timor domini san ctus permanēs in seculum seculi, iudicia do mini uera iustificata in semetipsa. Desidera bilia super aurum & lapidē precios um mul tum, & dulciora super mel & fauū. Etenim seruus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa. Delicta qs intelligit, ab oc cultis meis mūda me, & ab alienis parce ser uo tuo. Si mei nō fuerint dñati tūc immacu latus ero, & emundabor à delicto maximo.

Et erunt

וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי
תַּחְתָּי׃ וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף
וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃ יְשַׁוְּעוּ וְאֵין
מוֹשִׁיעַ עַל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כְּטִיט
חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃ תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי
עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי
יַעַבְדוּנִי׃ לִשְׁמַע אׇזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי
נֵכָר יְכַחֲשׁוּ־לִי׃ בְּנֵי־נֵכָר יִבּוֹלּוּ וְיַחְלְגוּ
מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם׃ חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ
צוּרִי וְיָרוּם אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ הָאֵל
הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי וַיְרַבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃
מְפַלְּטִי מֵאוֹיְבָי אַף־מִן־קָמַי
תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃
עַל־כֵּן׃ אוֹרְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ
אֲזַמֵּרָה׃ מַגְדִּיל׀ יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ
וְעֹשֶׂה חֶסֶד׃ לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־
עוֹלָם׃

יט

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃

חַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה
יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אוֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃
אֵין אוֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃
בְּכׇל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל
מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אׇהֶל בָּהֶם׃
וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר
לָרוּץ אׇרַח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ
וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃
תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ
עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃
פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב
מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃
יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד
מִשְׁפְּטֵי יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׃
הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפָּז רָב
וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנׇפֶת צוּפִים׃
גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם
עֵקֶב רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם מִזֵּדִים
חֲשׂוֹךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם
וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃

יהוה

Accinxisti me fortitudine ad prælium, incurua-
bis resistentes mihi subtus me. Inimicorum
meorum dedisti mihi dorsum, & odientes me
disperdidisti. Clamabunt & non erit qui saluet,
ad dominum & non exaudiet eos. Delebo eos
ut puluerem ante faciem uenti, ut lutum platea-
rum proijciam eos. Saluabis me à contradi
ctionibus populi, pones me in caput gentium,
populus quem ignoraui, seruiet mihi. Audi-
tione auris obediet mihi, filij alieni mentiuntur
mihi. Filij alieni defluent, & contrahentur in
angustijs suis. Viuit dominus & benedictus
deus meus, & exaltabitur deus salutis meæ.
Deus qui das uindictas mihi, & congregas po-
pulos sub me. Qui seruas me ab inimicis meis
& à resistentibus mihi eleuas me, à uiro iniquo li
bera me. Propterea confitebor tibi in gen-
tibus domine, & nomini tuo cantabo. Ma-
gnificans salutes regis sui, & faciens misericor-
diam Christo suo, Dauid & semini eius usque in
æternum.

Victori, psalmus Dauid.
XIX

COeli enarrant gloriam dei, & opera ma-
nuum eius annunciat firmamentum.
Dies diei eructat uerbum, & nox nocti indicat
scientiam. Non est sermo & non sunt uerba,
quibus non audiatur uox eorum. In omnem
terram exiuit sonus eorum, & in finibus orbis
uerba eorum, soli posuit tabernaculum in eis.
Et ipse quasi sponsus procedens de thalamo
suo, exultauit ut fortis ad currendam uiam.
A summitate cœli egressus eius, & cursus eius
usque ad summitatem illius, nec est qui se abs-
condat à calore eius. Lex domini immacu-
lata conuertens animas, testimonium domini fi-
dele, sapientiam præstans paruulis. Præce-
pta domini recta lætificantia cor, mandatum do
mini lucidum illuminans oculos. Timor do-
mini mundus perseuerans in secula, iudicia do-
mini uera, iustificata in semetipsa. Desiderabi-
lia super aurum & lapidem precio sum multum,
& dulciora super mel & fauum redundantem.
Vnde seruus tuus docebit ea, in custodiendis eis
retributio multa. Errores quis intelligit, ab oc-
cultis munda me. A superbis quoq; libera ser-
uum tuum si non fuerint dominati mei, tunc im
maculatus ero, & emundabor à delicto maximo.
Et erunt

Καὶ ἔσον) ἐς εὐδοκίαν τὰ λόγια τῦ σόματός μου, ⁊ ἡ μελέτη τῆ καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός. Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Εἰς τέλος, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ιθ

ΕΠακῦσαί σε κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαί σε ὁ ὄνομα τῦ θεοῦ Ιακώβ. Ἐξαπρστείλαί σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Μνησείη πάσης θυσίας σου, ⁊ τὸ ὁλοκάυτωμά σου πιαίνοι. Δώη σοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρῶσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ⁊ ἐν ὀνόματι κυρίου τῦ θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρῶσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου, νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτῷ ἐξ οὐρανῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνασείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ σκοπιδίωσαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν ⁊ ἀνορθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα ⁊ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε.

Εἰς τέλος, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. κ

ΚΥριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, ⁊ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν ⁊ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον, ⁊ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὑροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς ἐν καιρῷ τοῦ προσώπου σου, κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, ⁊ κατα φάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπί σε κακά, ἐβουλεύσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ στήσωσι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου, ἑτοιμάσεις τὰ πρόσωπα αὐτῶν. Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομαι ⁊ ψαλῶ τὰς δυνάμεις σου. Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐωθινῆς, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. κα

Ο Θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με, μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ο θεὸς

Et erunt ut cõplaceant eloquia oris mei, & meditatio cordis mei in cõspectu tuo semper. Dñe adiutor meus, et redemptor meus.

In finem, psalmus Dauid. xix

EXaudiat te dominus in die tribulationis, protegat te nomen dei Iacob. Mittat tibi auxilium de sancto, & de Sion tueatur te. Memor sit omnis sacrificij tui, & holocaustũ tuum pingue fiat. Tribuat tibi dominus secundũ cor tuũ, & omne consilium tuum cõfirmet. Lętabimur in salutari tuo, & in nomine domini dei nostri magnificabimur. Impleat dñs omnes petitiones tuas, nũc cognoui quoniam saluũ fecit dominus Christũ suum. Exaudiet illum de cœlo sancto suo, in potentatibus salus dextræ eius. Hi in curribus & hi in equis, nos autẽ in nomine dñi dei nostri inuocabimus. Ipsi obligati sunt & ceciderũt, nos autẽ surreximus & erecti sumus. Dñe saluũ fac regem, & exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

In finem, psalmus Dauid. xx

DOmine in uirtute tua lętabit rex, & super salutare tuũ exultabit uehementer. Desideriũ cordis eius tribuisti ei, & uolũtate labiorũ eius nõ fraudasti eum. Quoniam prœueneisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronã de lapide precioso. Vitam petijt à te & tribuisti ei, longitudinem dierũ in seculũ & in seculũ seculi. Magna est gloria eius in salutari tuo, gloriã & magnũ decorẽ impones sup eũ. Quoniã dabis eum in benedictione in seculũ seculi, lętificabis eũ in gaudio cum uultu tuo. Qm̃ rex sperat in dño, & in misericordia altissimi nõ cõmouebitur. Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis, dextera tua inueniat omnes qui oderunt te. Pones eos ut clibanum ignis in tẽpore uultus tui, dñs in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis. Fructũ eorũ de terra perdes, & semẽ eorum à filijs hominũ. Qm̃ declinauerunt in te mala, cogitauerũt cõsilia quę nõ potuerũt stabilire. Qm̃ pones eos dorsum, i reliquijs tuis prœparabis uultũ eorũ. Exaltare dñe in uirtute tua, cãtabimus & psallemus uirtutes tuas.

In finẽ, pro susceptione matutina, psalmus Dauid. xxi

DEus deus meus respice in me, quare me dereliqsti, longe à salute mea uerba delictorum meorum.

Deus

Sint placentes sermones oris mei, & meditatio cordis mei in conspectu tuo, domine fortitudo mea & redemptor meus.

Victori, psalmus Dauid. כ

EXaudiat te dominus in die tribulationis, protegat te nomen dei Iacob. Mittat tibi auxilium de sancto, & de Sion roboret te. Memor sit omnis sacrificij tui; & holocaustū tuum pingue fiat: semper. Det tibi secundum cor tuum, & omnem uoluntatem tuam impleat. Laudabimus in salutari tuo, & in nomine dei nostri ducemus choros, impleat dominus omnes petitiones tuas. Nunc scio quoniam saluabit dominus Christum suum, exaudiet eum de cœlo sancto suo, in fortitudine salutis dexteræ eius. Hi in curribus & hi in equis: nos autem nominis domini dei nostri recordabimur. Ipsi incuruati sunt & ceciderunt, nos autem surreximus & erecti sumus. Domine salua: rex exaudies nos in die qua inuocauerimus te.

Victori, psalmus Dauid. כא

DOmine in fortitudine tua lætabitur rex, & in salutari tuo exultabit uehementer. Desiderium cordis eius dedisti ei, & uoluntate labiorum eius uon fraudasti eum: semper. Quoniam præuenisti eum in benedictionibus bonitatis, pones in capite eius coronam de obrizo. Vitam petiuit à te & dedisti ei, longitudinem dierum in seculum & in æternum. Magna gloria eius in salutari tuo, gloriam & decorem pones super eum. Pones enim eum in benedictionem sempiternam, & hilarabis eum lætitia apud uultum tuum. Quia rex confidet in domino, & in misericordia excelsi non decipietur. Inueniet manus tua omnes inimicos tuos, dextera tua inueniet odientes te. Pones eos ut clibanū ignis in tempore uultus tui, dominus in furore suo præcipitabit eos, & deuorabit eos ignis. Fructum eorum de terra perdes, & semen eorum de filijs hominum. Quoniam inclinauerunt super te malum, cogitauerunt scelus quod non potuerunt. Quoniam pones eos humerum, funes tuos firmabis contra facies eorum. Exaltare domine in fortitudine tua, cantabimus & psallemus fortitudines tuas.

Victori, pro ceruo matutino, canticum Dauid. כב

DEus meus deus meus quare dereliquisti me, longe à salute mea uerba rugitus mei.

Deus אלהי C

Ο θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐκ ἠσχύνθησαν. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὀνειδισμὸς ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. Ἤλπισεν ἐπὶ κύριον ῥῦσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτὸν ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου, ἐπὶ σὲ ἐπεβλήθην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστρός μου θεός μου εἶ σύ, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες ἐπιέχουσί με. Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος. Ὡς ὕδωρ ἐξεχύθην καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τοῖς λάρυγξί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίλημψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. Φάγονται πτωχοὶ καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ πεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου

Deus meus clamabo p diē & non exaudies, & nocte et nō ad inſipientiā mihi. Tu aūt in ſancto habitas laus Iſrael. In te ſperauerunt patres noſtri, ſperauerūt & liberaſti eos. Ad te clamauerūt & ſalui facti ſūt, in te ſperaue rūt & nō ſunt cōfuſi. Ego aūt ſum uermis & non homo, opprobriū hominū & abiectio plebis. Omnes uidentes me deriſerūt me, locuti ſunt labijs, mouerunt caput. Sperauit in dño eripiat eū, ſaluū faciat eū qm̄ uult eū. Qm̄ tu es qui extraxiſti me de uentre, ſpes mea ab uberibus matris meæ, in te ꝓiectus ſum ex utero. De uentre matris meæ deus meus es tu, ne diſceſſeris à me. Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt, qm̄ nō eſt qui adiuuet. Circūdederūt me uituli multi, tauri pingues obſe derūt me. Aperuerūt ſuper me os ſuū, ſicut leo rapiēs & rugiēs. Sicut aqua effuſus ſum, & diſpſa ſunt omnia oſſa mea. Factū eſt cor meū tanq̄ cera liqueſcēs ī medio uētris mei. Aruit tāquā teſta uirtus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis, & in puluerē mortis deduxiſti me. Qm̄ circūdederunt me canes multi, cōciliū malignātiū obſedit me. Fode runt manus meas & pedes meos, dinumera uerūt omnia oſſa mea. Ipſi uero cōſideraue rūt & inſpexerūt me, diuiſerūt ſibi ueſtimēta mea, & ſuper ueſtē meā miſerūt ſortē. Tu aūt dñe ne elongaueris auxiliū tuū à me, ad defenſionē meā conſpice. Erue à framea ani mam meā, & de manu canis unicā meā. Salua me ex ore leonis, & à cornib. unicorniū humilitatē meā. Narrabo nomen tuū fratri bus meis, in medio eccleſiæ laudabo te. Qui timetis dominū laudate eum, uniuerſum ſe men Iacob glorificate eū. Timeat eū omne ſemen Iſrael, qm̄ non ſpreuit neq; deſpexit deprecationē pauperis. Nec auertit faciem ſuā à me, & quū clamarē ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea in eccleſia magna, uo ta mea reddā in conſpectu timentium eum. Edent pauperes & ſaturabūtur, & laudabūt dominū qui requirūt eum, uiuēt corda eo rum in ſeculū ſeculi. Reminiſcētur & cōuer tentur ad dominū, uniuerſæ fines terræ. Et adorabūt in conſpectu eius uniuerſæ fami liæ gentiū. Quoniā dñi eſt regnū, & ipſe do minabit gentiū. Manducauerūt & adoraue runt oēs pingues terræ, in cōſpectu eius ca dent oēs qui deſcendūt in terrā. Et anima

mea

Deus meus clamabo per diem & non exaudies, & nocte nec eſt ſilentium mihi. Et tu ſanctè, habitator laus Iſrael. In te confiſi ſunt patres noſtri, confiſi ſunt & ſaluaſti eos. Ad te clamauerunt & ſalui facti ſunt, in te confiſi ſunt & non ſunt confuſi. Ego autem ſum uermis & non homo, opprobrium hominum & deſpectio plebis. Omnes uidentes me ſubſannant me, dimittunt labium, mouent caput. Confugit ad dominum ſaluet eum, liberet eum quoniam uult eum. Tu autem propugnator meus ex utero, fiducia mea ab uberibus matris meæ. In te proiectus ſum ex uulua, de uentre matris meæ deus meus es tu. Ne longe fias à me, quoniam tribulatio proxima eſt, quoniam non eſt adiutor.

Circundederunt me uituli multi, tauri pingues uallauerunt me. Aperuerunt ſuper me os ſuum, quaſi leo rapiens & rugiens. Sicut aqua effuſus ſum, & ſeparata ſunt omnia oſſa mea, factum eſt cor meum ſicut cera liquefacta in medio uentris mei. Aruit uelut teſta fortitudo mea, & lingua mea adhæſit palato meo, & in puluerem mortis detraxiſti me. Circundederuit me uenatores, conſilium peſsimorũ uallauit me, fixerunt manus meas & pedes meos. Numerauí omnia oſſa mea, quæ ipſi reſpicientes uiderunt in me. Diuiſerunt ueſtimenta mea ſibi, & ſuper ueſtimentum meum miſerunt ſortem. Tu autem domine ne longe facias, fortitudo mea in auxilium meum feſtina. Erue à gladio animam meam, de manu canis ſolitariam meam. Salua me ex ore leonis, & de cornibus unicornium exaudi me. Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio eccleſiæ laudabo te.

Qui timetis dominum laudate eum, omne ſemen Iacob glorificate eum, & metuite eum uniuerſum ſemen Iſrael. Quoniam non deſpexit neque contempſit modeſtiam pauperis, & non abſcondit faciẽ ſuam ab eo, & quum clamaret ad eum exaudiuit. Apud te laus mea in eccleſia multa, uota mea reddam in conſpectu timẽtium eum. Comedent mites & ſaturabuntur, laudabunt dominum quærentes eum, uiuet cor ueſtrum in ſempiternum. Recordabuntur & cõuertentur ad dominum omnes fines terræ, & adorabunt coram eo uniuerſæ cognationes gentium. Quia domini eſt regnum, & dominabitur gentibus. Comẽderunt & adorauerunt omnes pingues terræ ante faciem eius, curuabũt genu uniuerſi qui deſcendũt in puluerem, & anima

eius

אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה וְלַיְלָה
וְלֹא־דוּמִיָּה לִי׃ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃ בְּךָ בָטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ
בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃ אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ
בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ׃ וְאָנֹכִי תוֹלַעַת
וְלֹא־אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם׃
כָּל־רֹאַי יַלְעִיגוּ לִי יַפְטִירוּ בָשָׂפָה יָנִיעוּ
רֹאשׁ׃ גֹּל אֶל־יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ
כִּי חָפֵץ בּוֹ׃ כִּי־אַתָּה גוֹחִי מִבֶּטֶן
מַבְטִיחִי עַל־שְׁדֵי אִמִּי׃ עָלֶיךָ
הָשְׁלַכְתִּי מֵרֶחֶם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה׃
אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוֹבָה כִּי־אֵין
עוֹזֵר׃ סְבָבוּנִי פָרִים רַבִּים אַבִּירֵי
בָשָׁן כִּתְּרוּנִי׃ פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה
טוֹרֵף וְשׁוֹאֵג׃ כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי
וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עַצְמוֹתָי הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג
נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי׃ יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי
וּלְשׁוֹנִי מוּרָבָק מַלְקוֹחָי וְלַעֲפַר מָוֶת
תִּשְׁפְּתֵנִי׃ כִּי־סְבָבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת
מְרֵעִים חֲסִיפוּנִי כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי׃
אֲסַפֵּר כָּל־עַצְמוֹתָי הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ־
בִי׃ יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי
יַפִּילוּ גוֹרָל׃ וְאַתָּה יְהוָה אַל־תִּרְחָק
אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ חַצְּלָה
מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כֶּלֶב יְחִידָתִי׃
הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי־אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי רֵמִים
עֲנִיתָנִי׃ אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ
קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃ יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ
כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל־
זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שָׁקַץ
עֱנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ
וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמָע׃ מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי
בְּקָהָל רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃
יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה
דֹּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד׃ יִזְכְּרוּ
וְיָשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כֹּל מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃
כִּי לַיהוָה הַמְלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃
אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל־דִּשְׁנֵי
אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ

μς αὐ῀ ξη,ὴ ὁ ασ῀ρμα μς ἀναλύσῃ αὐτ῀. Ἀναγγελίσει ῀ κυρίῳ γενεὰ ἑτέρα, ὴ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτ῀,λαῷ ῀ τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος. Ψαλμὸς ῀ Δαυίδ. ιϛ

ΚΥριός μοι ποιμαίνει με ϗ οὐδέν με ὑστερήσει, ἐν τόπῳ χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μς ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ῀ τρίβους δικαιοσύνης,ἕνεκεν τ῀ ὀνόματος αὐτ῀. Ἐὰν γὰρ ὴ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου,οὐ φοβηθήσομαι κακά,ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου ϗ ἡ βακτηρία σου,αὐτά με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν,ἐξέναντίας τ῀ θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου,ὴ ὁ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. ὴ ὁ ἔλεός σου καταδιώξει με,πάσας τὰς ἡμέρας τ῀ ζωῆς μου. ὴ ὁ κατοικῆσαι με ἐν οἴκῳ κυρίου,εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Ψαλμὸς ῀ Δαυὶδ τ῀ μιᾶς σαββάτου. κγ

ΤΟῦ κυρίου ἡ γῆ ϗ ὁ πλήρωμα αὐτ῀,ἡ οἰκουμένη ϗ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ῀ θαλάσσῃ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν,ὴ ῀ ποταμοῖς ἑτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται εἰς ὄρος τ῀ κυρίου,ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτ῀. Ἀθῷος χερσὶ ὴ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ,ὃς οὐκ ἔλαβεν ῀ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτ῀,ϗ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ ῀ πλησίον αὐτ῀. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου,ϗ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτ῀. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τ῀ κύριον,ζητούντων τὸ πρόσωπον τ῀ θεοῦ ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,ϗ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι,ϗ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τ῀ δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τ῀ δόξης. κύριος κραταιὸς ὴ δυνατὸς,κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,ϗ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι,ὴ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τ῀ δόξης. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τ῀ δόξης. κύριος δυνάμεων,αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τ῀ δόξης. Κάθισμα γ. Ψαλμὸς ῀ Δαυίδ. κδ

ΠΡός σε κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου,ὁ θεός μου ῀ σοὶ πεποιθα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου,ϗ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆ. Τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι,ϗ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ῀ τῇ ἀληθείᾳ σου,ϗ δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου,ϗ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τ῀ οἰκτιρμῶν σου κύριε,ϗ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τ῀ αἰῶνός εἰσιν. Ἁμαρτίας νεότητός μου,ϗ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ,ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε. Χρηστὸς ϗ ὀρθὸς

mea illi uiuet,et ſemẽ meum ſeruiet ipſi. Annũciabitur dño generatio uẽtura,& annunciabũt iuſtitiã eius populo qui naſcẽ quem fecit dñs. Pſalmus Dauid. xxii

DOminus regit me & nihil mihi deerit, in loco paſcuæ ibi me collocauit. Sup aquã refectionis educauit me,animã meam cõuertit. Deduxit me ſuper ſemitas iuſtitiæ, propter nomẽ ſuũ. Nã & ſi ambulauero in medio umbrę mortis,nõ timebo mala,quoniam tu mecũ es. Virga tua et baculus tuus, ipſa me conſolata ſunt. Paraſti in conſpectu meo mẽſam,aduerſus eos qui tribulãt me. Impinguaſti in oleo caput meum, & calix meus inebrians quàm præclarus eſt. Et miſericordia tua ſubſequẽ me, omnibus diebus uitæ meæ. Et ut inhabitem in domo domini,in longitudinem dierum.

Pſalmus Dauid prima ſabbati. xxiii

DOmini eſt terra & plenitudo eius, orbis terrarũ & uniuerſi q habitãt in eo. Quia ipſe ſuper maria fundauit eũ, & ſuper flumina præparauit eum. Quis aſcendet in montem dñi, aut quis ſtabit in loco ſancto eius. Innocẽs manibus & mũdo corde,qui nõ accepit in uano animã ſuã,nec iurauit in dolo proximo ſuo. Hic accipiet benedictionẽ à dño,& miſericordiã à deo ſalutari ſuo. Hæc eſt generatio quærẽtium eũ, quęrẽtiũ faciẽ dei Iacob. Attollite portas principes ueſtras,& eleuamini portæ æternales,& introibit rex glorię. Quis eſt iſte rex gloriæ: dñs fortis & potẽs,dñs potẽs in prælio. Attollite portas principes ueſtras,& eleuamini portę æternales,& introibit rex gloriæ. Quis eſt iſte rex gloriæ dñs uirtutũ ipſe eſt rex gloriæ. Pſalmus Dauid. xxiiii

AD te dñe leuaui animam meam, deus meus in te cõfido nõ erubeſcã. Neq; irrideãt me inimici mei, etẽ uniuerſi qui ſuſtinẽt te nõ cõfundẽtur. Cõfundãtur oẽs iniqua agẽtes, ſupuacue. Vias tuas dñe demonſtra mihi, & ſemitas tuas edoce me. Dirige me in ueritate tua & doce me, quia tu es deꝰ ſaluator meus, & te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationũ tuarũ dñe,et miſericordiarũ tuarũ quę à ſeculo ſunt. Delicta iuuẽtutis meæ, & ignorãtias meas ne memineris. Secundũ miſericordiã tuã memento mei tu,propter bonitatẽ tuã dñe. Dulcis & rectus

eius non uiuet. Semen ſeruiet ei, narrabitur do mino in generatione. Venient & annunciabũt iuſtitiam eius, populo qui naſcetur quem fecit.

Pſalmus Dauid. xxiii

DOminus paſcit me nihil mihi deerit. In paſcuis herbarũ acclinauit me, ſuper aquas refectionis enutriuit me. Animam meam refecit, duxit me per ſemitas iuſtitiæ propter nomen ſuum. Sed & ſi ambulauero in ualle umbrę mortis, non timebo malum, quoniam tu mecum es: uirga tua & baculus tuus, ipſa conſolabuntur me. Pones coram me menſam ex aduerſo hoſtium meorũ, impinguaſti in oleo caput meum, & calix meus inebrians. Sed & benignitas & miſericordia ſubſequet̃ me, omnibus diebus uitę meæ, & habitabo in domo domini, in longitudi ne dierum.

Pſalmus Dauid.

xxiiii

DOmini eſt terra & plenitudo eius, orbis & habitatores eius. Quia ipſe ſuper maria fundauit eum, & ſuper flumina ſtabiliuit illum.

Quis aſcendet in montem domini, & quis ſtabit in loco ſancto eius. Innocens manibus & mundo corde, qui non exaltauit fruſtra animam ſuam, & non iurauit doloſe. Accipiet benedictionẽ à domino, & iuſtitiam à deo ſalutari ſuo.

Hæc eſt generatio quærentium eum, quærentium faciem tuam Iacob: ſemper. Leuate portæ capita ueſtra, & eleuamini ianuæ ſempiternæ, & ingredietur rex gloriæ. Quis eſt iſte rex gloriæ: dominus fortis & potẽs, dominus potens in prælio. Leuate portæ capita ueſtra, & erigimini ianuæ ſempiternæ, & ingredietur rex gloriæ.

Quis eſt iſte rex gloriæ: dominus exercituum, ipſe eſt rex gloriæ ſemper.

Pſalmus Dauid. xxv

AD te domine animam meam leuabo. Deus meus in te confiſus ſum non confundar, ne lætentur inimici mei mihi. Sed uniuerſi qui ſperant inte non confundentur, confundantur qui iniqua gerunt fruſtra. Vias tuas domine oſtende mihi, & ſemitas tuas doce me. Deduc me in ueritate tua & doce me, quia tu es deus ſaluator meus, te expectaui tota die. Recordare miſerationũ tuarum domine, & miſericordiarũ tuarũ quia à ſempiterno ſunt. Peccatorum ado leſcẽtiæ meæ, & ſcelerũ meorum ne memineris, ſecũdum miſericordiam tuam recordare mei tu, propter bonitatem tuam domine. Bonus & rectus

לֹא חָיָֽה׃ זֶ֤רַע יַעַבְדֶ֨נּוּ יְסֻפַּ֖ר לָאֲדֹנָ֣י
לַדּ֑וֹר׃ יָבֹ֥אוּ וְיַגִּ֖ידוּ צִדְקָת֣וֹ לְעַ֔ם
נ֥וֹלַד כִּי־עָשָֽׂה׃

כג

מִזְמ֥וֹר לְדָוִ֑ד

יְהוָ֥ה רֹ֝עִ֗י לֹ֣א אֶחְסָֽר׃ בִּנְא֥וֹת
דֶּ֝שֶׁא יַרְבִּיצֵ֗נִי עַל־מֵ֣י מְנֻח֣וֹת יְנַהֲלֵֽנִי׃
נַפְשִׁ֥י יְשׁוֹבֵ֑ב יַ֝נְחֵ֗נִי בְּמַעְגְּלֵי־צֶ֥דֶק
לְמַ֥עַן שְׁמֽוֹ׃ גַּ֤ם כִּי־אֵלֵ֨ךְ ׀ בְּגֵ֤יא
צַלְמָ֗וֶת לֹא־אִ֭ירָא רָ֣ע כִּי־אַתָּ֣ה עִמָּדִ֑י
שִׁבְטְךָ֥ וּמִשְׁעַנְתֶּ֝ךָ֗ הֵ֣מָּה יְנַחֲמֻֽנִי׃
תַּעֲרֹ֣ךְ לְפָנַ֣י שֻׁלְחָ֗ן נֶ֚גֶד צוֹרְרָ֑י דִּשַּׁ֖נְתָּ
בַּשֶּׁ֥מֶן רֹאשִׁ֑י כּוֹסִ֖י רְוָיָֽה׃ אַ֤ךְ ׀ טוֹב
וָ֭חֶסֶד יִרְדְּפ֣וּנִי כָּל־יְמֵ֣י חַיָּ֑י וְשַׁבְתִּ֥י
בְּבֵית־יְ֝הוָ֗ה לְאֹ֣רֶךְ יָמִֽים׃

כד

לְדָוִ֥ד מִזְמ֑וֹר

לַיהוָ֥ה הָ֝אָ֗רֶץ וּמְלוֹאָ֥הּ תֵּבֵ֑ל וְיוֹשְׁבֵי
בָֽהּ׃ כִּֽי־הוּא֮ עַל־יַמִּ֪ים יְסָ֫דָ֥הּ וְעַל־
נְהָר֥וֹת יְכוֹנְנֶֽהָ׃ מִֽי־יַעֲלֶ֥ה בְהַר־יְהוָ֑ה
וּ֝מִ֗י יָקוּם בִּמְק֥וֹם קָדְשֽׁוֹ׃ נְקִ֣י כַפַּ֣יִם
וּבַר־לֵ֭בָב אֲשֶׁ֣ר לֹא־נָשָׂ֣א לַשָּׁ֑וְא נַפְשִׁ֥י
וְלֹ֖א נִשְׁבַּ֣ע לְמִרְמָֽה׃ יִשָּׂ֣א בְרָכָ֣ה
מֵאֵ֣ת יְהוָ֑ה וּצְדָקָ֥ה מֵאֱלֹהֵ֖י יִשְׁעֽוֹ׃
זֶ֣ה ׀ דּ֣וֹר דֹּרְשָׁ֑ו מְבַקְשֵׁ֖י פָּנֶ֣יךָ יַעֲקֹ֣ב
סֶֽלָה׃ שְׂא֣וּ שְׁ֭עָרִים רָאשֵׁיכֶ֑ם וְהִנָּשְׂא֥וּ
פִּתְחֵ֖י עוֹלָ֣ם וְיָבֹ֥א מֶ֝לֶךְ הַכָּבֽוֹד׃
מִֽי־זֶ֣ה מֶ֭לֶךְ הַכָּב֑וֹד יְהוָ֥ה עִ֝זּ֗וּז וְגִבּ֥וֹר
יְהוָ֥ה גִּבּ֑וֹר מִלְחָמָֽה׃ שְׂא֣וּ שְׁ֭עָרִים
רָאשֵׁיכֶ֑ם וְשָׂא֥וּ פִּתְחֵ֖י עוֹלָ֣ם וְיָבֹ֥א מֶ֝לֶךְ
הַכָּבֽוֹד׃ מִֽי־הוּ֣א זֶ֭ה מֶ֣לֶךְ הַכָּב֑וֹד
יְהוָ֥ה צְבָא֑וֹת הֽוּא־מֶ֝לֶךְ הַכָּב֥וֹד סֶֽלָה׃

כה

לְדָוִ֥ד

אֵ֭לֶיךָ יְהוָ֣ה נַפְשִׁ֣י אֶשָּֽׂא׃ אֱלֹהַ֗י
בְּךָ֥ בָטַ֗חְתִּי אַל־אֵ֫בוֹשָׁ֥ה אַל־יַעַלְזוּ֥ אוֹיְבַ֗י
לִֽי׃ גַּ֤ם כָּל־קֹ֖וֶיךָ לֹ֣א יֵבֹ֑שׁוּ יֵ֝בֹ֗שׁוּ
הַבּוֹגְדִ֥ים רֵיקָֽם׃ דְּ֭רָכֶיךָ יְהוָ֣ה הוֹדִיעֵ֑נִי
אָ֝֗רְחוֹתֶ֥יךָ לַמְּדֵֽנִי׃ הַדְרִיכֵ֣נִי בַאֲמִתֶּ֣ךָ ׀ וְלַמְּדֵ֑נִי
כִּֽי־אַתָּ֥ה אֱ֝לֹהֵ֗י יִשְׁעִ֑י אוֹתְךָ֥ קִוִּ֝יתִ֗י כָּל־הַיּֽוֹם׃
זְכֹר־רַחֲמֶ֣יךָ יְ֭הוָה וַחֲסָדֶ֑יךָ כִּ֥י מֵעוֹלָ֖ם הֵֽמָּה׃
חַטֹּא֣וֹת נְעוּרַ֣י ׀ וּפְשָׁעַ֣י אַל־תִּזְכֹּ֑ר כְּ֝חַסְדְּךָ֗
זְכָר־לִ֥י אַתָּ֥ה לְמַ֗עַן טוּבְךָ֥ יְהוָֽה׃ טוֹב־
וְיָשָׁר

εὐθὺς ὁ κύριος, ἀλλ' οὐχὶ νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πάσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἱλάσθηθι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἣν ἐλέξατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα κύριος τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκβαλεῖ ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς ἐγώ εἰμι. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀνάγκων μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν πόνον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα σέ. Ἀνδρες καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε. Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ισραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. κε

ΚΡῖνόν μοι κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίξων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ πλανωμένων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνὴν αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με κύριε καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ πρὸ τοῦ χριθῆναι. κς

ΚΥριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω. ἐν ᾧ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦργους, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρεμβολὴ κατ' ἐμοῦ παρεμβολήν, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. ἐὰν ἐπανασταθῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν τούτῳ ἐγὼ ἐλπίζω

Μίσω

rectus dñs, propter hoc legem dabit delinquentibus in uia. Diriget mãsuetos in iudicio, docebit mites uias suas. Vniuersæ uiæ domini misericordia & ueritas, requrẽtibus testamẽtũ eius, & testimonia eius. Propter nomẽ tuũ dñe propitiaberis peccato meo, multũ est enim. Quis est homo qui timet dominũ, legẽ statuit ei in ụia quam elegit. Anima eius in bonis demorabit, & semen eius hæreditabit terrã. Firmamentũ est dñs timẽtibus eum, & testamentũ ipsius ut manifestetur illis. Oculi mei semper ad dñm, qm̃ ipse euellet de laqueo pedes meos. Respice ĩ me & miserere mei, qa unicus & paup sum ego. Tribulatiões cordis mei multiplicatę sunt, de necessitatibus meis erue me. Vide humilitatẽ meã & laborẽ meũ, & dimitte uniuersa delicta mea. Respice inimicos meos qm̃ multiplicati sũt, & odio iniquo oderũt me. Custodi animã meã & erue me, non erubescã qm̃ speraui in te. Innocẽtes & recti adhęserũt mihi, quia sustinui te dñe. Libera deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

Psalmus Dauid. xxv

IVdica me dñe qm̃ ego in innocentĩa mea ingressus sum, & in dño sperãs non infirmabor. Proba me dñe & tẽta me, ure renes meos et cor meũ. Qm̃ misericordia tua ante oculos meos est, & cõplacui in ueritate tua. Nõ sedi cũ cõsilio uanitatis, & cũ iniqua gerẽtibus nõ introibo. Odiui ecclesiã malignãtium, & cũ impijs nõ sedebo. Lauabo inter innocẽtes manus meas, & circũdabo altare tuũ dñe. Vt audiã uocẽ laudis tuæ, & enarrẽ uniuersa mirabilia tua. Dñe dilexi decorem domus tuæ, & locũ habitationis glorię tuę. Ne perdas cũ impijs animã meã, & cũ uiris sanguinũ uitã meã. In quorũ manib. iniqtates sũt, dextera eorũ repleta est muneribus. Ego aũt in innocentia mea ingressus sum, redime me dñe & miserere mei. Pes eṁ meus stetit in directo, ĩ ecclesijs benedicã te dñe.

Psalmus Dauid priusq̃ liniret. xxvi

DOminus illuminatio mea & salus mea, quẽ timebo. Dñs ꝓtector uitæ meæ, à quo trepidabo. Dũ appꝓpiant sup me nocẽtes, ut edant carnes meas. Qui tribulãt me inimici mei, ipsi ĩfirmati sũt & ceciderũt. Si cõsistãt aduersũ me castra, nõ timebit cor meũ. Si exurgat aduersũ me prælĩũ, in hoc ego spabo.

Vnam

rectus dominus, propterea docebit peccatores in uia. Deducet manſuetos in iudicio, & docebit modeſtos uiam ſuam. Omnes ſemitæ domini miſericordia & ueritas, his qui cuſtodiũt pactum eius & teſtificationes eius. Propter nomen tuum domine propitiare iniquitati meæ, quoniam grandis eſt. Quis eſt iſte uir timens dominum, quem docebit in uia quam elegit. Anima eius in bono cõmorabitur, & ſemen eius hæreditabit terram. Secretum domini timentibus eum, & pactum ſuum oſtendet eis. Oculi mei ſemper ad dominum, quia ipſe educet de reti pedes meos. Reſpice in me & miſerere mei, quoniam ſolus & pauper ſum ego. Tribulationes cordis mei multiplicatæ ſunt, de anguſtijs meis educ me. Vide humilitatem meam & laborem meum, & porta omnia peccata mea. Vide inimicos meos quia multiplicati ſunt, & odio iniquo oderunt me. Cuſtodi animam meam & libera me, non confundar quoniam ſperaui in te. Simplicitas & æquitas ſeruabunt me, quia expectaui te. Redime deus Iſrael, ex omnibus anguſtijs ſuis.

וְיַשֵּׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃
יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃
כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא׃
מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃
נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אֶרֶץ׃
סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃
צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאתָי׃
רְאֵה־אוֹיְבַי כִּי־רַבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְחַצְּלֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בָךְ׃
תֹּם־וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃
פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

כו

לְדָוִד׃

שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה בָּטָחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃
בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃
כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃
לֹא יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי־שָׁוְא וְעִם־נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא׃
שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃
אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסוֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃
לְשְׁמֹעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
אַל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי׃
אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וְיִמִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃
וַאֲנִי בְתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃
רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

כז

לְדָוִד׃

יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃
בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאוֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃

Dauid. xxvi

IVdica me deus quoniam ego in ſimplicitate mea ambulaui, & in domino cõfidens non deficiam. Proba me domine & tenta me, ure renes meos & cor meum. Quia miſericordia tua in conſpectu oculorum meorum eſt, & ambulabo in ueritate tua. Non ſedi cum uiris uanitatis, & cum ſuperbis non ingrediar. Odiui eccleſiam peſſimorum, & cum iniquis non ſedebo. Lauabo in innocentia manus meas, & circuibo altare tuum domine. Vt audiam uocem laudis, & enarrẽ omnia mirabilia tua. Domine dilexi habitaculum domus tuæ, & locum tabernaculi gloriæ tuæ. Ne auferas cum peccatoribus animam meam, & cum uiris ſanguinum uitam meam. In quorum manibus ſcelus eſt, & dextera eorum repleta eſt muneribus. Ego autem in ſimplicitate mea gradiar, redime me & miſerere mei. Pes meus ſtetit in recto, in eccleſijs benedicã domino.

Dauid. xxvii

DOminus lux mea & ſalutare meum quem timebo, dominus fortitudo uitæ meæ quem formidabo. Dum appropinquarent mihi maligni ut comederent carnem meam, hoſtes mei & inimici mei ipſi impegerunt & ceciderunt. Si ſteterint aduerſus me caſtra, non timebit cor meũ, ſi ſurrexerit contra me bellũ, in hoc ego confidam.

Vnum

Μίαν ἠτησάμην παρὰ κυρίου ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἔσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με, καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθροὺς μου. Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλάγμα, ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ. Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με καὶ ἐπάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω, ἐξεζήτησέ σε ἡ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν κύριον, ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. κζ

ΠΡός σε κύριε κεκράξομαι, ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς ἅδου. εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δεῖσθαί με πρός σε, ἐν τῷ ἐπᾶραί με χεῖρας μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με. τοῖς λαλοῦσιν εἰρήνην μετὰ τοῦ πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ πονηρεύματα τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὴν ἀνταπόδομα αὐτῶν, αὐτοῖς. ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς. Εὐλογητὸς κύριος ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστίν. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ὕψωσον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐξόδιον σκη

ΕΝέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε κριὸν υἱῶν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

Vnã petij à dño, hãc requirã, ut inhabitẽ in domo dñi omnibus diebus uitæ meæ. Vt uideam uoluptatẽ dñi, & uiſitem templũ eius. Qm̃ abſcõdit me in tabernaculo ſuo in die malorũ, ꝓtexit me in abſcõdito tabernaculi ſui. In petra exaltauit me. & nũc exaltauit caput meũ ſup inimicos meos. Circuiui & immolaui in tabernaculo eius hoſtiã uocifera tionis, cantabo & pſalmũ dicã dño. Exaudi dñe uocẽ meã qua clamaui, miſerere mei & exaudi me. Tibi dixit cor meũ, exquiſiuit te facies mea, faciẽ tuã dñe requirã. Ne auertas faciẽ tuã à me, ne declines in ira à ſeruo tuo. Adiutor meus eſto, ne derelinquas me neq; deſpicias me, deus ſalutaris meus. Qm̃ pater meus & mater mea dereliquerũt me, dñs autem aſſumpſit me. Legem pone mihi dñe in uia tua, & dirige me in ſemita recta propter inimicos meos. Ne tradideris me in animas tribulãtiũ me, qm̃ inſurrexerũt in me teſtes iniq, & mẽtita eſt iniqtas ſibi. Credo uidere bona dñi, ſ terra uiuẽtiũ. Expecta dñm, uiriliter age et cõforteẽ cor tuũ, & ſuſtine dũm.

Pſalmus ipſi Dauid. xxvii

AD te dñe clamabo, deus meus ne ſileas à me, ne quando taceas à me, & aſsimilabor deſcẽdentibus in lacũ. Exaudi dñe uocẽ deprecatiõis meę dũ oro ad te, dũ extollo manus meas ad tẽplũ ſanctũ tuũ. Ne ſimul tradas me cũ peccatoribus, & cũ operãtib. iniquitatẽ ne ꝑdas me. Qui loquũtur pacẽ cum proximo ſuo, mala aũt in cordib. eorũ. Da illis dñe ſecũdũ opera eorũ, et ſecũdũ nequitiã adinuẽtionũ ipſorũ. Secũdum opera manuũ eorũ tribue illis, redde retributionẽ eorũ ipſis. Qm̃ nõ intellexerũt opa dñi, & ĩ opera manuũ eius deſtrues illos, et nõ ędifica bis eos. Bñdictus dñs, qm̃ exaudiuit uocẽ de precatiõis meę. Dñs adiutor meus & protector meus, & in ipſo ſpauit cor meũ & adiutus ſũ. Et refloruit caro mea, & ex uoluntatẽ mea cõfitebor ei. Dñs fortitudo plebis ſuæ, & ꝓtector ſaluationũ Chriſti ſui eſt. Saluũ fac populũ tuũ dñe & bñdic hęreditati tuæ, & rege eos & extolle illos uſq; in æternum. Pſalmus Dauid in cõſũmatiõe tabernaculi.

AFferte dño filij dei, afferte xxviii dño filios arietũ. Afferte dño gloriam & honorem, afferte dño gloriam nominis eius, adorate dominum in atrio ſancto eius.

Vox

Vnum petiui à domino hoc requiram, ut habitem in domo domini omnibus diebus uitæ meæ, ut uideam pulchritudinem domini, & attẽdam templum eius. Abſcondit enim me in umbra ſua in die peſsima, abſcondet me in ſecreto tabernaculi ſui, in petra exaltabit me. Nunc quoq; exaltauit caput meum ſuper inimicos meos qui ſunt in circuitu meo, & immolabo in tabernaculo eius hoſtias iubili, cãtabo & pſallam domino. Audi domine uocem meam inuocantis, miſerere mei & exaudi me. Tibi dixit cor meum quæſiuit uultus meus, faciem tuam domine requiram.

Ne abſcondas faciem tuam à me, ne declines in furore tuo à ſeruo tuo, auxilium meum fuiſti ne derelinquas me, & ne dimittas me deus ſaluator meus. Pater enim meus & mater mea dereliquerũt me, dominus autem collegit me. Oſtende mihi domine uiam tuam & deduc me in ſemita rectas propter inſidiatores meos. Ne tradas me animæ tribulantium me, quoniam ſurrexerũt contra me teſtes falſi & apertum mẽdacium. Ego aũt credo q̃ uideam bona domini in terra uiuentium. Expecta dominum cõfortare, & robore tur cor tuum & ſuſtine dominum.

Dauid. XXVIII

AD te domine clamabo fortis meus, ne obſurdeſcas mihi, ne fortè tacente te mihi comparer his qui deſcendunt in lacum. Audi uocem deprecationis meæ quum clamauero ad te, quum leuauero manus meas ad oraculũ ſanctum tuum. Ne tradas me cum impijs & cum operantibus iniquitatem, qui loquuntur pacem cum amicis ſuis, & eſt malum in corde eorum. Da eis ſecundum opus ſuum & ſecundum malum adinuentionũ ſuarum, iuxta opus manuum ſuarum da eis, redde retributionẽ ſuam illis. Quoniam non intelligunt opera domini, & opus manuum eius, deſtrues eos & non ædificabis, benedictus dominus quoniam audiuit uocem deprecationis meæ. Dominus fortitudo mea & ſcutum meum, in ipſo confiſum eſt cor meum, & habui adiutorium, gauiſum eſt cor meum, & in cantico meo confitebor illi. Dominus fortitudo mea, & robur ſalutarium Chriſti ſui eſt. Salua populum tuum & benedic hæreditati tuæ, & paſce eos & ſubleua eos uſq; in ſempiternum.

Pſalmus Dauid. XXIX

AFferte domino filios arietum, afferte domino gloriã & imperiũ. Afferte domino gloriã nomini eius, adorate dñm in decore ſancto.

Vox

מִזְמוֹר לְדָוִד׃
אֵת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ
שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת
בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃
כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּירֵנִי
בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃
וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל־אֹיְבַי סְבִיבוֹתָי
וְאָזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה
וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי
אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי
בַּקְּשׁוּ פָנַי אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃
אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ׃ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף
עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי רַאֲתָה אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־
תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי וְאִמִּי
עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה
דַּרְכֶּךָ וְנַחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃
אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי־קָמוּ בִי
עֵדֵי שֶׁקֶר וְיִפַּח חָמָס׃ לוּלֵא
הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ
חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ
וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

לְדָוִד׃
אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל־תֶּחֱרַשׁ
מִמֶּנִּי פֶּן־תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־
יוֹרְדֵי בוֹר׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר
קָדְשֶׁךָ׃ אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רְשָׁעִים וְעִם
פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיהֶם
וְרָעָה בִּלְבָבָם׃ תֶּן־לָהֶם כְּמַעֲלָם
וּכְרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן
לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃ כִּי לֹא
יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו
יַהֲרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי
שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ יְהוָה עֻזִּי
וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזַרְתִּי וַיָּעַל לִבִּי
וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֹז לָמוֹ
וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ
וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃

מִזְמוֹר לְדָוִד׃
הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃

קול

Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι, φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸ μόσχον τοῦ Λιβάνου, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός, φωνὴ κυρίου σαλεύοντος ἔρημον, καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. Φωνὴ κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατῴκισεν, καὶ καθεδεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ. κθ

ΥΨώσω σε κύριε ὅτι ὑπελάβες με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμοί. Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σε, καὶ ἰάσω με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ. Ὅτι ὀργὴ ἐν θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου, παρεῖχον τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐγενήθην ταραγμοῦ. Πρός σε κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με, κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. Ἐστρέψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ, κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Εἰς τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐκστάσεως. λ

ΕΠί σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαβιβάσεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὑπερασπιστής μου κύριε. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου, ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας

Vox domini ſuper aquas, deus maieſtatis intonuit, dominus ſuper aquas multas. Vox domini in uirtute, uox dñi in magnificẽtia. Vox domini cõfringentis cedros, & cõfrin get dominus cedros libani. Et cõminuet eas tanq̃ uitulũ libani, & dilectus quemadmodum filius unicorniũ. Vox dñi intercidẽtis flãmã ignis, uox dñi concutientis deſertũ, & commouebit dñs deſertum caddes. Vox do mini præparãtis ceruos, & reuelabit cõden ſa, & in tẽplo eius omnis dicit gloriam. Dominus diluuium inhabitat, & ſedebit domi nus rex in æternũ. Dñs uirtutẽ populo ſuo dabit, dñs benedicet populo ſuo in pace.

Pſalmus cantici in dedicatione do mus Dauid. xxix

EXaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me, nec de lectaſti inimicos meos ſuper me. Dñe deus meus clamaui ad te, & ſanaſti me. Domine eduxiſti ab inferno animam meã, ſalua ſti me à deſcẽdentibus in lacum. Pſallite dño ſancti eius, & cõfitemini memoriæ ſanctita tis eius. Quoniam ira in indignatione eius, & uita in uoluntate eius. Ad ueſperũ demo rabit̃ fletus, & ad matutinũ lætitia. Ego au tem dixi in abũdantia mea, nõ mouebor in ęternũ. Dñe in uolũtate tua, præſtitiſti deco ri meo uirtutem. Auertiſti faciem tuã à me, & factus ſum cõturbatus. Ad te dñe clama bo, & ad deum meũ deprecabor. Quæ utili tas in ſanguine meo, dum deſcendo in cor ruptionẽ? Nunqd confitebit̃ tibi puluis, aut annunciabit ueritatẽ tuã? Audiuit dñs & mi ſertus eſt mei, dñs factus eſt adiutor meus. Cõuertiſti planctũ meũ, in gaudiũ mihi, cõ ſcidiſti ſaccũ meũ, & circũdediſti me lętitia. Vt cãtet tibi gloria mea & nõ cõpungar, do mine deus meus in æternũ confitebor tibi.

In finẽ, pſalmus Dauid pro eceſtaſi. xxx

IN te dñe ſperaui non confundar in æter num, in iuſtitia tua libera me & eripe me. Inclina ad me aurẽ tuam, accelera ut eruas me. Eſto mihi in deum protectorẽ & in do mum refugij, ut ſaluũ me facias. Quoniam fortitudo mea & refugiũ meũ es tu, & pro pter nomen tuum deduces me & enutries me. Educes me de laqueo hoc quem abſcon derũt mihi, quoniam tu es protector meus domine. In manus tuas cõmendo ſpiritum meũ, redemiſti me domine deus ueritatis.

Odiſti

Vox domini ſuper aquas, deus gloriæ intonuit, dominus ſuper aquas multas. Vox domini in fortitudine, uox domini in decore. Vox domini confringentis cedros, & confringet dominus cedros libani. Et diſperget eas quaſi uitulus, libanus & ſarion quaſi filius rhinocerotis. Vox domini diuidens flammas ignis. Vox domini parturire faciens deſertum, parturire faciet dominus deſertum Cades. Vox domini obſtetricans ceruis, & reuelans ſaltus, & in templo eius omnis loquetur gloriam. Dominus diluuium inhabitat. & ſedebit dominus rex in æternum. Dominus fortitudinem populo ſuo dabit, dominus benedicet populo ſuo in pace.

Pſalmus cantici ad declinationem domus Dauid. xxx

EXaltabo te domine quoniam ſaluaſti me, & non dilataſti inimicos meos ſuper me. Domine deus meus, clamaui ad te & ſanaſti me. Domine eduxiſti ex inferno animam meam, uiuificaſti me, ne deſcenderem in lacum. Cantate domino ſancti eius, & confitemini memoriæ ſanctitatis eius. Quoniam ad momentum eſt ira eius, & uita in repropitiatione eius, ad ueſperum commorabitur fletus, & in matutino laus. Ego autem dixi in abundantia mea, non mouebor in ſempiternum. Domine in uoluntate tua poſuiſti monti meo fortitudinem, abſcondiſti faciem tuam à me, & factus ſum conturbatus. Ad dominum clamabo, & dominum deprecabor. Quę eſt utilitas in ſanguine meo, dum deſcendero in corruptionem, nunquid cõfitebitur tibi puluis, aut annuntiabit ueritatem tuam. Audi domine & miſerere mei, domine eſto adiutor. Conuertiſti planctum meum in chorum mihi, ſoluiſti ſaccum meum, & accinxiſti me lætitia. Vt laudet te gloria & non taceat, domine deus meus in ſempiternum confitebor tibi.

Victori, pſalmus Dauid.

xxxi

IN te domine ſperaui non confundar in æternum, in iuſtitia tua ſalua me. Inclina ad me aurem tuam uelociter, libera me, eſto mihi in lapidem fortiſsimum, & in domum munitam ut ſalues me. Quia petra mea & munitio mea tu es, & propter nomen tuum dux meus eris & enutries me. Educes me de rete quod abſconderunt mihi, quia tu fortitudo mea es. In manu tua commendabo ſpiritum meum, redemiſti me domine deus ueritatis.

Odiſti

קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל
יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל
יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־
אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל
לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹון כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃
קוֹל־יְהוָה חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל
יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃
קוֹל יְהוָה׀ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת׃
וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

ל

מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת
הַבַּיִת לְדָוִד׃

אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־
שִׂמַּחְתָּ אוֹיְבַי לִי׃ יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־
שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר׃
זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃
כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב
יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי
בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ יְהוָה
בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהָרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ
הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־
אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי
אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃
שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עוֹזֵר לִי׃
הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי
וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד
וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

לא

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃

בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם
בְּצִדְקָתְךָ פַלְּטֵנִי׃ הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ
מְהֵרָה הַצִּילֵנִי o הֱיֵה־לִי לְצוּר מָעוֹז
לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי־סַלְעִי
וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי
וְתִנְהָלֵנִי׃ תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ
לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃ בְּיָדְךָ אַפְקִיד
רוּחִי פָּדִיתָ אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃

שנאתי

Εμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῶς. Εγὼ δὲ τῷ κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. Οτι ἐπέβλεψας τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ελέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι, ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Οτι ἐξέλιπον ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ηθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὀνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ βλέποντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Εγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλὸς, ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμοὶ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ σοὶ κύριε ἤλπισα, εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου, Ρῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Επὶ φανόν τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου, κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπικαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς καὶ κατα χθείησαν εἰς ᾅδου, ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια. Τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει. Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε, ἣν ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Εξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σε, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ, ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάσωσέ μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐν πόλει περιοχῆς. Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπερρίφημαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο ἐσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν ᾧ ἐκραύγασά με πρὸς σε. Αγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ανδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ συνέσεως. λα

Odisti obseruãtes uanitates supuacue. Ego autẽ in dño speraui, exultabo & lætabor in misericordia tua. Qm̃ respexisti humilitatẽ meã, saluasti de necessitatibus animã meã, Nec conclusisti me in manibus inimicorũ, statuisti in loco spatioso pedes meos. Miserere mei dñe qm̃ tribulor, cõturbatus est in ira oculus meus, anima mea & uẽter meus. Qm̃ defecit in dolore uita mea, & anni mei in gemitib. Infirmata est in paupertate uirtus mea, & ossa mea cõturbata sunt. Super oẽs inimicos meos factus sum opprobriũ et uicinis meis ualde, & timor notis meis. Qui uidebãt me foras fugerũt à me, & obliuioni datus sum tanquã mortuus à corde. Factus sum tãquã uas perditũ, qm̃ audiui uitupera tionẽ multorũ cõmorãtiũ in circuitu. In eo dũ cõuenirẽt simul aduersum me, accipere animã meã cõsiliati sunt. Ego aũt in te speraui dñe, dixi deus meus es tu, in manib⁹ tu is sortes meæ. Eripe me de manu inimicorũ meorũ, & à persequentibus me. Illumina faciẽ tuã sup seruũ tuũ, saluũ me fac in misericordia tua dñe, nõ cõfũdar qm̃ inuocaui te. Erubescãt impij et deducant in infernũ, muta fiant labia dolosa. Quę loquunt aduersus iustũ iniquitatẽ, in superbia & in contẽptu. q̃ magna multitudo dulcedinis tuę dñe, quã abscõdisti timẽtibus te. Perfecisti eis qui sperãt in te, in cõspectu filiorũ hominũ. Abscõdes eos in abscõdito faciei tuæ, à cõturbatione hominũ. Proteges eos in tabernaculo, à cõtradictione linguarum. Benedictus dñs, qm̃ mirificauit misericordiã suã mihi in ciuitate munita. Ego aũt dixi in excessu mẽtis meæ, proiectus sum à facie oculorũ tuorũ. Ideo exaudisti uocẽ oratiõis meæ, dum clamarem ad te. Diligite dñm oẽs sancti eius, qm̃ ueritatẽ requet dñs, & retribuet abũdanter faciẽtibus superbiã. Viriliter agite & cõfortetur cor uestrũ, oẽs qui speratis in dño.

Psalmus Dauid, intellectus. xxxi

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. Οτι ἐσιγήσατε, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τῆς κραυγῆς μου ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρυνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν ᾧ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα σοι, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυ-

Beati quorũ remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. Beatus uir cui nõ imputauit dñs peccatũ, nec est in ore eius dolus. Qm̃ tacui inueterauerunt ossa mea, dũ clamarẽ tota die. Qm̃ die ac nocte grauata est super me manus tua, conuersus sum in ærũnam dũ configit spina. Delictũ meũ cognitũ tibi feci, & iniustitiã meã non abscondi

שָׂנֵאתִי הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי־שָׁוְא וַאֲנִי
אֶל־יְהוָה בָּטָחְתִּי׃ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה
בְּחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־עָנְיִי יָדַעְתָּ בְצָרוֹת
נַפְשִׁי׃ וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב
הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי׃ חָנֵּנִי יְהוָה
כִּי־צַר־לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי
כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה
כָּשַׁל בְּעוֹנִי כֹחִי וְעַצְמַי עָשֵׁשׁוּ׃
מִכָּל־צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי מְאֹד
וּפַחַד לְמְיָדָעַי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃
נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי
אוֹבֵד׃ כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר
מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי
זָמָמוּ׃ וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְהוָה
אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ בְּיָדְךָ עִתֹּתָי
הַצִּילֵנִי מִיַּד־אוֹיְבַי וּמֵרוֹדְפָי׃
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ׃
יְהוָה אַל־אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ
יֵבוֹשׁוּ רְשָׁעִים וְיִדְמוּ לִשְׁאוֹל׃
תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שֶׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל־צַדִּיק
עָתָק בְּגַאֲוָה וָבוּז׃ מַה רַב טוּבְךָ
אֲשֶׁר־צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ
נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃ תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר
פָּנֶיךָ מֵרֻכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב
לְשׁוֹנוֹת׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי־הִפְלִיא
חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃ וַאֲנִי
אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן
שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃
אֶהֱבוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים נוֹצֵר
יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל־יֶתֶר עוֹשֵׂה גֵאוָה׃
חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל־הַמְיַחֲלִים
לַיהוָה׃

ל ב

לְדָוִד מַשְׂכִּיל

אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃
אַשְׁרֵי־אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ
עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃ כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי
בָּלוּ עַצְמַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם׃
כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ
נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קַיִץ סֶלָה׃
חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וַעֲוֹנִי לֹא־

כִּסִּיתִי

Odisti custodientes uanitates frustra, ego autem in domino confisus sum. Exultabo & lætabor in misericordia tua, quia uidisti afflictionē meam, cognouisti tribulationes animæ meæ. Et non cōclusisti me in manu inimici, statuisti in latitudine pedes meos. Miserere mei domine quoniā tribulor. caligauit in furore oculus meus, anima mea & uenter meus. Quia consumptæ sunt in mœrore uitæ meæ, & anni mei in gemitu, infirmata est in iniquitate uirtus mea, & ossa mea contabuerunt. Apud omnes hostes meos factus sum opprobrium, & uicinis meis nimis & timor notis meis, qui uidebant me in plateis, fugiebant à me. Obliuioni traditus sum quasi mortuus à corde, factus sum quasi uas perditū. Audiui enim opprobrium multorum, congregatione in circuitu, dum inirent consilium aduersum me, & ut auferrent animam meam cogitauerunt.

Ego autē in te speraui domine, dixi deus meus es tu. In manu tua tempora mea, libera me de manu inimicorum meorum, & persequentium me. Ostende faciem tuam super seruum tuum, salua me in misericordia tua. Domine ne confundar quoniam inuocaui te, confundantur impij, taceant in inferno. Muta fiant labia mēda cij, quæ loquuntur contra iustum dura, in superbia & despectione. Quàm multa est bonitas tua quam abscondisti timentibus te, operatus es sperātibus in te, in cōspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in protectione uultus tui, à duritia uiri: abscondes eos in umbra, à contradictione linguarum. Benedictus dominus, quoniam mirabilem fecit misericordiam suam mihi, in ciuitate munita. Ego autem dixi in stupore meo, proiectus sum de conspectu oculorum tuorum.

Ergo ne audisti uocem deprecationis meæ, quum clamarem ad te. Diligite dominum omnes sancti eius, fideles seruat dominus, & retribuet his qui satis operantur superbiam. Confortamini & roboretur cor uestrum, omnes qui expectatis dominum.

Dauid eruditio. xxxii

BEatus cui dimissa est iniquitas, & abscondi-
tum est peccatum. Beatus homo cui non imputauit dominus iniquitatem, nec est in spiritu eius dolus. Quia tacui attrita sunt ossa mea, in rugitu meo tota die. Die enim & nocte grauatur super me manus tua, uersatus sum in miseria mea quum exardesceret æstas iugiter. Peccatum meum notū faciam tibi, & iniquitatē meam non abscon

ἐκάλυψα. Εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Υπὲρ τούτου προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι. Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, ἡ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνήσω σοι καὶ συμβιβῶ σοι ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ ἐπιστηριῶ ἐπὶ σοὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄρξαι, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει. εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Καθισμα Δ. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἀπερίγραφος τῇ ἑβραΐδι. λϛ.

ΑΓαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ασατε αὐτῷ ᾆσμα καινὸν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος, τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συνάγων ὡς ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατῳκηκότες τὴν οἰκουμένην. ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ ὁ θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ, ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὁ σώζει βασιλεὺς ἐν πολλῇ δυνάμει, οὐ γίγας ὁ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν ᾧ πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ ὡς αὐτὸ σωθήσεται. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ρύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τὸν κύριον, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν. ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γενοίτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθὼς ἠλπίσαμεν ἐπί σοί.

Ψαλμὸς

abscõdi. Dixi cõfitebor aduerſũ me iniuſtitiã meã dño, & tu remiſiſti impietaté cordis mei. Pro hac orabit ad te omis ſanctus, in tẽpore opportuno. Verũtñ in diluuio aquarũ multarũ, ad eũ nõ approximabũt. Tu es refugiũ meũ à tribulatiõe quæ circũdedit me, exultatio mea erue me à circũdantibus me. Intellectũ tibi dabo & inſtruã te in uia hac qua gradieris, firmabo ſup te oculos meos. Nolite fieri ſicut equus et mulus, quibus nõ eſt intellectus. In camo & freno maxillas eorum cõſtringe, qui non approximant ad te. Multa flagella peccatoris, ſperantem autẽ in dño miſericordia circundabit. Lætamini in dño & exultate iuſti, & gloriamini omnes recti corde. Pſalmus Dauid. xxxii

EXultate iuſti in dño, rectos decet laudatio. Confitemini dño in cithara, in pſalterio decẽ chordarum pſallite illi. Cantate ei canticũ nouũ, bene pſallite ei uociferatiõe. Quia rectũ eſt uerbum dñi, & omnia opera eius in fide. Diligit miſericordiã & iudiciũ dñs, miſericordia dñi plena eſt terra. Verbo dñi cœli firmati ſunt, & ſpiritu oris eius omnis uirtus eorũ. Cõgregãs ſicut ĩ utre aquas maris, ponens in theſauris abyſſos. Timeat dñm omnis terra, ab eo aũt cõmoueant oẽs inhabitãtes orbẽ. Qm̃ ipſe dixit et facta ſunt, ipſe mãdauit & creata ſunt. Dñs diſſipat cõſilia gentiũ, reprobat aũt cogitatiões populorũ, & reprobat cõſilia principũ. Cõſilium aũt dñi in æternũ manet, cogitatiões cordis eius in generatione & generationem. Beata gens cuius eſt dñs deus eius, populus quem elegit in hæreditatem ſibi. De cœlo reſpexit dñs, uidit omnes filios hominũ. De præparato habitaculo ſuo, reſpexit ſuper oẽs qui habitãt terram. Qui finxit ſingillatim corda eorũ, qui intelligit omnia opera eorũ. Non ſaluatur rex per multã uirtutẽ, & gigas non ſaluabiť in multitudine uirtutis ſuæ. Fallax equus ad ſalutẽ, in abũdãtiã aũt uirtutis ſuæ non ſaluabiť. Ecce oculi dñi ſuper metuẽtes eum, & in eis qui ſperãt ſuper miſericordia eius. Vt eruat à morte animas eorũ, & alat eos in fame. Anima noſtra ſuſtinet dñm, qm̃ adiutor & protector noſter eſt. Quia in eo lætabiť cor noſtrũ, & in nomine ſancto eius ſperauimus. Fiat dñe miſericordia tua ſuper nos, quemadmodũ ſperauimus in te.

Pſalmus

abſcondi. Dixi confitebor ſcelus meum domino, & tu dimiſiſti iniquitatem peccati mei.

Pro hac orabit omnis miſericors ad te, tempus inueniens, ut quum inundauerint aquæ multæ ad illum non accedant. Tu es protectio mea, ab hoſte cuſtodies me, laus mea ſaluans, circundabis me ſemper. Docebo te & monſtrabo tibi uiam per quam ambules, cogitabo de te oculo meo. Nolite fieri ſicut equus & mulus quibus non eſt intelligentia, in camo & freno maxillas eorum conſtringe, qui non accedunt ad te.

Multi dolores impij, confidentem autem in domino miſericordia circundabit. Lætamini in domino & exultate iuſti, & laudate eum omnes recti corde.

XXXIII

LAudate iuſti dominum, rectos decet laudatio. Confitemini domino in cithara, in pſalterio decachordo cantate ei. Cantate ei canticum nouum, diligenter pſallite in iubilo. Quoniam rectum eſt uerbum domini, & omne opus eius in fide. Diligit iuſtitiam & iudicium: miſericordia domini plena eſt terra. Verbo domini cœli firmati ſunt, & ſpiritu oris eius omnis ornatus eorum. Congregans quaſi in utre aquas maris, ponens in theſauris abyſſos. Timeat dominum omnis terra, ipſum formident uniuerſi habitatores orbis. Quia ipſe dixit & factus eſt, ipſo præcipiente ſtetit. Dominus diſſoluit conſilium gentium, irritas facit cogitationes populorum. Conſilium domini in æternum ſtabit, cogitationes cordis eius in generatione & generatione. Beata gens cuius dominus deus eius, populus quem elegit in hæreditatem ſibi. De cœlo reſpexit dominus, uidit omnes filios Adam. De firmiſſimo ſolio ſuo perſpexit ad uniuerſos habitatores terræ. Fingens pariter cor eorum, intelligens omnia opera eorum. Non ſaluatur rex in multitudine exercitus, nec fortis liberabitur in multitudine uirtutis.

Fallax equus ad ſalutem, & in multitudine uirtutis ſuæ non ſaluabit. Ecce oculus domini ſuper timentes eum, ad expectantes miſericordiam eius. Vt eruat de morte animas eorum, & uiuificet eos in fame. Anima noſtra expectauit dominum, auxilium noſtrum & clypeus noſter eſt. In ipſo enim lætabitur cor noſtrum, quia in nomine ſancto eius ſperauimus. Fiat miſericordia tua domine ſuper nos, ſicut expectauimus in te.

בְּשִׁיתִי׃ אַ֭תָּה אוֹרָ֣ה עָלַ֣י מַשָּׂאִ֑י לִיחוֹרֵ֥י
וְאַשְׁמָ֗ה נַ֭שְׂאֵת עָוֹן חַטָּאתִ֣י סֶֽלָה׃
עַל־זֹ֭את יִתְפַּלֵּ֣ל כָּל־חָסִ֑יד אֵ֝לֶ֗יךָ לְעֵ֥ת
מְ֭צֹא רַ֣ק לְשֶׁטֶף־מַ֣יִם רַבִּ֑ים אֲלֵיה֥וּ לֹ֝א
יַגִּֽיעוּ׃ אַתָּ֣ה סֵ֭תֶר לִ֣י מִצַּ֣ר תִּצְּרֵ֑נִי
רָנֵ֖י מַלְּטִ֣י תְסוֹבְבֵ֣נִי סֶֽלָה׃ אַשְׂכִּ֭ילְךָ
וְאוֹרְךָ֣ בְּדֶ֣רֶךְ זוּ־תֵלֵ֑ךְ אִ֝יעֲצָ֗ה עָלֶ֥יךָ עֵינִֽי׃
אַל־תִּהְי֥וּ כְסוּס כְּפֶ֑רֶד אֶ֥֝ין הָבִ֗ין
בְּמֶ֣תֶג וָרֶ֣סֶן עָדְיָ֣ן לְבִלּ֑וֹם בַּל קְרֹ֖ב אֵלֶֽיךָ׃
רַבִּ֥ים מַכְאוֹבִ֗ים לָ֭רָשָׁע וְהַבּוֹטֵ֣חַ
בַּיהוָ֣ה חֶ֖סֶד יְסוֹבְבֶֽנּוּ׃ שִׂמְח֣וּ בַיהוָ֣ה
וְגִ֣ילוּ צַדִּיקִ֑ים וְהָרְנִ֥ינוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵֽב׃

לג

רַנְּנ֣וּ צַדִּיקִ֣ים בַּיהוָ֑ה לַ֝יְשָׁרִ֗ים
נָאוָ֥ה תְהִלָּֽה׃ הוֹד֣וּ לַיהוָ֣ה בְּכִנּ֑וֹר
בְּנֵ֥בֶל עָ֝שׂ֗וֹר זַמְּרוּ־לֽוֹ׃ שִׁ֣ירוּ לוֹ
שִׁ֣יר חָ֭דָשׁ הֵיטִ֣יבוּ נַגֵּ֑ן בְּתְרוּעָֽה׃
כִּֽי־יָשָׁ֥ר דְּבַר־יְ֝הוָ֗ה וְכָל־מַעֲשֵׂ֥הוּ בֶּאֱמוּנָֽה׃
אֹהֵ֣ב צְדָקָ֣ה וּמִשְׁפָּ֑ט חֶ֖סֶד יְהוָ֣ה
מָלְאָ֣ה הָאָֽרֶץ׃ בִּדְבַ֣ר יְהוָ֣ה שָׁמַ֣יִם
נַעֲשׂ֑וּ וּבְר֥וּחַ פִּ֝֗יו כָּל־צְבָאָֽם׃ כֹּנֵ֣ס
כַּ֭נֵּד מֵ֣י הַיָּ֑ם נוֹתֵ֖ן בְּאוֹצָר֣וֹת תְּהוֹמֽוֹת׃
יִירְא֣וּ מֵיְהוָ֣ה כָּל־הָאָ֑רֶץ מִ֝מֶּ֗נּוּ יָג֥וּרוּ כָּל
יוֹשְׁבֵ֥י תֵבֵֽל׃ כִּי־הֽוּא־אָמַ֥ר וַיֶּ֑הִי הֽוּא
צִ֝וָּ֗ה וַיַּעֲמֹֽד׃ יְהוָ֣ה הֵפִ֣יר עֲצַ֣ת גּוֹיִ֑ם
הֵנִ֥יא מַחְשְׁב֖וֹת עַמִּֽים׃ עֲצַ֣ת יְהוָ֣ה
לְעוֹלָ֣ם תַּעֲמֹ֑ד מַ֝חְשְׁב֗וֹת לִבּ֥וֹ לְדֹ֥ר וָדֹֽר׃
אַשְׁרֵי־גּ֭וֹי אֲשֶׁר־יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֑יו הָ֝עָ֗ם
בָּחַ֥ר לְנַחֲלָ֥ה לֽוֹ׃ מִשָּׁמַ֥יִם הִבִּ֑יט
יְהוָ֥ה רָ֝אָ֗ה אֶת־כָּל־בְּנֵי־הָאָדָֽם׃
מִמְּכ֣וֹן־שִׁבְתּ֣וֹ הִשְׁגִּ֑יחַ אֶ֝֗ל כָּל־יוֹשְׁבֵי
הָאָֽרֶץ׃ הַיּוֹצֵ֣ר יַ֭חַד לִבָּ֑ם הַמֵּבִ֥ין
אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶֽם׃ אֵ֤ין הַ֭מֶּלֶךְ נוֹשָׁ֣ע
בְּרָב־חָ֑יִל גִּבּ֥וֹר לֹא־יִנָּצֵ֖ל בְּרָב־כֹּֽחַ׃
שֶׁ֣קֶר הַ֭סּוּס לִתְשׁוּעָ֑ה וּבְרֹ֥ב חֵ֝יל֗וֹ לֹ֣א
יְמַלֵּֽט׃ הִנֵּ֤ה עֵ֣ין יְהוָ֣ה אֶל־יְרֵאָ֑יו
לַ֝מְיַחֲלִ֗ים לְחַסְדּֽוֹ׃ לְהַצִּ֣יל מִמָּ֣וֶת
נַפְשָׁ֑ם וּלְחַיּוֹתָ֖ם בָּרָעָֽב׃ נַפְשֵׁ֥נוּ
חִכְּתָ֣ה לַיהוָ֑ה עֶזְרֵ֖נוּ וּמָגִנֵּ֣נוּ הֽוּא׃
כִּֽי־בוֹ֣ יִשְׂמַ֣ח לִבֵּ֑נוּ כִּ֥י בְשֵׁ֖ם קָדְשׁ֣וֹ בָטָֽחְנוּ׃
יְהִי־חַסְדְּךָ֣ יְהוָ֣ה עָלֵ֑ינוּ כַּ֝אֲשֶׁ֗ר
יִחַלְנוּ לָֽךְ׃

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπῴλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν. λγ

ΕΥλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐῤῥύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτισθῆτε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ κύριος ἐπήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται πάντες ἀγαθόν. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς. Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τοῦ δικαίου, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ κύριος. Φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. λδ

ΔΙκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον εἰς ἐναντίας τοῦ καταδιωκόντων με, εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου ἐγώ εἰμι ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν, οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

Γενη-

Psalmus Dauid quum immutauit uultum suum corã Abimelech, & dimisit eum & abijt. xxxiii

BEnedicã dñm in omni tẽpore, semper laus eius in ore meo. In domino laudabitur anima mea, audiant mansueti & lætentur. Magnificate dominum mecum, & exaltemus nomẽ eius in idipsum, Exquisiui dominum & exaudiuit me, & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eũ & illuminamini, & facies uestræ nõ confundẽtur. Iste pauper clamauit & dominus exaudiuit eum, & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum. Immittet angelus domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos. Gustate & uidete quoniam suauis est dominus, beatus uir qui sperat in eo. Time te dominũ omnes sancti eius, quoniam non est inopia timentibus eum. Diuites eguerunt & esurierunt, inquirentes autem dominum, non minuentur omni bono. Venite filij audite me, timorem domini docebo uos. Quis est homo qui uult uitam, diligit dies uidere bonos. Prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Diuerte à malo & fac bonum, inquire pacẽ & persequere eam. Oculi domini super iustos, & aures eius in preces eorum. Vultus autem dñi super facientes mala, ut perdat de terra memoriam eorũ. Clamauerunt iusti & dominus exaudiuit eos, & ex omnibus tribulationibus eorũ liberauit eos. Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu saluabit. Multæ tribulationes iustorum, & de omnibus his liberabit eos dominus. Custodit dñs omnia ossa eorũ, unũ ex his nõ cõteretur. Mors peccatorũ pessima, & qui oderunt iustum delinquent. Redimet dominus animas seruorum suorum, & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus ipsi Dauid. xxxiiii

IVdica domine nocentes me, expugna impugnantes me. Apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium mihi. Effunde framea & cõclude aduersus eos qui persequuntur me, dic animæ meæ, salus tua ego sum. Confundantẽ & reuereãtur quærentes animã meã. Auertantur retrorsum & cõfundantẽ, cogitãtes mihi mala. Fiant tanq̃ puluis ante faciẽ uenti, & angelus dñi coartãs eos.

Fiat

Dauid quando commutauit os ſuum coràm Abimelech, & eiecit eum & abijt. xxxiiii

BEnedicam dominum in omni tempore, ſem per laus eius in ore meo. In domino laudabitur anima mea, audient mites & lætentur.

Magnificate dominum mecum, & exaltemus nomen eius pariter. Quæſiui dominum & exaudiuit me, & de omnibus anguſtijs meis liberauit me. Aſpicite ad eum & confluite, & uultus ueſtri non confundentur. Hic pauper clamauit & dominus exaudiuit, & de omnibus tribulationibus eius ſaluauit eum. Circundat angelus domini in gyro timentes eum, & eruet eos. Guſtate & uidete quoniam bonus dominus, beatus uir qui ſperat in eo. Timete dominum ſancti eius, quoniam non eſt inopia timentibus eum. Leones indiguerunt & eſurierunt, quærentibus autem dominum non deerit omne bonum. Venite filij audite me, timorem domini docebo uos. Quis eſt uir qui uelit uitam, diligens dies uidere bonos. Cuſtodi linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Recede à malo & fac bonum, quære pacem & perſequere eam. Oculi domini ad iuſtos, & aures eius ad clamores eorum. Vultus domini ſuper facientes mala, ut perdat de terra memoriam eorum. Clamauerunt & dominus exaudiuit, & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Iuxta eſt dominus contritis corde, & confractos ſpiritu ſaluabit. Multæ tribulationes iuſti, & ex omnibus illis liberabit eum dominus. Cuſtodit omnia oſſa eius, unum ex eis non confringetur. Interficiet impium malitia, & odientes iuſtum culpabuntur. Redimet dominus animas ſeruorum ſuorum, & non peccabunt omnes ſperantes in eo.

Dauid. xxxv

IVdica domine aduerſarios meos, pugna contra impugnantes me. Apprehende ſcutum & haſtam, & conſurge in auxilium meum. Euagina gladium & præoccupa ex aduerſo perſequentem me, dic animæ meæ ſalus tua ego ſum. Confundantur & reuereantur, qui quærunt animam meam. Conuertantur retrorſum & confundantur, qui cogitant malum mihi. Fiant ſicut puluis ante faciem uenti, & angelus domini impellat.

לד

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ
לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ׃

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד
תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי
יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַיהוָה
אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי
אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־
יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ
וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חוֹנֶה מַלְאַךְ
יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר
יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדוֹשָׁיו
כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־
טוֹב׃ לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת
יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי־הָאִישׁ חָפֵץ
חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם
וְרָדְפֵהוּ׃ עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים
וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְהוָה
בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם
הִצִּילָם׃ קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב
וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת
רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
נִשְׁבָּרָה׃ תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשׂנְאֵי
צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃ פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ
עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

לה

לְדָוִד׃

רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחָם אֶת
לֹחֲמָי׃ הֲחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה
בְּעֶזְרָתִי׃ וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת
רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשׁוּעָתְךָ אָנִי׃
יְבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ
אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ
כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה רוֹחֵם׃

Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος κυρίου κατα διώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἤρευναί μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτοῖς, ματαίως ὠνείδισαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐκ οἶδεν, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, κύριε κύριε τίς ὅμοιός σοι; Ῥυόμενον πτωχὸν ἐκ χειρὸς σφροντούντων αὐτόν, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἄτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτούς με πενθεῖν μοι, ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου, εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφόν μου ἐμέτρουν οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθοῦντα καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων. Διέσχισθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν, ἐπείρασάν με ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀπὸ τῆς ἀποστροφῆς τῶν ψυχῶν μου ἀπὸ τῶν κακοργιῶν αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείσαί μοι οἱ ἐχθαίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ νανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους ἐλογίζοντο. Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν εὖγε εὖγε εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς, κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. κρῖνόν μοι κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, κύριε ὁ θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείσαί μοι. Μὴ εἴπωσαν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μηδὲ εἴπωσαν κατεπόμεθα αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα, οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν, οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν, οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου. Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἔπαινόν σου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ τοῦ κυρίου Δαυίδ. λέγει ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ὅτι

Fiat uia illorũ tenebræ & lubricum, & angelus domini perſequens eos. Quoniam gratis abſcõderunt mihi interitum laquei ſui, ſu peruacue exprobrauerunt animam meam. Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quã abſcõdit apprehẽdat eum, & in laqueũ cadat in ipſo. Anima autem mea exultabit in domino, delectabitur ſuper ſalutari ſuo. Omnia oſſa mea dicent, dñe domine quis ſimilis tibi? Eripiens inopem de manu fortiorum eius, & egenũ & pauperem à diripientibus eum. Surgentes teſtes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis, ſterilitatem animæ meæ. Ego autẽ quum mihi moleſti eſſent, induebar cilicio. Et humiliabã in ieiunio animam meã, & oratio mea in ſinu meo cõnertetur. Quaſi proximũ quaſi fratrẽ noſtrũ ſic complacebã, quaſi lugens & contriſtatus ſic humiliabar. Et aduerſum me lætati ſunt & conuenerunt, cõgregata ſunt ſuper me flagella & ignoraui. Diſſipati ſunt nec compuncti, tentauerũt me, ſubſannauerũt me ſubſannatione, frenduerũt ſuper me dẽtibus ſuis. Domine quãdo reſpicies, reſtitue animã meam à malignitate eorũ, à leonibus unicã meam. Cõfitebor tibi in eccleſia magna, in populo graui laudabo te. Non ſupergaudeant mihi qui aduerſantur mihi inique, qui oderũt me gratis & annuunt oculis. Quoniã mihi quidam pacifice loquebantur, & ſuper iram doloſe cogitabãt. Et dilatauerunt ſuper me os ſuum, dixerũt euge euge, uiderunt oculi noſtri. Vidiſti domine ne ſileas, dñe ne diſcedas à me. Exurge & intende iudicio meo, deus meus & dñs meus in cauſam meam. Iudica me dñe ſecũdum iuſtitiam tuam, dñe deus meus & non ſupergaudeãt mihi. Non dicãt in cordibus ſuis euge euge animæ noſtræ, nec dicãt deuorauimus eũ. Erubeſcant & reuereantur ſimul, qui gratulantur malis meis. Induantur cõfuſione & reuerẽtia, qui maligna loquũtur ſuper me. Exultent & lætentur qui uolũt iuſtitiã meam, & dicãt ſẽper magnificetur dominus, qui uolunt pacem ſerui eius. Et lingua mea meditabitur iuſtitiam tuam, tota die laudem tuam.

In finem ſeruo domini Dauid. xxxv

Dixit iniuſtus ut delinquat in ſemetipſo, non eſt timor dei ante oculos eius.

Quo-

Sit uia eorum tenebræ, & lubricum, & angelus domini perſequatur eos. Quia fruſtra abſconderunt mihi inſidias retis ſui, ſine cauſa foderunt animæ meæ. Veniat ei calamitas quam ignorat, & rete ſuum quod abſcondit comprehendat eum, & cadat in laqueum. Anima autem mea exultabit in domino, & lætabitur in ſalute ſua.

Omnia oſſa mea dicent domine quis ſimilis tui, eripiens inopem à ualidiore, & pauperem & mendicum à uiolento. Surgentes teſtes iniqui, quæ neſciebam interrogabant me. Reddebant mihi mala pro bono, ſterilitatem animæ meæ. Ego autem quum infirmarer ab eis induebar cilicio, humiliabam in ieiunio animam meam, & oratio mea in ſinum meum reuertetur.

Quaſi ad amicum quaſi ad fratrem meum ſic ambulabam, quaſi lugens mater triſtis incuruabar. Et in infirmitate mea lætabantur & congregabantur, collecti ſunt aduerſum me percutientes & neſciebam, ſcindentes & non tacentes.

In ſimulatione uerborum fictorum, frendebant contra me dentibus ſuis. Domine quanta aſpicies conuerte animam meam à calamitatibus ſuis, à leonibus ſolitariam meam. Confitebor tibi in eccleſia grandi, in populo forti laudabo te. Non lætentur ſuper me inimici mei mendaces, odientes me fruſtra conniuentes oculo. Non enim pacem loquuntur, ſed in rapina terræ, uerba fraudulenta concinnant. Et dilatauerunt ſuper me os ſuum, dixerunt uah uah, uidit oculus noſter. Vidiſti domine ne taceas, domine ne elongeris à me. Conſurge & uigila in iudicium meum, deus meus & dominus meus in cauſam meam. Iudica me ſecundum iuſtitiã tuam domine deus meus, & ne inſultent mihi. Nec dicant in corde ſuo uah animæ noſtræ, nec dicant abſorbuimus eum. Confundantur & reuereantur pariter qui lætãtur in afflictione mea, induantur confuſione & uerecũdia, qui magnificantur ſuper me. Laudent & lętentur qui uolunt iuſtitiam meam, & dicant ſemper magnificetur dominus, qui uult pacem ſerui ſui. Et lingua mea meditabitur iuſtitiam tuam, tota die laudem tuam.

יְהִי־דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ
יְהוָה רוֹדָפָם׃ כִּי־חִנָּם טָמְנוּ־לִי
שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־
טָמַן תִּלְכְּדֶנּוּ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃
וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי
כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ׃ יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר
לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃ יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה
תַּחַת טוּבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ וַאֲנִי
בַּחֲלוֹתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי
וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃ כְּרֵעַ כְּאָח
לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃
וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסְפוּ עָלַי
נֵכִים וְלֹא יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מַעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃
אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי
מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
אַל־יִשְׂמְחוּ־לִי אוֹיְבַי שֶׁקֶר שׂוֹנְאַי חִנָּם
יִקְרְצוּ־עָיִן׃ כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ
וְעַל רִגְעֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃
וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הָאח
הָאח רָאִתָה עֵינֵינוּ׃ רָאִיתָה יְהוָה
אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
הָעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי
לְרִיבִי׃ שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי
וְאַל־יִשְׂמְחוּ־לִי׃ אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם
הָאח נַפְשָׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִלַּעְנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי לָרָעָתִי
יִלְבְּשׁוּ־בוּשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃
יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ
תָּמִיד יִגְדַּל יְהוָה הַחֵפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃
וְלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם
תְּהִלָּתֶךָ׃

Pro uictoria ſeruo domini Dauid.
XXXVI

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה
לְדָוִד׃

נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין
פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃

Dixit ſcelus impij in medio cordis eius, non eſſe timorem dei ante oculos eius.

Quia

Οτι ἐδολίωσεν γνώμιον αὐτὸ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, ἐνόησεν συνῆκαι τοῦ ἀγαθύνασθαι. Ἀνομίαν λογισάμενος ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακίαν δὲ οὐ προσώχθησε. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε, ὡς ἐπληθύνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι ποῦς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξωσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. λϛ

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. Οτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται. Ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κατάτρυφον ἐπὶ κυρίῳ, καὶ δώσει τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀπόκαλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑπόταγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον αὐτόν. Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, μὴ παραζήλου ὡς τοῦ πονηρεύεσθαι. Οτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ καταντρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν. Τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολλούς.

Οτι

Quoniã doloſe egit in cõſpectu eius ut inueniatur iniquitas eius & odiũ. Verba oris eius iniquitas & dolus, noluit intelligere ut benẽ ageret. Iniquitatẽ eſt meditatus in cubili ſuo, aſtitit omni uiæ nõ bonæ, malitiam aũt non odiuit. Domine in cœlo miſericordia tua, & ueritas tua uſq; ad nubes. Iuſtitia tua ſicut mõtes dei, iudicia tua abyſſus multa. Homines & iumenta ſaluabis dñe, quem admodũ multiplicaſti miſericordiam tuam deus. Filij autem hominũ, in tegmine alarũ tuarum ſperabunt. Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, & torrente uoluptatis tuæ potabis eos. Quoniã apud te eſt fons uitæ, & in lumine tuo uidebimus lumen. Prætende miſericordiã tuam ſcientibus te, & iuſtitiã tuã his qui recto ſunt corde. Non ueniat mihi pes ſuperbiæ, & manus peccatoris nõ moueat me. Ibi ceciderũt qui operantur iniquitatem, expulſi ſunt nec potuerunt ſtare.

Pſalmus ipſi Dauid. xxxvi

NOli æmulari in malignãtibus, neq; zelaueris facientes iniquitatẽ. Quoniam tanquã fœnũ uelociter areſcent, & quemadmodũ holera herbarũ cito decident. Spera in domino & fac bonitatẽ, & inhabita terrã & paſceris in diuitijs eius. Delectare in domino, & dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela domino uiam tuã, & ſpera in eo & ipſe faciet. Et educet quaſi lumẽ iuſtitiam tuam, & iudicium tuũ tanquam meridiem, ſubditus eſto domino & ora eum. Noli æmulari in eo qui proſperatur in uia ſua, in homine faciente iniuſtitias. Deſine ab ira & derelinque furorem, noli æmulari ut maligneris. Quoniam qui malignantur exterminabuntur, ſuſtinẽtes autem dominũ ipſi hæreditabunt terram. Et adhuc puſillũ & nõ erit peccator, & quæres locum eius & nõ inuenies. Manſueti autem hæreditabunt terrã, & delectabuntur in multitudine pacis. Obſeruabit peccator iuſtum, & ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis. Dominus autẽ irridebit eum, quoniam proſpicit quòd ueniet dies eius. Gladium euaginauerunt peccatores, intenderunt arcum ſuum. Vt decipiant pauperem & inopem, ut trucident rectos corde. Gladius eorum intret in corda ipſorum, & arcus eorum cõfringatur. Melius eſt modicum iuſto, ſuper diuitias peccatorũ multas.

Quo-

Quia doloſe egit aduerſus eum in oculis ſuis, ut inuenir et iniquitatem eius ad odiendum. Verba oris eius iniquitas & dolus, ceſſauit cogitare benefacere. Iniquitatem cogitat in cubili ſuo, ſtabit in uia non bona, malum non abijciet. Domine in cœlo miſericordia tua, fides tua uſque ad nubes. Iuſtitia tua quaſi montes domine, iudicia tua abyſſus multa, hominem & iumentum ſaluos facies domine. Quàm precioſa eſt miſericordia tua domine, & filij Adam in umbra alarum tuarum ſperabunt. Inebriabuntur de pinguedine domus tuæ, & torrente deliciarum tuarum potabis eos. Quoniam teeum eſt fons uitæ, in lumine tuo uidebimus lumen. Attrahe miſericordiam tuam ſcientibus te, & iuſtitiam tuam rectis corde.

Non ueniat mihi pes ſuperbiæ, & manus impiorum ne me commoueat. Ibi eeciderunt operantes iniquitatem, expulſi ſunt & non potuerunt ſurgere.

Dauid. xxxviii

NOli contendere eum malignis, neq; æmuleris facientes iniquitatem. Quoniam ſicut herba uelociter conterentur, & ſicut olus uiride marceſcent. Spera in domino & fac bonum, peregrinare in terra & paſcere fide, & delectare in domino, & dabit tibi petitiones cordis tui. Volue ſuper dominum uiam tuam, & confide in eo & ipſe faciet. Et educet ſicut lumen iuſtitiam tuã, & iudicium tuum ſicut meridiem.

Tace domino expecta eum noli contendere aduerſus eum, qui proficit in uia ſua aduerſum uirum qui facit quæ cogitat. Dimitte iram & derelinque furorem, noli contendere ut malefacias.

Quoniam qui malefaciunt interibunt, expectantes autem dominum ipſi hæreditabunt terram. Adhuc enim modicum & non erit impius, & cogitabis de loco eius, & non ſubſiſtet.

Mites autem hæreditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis. Cogitat impius de iuſto, & frendet aduerſum eum dentibus ſuis.

Dominus deridebit eum, uidens quòd ueniat dies eius. Gladium euaginauerũt impij, intenderunt arcum ſuum, ut pereutiant egenũ & pauperem, & interficiant rectos in uia. Gladius eorum ingrediatur in cor eorum, & arcus eorum confringantur. Melius eſt parum iuſto, quàm diuitiæ peccatorum multæ.

Quoniam

כִּי־חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ
לִשְׂנֹא׃ דִּבְרֵי־פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה
חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃ אָוֶן
יַחְשׁוֹב עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־
טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃ יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם
חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים׃
צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם
רַב אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל
כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃ יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ
וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃ כִּי עִמְּךָ
מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃
מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־
לֵב׃ אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד
רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי׃ שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי
אָוֶן דָּחוּ וְלֹא־יָכְלוּ קוּם׃

לְ

לְדָוִד׃

אַל־תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא־
בְּעוֹשֵׂי עַוְלָה׃ כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה
יְמֹלָלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃ בְּטַח
בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכֹן־אֶרֶץ וּרְעֵה
אֱמוּנָה׃ וְהִתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְיִתֶּן־לְךָ
מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃ גּוֹל עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ
וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃ וְהוֹצִיא
כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
דּוֹם ׀ לַיהוָה וְחִיל לוֹ אַל־תִּתְחַר
בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃
רֶגַע מִאַף וַעֲזֹב חֵמָה אַל־תִּתְחַר
אַךְ לְהָרַע׃ כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן
וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ׃
וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־
מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃ וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ־
אֶרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם׃
זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו׃
אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לוֹ כִּי רָאָה כִּי־יָבוֹא
יוֹמוֹ׃ חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ
קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבוֹחַ יִשְׁרֵי־
דָרֶךְ׃ חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם
יִשָּׁבֵרְנָה׃ טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק
מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃

בי

Ο ζβραχίονες ἁμαρτωλῶν συνῃσθήσονται, ὑπομένει δὲ καὶ σώζει δικαίους ὁ κύριος. Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται, ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται. οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν, ἐξολοθρευθήσονται. Παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται, ὅτι κύριος ἀντιλαμβάνεται χεῖρα αὐτοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτον. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεᾷ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνωσις εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἀνομοι δὲ ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐ σκολιευθήσονται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ κατακρίνῃ αὐτὸν ὅταν κρίνηται αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν, ἐν δὲ ἐξολοθρευθῆναι ἁμαρτωλοὺς ὄψῃ. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τοὺς κέδρους τοῦ Λιβάνου. καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλαξαι ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ὁμοῦ· τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως. καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν. Κάθισμα ϛ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ σαββάτου.

KΥριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Qm̃ brachia peccatorũ conterent̃, cõfirmat aũt iuſtos dñs. Nouit dñs uias immaculatorum, & hæreditas eorũ in æternũ erit. Non cõfundentur in tẽpore malo, & in diebus famis ſaturabũtur, quia peccatores peribunt. Inimici uero dñi mox ut honorificati fuerint & exaltati, deficiẽtes quemadmodũ fumus deficient. Mutuabitur peccator & non ſoluet, iuſtus autẽ miſeretur & tribuit. Quia benedicẽtes ei hæreditabũt terram, maledicẽtes aũt ei diſperibunt. Apud dñm greſſus hominis dirigẽtur, et uiam eius uolet nimis. Quum ceciderit nõ collideẽ, quia dominus ſupponit manũ ſuam. Iunior fui etenim ſenui, & nõ uidi iuſtum derelictum, nec ſemẽ eius quærens panem. Tota die miſeretur & cõmodat, et ſemẽ illius in benedictione erit. Declina à malo & fac bonum, & inhabita in ſeculum ſeculi. Quia dominus amat iudiciũ, & nõ derelinquet ſanctos ſuos, in æternum cõſeruabuntur. Iniuſti punientur, & ſemen impiorum peribit. Iuſti autẽ hæreditabunt terram, & inhabitabũt in ſeculũ ſeculi ſuper eam. Os iuſti meditabitur ſapientiam, & lingua eius loquetur iudiciũ. Lex dei eius in corde ipſius, & nõ ſupplantabũtur greſſus eius. Conſiderat peccator iuſtũ, & quærit mortificare eum. Dominus autẽ non derelinquet eum in manus eius, nec damnabit eum quũ iudicabitur illi. Expecta dominũ & cuſtodi uiã eius, & exaltabit te ut hæreditate capias terrã, quũ perierint peccatores ui debis. Vidi impium ſuper exaltatum, & eleuatum ſicut cedros libani. Et trãſiui & ecce non erat, & quæſiui eum & non eſt inuẽtus locus eius. Cuſtodi innocentiã & uide æquitatẽ, quoniã ſunt reliquiæ homini pacifico. Iniuſti autẽ diſperibunt ſimul, reliquiæ impiorũ interibunt. Salus autẽ iuſtorũ à domino, & protector eorũ eſt in tẽpore tribulationis. Et adiuuabit eos dñs & liberabit eos, & eruet eos à peccatoribus, & ſaluabit eos quia ſperauerunt in eo. Pſalmus Dauid in rememoratiõe de ſabbato. xxxvii

DOmine ne in furore tuo arguas me, neq; in ira tua corripias me. Quoniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, & confirmaſti ſuper me manum tuam. Non eſt ſanitas in carne mea à facie iræ tuæ, non eſt pax oſſibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam

Quoniam brachia impiorum confringentur, ſubleuat autem iuſtos dominus. Nouit dominus dies immaculatorum, & hæreditas eorum æterna erit. Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis ſaturabuntur. Quia impij peribunt, & inimici domini gloriantes ut monocerotes, conſumentur ſicut fumus conſumentur. Fœnus accipit impius & non reddit, iuſtus autem & donat & tribuit. Quia qui benedicti fuerint ab eo, hæreditabunt terram, & qui maledicti, interibunt. A domo greſſus uiri firmantur, & uiam eius uolet. Quum ceciderit non allidetur, quia dominus ſuſtentat manum eius. Puer fui ſiquidem ſenui, & non uidi iuſtum derelictum, neque ſemen eius quęrens panem. Tota die donat & commodat, & ſemen eius in benedictione. Recede à malo & fac bonum, & inhabita in ſempiterno. Quia dominus diligit iudicium, & nō derelinquet ſanctos ſuos, in æternum cuſtoditi ſunt, & ſemen impiorum peribit. Iuſti hæreditabunt terram, & inhabitabunt in ſeculum ſuper eam. Os iuſti meditabitur ſapientiam, & lingua eius loquetur iudicium. Lex dei eius in corde eius, non deficient greſſus eius. Conſiderat impius iuſtum, & quærit ut occidat eum. Dominus non derelinquet eum in manu eius, & non condemnabit eum quum iudicatur. Expecta dominum, & cuſtodi uiam eius, & exaltabit te ut poſſideas terram, quum interibūt impij uidebis.

Vidi impium robuſtum, & fortiſſimum ſicut indigenam uirentem. Et tranſiui & ecce non erat, & quæſiui eum, & non eſt inuentus. Cuſtodi ſimplicitatem & uide rectum, quia erit ad extremum uiro pax. Pręuaricatores autem delebuntur pariter, & nouiſſimum impiorum peribit. Salus autem iuſtorum à domino, fortitudo eorum in tempore tribulationis. Et auxiliabitur eis dominus, & liberabit eos, eruet eos ab impijs, & ſaluabit eos, quia ſperauerunt in eo.

כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃ יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי
תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃ לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן
יִשְׂבָּעוּ׃ כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאוֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלּוּ׃
לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃ כִּי מְבוֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו
יִכָּרֵתוּ׃ מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי־גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃ כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי
יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃ נַעַר הָיִיתִי גַּם־זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ
מְבַקֶּשׁ־לָחֶם׃ כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃ סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה־
טוֹב וּשְׁכֹן לָעַד׃ כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא־יַעֲזוֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם
נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃ צַדִּיקִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃
פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃ תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא
תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃ צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃ יְהוָה לֹא־יַעַזְבֶנּוּ
בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃ קַוֵּה אֶל־יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וִירוֹמִמְךָ
לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח
רַעֲנָן׃ וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה־אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ שְׁמֹר־תָּם
וּרְאֵה יָשָׁר כִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ וְפוֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית
רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוֹזָּם בְּעֵת צָרָה׃ וַיַּעְזְרֵם
יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בוֹ׃

Canticum Dauid in commemoratione. XXXVIII

מִזְמוֹר לְדָוִד
לְהַזְכִּיר׃
יְהוָה אַל־בְּקִצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ כִּי־חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת
עָלַי יָדֶךָ׃ אֵין־מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין־שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃

Domine ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripias me. Quoniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, & tetigit me manus tua. Non eſt ſanitas in carne mea, à facie indignationis tuæ: non eſt pax oſsibus meis, à facie peccati mei.

Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆρκαν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ; Προσώζεσαν καὶ ἐβάσησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Οτι αἱ λύαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε ἔναντί σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Η καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. Καὶ οἱ ἐγγύς μου, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν, καὶ ἐβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς. Οτι σοί, κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, κύριε ὁ θεός μου. Οὐ εἶπα, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν. Οὐ γὰρ ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός. Οὐ γὰρ τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεμνήσομαι ὑπὲρ ἁμαρτίας μου, οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κραταιοῦνται ὑπ' ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνεδιάβαλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθοσύνην. μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. πρόσχες εἰς βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου. Εἰς τέλος ᾠδὴ τῷ ἰδιθοὺμ ὠδὴ τῷ Δαυίδ. λη

Ελπὶ φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου. Ἔθηκα τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συγκλεῖσαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσιώπησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ ἡ ἄλγησίς μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου, γνώρισόν μοι κύριε τὸν πέρας μου. Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ πεπαλαισμένας ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μόνον ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται. Θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά, καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου, οὐχὶ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν.

Qm̃ iniquitates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, ſicut onus graue grauatæ ſunt ſuper me. Putruerunt & corruptæ ſunt cicatrices meæ, à facie inſipientiæ meæ. Miſer factus ſum & curuatus ſum uſq; in finẽ, tota die cõ triſtatus ingrediebar. Qm̃ lũbi mei impleti ſunt illuſionibus, & non eſt ſanitas in carne mea. Afflictus ſum et humiliatus ſum nimis, rugiebam à gemitu cordis mei. Dñe ante te oñe deſideriũ meũ, & gemitus meus à te nõ eſt abſcõditus. Cor meũ cõturbatũ eſt, dere liqt me uirtus mea, & lumẽ oculorũ meorũ & ipſum non eſt mecũ. Amici mei & proximi mei aduerſum me appropinquauerũt & ſteterũt. Et qui iuxta me erãt de longe ſteterũt, & uim faciebãt qui quærebãt animã meã. Et qui inquirebãt mala mihi loquuti ſunt uanitates: & dolos tota die meditabãtur. Ego autẽ tanq̃ ſurdus nõ audiebã, & ſicut mutus non aperiẽs os ſuũ. Et factus ſum ſicut homo nõ audiẽs, & nõ habẽs in ore ſuo redargutiões. Qm̃ in te dñe ſperaui, tu exaudies me dñe de us meus. Quia dixi, ne qñ ſupergaudeãt mihi inimici mei, & dum commouẽtur pedes mei, ſup me magna loquuti ſũt. Qm̃ ego in flagella paratus, & dolor meus in cõſpectu meo ſemper. Qm̃ iniquitatẽ meã ego annun ciabo, & cogitabo pro peccato meo. Inimici aũt mei uiuũt & cõfirmati ſunt ſuper me, & multiplicati ſunt qui oderunt me inique. Qui retribuũt mala p bonis detrahebãt mihi, qm̃ ſequebar bonitatem. Ne derelinquas me dñe deus meus, ne diſceſſeris à me. Inten de in adiutoriũ meũ, dñe deus ſalutis meæ. In finẽ, pro Idithũ cãticũ Dauid. xxxvi:i

DIxi cuſtodiã uias meas, ut nõ delinquã in lingua mea. Poſui ori meo cuſtodiã cũ cõſiſteret peccator aduerſũ me. Obmutui & hũiliatus ſum & ſilui à bonis, & dolor meus renouat⁹ eſt. Cõcaluit cor meũ intra me, & in meditatione mea exardeſcet ignis. Loquut⁹ ſum in lingua mea, notũ fac mihi finẽ meũ. Et numerũ dierũ meorũ qs eſt, ut ſciã qd deſit mihi. Ecce mẽſurabiles poſuiſti dies meos, & ſubſtãtia mea tanq̃ nihilũ ante te. Verũtñ uniuerſa uanitas, oĩs hõ uiuens. Verũtñ in imagine ptrãſit homo, ſed & fruſtra cõturbat. Theſaurizat et ignorat cui cõgregabit ea, & nũc quæ eſt expectatio mea, nónne dñs? & ſubſtantia mea apud te eſt.

Από

Ab

כִּי עֲוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד
יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃ חָבְּרֻ֖וּ נְמַקּוּ
חַבּוּרוֹתַ֑י מִפְּנֵ֖י אִוַּלְתִּֽי׃ נַעֲוֵ֥יתִי
שַׁחֹתִ֑י שַׁ֝֗חֹתִי כָּל־הַיּ֥וֹם קֹדְרָ֥ר הִלָּכְתִּֽי׃
כִּי כְסָלַ֥י מָלְא֗וּ נִקְלָ֫ה וְאֵ֣ין מְתֹ֖ם
בִּבְשָׂרִֽי׃ נְפוּגוֹתִ֥י וְנִדְכֵּ֑יתִי שָׁ֝֗אַגְתִּי
מִנַּֽהֲמַת־לִבִּֽי׃ אֲדֹנָ֗י נֶ֭גְדְּךָ כָּל־
תַּאֲוָתִ֑י וְ֝אַנְחָתִ֗י מִמְּךָ֥ לֹא־נִסְתָּרָֽה׃
לִבִּ֤י סְחָרַ֨חַּ֗ עֲזָבַ֫נִי כֹּחִ֑י וְאוֹר־עֵינַ֥י גַּם־
הֵ֝֗ם אֵ֣ין אִתִּֽי׃ אֹהֲבַ֤י וְרֵעַ֨י֗ מִנֶּ֥גֶד
נִגְעִ֑י וְ֝קְרוֹבַ֗י מֵֽרָחוֹק עָמָֽדוּ׃
וַיְנַקְּשׁ֤וּ מְקֹשְׁשֵׁ֨י נַפְשִׁ֗י וְדֹרְשֵׁ֣י
רָעָתִ֣י דִּבְּר֣וּ הַוּ֑וֹת וּ֝מִרְמ֗וֹת כָּל־הַיּ֥וֹם
יֶהְגּֽוּ׃ וַאֲנִ֥י כְּחֵ֗רֵשׁ לֹ֣א אֶשְׁמָ֑ע וּכְאִלֵּ֥ם
לֹ֝֗א יִפְתַּח־פִּֽי׃ וָאֱהִ֥י כְּאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֤ר
לֹא־שׁוֹמֵ֨עַ֗ וְאֵ֣ין בְּפִ֥יו תּוֹכָחֽוֹת׃
כִּי־לְךָ֣ יְחַ֣לְתִּי הוֹחַ֑לְתִּי אַתָּ֥ה תַ֝עֲנֶ֗ה אֲדֹנָ֥י
אֱלֹהָֽי׃ כִּי אָמַ֗רְתִּי פֶּן־יִשְׂמְח֣וּ לִ֑י
בְּ֝מ֗וֹט רַגְלִ֥י עָלַ֗י הִגְדִּֽילוּ׃ כִּי־אֲנִ֣י
לְצֶ֣לַע נָכ֑וֹן וּ֝מַכְאוֹבִ֗י נֶגְדִּ֥י תָמִֽיד׃
כִּֽי־עֲוֹנִ֥י אַגִּ֑יד אֶ֝דְאַ֗ג מֵחַטָּאתִֽי׃
וְאוֹיְבַ֤י חַיִּ֨ים עָ֫צְמ֥וּ וְרַבּ֥וּ שׂוֹנְאַ֑י שָֽׁקֶר׃
וּמְשַׁלְּמֵ֣י רָ֭עָה תַּ֣חַת טוֹבָ֑ה יְשִׂטְנ֥וּנִי
תַּ֝חַ֗ת רָדְפִ֥י־טֽוֹב׃ אַל־תַּעַזְבֵ֥נִי יְ֝הוָ֗ה
אֱלֹהַ֥י אַל־תִּרְחַ֥ק מִמֶּֽנִּי׃ חוּשָׁ֥ה
לְעֶזְרָתִ֑י אֲ֝דֹנָ֗י תְּשׁוּעָתִֽי׃

לם

לַמְנַצֵּ֥חַ לִ֝֗ידוּתוּן
מִזְמ֥וֹר לְדָוִֽד׃

אָ֭מַרְתִּי אֶשְׁמְרָ֣ה דְרָכַ֑י מֵחֲטֹ֥א
בִּלְשׁוֹנִ֑י אֶ֭שְׁמְרָה לְפִ֣י מַחְסוֹם֮ בְּעֹ֤ד
רָ֘שָׁ֤ע לְנֶגְדִּֽי׃ נֶאֱלַ֥מְתִּי דוּמִיָּ֗ה
הֶחֱשַׁ֥יתִי מִטּ֑וֹב וְכְאֵבִ֖י נֶעְכָּֽר׃
חָם־לִ֭בִּי בְּקִרְבִּ֑י בַּ֝הֲגִיגִ֗י תִּבְעַר־אֵ֥שׁ דִּבַּ֥רְתִּי
בִלְשׁוֹנִֽי׃ הוֹדִיעֵ֣נִי יְ֭הוָה קִצִּ֑י וּמִדַּ֥ת
יָ֝מַ֗י מַה־הִ֑יא אֵ֝דְעָ֗ה מֶה־חָדֵ֥ל אָנִֽי׃
הִנֵּ֤ה טְפָחוֹת֨ נָתַ֪תָּ יָמַ֡י וְחֶלְדִּ֤י כְאַ֥יִן
נֶגְדֶּ֑ךָ אַ֤ךְ כָּל־אָ֖דָם נִצָּ֣ב סֶֽלָה׃
אַךְ־בְּצֶ֥לֶם יִתְהַלֵּֽךְ־אִ֑ישׁ אַ֤ךְ־הֶ֖בֶל יֶהֱמָיֽוּן
יִצְבֹּ֥ר וְלֹא־יֵ֝דַ֗ע מִי־אֹסְפָֽם׃ וְעַתָּ֤ה
מַה־קִּוִּ֥יתִי אֲ֝דֹנָ֗י תּוֹחַלְתִּ֥י לְךָ֥ הִֽיא׃

Quoniam iniquitates meæ tranſiuerunt caput meum, quaſi onus graue aggrauatæ ſunt ſuper me. Computruerunt & tabuerunt cicatrices meæ, à facie inſipientiæ meæ. Afflictus ſum & incuruatus ſum nimis, tota die mœrens ambulaui. Quoniam lumbi mei repleti ſunt ignominia, & non eſt ſanitas in carne mea. Euigilaui & afflictus ſum nimis, rugiebam à gemitu cordis mei. Domine in conſpectu tuo omne deſiderium meum, & gemitus meus à te non eſt abſconditus. Cor meum fluctuabat, dereliquit me fortitudo mea, & lux oculorum meorum etiam ipſa non eſt mecum. Chari mei & amici mei quaſi contra lepram meam ſteterunt, & uicini mei longe ſteterunt. Et irruebant quærentes animam meam, & inueſtigantes mala mihi loquebantur inſidias, & dolos tota die meditabantur. Ego autem quaſi ſurdus non audiebam, & quaſi mutus non aperiens os ſuum. Et eram quaſi homo non audiens, nec habens in ore ſuo redargutiones. Te enim domine expectabam, tu exaudies domine deus meus. Quia dixi ne forte inſultent mihi, & quum uacillauerint pedes mei ſuper me magnificentur. Quia ego ad plagas paratus ſum, & dolor meus contra me eſt ſemper. Quia iniquitatem meam annuncio, ſollicitus ero pro peccato meo. Inimici autem mei uiuentes confortati ſunt, & multiplicati ſunt odientes me mendaciter. Et qui reddunt malum pro bono, aduerſabantur mihi quia ſequebar bonum. Ne derelinquas me domine, deus meus ne elongeris à me. Feſtina in auxilium meum, domine ſalutis meæ.

Pro uictoria Idithun Pſalmus Dauid. xxxix

DIxi cuſtodiam uias meas ne peccē in lingua mea, cuſtodiam os meum ſilētio, donec eſt impius contra me. Obmutui ſilentio tacui de bono, & dolor meus conturbātus eſt. Incaluit cor meum in medio mei, in meditatione mea incenſus ſum igni, loquutus ſum in lingua mea. Oſtende mihi domine finem meum, & menſuram dierum meorum quæ ſit, ut ſciam quid mihi deſit. Ecce breues poſuiſti dies meos, & uita mea quaſi non ſit in conſpectu tuo, omnia enim uanitas omnis homo ſtans: ſemper. Tantum in imagine ambulat homo, tantum fruſtra cōturbatur, congregat & ignorat cui dimittat ea. Nunc ergo quid expecto domine, præſtolatio mea tu es.

Ab omnibus

Απὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὀνειδισμὸν ἄφρονι ἔδωκάς με. Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἠνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας, ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον, ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι, τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς. Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρά σοι, καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκ εἰμὶ ἐκεῖ.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. λθ

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι. Καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου, καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου. Καὶ ἐνέβαλε εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν. Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον. Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ταῖς διανοίαις σου, οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐξήτησας, τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαί τὸ θέλημά σου, ὁ θεός μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, κύριε σὺ ἔγνως. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντελάβοντό μου. Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν, οἱ θέλοντές μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε.

Ἀγαλλιάσ-

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me, opprobrium insipienti dedisti me. Obmutui & non aperui os meũ, qm̃ tu fecisti, amoue à me plagas tuas. A fortitudine manus tuæ ego defeci, in increpationibus propter iniquitatẽ corripuisti hominẽ. Et tabescere fecisti sicut araneam animã eius, uerũtamen uanitas omnis homo. Exaudi orationem meam dñe, & deprecationẽ meam auribus percipe, lacrymas meas ne sileas. Quoniam aduena ego sũm apud te, & peregrinus sicut omnes patres mei. Remitte mihi ut refrigerer, priusquã abeam & amplius non ero.

In finem, Psalmus Dauid. xxxix

EXpectans expectaui dñm, & intendit mihi. Et exaudiuit preces meas, & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fecis. Et stat uit supra petrã pedes meos, & direxit gressus meos. Et immisit in os meum canticum nouum, carmen deo nostro. Videbũt multi & timebunt, & sperabũt in domino. Beatus uir cuius est nomẽ domini spes eius, & non respexit in uanitates & insanias falsas. Multa fecisti tu domine deus mirabilia tua, & cogitationibus tuis, non est qui similis sit tibi. Annũciaui & locutus sum, multiplicati sunt super numerũ. Sacrificium & oblationẽ noluisti, corpus aũt perfeciſti mihi. Holocaustũ & pro peccato non postulasti, tunc dixi ecce uenio. In capite libri scriptũ est de me, ut facerem uolũtatem tuam, deus meus uolui, & legem tuam in medio cordis mei. Annunciaui iustitiã tuã in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo, domine tu scisti. Iustitiã tuã non abscondi in corde meo, ueritatẽ tuã & salutare tuum dixi. Non abscondi misericordiã tuam & ueritatẽ tuam, à concilio multo. Tu autẽ domine ne lõge facias miserationes tuas à me, misericordia tua & ueritas tua semper susceperunt me. Quoniã circũdederũt me mala quorũ non est numerus, cõprehenderunt me iniquitates meę, & nõ potui ut uiderẽ. Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei, & cor meum dereliquit me. Cõplaceas tibi dñe ut eruas me, dñe ad adiuuandum me respice. Confundantur & reuereantur simul, qui quærunt animã meã ut auferãt eã. Auertantr̃ retrorsum & cõfundantr̃, qui uolũt mihi mala. Ferant cõfestim confusionẽ suã, qui dicunt mihi euge euge.

Exul-

Ab omnibus iniquitatibus meis libera me, op probrium ſtulto ne ponas me. Obmutui non aperiam os meum, quia tu feciſti. Tolle à me plagas tuas, à contentione manus tuæ ego conſumptus ſum. In increpationibus pro iniquitate corripuiſti uirũ, & poſuiſti quaſi tineam deſiderabilia eius, ueruntamen uanitas omnis homo: ſemper. Audi orationẽ meam domine, & clamorem meum exaudi, ad lacrymam meam ne obſurdeſcas, quia aduena ego ſum apud te, & peregrinus ſicut omnes patres mei. Parce mihi ut rideam antequam uadam, & non ſubſiſtam.

Pro uictoria Pſalmus Dauid. XL

EXpectans expectaui dominum, & inclinatus eſt ad me, & audiuit clamorem meum.

Et eduxit me de lacu ſonitus de luto cœni, & ſtatuit ſuper petram pedes meos, ſtabiliuit greſſus meos. Et dedit in ore meo canticum nouum, laudem deo noſtro. Videbunt multi & timebunt, & ſperabunt in domino. Beatus uir qui poſuit dominum confidentiam ſuam, & non eſt auerſus ad ſuperbias pompaſq; mendacij. Multa feciſti tu domine deus meus mirabilia tua, & cogitationes tuas pro nobis: non inuenio ordinem corã te: ſi narrare uoluero & numerare, plura ſunt q̃ ut narrari queant. Victimam & oblationem non uoluiſti, aures fodiſti mihi, holocauſtum & pro peccato non petiſti. Tunc dixi ecce ego uenio, in uolumine libri ſcriptũ eſt de me.

Vt facerem placitum tibi deus meus uolui, & legem meam in medio uentris mei. Annunciaui iuſtitiam in eccleſia multa, ecce labia mea non prohibebo, domine tu noſti. Iuſtitiam tuam non abſcondi in medio cordis mei, fidem tuam & ſalutare tuum dixi, non abſcondi miſericordiam tuam & ueritatẽ tuam in eccleſia multa.

Tu domine non prohibebis miſericordias tuas à me, miſericordia tua & ueritas tua iugiter ſeruabunt me. Circundederunt enim me mala quorum non eſt numerus, comprehenderunt me iniquitates meæ & non potui uidere, plures factæ ſunt, quàm capilli capitis mei, & cor meum dereliquit me. Placeat tibi domine ut liberes me, domine ad adiuuandum me feſtina. Confundantur & reuereantur ſimul quærentes animam meam ut auferant eam, cõuertantur retrorſum & confundantur, qui uolunt mala mihi.

Pereant poſt confuſionem ſuam, qui dicunt mihi uah uah.

Gaudeant

מִכָּל־פְּשָׁעַי חַיְּלֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל־
תְּשִׂימֵנִי׃ נֶאֱלַמְתִּי לֹא־אֶפְתַּח פִּי כִּי
אַתָּה עָשִׂיתָ׃ הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ
מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי׃ בְּתוֹכָחוֹת
עַל־עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתָּמֵס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ
אַךְ הֶבֶל כָּל־אָדָם סֶלָה׃ שִׁמְעָה
תְפִלָּתִי יְהוָה וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתִי
אַל־תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תוֹשָׁב כְּכָל־
אֲבוֹתָי׃ חְשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם
אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי׃

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד
מִזְמוֹר׃

קַוֹּה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע
שַׁוְעָתִי׃ וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט
חַיָּוֹן וַיָּקֶם עַל־סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי׃
וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה
לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ
בַּיהוָה׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־שָׂם
יְהוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רְהָבִים
וְשָׂטֵי כָזָב׃ רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהַי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין
עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה וַאֲדַבְּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר׃
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ
לִי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃ אָז
אָמַרְתִּי הִנֵּה־בָאתִי בִּמְגִלַּת־סֵפֶר כָּתוּב
עָלָי׃ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי
וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי׃ בִּשַּׂרְתִּי צֶדֶק
בְּקָהָל רָב הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה
אַתָּה יָדָעְתָּ׃ צִדְקָתְךָ לֹא־כִסִּיתִי בְּתוֹךְ
לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא־כִחַדְתִּי
חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב׃ אַתָּה יְהוָה
לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ
תָּמִיד יִצְּרוּנִי׃ כִּי־אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת
עַד־אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא־
יָכְלוּתִי לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי
וְלִבִּי עֲזָבָנִי׃ רְצֵה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי
יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ יְבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ
יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר
וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃ יָשׁוּמּוּ עַל־עֵקֶב
בָּשְׁתָּם הָאוֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח׃

יִשְׂמְחוּ

Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης, κύριος φροντιεῖ μου. Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σύ, ὁ θεός μου μὴ χρονίσῃς.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ δαυίδ. μ

MΑκάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζήσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μὴ παραδῷῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐστρώσας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου ἐῤῥόμησαν κακά μοι, πότε ἀποθανεῖ καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ εἰσεπορεύετο ἔξω ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐμοὶ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον πονηρὸν κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ προσθήσει τοῦ κοιμηθέντα οὐκέτι ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι θελήσεις με, ὅτι οὐ μὴ χαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμοί. Ἐμὲ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο γένοιτο.

Εἰς τὸ τέλος εἰς συνέσιν τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. μα

ΟΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα, πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου. Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἦχος ἑορτάζοντος. Ἱνατί περίλυπος εἶ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς ἰορδάνου, καὶ ἑρμωνιείμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Αβυσ-

Exultent & lætẽtur ſuper te omnes quæren tes te domine, & dicãt ſemper magnificetur dominus, qui diligũt ſalutare tuum. Ego au tem mendicus ſum & pauper, dominus ſol licitus eſt mei. Adiutor meus & protector meus es tu, deus meus ne tardaueris.

In finem pſalmus Dauid. XL

BEatus qui intelligit ſuper egenũ & pau perem, in die mala liberabit eum dñs. Dñs cõſeruet eum & uiuificet eum, & beatũ faciat eum in terra, & nõ tradat eũ in animã inimicorũ eius. Dñs opem ferat illi ſuper le ctũ doloris eius, uniuerſum ſtratũ eius uer ſaſti in infirmitate eius. Ego dixi, dñe miſere re mei, ſana animã meam quia peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mihi, qñ morietur & peribit nomẽ eius. Et ſi ingrediebaẽ ut ui deret uana loquebatur, cor eius cõgregauit iniquitatẽ ſibi. Egrediebaẽ foras, & loqueba tur in idipſum. Aduerſum me ſuſurrabant omnes inimici mei, aduerſum me cogitabãt mala mihi. Verbũ iniquũ cõſtituerunt ad uerſum me, nũquid qui dormit nõ adijciet ut reſurgat? Etenim homo pacis meę in quo ſperaui, qui edebat panes meos, magnifica uit ſup me ſupplantationẽ. Tu aũt dñe miſe rere mei, & reſuſcita me & retribuam eis. In hoc cognoui qm̃ uoluiſti me, qm̃ nõ gaude bit inimicus meus ſuper me. Me aũt propter innocentiã ſuſcepiſti, & confirmaſti me in cõſpectu tuo in æternũ. Benedictus dominus deus Iſrael à ſeculo in ſeculũ, fiat fiat.

In finem intellectus filijs Core Pſal mus. XLI

QVemadmodũ deſiderat ceruus ad fon tes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te deus. Sitiuit anima mea ad deum fortem uiuũ, quando ueniam & apparebo ante faciem dei. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte dum dicitur mihi quotidie ubi eſt deus tuus. Hęc recordatus ſum et effudi in me animã meam, quoniã tranſibo in locum tabernaculi admirabilis uſque ad domũ dei. In uoce exultationis & confeſsio nis ſonus epulantis. Quare triſtis es anima mea, & quare conturbas me? Spera in deo quoniã adhuc cõfitebor illi ſalutare uultus mei & deus meus. Ad me ipſum anima mea cõturbata eſt, propterea memor ero tui de ter ra Iordanis, & Hermonijm à mõte modico,

Abyſſus

Gaudeant & lætentur in te omnes qui quærunt te, dicant iugiter magnificetur dominus, qui diligunt ſalutare tuum. Ego autem ſum egenus & pauper, dominus ſollicitus erit pro me, auxilium meum & ſalutare meus tu es, deus meus ne moreris.

Pro uictoria Pſalmus Dauid.

XLI

BEatus qui cogitat de paupere, in die mala liberabit eum dominus. Dominus cuſtodiet eum & uiuificabit eũ, & beatus erit in terra, & non tradet eum animæ inimicorum ſuorum.

Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis, totum ſtratum eius uertiſti in ægrotatione ſua. Ego dixi domine miſerere mei, ſana animam meam quoniam peccaui tibi. Inimici mei loquentur malum mihi, quando morietur & peribit nomen eius. Et ſi uenerit ut uiſitet, uana loquetur cor eius, congregabit iniquitatem ſibi, egrediens foras detrahet. Simul aduerſum me murmurabant omnes odientes me, contra me cogitabant malum mihi. Verbum diaboli infundebant ſibi, qui dormiuit non addet ut reſurgat. Sed & homo pacificus meus in quo habui fiduciam, qui manducabat panem meum, leuauit contra me plantam. Et tu domine miſerere mei, & eleua me & reddam eis. In hoc cognoui quòd uelis me, quia non inſultabit inimicus meus mihi. Ego autem in ſimplicitate mea adiutus ſum à te, & ſtatues me ante faciem tuam in perpetuum. Benedictus dominus deus Iſrael à ſeculo, & uſque in ſeculum, amen amen.

Victori intellectus filijs Core.

XLII

SIcut areola præparata ad irrigationes aquarum, ſic anima mea præparata ad te deus. Sitiuit anima mea ad deum fortem uiuum, quando ueniam, & apparebo ante faciem dei. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes per diem & noctem, quum diceretur mihi tota die ubi eſt deus tuus. Horum recordatus ſum & effudi in me animam meam, quia ueniam ad umbraculum, tacebo uſque ad domum dei in uoce laudis & confeſsionis multitudinis feſta celebrantis. Quare incuruaris anima mea & conturbas me, expecta deum quia adhuc confitebor ei ſalutaribus uultus eius. Deus meus in meipſo anima mea incuruatur, propterea recordabor tui de terra Iordanis, & Chermonim de monte minimo.

Abyſ-

תהלים

יִשְׂמְחוּ וְיָשִׂישׂוּ בְךָ כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ
וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ׃
וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהוָה יַחֲשֹׁב־לִי
עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל־תְּאַחַר׃

מא

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃
אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה
יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃ יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ
וְיְחַיֵּהוּ יְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל־תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ
אוֹיְבָיו׃ יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל־עֶרֶשׂ דְּוָי
כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃ אֲנִי
אָמַרְתִּי יְהוָה חָנֵּנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי־
חָטָאתִי לָךְ׃ אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רָע לִי מָתַי
יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃ וְאִם־בָּא לִרְאוֹת׃
שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבֶּץ־אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ
יְדַבֵּר׃ יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שׂוֹנְאָי
עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָת לִי׃ דְּבַר־בְּלִיַּעַל
יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם׃
גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל
לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃ וְאַתָּה יְהוָה׃
חָנֵּנִי וְהָקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃ בְּזֹאת
יָדַעְתִּי כִּי־חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אוֹיְבִי
עָלָי׃ וְאֲנִי בְּתֻמִּי תָמַכְתָּ בִּי וַתְּיַצִּבֵנִי
לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃ בָּרוּךְ יְהוָה׃ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

מפר מני

מב

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל
לִבְנֵי־קֹרַח׃
כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל־אֲפִיקֵי־מָיִם כֵּן
נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃ צָמְאָה׃
נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה
פְּנֵי אֱלֹהִים׃ הָיְתָה־לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם
יוֹמָם וָלָיְלָה בֵּאמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה׃
אֱלֹהֶיךָ׃ אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי׃
נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסָךְ אַדִּדֵם עַד־בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃
מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי
חוֹחִלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת׃
פָּנָיו׃ אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח
עַל־כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים
מֵהַר מִצְעָר׃

Abyſſus abyſſum inuocat,in uoce cataracta
rū tuarū.Oīa excelſa tua & fluctus tui,ſuper
me trāſierunt.In die mādauit dñs miſericor
diā ſuā,& nocte canticū eius.Apud me ora
tio deo uitæ meæ,dicā deo ſuſceptor meus
es.Quare oblitus es mei,et quare cōtriſtatus
incedo,dū affligit me inimic⁹.Dū cōfringū
tur oſſa mea,exprobrauerūt mihi qui tribu
lant me inimici mei.Dū dicunt mihi per ſin
gulos dies,ubi eſt deus tuus, quare triſtis es
anima mea & quare conturbas me.Spera in
deo qm̄ adhuc cōfitebor illi,ſalutare uultus
mei & deus meus. Pſalmus Dauid. xlii

IVdica me de⁹ & diſcerne cauſam meā,de
gēte nō ſancta,ab hoīe iniquo & doloſo
erue me.Quia tu es deus fortitudo mea,qua
re me reppuliſti, & quare triſtis incedo, dū
affligit me inimicus.Emitte lucē tuā & ueri
tatē tuā, ipſa me deduxerūt & adduxerūt in
mōtē ſanctū tuū & in tabernacula tua.Et in
troibo ad altare dei,ad deū qui lætificat iu
uentutē meā.Cōfitebor tibi in cithara deus
deus meus,quare triſtis es aīa mea & quare
cōturbas me? Spera in deo qm̄ adhuc confi
tebor illi,ſalutare uultus mei & deus meus.

In finē pro filijs Core ad intellectū. xliii

DEus aurib.noſtris audiuim⁹, patres no
ſtri annūciauerūt nobis.Opus qd⁹ ope
rat⁹ es in dieb.eorū,& ī dieb.antiqs.Manus
tua gētes diſperdidit & plātaſti eos,afflixiſti
populos & expuliſti eos.Nec em̄ in gladio
ſuo poſſederūt terrā,& brachiū eorū nō ſal
uauit eos.Sed dextera tua & brachiū tuū &
illuminatio uultus tui,qm̄ cōplacuiſti in eis.
Tu es ipſe rex meus & deus meus,q mandas
ſalutes Iacob.In te inimicos noſtros uētilabi
mus cornu,& in noīe tuo ſpnemus inſurgē
tes ī nobis.Nō em̄ in arcu meo ſpabo,et gla
dius me⁹ nō ſaluabit me.Saluaſti em̄ nos de
affligētibus nos, & odiētes nos cōfudiſti.In
deo laudabimur tota die,& in noīe tuo cōfi
tebimur in ſeculū.Nūc aūt repuliſti & con
fudiſti nos,& nō egredieris in uirtutib.no
ſtris.Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos
noſtros,& q oderūt nos diripiebāt ſibi.De
diſti nos tāq oues eſcarū,et in gētib.diſpſiſti
nos.Vēdidiſti populū tuū ſine precio,et nō
fuit multitudo in cōmutatiōib.eorū. Poſui-
ſti nos opprobriū uicinis noſtris, ſubſanna
tionē & deriſū his q ſunt in circuitu noſtro.

Poſui

Abyſſus abyſſum uocat, in uoce cataractarum tuarum, omnes gurgites tui & fluctus tui ſuper me tranſierunt. Per diem mandauit dominus miſericordiam ſuam, & nocte canticum eius mecum, oratio deo uitæ meæ. Dicam deo petra mea, quare oblitus es mei, quare triſtis incedo affligente inimico? Dum me interficerent in oſsibus meis exprobrauerunt mihi hoſtes mei, dicentes tota die ubi eſt deus tuus? Quare incuruaris anima mea, & conturbas me, expecta dominum quoniam adhuc confitebor ei, ſalutibus uultus mei & deo meo.

XLIII

IVdica me deus & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta, à uiro iniquo & doloſo ſalua me. Tu enim deus fortitudo mea quare proieciſti me, quare triſtis incedo affligẽte inimico? Mitte lucem tuam & ueritatem tuam, ipſa ducent me, & introducent me ad montem ſanctum tuum, & in tabernaculum tuum. Et introibo ad altare dei ad deum lætitiæ & exultationis meæ, & cõfitebor tibi in cithara deus deus meus. Quare incuruaris anima mea & quare conturbas me, expecta dominum quoniam adhuc confitebor ei, ſalutibus uultus mei & deo meo.

Pro uictoria filij s Core eruditio. XLIIII

DEus auribus noſtris audiuimus, patres noſtri narrauerunt nobis opus quod operatus es in diebus eorum, in diebus antiquis. Tu manu tua gentes deleſti & plantaſti eos, afflixiſti populos & emiſiſti eos. Non enim in gladio ſuo poſſederũt terram neq; brachium eorum ſaluauit eos, ſed dextera tua & brachium tuum & lux uultus tui, quia complacuiſti eis. Tu es ipſe rex meus deus, præcipe pro ſalutibus Iacob.

In te hoſtes noſtros uentilabimus, in nomine tuo conculcabimus aduerſarios noſtros. Non enim in arcu meo confidam, neq; gladius meus ſaluabit me. Quia ſaluaſti nos de hoſtibus noſtris, & eos qui oderunt nos confudiſti. In domino gaudebimus tota die, & nomini tuo in æternum cõfitebimur: ſemper. Verum tu proieciſti & confudiſti nos, & non egredieris in exercitibus noſtris. Vertiſti terga noſtra hoſti, & qui oderunt nos diripuerunt ſibi. Dediſti nos quaſi gregem ad uorandum. & in gentibus diſperſiſti nos. Vendiſti populum tuum ſine precio, nec grandis fuit commutatio eorum. Poſuiſti nos opprobrium uicinis noſtris, ſubſannationem & irriſum his qui erãt in circuitu noſtro.

Poſuiſti

תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ
כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃ יוֹמָם
יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירוֹ עִמִּי
תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃ אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי
לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קוֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב
׃ בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי
בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת
פָּנַי וֵאלֹהָי׃

מג

שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי
לֹא־חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי׃
כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי
לָמָּה קוֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
שְׁלַח־אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי
אֶל־הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃
וְאָבוֹאָה אֶל־מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל־אֵל שִׂמְחַת
גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃
מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת
פָּנַי וֵאלֹהָי׃

מד

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח
מַשְׂכִּיל׃
אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ
סִפְּרוּ־לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם׃
אַתָּה יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם
תָּרַע לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם׃ כִּי לֹא
בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ אֶרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא־הוֹשִׁיעָה
לָמוֹ כִּי־יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
רְצִיתָם׃ אַתָּה־הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה
יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ
בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ׃ כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי
אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי׃
כִּי
הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ׃
בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל־הַיּוֹם וְשִׁמְךָ
לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה׃ אַתְ־וְנַחְנָה
רַחְבֵּלִי־מַנוּ וְלֹא תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃
תְּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִנִּי־צָר וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסּוּ
לָמוֹ׃ תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם
זֵרִיתָנוּ׃ תִּמְכֹּר־עַמְּךָ בְלֹא־הוֹן וְלֹא
רִבִּית בִּמְחִירֵיהֶם׃ תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה
לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃

Εβς ἡμᾶς ἐς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κε
φαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντρο
πή μου κατέναντίον μου ἐστί, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προ
σώπου μου ἐκάλυψέ με. ἀπὸ φωνῆς ὀνειδιζόντος καὶ
καλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκον
τος. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐπελαθό
μεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου. καὶ
οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέ
κλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. ὅτι ἐτα
πείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκά
λυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ
ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐξεπετάσαμεν χεῖ
ρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον. Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζη
τήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς
καρδίας. Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν
ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξε
γείρθητι ἵνα τί ὕπνου εἶ, κύριε, ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώ
σῃ εἰς τέλος. Ἵνα τί πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις, ἐπι
λανθάνῃ τὴν πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;
Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη
εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν. Ἀνάστα κύριε βοήθησον
ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς
κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μ σλ

ΕΞερεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέ
γω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου
κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὸν μηρόν σου ἐπὶ τὴν δυναστείαν σου, ὡραιότητί σου καὶ κάλλει σου. Καὶ ἔκτεινον καὶ κατεύοδου καὶ βασίλευε. Ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμασίως ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάθους ἐλεφαντίνου, ἐξ ὧν εὐφράνασί σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη περιποικίλῳ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα

Posuisti nos in similitudinē in gētibus, cōmotionē capitis in populis. Tota die uerecundia mea cōtra me est, & confusio faciei meæ cooperuit me. A uoce exprobrantis & obloquentis, à facie inimici & persequētis. Hæc omnia uenerūt super nos nec obliti sumus te, & inique non egimus in testamēto tuo. Et nō recessit retro cor nostrū, & declinasti semitas nostras à uia tua. Quoniā humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis. Si obliti sumus nomen dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deū alienū. Nōne deus requiret ista? ipse enim nouit abscondita cordis. Qm̄ propter te mortificamur tota die, æstimati sumus sicut oues occisiōis. Exurge quare obdormis dñe? exurge & ne repellas in finē. Quare faciē tuā auertis, obliuiscēris inopiæ nostrę & tribulationis nostræ? Qm̄ humiliata est in puluere anima nostra, conglutinatus est in terra uenter noster. Exurge domine adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum. In finē pro his qui cōmutabūtur filijs Core ad intellectū, canticū pro dilecto. XLIIII

ERuctauit cor meū uerbū bonum, dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribæ, uelociter scribentis. Speciosus forma præ filijs hominum, diffusa est gratia in labijs tuis, propterea benedixit te deus in æternū. Accingere gladio tuo, super femur tuum potentissime. Specie tua & pulchritudine tua, & intende & prospere procede & regna. Propter ueritatē & mansuetudinē & iustitiam, & deducet te mirabiliter dextera tua. Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent in corda inimicorū regis. Sedes tua deus in seculum seculi, uirga directiōis uirga regni tui. Dilexisti iustitiā & odisti iniquitatē, propterea unxit te deus deus tuus, oleo lætitiæ præ cōsortibus tuis. Myrrha & gutta & casia à uestimētis tuis, à domibus eburneis, ex quibus delectauerūt te filiæ regū in honore tuo. Astitit regina à dextris tuis in uestitu de aurato, circūdata uarietate. Audi filia & uide & inclina aurem tuam, & obliuiscere populum tuum & domum patris tui. Et concupiscet rex decorem tuum, quoniam ipse est dominus tuus & adorabunt eum. Et filia Tyri in muneribus, uultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis.

Omnis

Posuisti nos similitudinem in gentibus, commotionem capitis in tribubus. Tota die confusio mea contra me, & ignominia faciei meę cooperuit me. A uoce exprobrantis & blasphemantis, à facie inimici & ultoris. Omnia hæc uenerunt super nos & obliti non sumus tui, nec mentiti sumus in pacto tuo. Non est conuersum retro cor nostrum, nec declinauerũt gressus nostri à semita tua. Quoniam deiecisti nos in loco draconum, & operuisti nos umbra mortis. Si obliti sumus nominis dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deum alienum. Nunquid non deus inuestigabit istud, ipse enim nouit cogitationes cordis. Quoniam propter te mortificati sumus tota die, reputati sumus ut grex occisionis. Consurge quare dormitas domine, euigila quare proijcis nos in sempiternum. Quare faciem tuam abscondis, obliuisceris afflictiones & angustias nostras. Quoniam incuruata est in puluere anima nostra, adhæsit terræ uenter noster. Surge auxiliare nobis, & redime nos propter misericordiam tuam.

תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ
בַּלְאֻמִּים׃ כָּל־הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי
וּבוּשַׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי׃ מִקּוֹל מְחָרֵף
וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כָּל־
זֹאת בָּאָתְנוּ וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ
בִּבְרִיתֶךָ׃ לֹא־נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתֵּט
אֲשׁוּרֵנוּ מִנֵּי אָרְחֶךָ׃ כִּי דִכִּיתָנוּ
בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת׃
אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ
לְאֵל זָר׃ הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקָר־זֹאת כִּי־
הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃ כִּי־עָלֶיךָ
הוֹרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃
עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל־
תִּזְנַח לָנֶצַח׃ לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח
עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃ כִּי שֻׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ
דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה
לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

מד

Victori pro lilijs filiorum Core, eruditionis canticum amantissimi. XLV

לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשַׁנִּים
לִבְנֵי־קֹרַח מַשְׂכִּיל
שִׁיר יְדִידוֹת׃

Eructauit cor meum uerbum bonum, dico ego opera mea regi, lingua mea stilus scribæ uelocis. Decore pulchrior es filijs hominum, effusa est gratia in labijs tuis, propterea benedixit tibi deus in æternum. Accingere gladio tuo super femur fortissime, gloria tua & decore tuo. Et decore tuo prospere ascende, propter uerbum ueritatis & mansuetudinem iustitiæ, & docebit te terribilia dextera tua. Sagittæ tuæ acutæ populi sub te cadent, in corde inimicorum regis. Thronus tuus deus in seculum, & in æternum sceptrum æquitatis sceptrum regni tui. Dilexisti iustitiam & odisti iniquitatem, propterea unxit te deus, deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis. Myrrha & stacte & casia in cunctis uestimentis tuis, de domibus eburneis quibus lætificauerunt te. Filiæ regum in honore tuo, stetit coniunx in dextera tua, in diademate aureo. Audi filia & uide & inclina aurem tuam, & obliuiscere populi tui & domus patris tui. Et concupiscet rex decorem tuum, quia ipse est dominus deus tuus & adora eum. Et filia fortis in muneribus, faciem tuam deprecabuntur diuites populi.

רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי
מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃
יָפְיְפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן
בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לָעַד׃
חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ
וְהַדָּרֶךָ׃ וְצְלַח רְכַב עַל־דְּבַר
אֱמֶת וַעֲנָוָה־צֶדֶק וְתוֹרֶךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃
חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ
בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים
עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃
אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא־רֶשַׁע עַל־כֵּן
מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן
מֵחֲבֵרֶיךָ׃ מֹר־וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־
בִּגְדוֹתֶיךָ מִן־חֵכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃
בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצְּבָה שֵׁגָל
לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃ שִׁמְעִי־בַת
וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית
אָבִיךְ׃ וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי־הוּא
אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ׃ וּבַת־צֹר
בְּמִנְחָה פָּנַיִךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם׃

Πᾶσα ἡ δόξα τ᾽ θυγατρὸς τ᾽ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κρυσωτρῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη ποικιλίαν. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, εἰσαχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τ᾽ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοί ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τ᾽ αἰῶνα καὶ εἰς τ᾽ αἰῶνα τ᾽ αἰῶνος.

Omnis gloria filiæ regis ab intus, in fimbrijs aureis circumamicta uarietate. Adducentur regi uirgines post eã, proximæ eius afferentur tibi. Afferentur in lætitia & exultatione, adducentur in templum regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij, constitues eos principes super omnem terram. Memor ero nominis tui, in omni generatione et generatione. Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός. μς

In finem filijs Core pro arcanis Psalmus. XLV

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν ᾧ ταράσσεται τὴ γῆ, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίας θαλασσῶν. Ἠχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τὸ ποταμὸς τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ, ἡγίασεν τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρωῒ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τ᾽ δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακώβ. Διάψαλμα. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἃ ἔθετο τρόπαια ἐπὶ τῆς γῆς, ἀντιπολεμῶν πολέμους μέχρι τ᾽ πέρατων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τ᾽ δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακώβ.

Omnis gloria filiæ regis ab intus, in fimbrijs aureis circumamicta uarietate. Adducentur regi uirgines post eã, proximæ eius afferentur tibi. Afferentur in lætitia & exultatione, adducentur in templum regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij, constitues eos principes super omnem terram. Memor ero nominis tui, in omni generatione et generatione. Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

Καθισμα ε.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ψαλμός. μθ

In finem pro filijs Core, Psalmus. XLVI

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξελίξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἐαυτοῦ, τὴν καλλονὴν Ιακὼβ ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεὸς, ψάλατε συνετῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεὸς ἐκάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τῷ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς, σφόδρα ἐπήρθησαν.

Omnes gentes plaudite manibus, iubilate deo in uoce exultationis. Quoniam dñs excelsus, terribilis, rex magnus super omnem terram. Subiecit populos nobis, & gẽtes sub pedibus nostris. Elegit nos in hæreditatem sibi, speciem Iacob quam dilexit. Ascendit deus in iubilo, & dominus in uoce tubæ. Psallite deo nostro, psallite, psallite regi nostro, psallite. Quoniam rex omnis terræ deus, psallite sapienter. Regnauit deus super gentes, deus sedet super sedem sanctam suam. Principes populorũ congregati sunt cum deo Abraham, quoniam dei fortes terræ, uehementer eleuati sunt.

Ψαλ-

Psal-

Omnis gloria filiæ regis intrinſecus, faſcijs aureis ueſtita eſt. In ſcutulatis ducentur ad regem, uirgines ſequentur eam amicæ eius, ducentur illuc. Ducentur in lætitijs & exultatione, ingredientur thalamum regis. Pro patribus tuis erunt filij tui, pones eos principes in uniuerſa terra. Recordabor nominis tui in omni generatione & generatione, propterea populi confitebuntur tibi in ſeculum & in æternum.

כָּל־כְּבוּדָּה בַּת־מֶלֶךְ פְּנִימָה
מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃ לְרָקְמָה
תּוּבַל לַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ
מוּבָאוֹת לָךְ׃ תּוּבַלְנָה בְּשִׂמְחָה וְתָגִיל
תָּבֹאנָה בְּהֵיכַל מֶלֶךְ׃ תַּחַת
אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים
בְּכָל־הָאָרֶץ׃ אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־דֹּר
וָדֹר עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃

מז

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח
עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר׃
אֱלֹהִים לָנוּ מַחְסֶה וָעֹז עֶזְרָה נִמְצָא
נְמְצָא מְאֹד׃ עַל־כֵּן לֹא־נִירָא
בְּהָמִיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃
יֶהֱמוּ יְחָמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים
בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה׃ נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ
עִיר־אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃
אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים
לִפְנוֹת בֹּקֶר׃ הָמוּ גוֹיִם מָטוּ
מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג אָרֶץ׃
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה׃ לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר־שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃ מַשְׁבִּית
מִלְחָמוֹת עַד־קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר
וְקֵצַץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃
הַרְפּוּ וְרְעוּ כִּי־אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם
אָרוּם בָּאָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

מח

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח
מִזְמוֹר׃
כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף הָרִיעוּ
לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃ כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן
נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃
יַרְבֵּךְ עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃
יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ אֶת־גְּאוֹן
יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃ עָלָה אֱלֹהִים
בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שופָר׃ זַמְּרוּ
אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃
כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃
מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב
עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃ נְדִיבֵי עַמִּים
נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים
מָגִנֵּי־אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלֶה׃

שיר

Victori filiorum Core pro iuuentutibus canticum. XLVI

DEus noſtra ſpes & fortitudo, auxilium in tribulationibus inuentus es ualidum. Ideo non timebimus quũ fuerit translata terra, & concuſſi montes in corde maris. Sonantibus & intumeſcentibus gurgitibus eius, & agitatis montibus in potentia eius: ſemper. Fluminis diui ſiones lætificant ciuitatem dei, ſanctum tabernaculum altiſſimi. Deus in medio eius non commouebitur, auxiliabitur ei deus in ipſo ortu matutino. Conturbatæ ſunt gentes, concuſſa ſunt regna, dedit uocem ſuam, proſtrata eſt terra. Dominus exercituum nobiſcum, protector noſter deus Iacob: ſemper. Venite & uidete opera domini, quantas poſuerit ſolitudines in terra. Compeſcuit bella uſque ad extremum terræ, arcum confringet & cõcidet haſtam, plauſtra comburet igni. Ceſſate & cognoſcite quoniam ego deus, exaltabor in gentibus, exaltabor in terra. Dominus exercituum nobiſcum, fortitudo noſtra deus Iacob: ſemper.

Victori filiorum Core Pſalmus XLVII

OMnes populi plaudite manibus, iubilate deo in uoce laudis. Quoniam dominus altiſſimus terribilis, rex magnus ſuper omnem terram. Congregauit populos ſubter nos, & tribus ſub pedibus noſtris. Elegit nobis hæreditatem noſtram, gloriam Iacob quam dilexit ſemper. Aſcendit deus in iubilo, dominus in uoce buccinæ. Canite deo canite, canite regi noſtro canite. Quia rex uniuerſæ terræ deus, canite erudite. Regnauit deus ſuper gentes, deus ſedet ſuper thronum ſanctum ſuum. Principes populorum congregati ſunt populus dei Abraham, quoniam dij ſcuta terræ uehementer eleuati ſunt.

Canti-

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς κορὲ, δευτέρᾳ σαββάτου.

Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐφραίνω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκει, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἐπῆλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτούς. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης, ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοίων θαρσεῖς. Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτως καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου, ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου. κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεός, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου. Εὐφραινέσθω ὄρος Σιὼν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε. Κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ κατασκέψασθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. μὴ κόσκε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, γνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὁ πλούσιος καὶ πένης. τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ, ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με. οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἐκ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως εἰς τέλος. Οὐκ ὄψεται καταφθορὰν ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄσυνος ἀπολοῦνται. Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, ἐπεκάλεσαν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς γαυδῆς. καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἐθρέψθησαν, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωί. Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν ᾅδῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.

Psalmus cantici filijs Core, secũda sabbati.

Magnus dñs & laudabilis nimis, in ciuitate dei nostri in mõte sancto eius. Fundatẽ exultatiõe uniuersæ terræ, mons Sion latera aq̃lonis, ciuitas regis magni. Deus in domibus eius cognoscet, quũ suscipiet eã. Qm̃ ecce reges cõgregati sunt, cõuenerunt in unũ. Ipsi uidẽtes sic admirati sunt, cõturbati sunt, cõmoti sunt, tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturiẽtis, in spiritu uehemẽti cõteres naues Tharsis. Sicut audiuimus sic uidimus, in ciuitate dñi uirtutũ in ciuitate dei nostri, deus fundauit eã in ęternũ. Suscepimus deus misericordiã tuã, in medio tẽpli tui. Secundũ nomẽ tuum deus, sic & laus tua in fines terrę, iustitia plena est dextera tua in fines terræ, iustitia plena est dextera tua. Lætẽ mõs Sion, & exultẽt filię Iudę, ꝓpter iudicia tua dñe. Circundate Sion & cõplectimini eã. narrate in turribus eius. Ponite corda nestra in uirtute eius & distribuite domos eius, ut enarretis in ꝓgenie altera. Qm̃ hic est deus noster in æternũ & in seculũ seculi, ipse reget nos in secula.

In finem pro filijs Core psalmus. XLVIII.

Audite hæc omnes gẽtes, aurib. percipite omnes qui habitatis orbẽ. Quiq; terriginę & filij hominũ, simul in unũ diues & pauper. Os meũ loquet sapientiã, & meditatio cordis mei prudentiã. Inclinabo in parabolã aurẽ meam, aperiam in psalterio propositionẽ meam. Cur timebo in die mala, iniqtas calcanei mei circundabit me. Qui confidũt in uirtute sua, & in multitudine diuitiarũ suarũ gloriãtur. Frater nõ redemit, redimet homo? nõ dabit deo placationem suam. Et preciũ redẽptionis animæ suæ, & laborabit in æternũ, & uiuet in finẽ. Non ut debit interitũ quũ uiderit sapientes morientes, simul insipiẽs & stultus peribunt. Et relinquẽt alienis diuitias suas, & sepulchra eorum domus illorũ in æternũ. Tabernacula eorum in progenię & progenię, uocauerũt nomina sua in terris. Et homo quũ in honore esset non intellexit, cõparatus est iumẽtis insipientibus & similis factus est illis, in ore suo cõplacebit. Sicut oues in inferno positi sunt, mors depascet eos, & dominabunt eorum iusti in matutino. Et auxiliũ eorũ uetet rascet in inferno, à gloria eorũ expulsi sunt.

Veruntamen

Canticum pſalmi filiorum Core. XLVIII

MAgnus dominus & laudabilis nimis,in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius. Specioſo germine gaudio uniuerſæ terræ,monti Sion lateribus aquilonis,ciuitatulæ regis magni. Deus in domibus eius,agnitus eſt in auxiliādo. Quia ecce reges congregati ſunt,uenerunt ſimul. Ipſi uidentes ſic obſtupuerunt, conturbati ſunt,admirati ſunt. Horror poſſedit eos ibi,dolor quaſi parturientis. In uento uredinis, confringes naues Tharſis. Sicut audiuimus ita uidimus in ciuitate dei exercituum,in ciuitate dei noſtri;deus fundauit eam uſque in æternum:ſemper. Aeſtimauimus deus miſericordiam tuam, in medio templi tui. Secundum nomen tuum deus ſic laus tua uſq; ad extremum terræ,iuſtitia repleta eſt dextera tua. Lætetur mons Sion, exultent filiæ Iudæ, propter iudicia tua. Circundate Sion & circuite eam, numerate turres eius. Ponite cor ueſtrum in mœnibus eius,ſeparate palatia eius,ut enarretis in generatione nouiſſima. Quia ipſe eſt deus deus noſter in ſecundum & in perpetuum, ipſe erit dux noſter in morte.

Victori filiorum Core Pſalmus. XLIX

AVdite hæc omnes populi,auribus percipite uniuerſi habitatores occidentis. Tam filij Adam quàm filij ſingulorum, ſimul diues & pauper. Os meum loquetur ſapientias,& meditatio cordis mei prudentias. Inclinabo ad parabolam aurem meam,aperiam in cithara ænigma meum. Quare timebo in diebus mali, iniquitas calcanei mei circundabit me. Qui fiduciam habent in fortitudine ſua, & in multitudine diuitiarum ſuarum ſuperbiunt. Fratrem redimens non redimet uir, nec dabit deo propitiationem pro eo. Neq; precium redemptionis animæ eorum, ſed quieſcet in ſecula. Et uiuet ultra in ſempiternum,& non uidebit interitum. Quum uiderit ſapiētes morientes,ſimul inſipiens & indoctus peribunt,& derelinquent alienis diuitias ſuas. Interiora ſua domus ſuas in ſeculo,tabernacula ſua in generatione & generatione, uocauerunt nominibus ſuis terras ſuas. Et homo in honore non commorabitur,& ſimilatus eſt iumentis & exæquatus eſt. Hæc eſt uia inſipiētiæ eorū,& poſt eos iuxta os eorum current:ſemper. Quaſi grex in inferno poſiti ſunt, mors paſcet eos,& ſubijcient eos recti in matutino, & figura eorū conteretur in inferno poſt habitaculū ſuū. Verun-

תפלים

מ מ

שִׁיר מִזְמוֹר
לִבְנֵי־קֹרַח׃

גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃ יְפֵה־נוֹף מְשׂוֹשׂ
כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ
רָב׃ אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב
׃ כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃
הֵמָּה רָאוּ כֵן תָּמָהוּ נִבְהָלוּ נָחְפָּזוּ׃
רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְהוָה
צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד
־עוֹלָם סֶלָה׃ דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ
בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃ כִּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן
תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃
יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ
מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ לִבְּכֶם ׀ לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ
אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃
כִּי זֶה ׀ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא
יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃

מ נ

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח
מִזְמוֹר׃
שִׁמְעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל־
יוֹשְׁבֵי חָלֶד׃ גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־
אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃ פִּי יְדַבֵּר
חָכְמוֹת וְהָגְיוֹן לִבִּי תְבוּנוֹת׃ אַטֶּה
לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃
לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עְקֵבַי יְסָבֵּנִי׃
הַבּוֹטְחִים ׀ עַל־חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם
יִתְהַלָּלוּ׃ אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא
־יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ וְיֵקַר פִּדְיוֹן
נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ וְיִחְיֶה־עוֹד לָנֶצַח
לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃ כִּי יִרְאֶה ׀ חֲכָמִים
יָמוּתוּ יַחַד בָּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ
לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם
מִשְׁכְּנוֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי
אֲדָמוֹת׃ וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יָלִין נִמְשַׁל
כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ זֶה דַרְכָּם כֶּסֶל לָמוֹ
וְאַחֲרֵיהֶם ׀ בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃ כַּצֹּאן ׀
לִשְׁאוֹל שִׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵמוֹ וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים
לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃

Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Οτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Οτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. μθ

ΘΕὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν, Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἐκ σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ. Ο θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διαθήκην μετ' αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν. Ακουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, Ισραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἐγώ εἰμι. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου, ἐνώπιόν μου διὰ παντός. Οὐ λήψομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους. Οτι ἐμοί εἰσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Εγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω, ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τραγῶν πίομαι; Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός, ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνῃς τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δόλους. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον, ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα. Υπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος, ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου. Συνίετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ, μήποτε ἁρπάσῃ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλμὸς

Verũtñ deus redimet animã meã de manu inferi, quũ acceperit me. Ne timueris quum diues factus fuerit homo, & quũ multiplicata fuerit gloria domus eius. Qm̃ quũ interierit nõ sumet omnia, neq; descẽdet cũ eo gloria eius. Quia anima eius in uita ipsius benedicet, cõfitebitur tibi quũ benefeceris ei. Introibit usq; in progenies patrũ suorũ, usq; in æternũ nõ uidebit lumẽ. Et homo quũ in honore esset non intellexit, cõparatus est iumẽtis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalmus Asaph. XLIX

DEus deorũ dñs locutus est, & uocauit terram. A solis ortu usq; ad occasum, ex Siõ species decoris eius. Deus manifeste ueniet, deus noster & nõ silebit. Ignis in cõspectu eius exardescet, & in circuitu eius tẽpestas ualida. Aduocauit cœlum sursum, & terrã discernere populũ suum. Congregate illi sanctos eius, qui ordinãt testamentũ eius super sacrificia. Et annũciabũt cœli iustitiã eius, quoniã deus iudex est. Audi populus meus & loquar tibi, Israel & testificabor tibi, deus deus tuus ego sum. Nõ in sacrificijs tuis arguã te, holocausta autẽ tua in conspectu meo sunt semper. Non accipiã de domo tua uitulos, neque de gregibus tuis hircos. Qm̃ meæ sunt omnes feræ syluarũ, iumenta in montibus & boues. Cognoui omnia uolatilia cœli, & pulchritudo agri mecum est. Si esuriero non dicam tibi, meus est enim orbis terræ & plenitudo eius. Nũquid manducabo carnes taurorũ, aut sanguinẽ hircorum potabo? Immola deo sacrificiũ laudis, & redde altissimo uota tua. Et inuoca me in die tribulationis tuæ, & eruã te & honorificabis me. Peccatori aũt dixit deus, quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuũ? Tu uero odisti disciplinã, & proiecisti sermões meos retrorsum. Si uidebas furẽ, currebas cũ eo, & cũ adulteris portionẽ tuã ponebas. Os tuũ abũdauit malicia, & lingua tua cõcinnauit dolos. Sedẽs aduersus fratrẽ tuũ loquebaris, & aduersum filiũ matris tuę ponebas scandalũ, hæc fecisti & tacui. Existimasti iniquitatẽ quod ero tui similis, arguã te & statuã contra faciẽ tuã. Intelligite hæc qui obliuiscimini deũ, ne quãdo rapiat & nõ sit qui eripiat. Sacrificiũ laudis honorificabit me, & illic iter quo ostendam illi salutare dei.

Veruntamen deus redimet animam meam de manu inferni, quum assumpserit me semper.

Noli timere quum ditatus fuerit uir, quũ multiplicata fuerit gloria domus eius. Neque enim moriens tollet omnia, nec descendet post eum gloria eius. Quia animæ suæ in uita sua benedicet, laudabunt te quum benefeceris tibi.

Intrabit usq; ad generationem patrum suorum, usq; ad finem non uidebunt lucem. Homo quum in honore esset non intellexit, comparatus est iumentis & silebitur.

Psalmus Asaph. 50

FOrtis deus dominus loquutus est, & uocauit terram, ab ortu solis usque ad occasum eius.

De Sion perfecto decore deus apparuit. Ueniet deus noster & non tacebit, ignis coram eo uorabit, & in circuitu eius tempestas ualida. Uocabit cœlum desursum, & terram ut iudicet populum suum. Congregate mihi sanctos meos, qui feriunt pactum meum in sacrificio. Et annunciabunt cœli iustitiam eius, quia deus iudex est: semper. Audi populе meus & loquar, Israel & testificabor in te, deus deus tuus ego sum. Non propter uictimas tuas arguam te, & holocaustomata tua coram me sunt: semper. Non accipiam de domo tua uitulum, neque de gregibus tuis hircos. Mea sunt enim omnia animalia syluarum, pecudes in montibus milium. Scio omnes aues montium, & uniuersitas agri mecum est. Si esuriero non dicam tibi, meus est enim orbis & plenitudo eius. Nunquid comedam carnem taurorum, aut sanguinem hircorum bibam. Immola deo laudem, & redde altissimo uota tua. Et inuoca me in die tribulationis, liberabo te et glorificabis me. Impio autem dixit deus quid tibi est cum enarratione præceptorum meorum: ut assumas pactum meum in ore tuo. Qui odisti disciplinam, & proiecisti uerba mea post te. Si uidebas furem consentiebas ei, & cum adulteris erat pars tua. Os tuum dimisisti ad maliciam, & lingua tua concinnauit dolum. Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ fabricabaris opprobrium. Hęc feci sti & tacui, existimasti me futurum similem tui, arguam te & proponam te ante oculos tuos. Intelligite hoc qui obliuiscimini deum, ne forte capiam & non sit qui liberet. Qui immolat confessionem glorificat me, & qui ordinat uiam, ostendam ei salutare dei.

Victori

אַךְ־אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי
יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ אַל־תִּירָא כִּי־יַעְשָׁר אִישׁ
כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃ כִּי לֹא בְמוֹתוֹ
יִקַּח הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
כִּי־נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדוּךָ כִּי־תֵיטִיב
לָךְ׃ תָּבוֹא עַד־דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד־נֶצַח
לֹא־יִרְאוּ אוֹר׃ אָדָם בְּיָקָר וְלֹא יָבִין
נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

50

מִזְמוֹר לְאָסָף׃

אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ׃ מִצִּיּוֹן
מִכְלַל־יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ יָבֹא
אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל
וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃ יִקְרָא אֶל־
הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃
אִסְפוּ־לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עָלֵי־זָבַח׃
וְיַגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי־אֱלֹהִים
שֹׁפֵט הוּא סֶלָה׃ שִׁמְעָה עַמִּי
וַאֲדַבְּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים
אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ לֹא עַל־זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָּ
וְעוֹלוֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃ לֹא־אֶקַּח
מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאוֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃
כִּי־לִי כָּל־חַיְתוֹ־יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהָרֵי־אֶלֶף׃
יָדַעְתִּי כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃
אִם־אֶרְעַב לֹא־אוֹמַר לָךְ כִּי־לִי תֵבֵל
וּמְלוֹאָהּ׃ הַאוֹכַל בְּשַׂר אַבִּירִים וְדַם
עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃ זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה
וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃ וְקָרָאנִי בְיוֹם
צָרָה אֲחַלְּצֶךָּ וְתְכַבְּדָנְנִי׃ וְלָרָשָׁע אָמַר
אֱלֹהִים מַה־לְּךָ לְסַפֵּר חֻקַּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי
עָלֵי־פִיךָ׃ וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ
דְּבָרַי אֲחֹרֶיךָ׃ אִם־רָאִיתָ גַּנָּב וַתִּרֶץ
עִמּוֹ וְעִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃ פִּיךָ
שָׁלַחְתָּ בְרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה׃
תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְּדַבֵּר בֶּן אִמְּךָ תִּתֵּן־
דֹּפִי׃ אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דָּמִיתָ
הָיוֹת־אֶהְיֶה כָמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ וְאֶעַרְכָה
לְעֵינֶיךָ׃ בִּינוּ נָא זֹאת שׁוֹכְחֵי אֱלוֹהַּ
פֶּן־אֶטְרוֹף וְאֵין מַצִּיל׃ זוֹבֵחַ תּוֹדָה
יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים׃

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Ναθαν ὁ προφήτης, ὅτε εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα οὐρίου. ν

ΕΛέησόν με ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ. να

ΤΙ ἐγκαυχᾶσαι ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός. Ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου, ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάντα ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μετανάστωσαί σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ τῆς γῆς ζώντων.

In finem psalmus Dauid, cum uenit ad eum Nathan propheta quando intrauit ad Bersabee. L

MIserere mei deus, secũdũ magnã misericordiã tuã. Et secundũ multitudinẽ miserationũ tuarum, dele iniquitatẽ meam. Amplius laua me ab iniquitate mea, & à peccato meo mũda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & peccatũ meũ contra me est semper. Tibi soli peccaui & malũ corã te feci, ut iustificeris in sermonibus tuis & uincas cũ iudicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim ueritatẽ dilexisti, incerta & occulta sapiẽtiæ tuæ manifesta sti mihi. Asperges me hyssopo & mũdabor, lauabis me & super niuem dealbabor. Audi tui meo dabis gaudium & lætitiam, & exultabũt ossa humiliata. Auerte faciẽ tuã à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele. Cor mundũ crea in me deus, & spiritum rectũ innoua in uisceribus meis. Ne proijcias me à facie tua, & spiritũ sanctũ tuum ne auferas à me. Redde mihi lætitiã salutaris tui, & spiritu principali cõfirma me. Docebo iniquos uias tuas, et impij ad te cõuertentur. Libera me de sanguinibus deus deus salutis meæ, & exultabit lingua mea iustitiã tuam. Domine labia mea aperies, & os meũ annũciabit laudẽ tuã. Quoniam si uoluisses sacrificium dedissem utiq; holocaustis non delectaberis, Sacrificium deo, spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatũ deus non despicies. Benigne fac domine in bona uoluntate tua sion, & ædificentur muri Hierusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ oblationes & holocausta, tunc imponẽt super altare tuum uitulos.

In finẽ intellectus Dauid cum uenit ad eum Doec Idumæus & nunciauit Saul & dixit, uenit Dauid in domũ Abimelech. LI

QVid gloriaris in malicia, qui potens es in iniquitate. Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua, sicut nouacula acuta fecisti dolũ. Dilexisti malitiam super benignitatem, iniquitatẽ magis q̃ loqui æquitatem. Dilexisti omnia uerba præcipitationis, lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finem, euellet te & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicẽ tuam de terra uiuẽtium.

Videbunt

Victori, canticum Dauid, quando uenit ad eum Nathan propheta, quãdo ingressus est ad Bethsabee. LI

MIserere mei deus, secundum misericordiam tuam, iuxta multitudinem miserationum tuarum dele iniquitates meas. Multum laua me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me. Quoniam iniquitates meas ego cognoui, & peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccaui & malum coram te feci, ut iustificeris in sermonibus tuis & uincas cum iudicaberis. Ecce in iniquitate conceptus sum, & in peccato peperit me mater mea. Ecce enim ueritatem diligis. absconditum & arcanum sapientiæ tuæ manifestasti mihi. Asperges me hyssopo & mundabor, lauabis me & super niuem dealbabor. Auditum mihi facies gaudium & lætitiam, & exultent ossa quæ confregisti. Abscon de faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea mihi deus, & spiritum stabilem renoua in uisceribus meis. Ne proijcias me à facie tua, & spiritum sanctum tuum ne auferas à me. Redde mihi lætitiam Iesu tui, & spiritu potenti confirma me.

Docebo iniquos uias tuas, & peccatores ad te conuertentur. Libera me de sanguinibus deus deus salutis meæ, laudabit lingua mea iustitiam tuam. Domine labia mea aperies, & os meum annũciabit laudem tuam. Non enim uis ut uictimam feriam, nec holocaustum tibi placet. Sacrificium dei spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum deus nõ despicies.

Benigne fac in uoluntate tua Sion, & ædificentur muri Hierusalem. Tunc suscipies sacrificium iustitiæ oblationes & holocausta, tunc imponent super altare tuum uitulos.

Victori, eruditio Dauid, cum uenit Doeg Idumæus, & annũciauit Saul & dixit ei, uenit Dauid in domum Abimelech. LII

QVid gloriaris in malicia potens, misericordia dei tota die. Insidias cogitauit lingua tua, quasi nouacula acuta faciens dolum.

Dilexisti malum magis quàm bonum. mendacium magis quàm loqui iustitiam semper. Dilexisti omnia uerba ad deuorandum linguam dolosam. Sed deus destruet te in sempiternum terrebit te, & euellet de tabernaculo, & eradicabit te de terra uiuentium: semper.

Videbunt

נא

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּבוֹא־
אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר־בָּא
אֶל־בַּת־שָׁבַע׃

חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב
רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃ הֶרֶבּ כַּבְּסֵנִי
מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃ כִּי פְשָׁעַי
אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ לְךָ
לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃
הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי׃
הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם
חָכְמָה תודיעני׃ תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב
וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃
תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת
דִּכִּיתָ׃ הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחַטָּאָי וְכָל־
עֲוֹנוֹתַי מְחֵה׃ לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי
אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃
אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־
תִּקַּח מִמֶּנִּי׃ הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ
וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃ אֲלַמְּדָה
פושְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ׃
חַלְּצֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי
תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃ אֲדֹנָי שְׂפָתַי
תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ כִּי לֹא־
תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃
זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה׃ הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת
צִיּוֹן תִּבְנֶה חומות יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ אָז תַּחְפֹּץ
זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל־
מִזְבַּחֲךָ פָּרִים׃

נב

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ בְּבוֹא־
דוֹאֵג הָאֲרַמִּי וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל
וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד אֶל־בֵּית
אֲחִימֶלֶךְ׃

מַה־תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד
אֵל כָּל־הַיּוֹם׃ הַוּוֹת תַּחְשׁוֹב לְשׁוֹנֶךָ
כְּתַעַר מַלְּשֹׁשׁ עושֶׂה רְמִיָּה׃ אָהַבְתָּ
רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מְדַבֶּר צֶדֶק סֶלָה׃
אָהַבְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בַלַע לְשׁוֹן מִרְמָה׃
גַּם־אֵל יִתֹּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל
וְשַׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה׃

Ο ϕον ται δίκαιοι ϗ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ὀρυΐσιν. Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸν πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ, ϗ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ. νδ

Ε Ἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου. Τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων, κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοῖς συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους ϗ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ, οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν. νγ

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, ϗ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνεῖς με. Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀπόστρεψον τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ. νδ

Ε Ἶπεν ὁ θεὸς τῷ προσευχῇ μου, καὶ μὴ διαστείλῃς τῷ δίκαιόν μου, πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην, ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος

Videbũt iusti & timebũt, & ſuper eum ride bũt & dicẽt. Ecce homo, qui nõ poſuit deũ adiutorem ſuũ. Sed ſperauit in multitudine diuitiarũ ſuarũ, & prævaluit in uanitate ſua. Ego aũt ſicut oliua fructifera in domo dei, ſperaui in miſericordia dei in æternũ, & in ſeculũ ſeculi. Confitebor tibi in ſeculũ quia feciſti, & expectabo nomen tuum quoniam bonum, in conſpectu ſanctorum tuorum.

In finem Maeleth intellectus Dauid. LIII

Dixit inſipiens in corde ſuo, nõ eſt deus. Corrupti ſunt & abominabiles facti ſunt in iniquitatibus, nõ eſt qui faciat bonũ. Deus de cœlo proſpexit ſup filios hominũ, ut uideat ſi eſt intelligẽs aut requirens deũ. Oẽs declinauerũt ſimul inutiles facti ſũt, nõ eſt qui faciat bonũ, non eſt uſq; ad unũ. Nónne ſcient oẽs qui operanť iniquitatẽ? qui deuorant plebẽ meã ut cibũ panis. Deũ non inuocauerũt, illic trepidauerunt timore ubi nõ fuit timor. Qm̃ deus diſsipauit oſſa eorũ qui hominibus placent, cõfuſi ſunt qm̃ deus ſpreuit eos. Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael, cũ cõuerterit deus captiuitatẽ plebis ſuæ. Exultabit Iacob & lætabitur Iſrael.

In finẽ in carminibus intellectus Dauid, quũ ueniſſent Ziphæi & dixiſſent Saul, nõne Dauid abſconditus eſt apud nos. LIII

Deus in nomine tuo ſaluũ me fac, & in uirtute tua iudica me. Deus exaudi orationem meam, auribus percipe uerba oris mei. Quoniam alieni inſurrexerunt aduerſum me, & fortes quæſierunt animã meam, & non propoſuerũt deum ante cõſpectum ſuum. Ecce enim deus adiuuat me, & dñs ſuſceptor eſt animæ meæ. Auerte mala inimicis meis, in ueritate tua diſperde illos. Volũtarie ſacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo domine, quoniã bonum eſt. Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me, & ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus.

In finẽ in carminib. intellectus Dauid. LIIII

Exaudi deus orationem meam, & ne deſpexeris deprecationem meam intende mihi & exaudi me. Contriſtatus ſum in exercitatione mea et cõturbatus ſum, à uoce inimici & à tribulatiõe peccatoris. Quoniã declinauerũt in me iniquitates, et in ira moleſti erant mihi. Cor meum conturbatũ eſt in me, & formido mortis cecidit ſuper me.

Timor

Videbunt iuſti & timebunt, & ſuper eum ridebunt. Ecce uir qui non poſuit deum fortitudinem ſuam, ſed ſperauit in multitudine diuitiarum ſuarum, confortatus eſt in inſidijs ſuis. Ego autem ſicut oliua uirens in domo dei, ſperaui in miſericordia dei in ſeculum ſempiternum.

וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִשְׂחָקוּ׃
חִנָּךְ הַגֶּבֶר לֹא־שָׂם אֱלֹהִים מָעוֹזּוֹ
וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יִעוּז בְּהַוֹּתוֹ׃
וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי
בָּטַחְתִּי אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד׃ אוֹדְךָ
לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאֶקְוֶה שִׁמְךָ כִּי־טוֹב
נֶגֶד חֲסִידֶיךָ׃

Confitebor tibi in ſeculum quoniam feciſti, & expectabo nomen tuum quoniam bonum in conſpectu ſanctorum tuorum.

נג

Victori per chorum eruditio Dauid. LIII

לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת
מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

Dixit ſtultus in corde ſuo non eſt deus, corrupti ſunt & abominabiles facti ſunt in iniquitate, non eſt qui faciat bonum. Deus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum, ut uideret ſi eſſet intelligens requirens deum. Omnes auerſi ſunt, pariter adhæſerunt, non eſt qui faciat bonum non eſt uſque ad unum. Nunquid non cognouerunt qui operantur iniquitatẽ, qui comedũt populum meum ut cibum panis, deum non inuocauerunt. Ibi timuerunt timore ubi non eſt timor, quoniam deus diſperſit oſſa circũdantium te, confunderis quia deus proiecit eos.

אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ
וְהִתְעִיבוּ עָוֶל אֵין עוֹשֵׂה־טוֹב׃
אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם
לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃
כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עוֹשֵׂה־טוֹב אֵין
גַּם־אֶחָד׃ הֲלֹא־יָדְעוּ פֹּעֲלֵי־אָוֶן
אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃
שָׁם פָּחֲדוּ־פָחַד לֹא־הָיָה פָחַד כִּי־אֱלֹהִים
מְזָרֵי עֲצָמוֹת חוֹנֶךָ הֹבַשְׁתָּ כִּי־אֱלֹהִים
מְאָסָם׃ מִי־יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל
יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

Victori, in pſalmis eruditio Dauid, quando uenerunt Ziphæi & dixerunt Saul, nónne Dauid abſconditus eſt apud nos. LIIII

נד

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת
מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

Deus in nomine tuo ſalua me, & in fortitudine tua ulciſcere me. Deus exaudi orationem meam, auribus percipe uerba oris mei. Quia alieni inſurrexerũt aduerſum me, & fortes quæſierũt animam meam, & non propoſuerunt deum in conſpectu ſuo ſemper. Ecce deus auxiliabitur mihi, dominus ſuſtentans animam meam. Redde malum inſidiatoribus meis, in ueritate tua diſperde eos. Voluntarie ſacrificabo tibi, confitebor nomini tuo domine, quoniam bonum eſt. Quoniam ex omni tribulatione liberauit me, & inimicos meos uidit oculus meus.

בְּבוֹא הַזִּפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא
דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃ אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ
הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי׃
אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי׃
כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ
נַפְשִׁי לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃
הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסוֹמְכֵי נַפְשִׁי׃
יָשִׁיב הָרַע לְשׁוֹרְרָי בַּאֲמִתְּךָ
הַצְמִיתֵם׃ בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אוֹדֶה
שִׁמְךָ יְהוָה כִּי־טוֹב׃ כִּי מִכָּל־צָרָה
הִצִּילָנִי וּבְאוֹיְבַי רָאֲתָה עֵינִי׃

Deus in nomine tuo ſalua me, & in fortitudine tua ulciſcere me. Deus exaudi orationem meam, auribus percipe uerba oris mei. Quia alieni inſurrexerũt aduerſum me, & fortes quæſierũt animam meam, & non propoſuerunt deum in conſpectu ſuo ſemper. Ecce deus auxiliabitur mihi, dominus ſuſtentans animam meam. Redde malum inſidiatoribus meis, in ueritate tua diſperde eos. Voluntarie ſacrificabo tibi, confitebor nomini tuo domine, quoniam bonum eſt. Quoniam ex omni tribulatione liberauit me, & inimicos meos uidit oculus meus.

נה

Victori in pſalmis eruditio Dauid. LV

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת
מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃

Exaudi deus orationem meam, & ne deſpicias deprecationem meam. Attende mihi & exaudi me, humiliatus ſum in meditatione mea & conturbatus. A uoce inimici, à facie perſequentis impij, quoniam proiecerunt ſuper me iniquitatem, & in furore aduerſabantur mihi.

הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם
מִתְּחִנָּתִי׃ הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד
בְּשִׂיחִי וְאֶהֱמָה׃ מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי
עָקַת רָשָׁע כִּי־יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְזַעַף
יִשְׂטְמוּנִי׃ לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת
מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃

Cor meum doluit in uitalibus meis, & terrores mortis ceciderunt ſuper me.

Timor יראת

φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκό
τος. Καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περι
στερᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω. Ἰδοὺ ἐμά
κρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Προσδεχόμην τὸν θεὸν, τὸν σώζοντά με, ἀπὸ ὀλιγο
ψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Κατάποντισον κύ
ριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι ἑώρων
ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυ
κτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀ
νομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. καὶ οὐκ
ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
Ὅτι ἐὰν ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ἐβαστασάν ἂν. Καὶ
ἐὰν ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρυβην
ἂν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμών μου
καὶ γνωστέ μου. Ὃς ἅμα γαστρὶ ἐγλύκαναί μοι ἐδέ
σματα. ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμο
νοίᾳ. Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς. καὶ καταβή
τωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παρ
οικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέ
κραξα, καὶ ὁ κύριος ἐσώσεν με. Ἑσπέρας καὶ
πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ,
καὶ ἐπακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ
τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολ
λοῖς ἦσαν μετ' ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώ
σει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γὰρ
ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν
θεὸν, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιόδραι.
Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, διεμερίσθησαν
ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρ
δίαι αὐτῶν. Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ
ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ ἐστὶ βολίδες. Ἐπιῤῥῖψον ἐπὶ κύρι
ον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώ
σει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ θεός, κα
τάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. ἄνδρες αἱμά
των καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας
αὐτῶν, ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σοί. Καθισμα ξ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγίου μεμα
κρυσμένου, τοῦ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἐ
κράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ. νε

ΕΛέησόν με ὁ θεὸς ὅτι κατεπάτησέν με ἄν
θρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ
με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡ
μέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με. Ἀπὸ ὑψους
ἡμέρας ἐ φοβήθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί. Ἐν τῷ
θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπι
σα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ. Ὅλην
τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐδιελύσατόν με, κατ' ἐμοῦ
πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. Παροική
σουσι καὶ κατακρύψουσιν, αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου
φυλάξουσι. Καθὼς ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου
ὑπὲρ

Timor & tremor uenit ſuper me, & cõtexit me tenebra. Et dixi quis dabit mihi pennas ſicut colũbæ, & uolabo & quieſcã. Ecce elõgaui fugiẽs, & manſi in ſolitudine. Expectabã deũ qui ſaluũ me fecit, à puſillanimitate ſpiritus & tẽpeſtate. Præcipita dñe & diuide linguas eorũ, quoniã uidi iniquitatẽ & contradictionem in ciuitate. Die ac nocte circũdabit eam ſuper muros eius, iniquitas & labor in medio eius & iniuſtitia. Et non deſecit de plateis eius uſura & dolus. Quoniã ſi inimicus meus maledixiſſet mihi, ſuſtinuiſſem utiq;. Et ſi is qui oderat me ſup me magna locutus fuiſſet, abſcõdiſſem me forſitã ab eo. Tu uero homo unanimis, dux meus & notus meus. Qui ſimul mecũ dulces capiebas cibos, in domo dei ambulauimus cũ cõſenſu. Veniat mors ſuper illos, & deſcẽdant in infernũ uiuentes. Qm̃ nequitiæ in habitaculis eorũ, in medio eorũ. Ego aũt ad deum clamaui, & dñs exaudiuit me. Veſpere & mane & meridie narrabo & annũciabo, & exaudiet uocem meã. Redimet in pace animã meã ab his qui appropinquãt mihi, qm̃ inter multos erant mecũ. Exaudiet deus & humiliabit illos, qui eſt ante ſecula. Non enim eſt illis cõmutatio & nõ timuerũt deum, extendit manũ ſuã in retribuẽdo. Contaminauerũt teſtamentũ eius, diuiſi ſunt ab ira uultus eius, & appropinquauit cor illius. Molliti ſunt ſermones eius ſup oleũ, & ipſi ſunt iacula. Iacta ſup dñm curã tuã, & ipſe te enutriet, & non dabit in æternũ fluctuationẽ iuſto. Tu uero deus, deduces eos in puteũ interitus. Viri ſanguinũ & doloſi nõ dimidiabunt dies ſuos, ego autẽ ſperabo in te dñe.

In finem pro populo qui à ſanctis longe factus eſt, Dauid in tituli inſcriptione cũ teneret eum Allophyli in Geth. LV

MIſerere mei deus qm̃ conculcauit me homo, tota die impugnans tribulauit me. Cõculcauerũt me inimici mei tota die, quoniã multi bellãtes aduerſum me. Ab altitudine diei nõ timebo, ego uero in te ſperabo. In deo laudabo ſermones meos, in deo ſperaui, nõ timebo quid faciat mihi caro. Tota die uerba mea execrabãtur, aduerſum me omnes cogitationes eorũ in malũ. Inhabitabũt et abſcõdent, ipſi calcaneũ meũ obſeruabunt. Sicut ſuſtinuerũt animã meã,

pro

Timor & tremor uenit ſuper me, & operuit me caligo. Et dixi quis dabit mihi pennas columbæ, ut uolem & requieſcam. Vt procul abeam, & commorer in deſerto ſemper. Feſtinabo ut ſaluer, à ſpiritu tempeſtatis & turbinis. Præcipita domine diuide linguas eorũ, quoniam uidi iniquitatem & contradictionem in ciuitate.

Die & nocte circumeuntes muros eius, ſcelus & dolor in medio eius. Inſidiæ in uitalibus eius, & non recedit de plateis eius damnũ & fraudulentia. Non enim inimicus exprobrauit mihi ut ſuſtinerã, neq; is qui oderat, ſuper me magnificatus eſt, ut abſcondar ab eo. Sed tu homo unanimis meus, dux meus, & notus meus.

Qui ſimul habuimus dulce ſecretũ, in domo dei ambulauimus in terrore. Veniat mors ſuper eos, deſcendant in infernum uiuentes, quia nequitiæ in congregatione eorum, & in medio eorum. Ego ad dominum clamabo, & dominus ſaluabit me. Veſpere & mane & meridie, loquar & reſonabo, & exaudiet uocem meam.

Redimet in pace animam meam, ab appropinquantibus mihi, multi enim fuerũt aduerſum me.

Exaudiet deus & humiliabit eos, qui iudex eſt ab initio ſemper, non enim mutantur, neque timent deum. Extendit manum ſuam ad pacifica, contaminabit pactum ſuum. Nitidius butyro os eius, pugnat autem cor illius: molliores ſermones eius oleo, cum ſint lanceæ. Proij ce ſuper dominum charitatem tuam, & ipſe enutriet te, non dabit in æternum fluctuationem iuſto. Tu autem deus deduces eos in puteũ interitus, uiri ſanguinũ & doloſi non dimidiabunt dies ſuos, ego autem fiduciam habeo tui.

Victori pro colũba muta, eo quod procul abierit Dauid humilis & ſimplex quando tenuerunt eum allophyli in Geth. LVI

MIſerere mei deus quoniam conculcauit me homo, tota die pugnans tribulauit me. Conculcauerunt me inſidiatores mei tota die, multi enim qui pugnant contra me altiſſime. Quacunq; die territus fuero, ego in te confidam.

In deo laudabo uerbum eius, in deo ſperaui non timebo quid faciat caro mihi. Tota die ſermonibus me affligebant, contra me omnes cogitationes eorum in malum. Congregabuntur abſcondite plantas meas obſeruabunt, expectantes animam meam.

Quia

Digitized by Google

ὕσωρ τὸ μυθρώς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις. Ὁ θεός τὴν ξωλιάν μου ἐξήγγειλάς σοι, ἔθου τὰ δακρυά μου ἐνώπιόν σου. ὡς ἐν τῇ ἐπαγωλίᾳ σου, τότε ἀποστραφήσονται οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τότε καλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, τότε τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον, τότε τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν ἐμοὶ ὁ θεός εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σε. Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδρᾶσαι ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ, εἰς τὸ σπήλαιον. νθ

ΕΛέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων, ἐνεμιμήθην ταραγμένος. Υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου. Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγρέθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγρέθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσι. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυὶδ στηλογραφίαν. ξ

ΕΙ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνετε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψεύδη. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἡ τις οὐκ ἐισακούσεται φωνῆς ἐπαιδόντων, φαρμακοῦ τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

Ὁ θεὸς

pro nihilo ſaluos facies illos, in ira populos confringes. Deus uitam meam annunciaui tibi, poſuiſti lacrymas meas in conſpectu tuo. Sicut & in promiſsione tua, tunc conuertentur inimici retrorſum. In quacunq; die inuocauero te, ecce agnoui quoniã deus meus es tu. In deo laudabo uerbũ, & in dño laudabo ſermonẽ: in deo ſperaui, non timebo quid faciat mihi homo. In me ſunt deus uota, quæ reddã laudationes tibi. Quoniam eripuiſti animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos de lapſu. Vt placeam coràm deo, in lumine uiuentium.

In finẽ ne diſpdas Dauid in tituli inſcriptione quũ fugeret à facie Saul in ſpeluncã. LVI

MIſerere mei deus, miſerere mei, quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarũ tuarũ ſperabo, donec tranſeat iniquitas. Clamabo ad deum altiſsimum, deum qui bene fecit mihi. Miſit de cœlo & liberauit me, dedit in opprobriũ conculcantes me. Miſit deus miſericordiam ſuam & ueritatẽ ſuam, & eripuit animam meam de medio catulorũ leonum, dormiui cõturbatus. Filij hominũ dentes eorum arma & ſagittæ, & lingua eorum gladius acutus. Exaltare ſuper cœlos deus, & ſuper omnẽ terrã gloria tua. Laqueum parauerunt pedibus meis, & incuruauerunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foueam, & inciderunt in eam. Paratum cor meum deus, paratum cor meum, cantabo & pſalmũ dicam domino, Exurge gloria mea, exurge pſalteriũ & cithara, exurgam diluculo. Cõfitebor tibi in populis domine, pſalmum dicam tibi in gentibus. Quoniam magnificata eſt uſq; ad cœlos miſericordia tua, & uſq; ad nubes ueritas tua. Exaltare ſuper cœlos deus, & ſuper omnem terram gloria tua.

In finem, ne diſperdas Dauid in tituli inſcriptione. LVII

SIuere utiq; iuſtitiam loquimini, recta iudicate filij hominũ. Etenim in corde iniquitates operamini in terra, iniuſtitias manus ueſtræ concinnant. Alienati ſunt peccatores à uulua, errauerũt ab utero, locuti ſũt falſa. Furor illis ſecundum ſimilitudinẽ ſerpentis, ſicut aſpidis ſurdæ & obturantis aures ſuas. Quæ non exaudiet uocem incantantium, & uenefici incantantis ſapienter.

Deus

Quia nullus eſt ſaluus in eis, in furore populos detrahet deus. Secretiora mea numeraſti, pone lacrymam meam in cõſpectu tuo, ſed non in narratione tua. Tunc conuertentur inimici mei retrorſum, in quacunque die inuocauero, hoc ſcio quia deus meus es. In deo laudabo uerbum, in domino prædicabo ſermonem. In deo ſperaui, non timebo quid faciat homo mihi. In me ſunt deus uota tua, reddam gratiarum actiones tibi. Quia eripuiſti animam meam de morte, & pedes meos de lapſu, ut ambulẽ coràm deo in lumine uiuentium.

Victori, ut non diſperdas Dauid humilem & ſimplicem, quando fugit à facie Saul in ſpeluncam. LVII

Miſerere mei deus miſerere mei, quoniam in te ſperauit anima mea, in umbra alarũ tuarum ſperabo, donec tranſeant inſidiæ. Inuocabo deum altiſsimum, deum ultorem meum. Mittet de cœlo & ſaluabit me, exprobrabit conculantibus me ſemper, mittet deus miſericordiam ſuam & ueritatem ſuam. Anima mea in medio leonum dormiuit ferocientium, filij hominum dentes eorum lanceæ & ſagittæ, & lingua eorum gladius acutus. Exaltare ſuper cœlos deus, in omni terra gloria tua. Rete parauerunt greſsibus meis, ad incuruandam animam meam, foderunt anțe me foueam, ceciderũt in medium eius: ſemper. Paratum cor meum deus paratum cor meum, cantabo & pſallam. Surge gloria mea, ſurge pſalterium & cithara, ſurgam mane. Confitebor tibi in populis domine, cantabo tibi in gẽtibus. Quia magna uſq; ad cœlos miſericordia tua, & uſq; ad nubes ueritas tua. Exaltare ſuper cœlos deus, in omni terra gloria tua.

Victori, ut non diſperdas Dauid humilem ac ſimplicem. LVIII

Si uero utique iuſtitiam loquimini, recta iudicate filij hominum. Etenim in corde iniquitates operamini in terra, iniquitates manus ueſtræ appendunt. Alienati ſunt peccatores à uulua, errauerunt ab utero loquentes mendacium. Furor eorum ſicut furor ſerpentis, ſicut reguli ſurdi obturantis aurem ſuam. Vt non audiat uocem murmurantium, nec incantatoris incantationes callidas.

Deus

תהלים

עַל־תַּשְׁחֵת לְמִכְתָּם לְדָוִד׃
בְּהִמְלֹט אֶת־נַפְשׁוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃

חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי־בְךָ חָסָיָה נַפְשִׁי
וּבְצֵל־כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת׃
אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃
יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי
סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃
נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לוֹהֲטִים בְּנֵי־
אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב
חַדָּה׃ רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי
כָּפְפָה נַפְשִׁי כָּרוּ לְפָנַי שִׁיחָה נָפְלוּ בְתוֹכָהּ
סֶלָה׃ נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי
אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ • עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה
הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃
אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃
כִּי־גָדוֹל עַד־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים
אֲמִתֶּךָ׃ רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

נח

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת
לְדָוִד מִכְתָּם׃
הַאָמְנָם אֱלֵם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים
תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם׃ אַף־בְּלֵב עוֹלוֹת
תִּפְעָלוּן בָּאָרֶץ חֲמַס־יְדֵיכֶם תְּפַלְּסוּן׃
זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דּוֹבְרֵי כָזָב׃
חֲמַת־לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת־נָחָשׁ כְּמוֹ־
פֶתֶן חֵרֵשׁ יאטם אָזְנוֹ׃ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע
לְקוֹל מְלַחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃

אלהים

Ο θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτῶν ἕως οὗ ἀσθενήσωσιν. Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀφανισθήσονται, ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτοὺς καὶ οὐκ εἶδεν τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τοῦ χάρμου, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἐροῦσιν ἄνθρωποι, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἔστιν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ΝΗ

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ, λύτρωσαί με. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐνεέδρευσαν τῇ ψυχῇ μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου κύριε, ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε, καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ κύριε ἐγγελάσεις αὐτοῖς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου αὐτοῦ προφθάσει με. Ὁ θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου. Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑποδεικνύς μου κύριε. Ἁμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγνώσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐκ ἔσονται. Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι καὶ γογγύσουσι. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγένου ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ σύ, ψαλῶ, ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου.

Deus cõteret dentes eorũ in ore ipſorũ, molas leonum confringet dñs. Ad nihilum deuenient tanq̃ aqua decurrẽs, intendit arcum ſuũ donec infirmentur. Sicut cera quę fluit auferẽtur, ſupercecidit ignis & non uiderũt ſolem. Prius quàm intelligerẽt ſpinæ ueſtræ rhamnũ, ſicut uiuenteſ ſicut in ira abſorbet eos. Lætabitur iuſtus quũ uiderit uindictã, manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris, Et dicet homo, ſi utique eſt fructus iuſto, utiq; eſt deus iudicans eos in terra.

In finẽ, ne diſperdas Dauid in tituli inſcriptione, quãdo miſit Saul & cuſtodiuit domũ eius, ut interficeret eum. LVIII

ERipe me de inimicis meis deus, & ab inſurgentibus in me, libera me. Eripe me de operãtibus iniquitatẽ, & de uiris ſanguinũ ſalua me. Quia ecce ceperũt animã meã, irruerunt in me fortes. Neq; iniquitas mea, neque peccatum meum domine, ſine iniquitate cucurri & direxi. Exurge in occurſum meum & uide, & tu domine deus uirtutum deus Iſrael. Intende ad uiſitãdas omnes gentes, non miſereris omnibus qui operantur iniquitatẽ. Cõuertentur ad ueſperã, & famẽ patientur ut canes, & circuibũt ciuitatẽ. Ecce loquentur in ore ſuo, & gladius in labijs eorũ, quoniã quis audiuit? Et tu domine deridebis eos, ad nihilum deduces omnes gentes. Fortitudinẽ meam ad te cuſtodiã, quia deus ſuſceptor meus es, deus meus miſericordia eius præueniet me. Deus oſtendet mihi ſuper inimicos meos, ne occidas eos, ne quando obliuiſcãtur legis tuæ. Diſperge illos in uirtute tua, & deſtrue eos protector meus dñe. Delictum oris eorũ, ſermonem labiorũ ipſorum, & cõprehendantur in ſuperbia ſua. Et de execratione & mendacio annunciabuntur in conſummatione, in ira conſummationis & non erunt. Et ſciẽt quia deus dominabitur Iacob, & finium terræ. Conuertentur ad ueſperã & famem patientur ut canes, & circuibunt ciuitatem. Ipſi diſpergẽtur ad mãducandũ, ſi uero nõ fuerint ſaturati & murmurabunt. Ego aũt cantabo fortitudinẽ tuã, & exaltabo mane miſericordiã tuam. Quia factus es ſuſceptor meus, & refugiũ meũ in die tribulationis meæ. Adiutor meus tibi pſallã, quia deus ſuſceptor meus es, deus meus miſericordia mea.

Εἰς

In finem

Deus excute dente eorum ex ore eorum, molares leonum confringe domine. Diſſoluãtur quaſi aquæ quæ defluunt, intendit arcum ſuum donec conterantur. Quaſi uermis tabefactus pertrãſeant, quaſi abortiuum mulieris quod non uidit ſolem. Antequam creſcant ſpinæ ueſtræ in rhamnum, quaſi uiuentes quaſi in ira tempeſtas rapiet eos. Lætabitur iuſtus quum uiderit ultionem, pedes ſuos lauabit in ſanguine impij.

Et dicet homo uere eſt fructus iuſto, uere eſt deus iudicans in terra.

Victori, ut non diſperdas Dauid humilem & ſimplicẽ, quãdo miſit Saul, & cuſtodierũt domũ ut occiderent eũ. LIX

ERue me de inimicis meis deus meus, & à reſiſtentibus mihi protege me. Libera me ab operarijs iniquitatis, & à uiris ſanguinum ſalua me. Quia ecce inſidiati ſunt animæ meæ, congregantur aduerſus me fortiſsimi, abſque iniquitate mea & abſque peccato meo domine. Non egi inique & illi currunt & præparãtur, ſurge ex aduerſo pro me & reſpice. Et tu domine deus exercituum deus Iſrael, euigila ut uiſites omnes gentes, non miſererris uniuerſis qui operantur iniquitatem: ſemper. Reuertantur ad ueſperam & latrent ut canes, & circumeant ciuitatem.

Ecce loquuntur in ore ſuo, gladij in labijs eorum, quaſi nemo audiat. Tu autem domine deridebis eos, ſubſannabis omnes gentes. Fortitudinem meam ad te ſeruabo, quoniam tu deus eleuator meus. Dei mei miſericordia præueniet me, deus oſtendit mihi inſidiatores meos. Ne occidas eos ne forte obliuiſcãtur populi mei, diſperge eos in fortitudine tua & deſtrue eos, protector noſter domine. In peccato oris ſui in ſermone labiorum ſuorum, & capiẽtur in ſuperbia ſua, maledictionem & mendacium narrantes. Conſume in furore conſume ut non ſubſiſtant, & ſcient quoniam deus dominator Iacob, in finibus terræ: ſemper. Conuertantur ad ueſperam & latrent ut canes, & circumeant ciuitatem. Ipſi uagabuntur ut comedant, & quum ſaturati non fuerint, murmurabunt. Ego autem cantabo imperium tuũ, & laudabo mane miſericordiam tuam, quoniam factus es fortitudo mea & refugium in die tribulationis meę. Virtutem meam tibi cantabo, quoniam deus adiutor meus, deus miſericordia mea.

Victori

תהלים

אֱלֹהִים חֲרַס־שִׁנֵּימוֹ נַפֵּץ מַלְתָּעוֹת
כְּפִירִים יְהוָה׃ יִמָּאֲסוּ כְמוֹ־מָיִם
יֵהָלְכוּ־לָמוֹ יִדְרֹךְ חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמוֹלָלוּ׃
כְּמוֹ שַׁבְלוּל תָּמֵס יַהֲלוֹךְ נֹפֶל אֵשֶׁת
בַּל־חָזוּ שִׁמְשׁ׃ בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירוֹתֵיכֶם
אַזַּד כְּמוֹ־חַי כְּמוֹ־חָרוֹן יִשְׂעָרֵנּוּ׃
יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ
בְּרֶפֶשׁ הָרָשָׁע׃ וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי
לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ־אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

נט

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת
לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלְחַ
שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־
הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃

הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמָי
תְּשַׂגְּבֵנִי׃ הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן
וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי
וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה׃ בְּלִי־עָוֹן יָרוּצוּ
וְיָכוֹנֵנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃
וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אַל־תָּחֹן כָּל־
בּוֹגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב
יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסוֹבְבוּ־עִיר׃
הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי־
מִי שֹׁמֵעַ׃ וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק־לָמוֹ
תְּלַעֵג לְכָל־גּוֹיִם׃ עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה
כִּי־אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ אֱלֹהֵי חַסְדִּי
יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי׃
אַל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ
בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃
חַטַּאת־פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאוֹנָם
וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ׃ כַּלֵּה בְחֵמָה
כַּלֵּה וְאֵינֵימוֹ וְיֵדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל
בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃ וְיָשׁוּבוּ
לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסוֹבְבוּ עִיר׃
הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ
וְילִינוּ׃ וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן
לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי־הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס
בְּיוֹם צַר־לִי׃ עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἐπὶ εἰς συν-
τέλειαν τοῦ Δαυὶδ, εἰς διδαχήν, ὁπότε ἐνε-
πύρισε τὴν μεσοποταμίαν συρίας, καὶ τὴν συρί-
αν σωβὰλ, καὶ ἐπέστρεψε Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξε Ἰδουμ
ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. ν θ

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργί-
σθης δὲ ᾠκτείρησας ἡμᾶς. Συέσεισας τὴν
γῆν καὶ ἐτάραξας αὐτήν, ἴασαι τὰ συντρίμ-
ματα αὐτῆς ὅτι ἐσαλεύθη. Ἐδείξας τῷ λαῷ σου
σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. Ἔδω-
κας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ
προσώπου τόξου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπη-
τί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.
Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσο-
μαι δὲ διαμεριῶ σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκη-
νῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι γαλαὰδ δὲ ἐμός ἐστι
μανασσῆς, καὶ ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς
μου. Ἰούδας βασιλεύς μου, μωὰβ λέβης τῆς ἐλπί-
δός μου. Ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδη-
μά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπά-
ξει με εἰς πόλιν τοῦ χυρωθῆναι, ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως
τῆς ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡ-
μᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡ-
μῶν. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία
σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύνα-
μιν, δὲ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοῖς τῷ Δαυίδ. ξ

Ἐπάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες
τῇ προσευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς
γῆς, πρός σε ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάζειν τὴν καρ-
δίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὑψωσάς με. Ὡδήγησάς με ὅτι
ἐγένηθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώ-
που ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς
τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρύγων σου. Ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῆς εὐχῆς
μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνο
μά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρᾳ τοῦ βασιλέως προσθή
σεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει. Οὕτως ψαλῶ τῷ
ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς
εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Εἰς τὸ τέλος, τοῦ ἰδιθούμ, ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ. ξα

Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου,
παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ
αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου,
οὐ μὴ σαλευθῶ ὠδὶ πλεῖον. Ἕως πότε ἐπιτίθε-
σθε ἐπ' ἄνθρωπον, φονεύετε πάντες ὑμεῖς,
ὡς τοῖχον κεκλιμένον καὶ φραγμὸν ὠσμένον.

Πλὴν

In finem, pro his qui cõmutabuntur in ti
tuli inſcriptione Dauid, in doctrinã, quum
ſuccẽdit Meſopotamiã Syriæ, & Syriam So
bal, & conuertit Ioab, & percuſsit Edom in
ualle Salinarum duodecim milia. LIX

DEus repuliſti nos & deſtruxiſti nos, ira
tus es & miſertus es nobis. Commouiſ-
ti terram & cõturbaſti eam, ſana contritio-
nes eius quia cõmota eſt. Oſtendiſti populo
tuo dura, potaſti nos uino cõpũctionis. De
diſti metuẽtibus te ſignificationẽ, ut fugiant
à facie arcus. Vt liberent dilecti tui, ſaluũ fac
dextera tua, & exaudi me. Deus locutus eſt
in ſancto ſuo, lætabor & partibor Sicimã, et
cõuallem tabernaculorũ metibor. Meus eſt
Galaad & meus eſt Manaſſes, & Ephraim
fortitudo capitis mei. Iuda rex meus, Moab
olla ſpei meæ. In Idumæam extendam calcia
mentum meũ, mihi alienigenæ ſubditi ſunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitã, quis
deducet me uſq; in Idumæam? Nónne tu
deus qui repulſiſti nos, & non egredieris
deus in uirtutibus noſtris. Da nobis auxili-
um de tribulatione, & uana ſalus hominis.
In deo faciemus uirtutẽ, & ipſe ad nihilum
deducet tribulantes nos.

In finem, in hymnis Dauid. LX

EXaudi deus deprecationem meam, in-
tende orationi meæ. A finibus terræ ad
te clamaui, dum anxiaretur cor meũ, in pe-
tra exaltaſti me. Deduxiſti me quia factus
es ſpes mea, turris fortitudinis à facie inimi-
ci. Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula,
protegar in uelamento alarum tuarũ. Quo-
niam tu deus meus exaudiſti orationẽ me-
am, dediſti hæreditatẽ timentibus nomẽ tu-
um. Dies ſuper dies regis adijcies, annos e-
ius uſq; in diem generationis & generatio-
nis. Permanet in æternum in conſpectu dei,
miſericordiam & ueritatem eius quis requi
ret? Sic pſalmũ dicam nomini tuo in ſeculũ
ſeculi, ut reddam uota mea de die in diem.

In finem, pro Idithun, pſalmus
Dauid. LXI

NOnne deo ſubiecta erit anima mea,
ab ipſo enim ſalutare meum. Nam &
ipſe deus meus & ſalutaris meus, ſuſceptor
meus, non mouebor amplius. Quouſq; ir-
ruitis in hominem, interficitis uniuerſi uos,
tanq̃ parieti inclinato & maceriæ depulſæ.

Verun

Victori pro lilijs teſtimonium humilis & ſimplicis Dauid ad docendum, quando pugnauit aduerſus Syriam Meſopotamiæ, & aduerſus Syriam Soba, & reuerſus eſt Ioab et percuſsit Edom in ualle ſalinarum duodecim milia. LX

DEus proiecisti nos ſcidiſti nos, iratus es conuertiſti nos. Commouiſti terram & diripuiſti eam, ſana contritiones eius quoniam mota eſt. Oſtendiſti populo tuo duritiam, potaſti nos uino conſopiente. Dediſti metuentibus te ſignum ut fugerent, à facie arcus ſemper. Vt liberentur amici tui, ſalua dextera tua & exaudi me. Deus loquutus eſt in ſanctuario ſuo, lætabor diuidam Sicimam, & uallem Soccot dimetiar. Meus eſt Galaad & meus eſt Manaſſe, & Ephraim fortitudo capitis mei, Iuda legiſer meus. Moab olla lauacri mei, ſuper Idumæam incedam calciamento meo, mihi Palæſtina fœderata eſt. Quis deducet me ad ciuitatem munitam, quis deducet me uſq; ad Idumæam? Nónne tu deus qui proiecisti nos, & non egredieris deus in exercitibus noſtris. Da nobis auxilium de tribulatione, uana eſt enim ſalus ab homine.

In deo faciemus uirtutem, & ipſe conculcabit tribulantes nos.

Victori in pſalmis Dauid. LXI

EXaudi deus laudationem meam, intende oratioui meæ. De nouiſsimo terræ ad te clamabo cum triſte fuerit cor meum, cum fortis eleuabitur aduerſum me tu eris ductor meus. Fuiſti ſpes mea, turris munitiſsima à facie inimici. Habitabo in tabernaculo tuo iugiter, ſperabo in protectione alarum tuarum ſemper. Tu enim deus exaudiſti orationem meam, dediſti hęreditatem timentibus nomen tuum. Dies ſuper dies regis adijcies, annos eius donec eſt generatio & generatio. Sedebit ſemper ante faciem dei, miſericordia & ueritas ſeruabũt eum. Sic canam nomini tuo iugiter, reddens uota mea per ſingulos dies.

Victori pro Idithum canticum Dauid. LXII

ATtamen apud deum ſilebit anima mea, ex eo ſalus mea. Attamen ipſe eſt ſcutum meum & ſalus mea, fortitudo mea non commouebor amplius. Vſque quo inſidiamini contra uirum interficitis omnes, quaſi murus inclinatus & maceria corruens.

Partem

תהלים

מ

לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם
לְדָוִד לְלַמֵּד׃ בְּהַצּוֹתוֹ אֶת־אֲרַם
נַהֲרַיִם וְאֶת־אֲרַם צוֹבָה וַיָּשָׁב
יוֹאָב וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא מֶלַח
שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף׃

אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פָרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ
תְּשׁוֹבֵב לָנוּ׃ הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פִּצַּמְתָּהּ
רְפָה שִׁבְרֶיהָ כִּי־מָטָה׃ הָרְאִיתָ עַמְּךָ
קָשֶׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה׃ נָתַתָּה
לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קֶשֶׁט סֶלָה׃
לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ׃ אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ
אֶעֱלוֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃
לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז
רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ מוֹאָב סִיר
רַחְצִי עָלַי־אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת
הִתְרוֹעָעִי׃ מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי
נָחָנִי עַד־אֱדוֹם׃ הֲלֹא־אַתָּה אֱלֹהִים
זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃
הַבָה־לָּנוּ עֶזְרַת מִצַּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת
אָדָם׃ בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא
יָבוּס צָרֵינוּ׃

מא

לַמְנַצֵּחַ עַל־
נְגִינַת לְדָוִד׃
שְׁמַע אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה
תְּפִלָּתִי׃ מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא
בַּעֲטוֹף לִבִּי בְּצוּר־רוֹם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי׃
כִּי־הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃
אָגוּרָה בְאָהֳלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְּסֵתֶר
כְּנָפֶיךָ סֶלָה׃ כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ
לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ׃
יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ־
דוֹר וָדוֹר׃ יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים
חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יְנַצְּרֻהוּ׃ כֵּן אְזַמְּרָה
שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלֵּמִי נְדָרַי יוֹם יוֹם׃

מב

לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן
מִזְמוֹר לְדָוִד׃
אַךְ אֶל־אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ
יְשׁוּעָתִי׃ אַךְ־הוּא צוּרִי וְיִשְׁעָתִי
מִשְׂגַּבִּי לֹא־אֶמּוֹט רָבָּה׃ עַד־אָנָה
תְּהוֹתְתוּ עַל־אִישׁ תְּרֻצָּחוּ כֻלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי
גָּדֵר הֲדָחוּיָה׃

Πλὴν τὴν ἀμυδρίαν μου ἐβδελύξαντο ἀπώσασθαι, ἔβρεμον ἐν δόλοις, τοῖς σώμασιν αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλὴν τοῦ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου. Ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ μετανασσύσω. Ἐπὶ τοῦ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου, ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τὸν θεόν. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ, ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν ματαιοὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψεῦδεις οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς, τοῦ ἀδικῆσαι αὐτοὺς ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιθέλετε, πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ μὴ προσίθεσθε καρδίαν. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοί κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας. ξβ

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, πόσαπλῶς σοὶ ἡ σάρξ μου. Ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ οὗ ἀνύδρῳ, οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογήσω σὲ ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐπὶ σίατος καὶ πίονος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων ἐν σοί, ὅτι ἐγένου βοηθός μου. Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι, ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ξγ

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῇ δεήσει μου πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συνωμοσίας πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρόν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀκερσέκοις ἄμωμον. Ἐξαίφνης κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται, ἐνισχύσαν

HIER. IVXTA LXX

Verũtamen precium meum cogitauerũt repellere, cucurri in siti, ore suo benedicebãt & corde suo maledicebãt. Verũtamen deo subiecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientia mea. Quia ipse deus meus & saluator meus, & adiutor meus nõ emigrabo. In deo salutare meum & gloria mea, deus auxilij mei & spes mea in deo est. Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda uestra, deus adiutor noster in æternum. Veruntamen uani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris, ut decipiant ipsi de uanitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite cõcupiscere, diuitiæ si affluant nolite cor apponere. Semel loquutus est deus, duo hæc audiui, quia potestas dei est, & tibi domine misericordia, quia tu reddes unicuiq; iuxta opera sua.

In finem, psalmus Dauid, quũ esset in deserto Iudææ. LXII

Deus deus meus, ad te de luce uigilo. Sitiuit in te anima mea, q̃ multipliciter tibi caro mea. In terra deserta inuia & inaquosa sic in sancto apparui tibi, ut uiderem uirtutem tuam & gloriam tuam. Quoniam melior est misericordia tua super uitas, labia mea laudabunt te. Sic benedicam te in uita mea, & in nomine tuo leuabo manus meas. Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea, & labijs exultationis laudabit os meũ. Sic memor fui super stratum meum, in matutinis meditabor in te, quia fuisti adiutor meus. Et in uelamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te, me susceptit dextera tua. Ipsi uero in uanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ, tradentur in manus gladij, partes uulpium erunt. Rex uero lætabitur in deo, laudabuntur omnes qui iurant in eo, quia obstructum est os loquentium iniqua.

In finem, psalmus Dauid.

LXIII

Exaudi deus orationẽ meam, quũ deprecor, à timore inimici eripe animã meã. Protexisti me à cõuentu malignãtiũ, à multitudine operantium iniquitatẽ. Quia exacuerũt ut gladiũ linguas suas, intẽderũt arcum, rem amarã, ut sagittẽt in occultis immaculatum. Subito sagittabũt eum & nõ timebunt, firmauc

Partem enim eius cogitauerunt expellere, placue runt ſibi in mẽdacio, ore ſuo ſinguli benedicũt, & corde ſuo maledicunt: ſemper. Veruntamen deo retice anima mea, ab ipſo enim præſtolatio mea. Sed ipſe eſt fortitudo mea & ſalus mea, ſuſceptor meus non timebo. In deo ſalutare meum & gloria mea, robur fortitudinis meę & ſalus mea in deo. Sperate in eo omni tempore, populi effundite coram eo cor ueſtrum, deus ſpes noſtra eſt: ſemper. Veruntamẽ ua nitas filij Adam mẽdacium filij uiri in ſtateris doloſis, fraudulenter agunt ſimul. Nolite confidere in calumnia & in rapina, ne fruſtremini, di uitiæ ſi affluxerint, ne apponatis cor. Vnum loquutus eſt deus, duo hæc audiui, quia imperiũ dei eſt. Et tibi domine miſericordia, quia tu reddes unicuiq; ſecundum opus ſuum.

אַךְ מִשְּׂאֵתוֹ יִיעֲצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ כָזָב
בְּפִיו יְבָרֵכוּ וּבְקִרְבָּם יְקַלְלוּ־סֶלָה׃
אַךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִי נַפְשִׁי כִּי מִמֶּנּוּ
תִקְוָתִי׃ אַךְ־הוּא צוּרִי וְיִשׁוּעָתִי
מִשְׂגַּבִּי לֹא אֶמּוֹט׃ עַל־אֱלֹהִים
יִשְׁעִי וְכְבוֹדִי צוּר־עֻזִּי מַחְסִי בֵּאלֹהִים׃
בִּטְחוּ בוֹ בְכָל־עֵת עָם שִׁפְכוּ לִפְנָיו
לִבְּכֶם אֱלֹהִים מַחְסֶה־לָנוּ סֶלָה׃
אַךְ הֶבֶל בְּנֵי־אָדָם כָּזָב בְּנֵי־אִישׁ בְּמֹאזְנַיִם
לַעֲלוֹת הֵמָּה מִהֶבֶל יָחַד׃ אַל־תִּבְטְחוּ
בְעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל־תֶּהְבָּלוּ חַיִל אִם־יְנוּב
אַל־תָּשִׁיתוּ לֵב׃ אַחַת דִּבֶּר אֱלֹהִים
שְׁתַּיִם זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי עֹז לֵאלֹהִים׃
וְלָךְ אֲדֹנָי חָסֶד כִּי־אַתָּה תְּשַׁלֵּם לְאִישׁ
כְּמַעֲשֵׂהוּ׃

Pſalmus Dauid, quum eſſet in deſerto Iudææ. LXIII

DEus fortitudo mea tu es, de luce conſurgam ad te ſitiuit te anima mea, deſiderauit te caro mea, in terra inuia & conſitiente ac ſine aqua.

Sic in ſancto apparui tibi, ut uideam fortitudinem tuam & gloriam tuam. Melior eſt enim miſericordia tua, quàm uitæ, labia mea laudabunt te. Sic benedicam tibi in uita mea, in nomine tuo leuabo manus meas. Quaſi adipe & pinguedine implebitur anima mea, & labijs laudantibus canet os meum. Recordans tui in cubili meo, per ſingulas uigilias meditabor tibi. Quia fuiſti auxilium meum, & in umbra alarum tuarum laudabo. Adhæſit anima mea poſt te, me ſuſcepit dextera tua. Ipſi uero interficere quærunt animam meam, ingrediantur in extrema terræ. Congregentur in manus gladij, pars uulpium erunt. Rex autem lætabitur in deo, laudabitur omnis qui iurat in eo, quia obſtruetur os loquentium mendacium.

מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ
בְּמִדְבַּר יְהוּדָה׃
אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה־
לְךָ נַפְשִׁי כָּמַהּ לְךָ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף
בְּלִי־מָיִם׃ כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִיךָ לִרְאוֹת
עֻזְּךָ וְכְבוֹדֶךָ׃ כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים
שְׂפָתַי יְשַׁבְּחוּנֶךָּ׃ כֵּן אֲבָרֶכְךָ בְחַיָּי
בְּשִׁמְךָ אֶשָּׂא כַפָּי׃ כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן
תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת יְהַלֶּל־פִּי׃
אִם־זְכַרְתִּיךָ עַל־יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת
אֶהְגֶּה־בָּךְ׃ כִּי הָיִיתָ עֶזְרָתָה לִּי וְכִצֵּל
כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן׃ דָּבְקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ
בִּי תָמְכָה יְמִינֶךָ׃ וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה
יְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יָבֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ׃
יַגִּירוּהוּ עַל־יְדֵי־חָרֶב מְנָת שׁוּעָלִים יִהְיוּ׃
וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בֵּאלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל־
הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי־שָׁקֶר׃

Victori, pſalmus Dauid. LXIIII

AVdi deus uocem meam loquentis, à timore inimici ſerua uitam meam. Abſcõde me à conſilio malignorum, à tumultu operãtium iniquitatem. Quia exacuerunt quaſi gladium linguam ſuam, tetenderunt ſagittam ſuam uerbum amariſſimum. Vt ſagittarent in abſconditis ſimplicem, ſubito ſagittabunt eum & non timebunt.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃
שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׂיחִי מִפַּחַד
אוֹיֵב תִּצּוֹר חַיָּי׃ תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד
מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם
דָּבָר מָר׃ לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם
פִּתְאֹם יוֹרוּהוּ וְלֹא יִירָאוּ׃

ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. Διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα, ἐπερ, τίς ὄψεται αὐτούς; Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπεν ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος καρδίᾳ βαθείᾳ, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξωδύνησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωρῶντες αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Κάθισμα β

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὡδὴ ἱερεμίου καὶ ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξδ

Οἱ πόδες μου ὁ θεός ἐν σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἰερουσαλήμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερίσχυσαν ἡμῶν, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Εἰσάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν πράτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρά. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι σου, περιζωσμένος ἐν δυνάμει. Ὁ συνταράσσων τὴν ἀβύσσους θαλάσσης, ἦχος κυμάτων αὐτῆς· πᾶς ὑπερήφανος. Ταραχθήσονται πάντα τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται, οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τερπήσῃ, ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν. Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν, ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπλήρωθη ὑδάτων. Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. Τὰς αὔλακας αὐτοῦ μέθυσον, πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτοῦ, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτοῦ εὐφρανθήσεται ἀνατέλλοντα. Εὐλογήσεις τὸ στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περίζωσονται. ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ νομαὶ πλησθήσονται σίτου, κεκράξονται καὶ ὑμνήσουσιν.

Εἰς τὸ τέλος, ὡδὴ ψαλμὸς ἀναστάσεως. ξε

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψαλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. Εἰπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ἐν τῷ πλήθει τῆς ἰσχύος σου ψευσθήσονταί σοι οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

firmauerunt ſibi ſermonẽ nequam. Narrauerunt ut abſcõderẽt laqueos, dixerũt quis uidebit eos? Scrutati ſunt iniquitates, defecerũt ſcrutãtes ſcrutinia. Accedet homo ad cor altum, & exaltabitur deus. Sagittæ paruulorum factæ ſunt plagæ eorum, & infirmatæ ſunt contra eos linguæ eorum. Cõturbati ſunt omnes qui uidebant eos, & timuit omnis homo. Et annunciauerũt opera dei, & facta eius intellexerunt. Lætabitur iuſtus in domino et ſperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

In finem, pſalmus Dauid, canticum Hieremiæ, & Ezechielis & populi tranſmigrationis quum inciperet proficiſci. LXIIII

TE decet hymnus deus in Sion, & tibi reddetur uotum in Hieruſalem. Exaudi orationem meam, ad te omnis caro ueniet. Verba iniquorum prœualuerunt ſuper nos, & impietatibus noſtris tu propitiaberis. Beatus quẽ elegiſti & aſſumpſiſti, inhabitabit in atrijs tuis. Replebimur in bonis domus tuæ, ſanctũ eſt templum tuum, mirabile in æquitate. Exaudi nos deus ſalutaris noſter. ſpes omnium finium terræ & in mari lõge. Præparans montes in uirtute tua, accinctus potentia: qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum eius. Turbabuntur gentes & timebunt, qui habitant terminos à ſignis tuis, exitus matutini & ueſpere delectabis. Viſitaſti terram & inebriaſti eam, multiplicaſti locupletare eam. Flumen dei repletum eſt aquis, paraſti cibum illorũ quoniam ita eſt præparatio eius. Riuos eius inebria, multiplica genimina eius, in ſtillicidijs eius læta bitur germinãs. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, & cãpi tui replebuntur ubertate. Pingueſcent ſpecioſa deſerti, & exultatione colles accingentur. Induti ſunt arietes ouium, & ualles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

In finem, canticum pſalmi reſurrectionis. LXV

IVbilate deo omnis terra, pſalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. Dicite deo q̃ terribilia ſunt opera tua, in multitudine uirtutis tuæ mẽtientur tibi inimici tui. Omnis terra adoret te & pſallat tibi, pſalmũ dicat nomini tuo. Venite & uidete opera dei, terribilis in conſilijs ſup filios hominũ.

Qui

Confortauerunt ſibi ſermonem peſsimum, narrauerunt ut abſconderent laqueos, dixerunt quis uidebit eos? Scrutati ſunt iniquitates, defecerunt ſcrutãtes ſcrutinio, & cogitatione ſin gulorum & corde profundo. Sagittabit er go eos deus iaculo repentino, inferentur plagæ eorum. Et corruent in ſemetipſos linguis ſuis, fugient omnes qui uiderint eos. Et timebunt omnes homines & annunciabunt opus dei, & o pera eius intelligent. Lætabitur iuſtus in dño et ſperabit in eo, & exultabunt omnes recti corde.

יְחַזְּקוּ־לָמוֹ דָּבָר רָע יְסַפְּרוּ לִטְמֹן
מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה־לָּמוֹ׃
יַחְפְּשׂוּ עוֹלוֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ וְקֶרֶב
אִישׁ וְלֵב עָמֹק׃ וַיּוֹרֵם אֱלֹהִים חֵץ
מַתְאֹם הָיוּ מַכּוֹתָם׃ וַיַּכְשִׁילוּהוּ
עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנוֹדְדוּ כָּל־רוֹאֵה בָם׃
וַיִּירְאוּ כָּל־אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים
וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ׃ יִשְׂמַח צַדִּיק
בַּיהוָה וְחָסָה בּוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃

Victori, pſalmus Dauid cantici.
LXV

TIbi ſilentium laus deus in Sion, & tibi redde tur uotum. Exaudi orationem, donec ad te omnis caro ueniat. Verba iniquitatum præualuerunt aduerſum me, ſceleribus noſtris tu propitiaberis. Beatus quem elegeris & ſuſce peris, habitabit enim in atrijs tuis, replebimur in bonis domus tuæ, ſanctificatione templi tui.

Terribilis in iuſtitia exaudi nos deus ſaluator noſter, confidentia omnium finium terræ & ma rıs longinqui. Præparans montes in uirtute ſua, accinctus fortitudine, Compeſcens ſo nitum maris fremitum fluctuum eius, & multitu dinem gentium. Et timebunt qui habitant in extremis à ſignis tuis, egreſſus matutini & ueſpe ri laudantes facies. Viſitaſti terram & irriga eam, ubertate dita eã, riuus dei plenus aqua: præ parabis frumẽtum eorum, quia ſic fundaſti eam.

Sulcos eius inebria, multiplica fruges eius, pluuijs irriga eam, & germini eius benedic. Vol uetur annus in bonitate tua, & ueſtigia tua ro rabunt pinguedine. Pingueſcent paſcuæ de ſerti, & exultatione colles accingentur. Ve ſtientur agnis greges & ualles plenæ frumento, coæquabuntur & canent.

לְךָ דוּמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן
וְלְךָ יְשֻׁלַּם־נֶדֶר׃ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ
כָּל־בָּשָׂר יָבוֹאוּ׃ דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ
מִנִּי פְשָׁעֵינוּ אַתָּה תְכַפְּרֵם׃ אַשְׁרֵי
תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב
בֵּיתֶךָ קְדוֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃ נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק
תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קַצְוֵי־אֶרֶץ
וְיָם רְחוֹקִים׃ מַכִּין הָרִים בְּכֹחֲךָ
נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ מַשְׁתִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים
שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִן לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ
יוֹשְׁבֵי קְצָוֹת מֵאוֹתוֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר
וְעֶרֶב תְּרַנֵּן׃ פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ
רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג־אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם
תָּכִין דְּגָנָם כִּי־כֵן תְּכִינֶהָ׃ תְּלָמֶיהָ
רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמוֹגְגֶנָּה
צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃ עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוּבֶךָ
וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן׃ יִרְעֲפוּ נְאוֹת
מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגּוֹרְנָה׃ לָבְשׁוּ
בָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעַטְפוּ־בָר יָתְרוֹעֲעוּ
אַף יָשִׁירוּ׃

Victori, canticum pſalmi.
LXVI

IVbilate deo omnis terra. Cantate gloriam nomini eius, date gloriam laudi eius. Dicite deo quàm terribile opus tuum, in multitudine fortitudinis tuæ mentientur tibi inimici tui. Omnis terra adoret te & canat tibi, canat nomini tuo: ſemper. Venite & uidete opera dei, terribilia conſilia ſuper filijs hominum.

הָרִיעוּ לֵאלֹהִים כָּל־הָאָרֶץ׃
זַמְּרוּ כְּבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ׃
אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ
בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ־לְךָ אוֹיְבֶיךָ׃
כָּל־הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוּ לְךָ וְיַזַּמְּרוּ־לָךְ יְזַמְּרוּ
שְׁמֶךָ סֶלָה׃ לְכוּ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת
אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם׃

Ο μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται πρὸς αὐτὸν, ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ. Τῷ κρατύνοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τὸν αἰῶνα, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τῷ θεμένῳ τὴν ψυχήν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντι εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν, ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου. Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιαμάτων καὶ κριῶν, ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεὸν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὑπεψάλη ὑπὸ τὴν γλῶσσαν μου. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακούσεταί μου κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ξϛ

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφαύσαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιασθήτωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς, Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς ᾠδῆς. ξζ

Ἀνασήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιασθήτωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ, ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertranſibunt pede, ibi lætabimur in ipſo. Qui dominatur in fortitudine ſua in æternũ, oculi eius ſuper gẽtes reſpiciũt: qui exaſperãt, non exaltentur in ſemetipſis. Benedicite gẽtes deum noſtrum, & auditam facite uocẽ laudis eius. Qui poſuit animam meam ad uitam, & non dedit in commotionem pedes meos. Quũ probaſti nos deus, igne nos examinaſti ſicut examinatur argentũ. Induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro, impoſuiſti homines ſuper capita noſtra. Trãſiuimus per ignẽ & aquã, & eduxiſti nos in refrigerium. Introibo in domũ tuam in holocauſtis, reddam tibi uota mea, quæ diſtinxerunt labia mea. Et loquutum eſt os meum, in tribulatione mea. Holocauſta medullata offeram tibi cum incenſo & arietibus, offeram tibi boues cũ hircis. Venite, audite, et narrabo omnes qui timetis deũ, quanta fecit animæ meæ. Ad ipſum ore meo clamaui, & exaltaui ſub lingua mea. Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo, nõ exaudiat me dominus. Propterea exaudiuit deus, & attẽdit uoci deprecationis meę. Benedictus deus qui non amouit orationem meam, & miſericordiam ſuam à me.

In finem, in hymnis, pſalmus Dauid. LXVI

DEus miſereatur noſtri & benedicat nobis, illuminet uultum ſuum ſuper nos & miſereatur noſtri. Vt cognoſcamus in terra uiam tuam, in omnibus gentibus ſalutare tuum. Confiteantur tibi populi deus, confiteantur tibi populi omnes. Lætẽtur & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, & gẽtes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus, cõfiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum ſuum. Benedicat nos deus deus noſter, benedicat nos deus, & metuant eum omnes fines terræ.

In finem, Dauid, pſalmus cantici. LXVII

EXurgat deus & diſſipẽtur inimici eius, & fugiant à facie eius qui oderunt eum. Sicut deficit fumus, deficiãt: ſicut fluit cera à facie ignis, ſic pereãt peccatores à facie dei. Et iuſti epulẽtur & exultẽt in cõſpectu dei, & delectẽtur in lætitia. Cãtate deo, pſalmum dicite nomini eius, iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum, dominus nomẽ illi. Exultate in cõſpectu eius, turbabuntur à facie eius.

patris

Conuertit mare in aridam, in flumine pertranſibunt pede, ibi lætabimur in eo. Qui dominatur in fortitudine ſua ſeculo, oculi eius gẽtes aſpiciunt, qui increduli ſunt non exaltẽtur in ſemetipſis: ſemper. Benedicite populi deo noſtro, & auditam facite uocem laudis eius. Qui poſuit animam noſtram ad uitam, & non dedit in commotionem pedes noſtros. Probaſti enim nos deus, igne nos conflaſti ſicut cõflatur argentum. Introduxiſti nos in obſidionem, poſuiſti ſtridorem in dorſo noſtro. Poſuiſti homines ſuper capita noſtra, tranſiuimus per ignem & aquam, & eduxiſti nos in refrigerium. Ingrediar domum tuam in holocauſtis, reddam tibi uota mea. Quæ promiſerunt labia mea, & loquutum eſt os meum in tribulatione mea. Holocauſta medullata offeram tibi cum incenſo arietum, faciam boues cum hircis: ſemper. Venite audite & narrabo omnes qui timetis deum, quanta fecerit animæ meæ. Ipſum ore meo inuocaui, & exaltaui in lingua mea. Iniquitatem ſi uidi in corde meo, non exaudiet dominus. Ideo exaudiuit deus, & attẽdit uocem deprecationis meæ. Benedictus deus, qui non abſtulit orationem meam & miſericordiam ſuam à me.

Victoris in pſalmis canticum carminis.

LXVII

DEus miſereatur noſtri & benedicat nos, illuſtret faciem ſuam ſuper nos: ſemper. Vt nota fiat in terra uia tua, in uniuerſis gentibus ſalus tua. Confiteantur tibi populi deus, confiteantur tibi populi omnes, Lætentur & laudent gentes quoniam iudicas populos in æquitate, & gentium quæ in terra ſunt ductor es ſempiternus. Confiteantur tibi populi deus, confiteantur tibi populi omnes. Terra dedit germen ſuum, benedicat nobis deus deus noſter.

Benedicat nobis deus, & metuant eum omnes fines terræ.

Victori Dauid pſalmus Cantici.

LXVIII

EXurgat deus & diſſipentur inimici eius, & fugiant qui oderunt eum à facie eius. Sicut deficit fumus deficiant, ſicut tabeſcit cera à facie ignis, ſic pereant impij à facie dei. Iuſti autem lætentur & exultent in conſpectu dei, & gaudeant in lætitia. Cantate deo canite nomini eius, præparate uiam aſcendenti per deſerta in domino nomen eius, & exultate coram eo.

Patre

רַחַב יָם וְיִבָּשָׁה בִּנְהָר יַעַבְרוּן בְּרֶגֶל
שָׁם נִשְׂמְחָה בוֹ׃ מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ׃
עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפֶּינָה הַסּוֹרְרִים׃
אַל־יָרוּמוּ לָמוֹ סֶלָה׃ בָּרְכוּ עַמִּים
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ׃
הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט
רַגְלֵינוּ׃ כִּי־בָחַנְתָּנוּ אֱלֹהִים צְרַפְתָּנוּ
כִּצְרֹף־כָּסֶף׃ הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוֹדָה שַׂמְתָּ
מוּעָקָה בְּמָתְנֵינוּ׃ הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ
לְרֹאשֵׁנוּ בָּאנוּ בְאֵשׁ וּבַמָּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ
לָרְוָיָה׃ אָבוֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשַׁלֶּם
לְךָ נְדָרָי׃ אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׂפָתַי וְדִבֶּר־פִּי
בַּצָּר־לִי׃ עוֹלוֹת מְחִים אַעֲלֶה־לְּךָ עִם
קְטֹרֶת אֵילִים אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם עַתּוּדִים
סֶלָה׃ לְבוּ שִׁמְעוּ וַאֲסַפְּרָה כָּל־יִרְאֵי
אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי׃ אֵלָיו
פִּי־קָרָאתִי וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי׃
אָוֶן אִם־רָאִיתִי בְלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנָי׃
אָכֵן שָׁמַע אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל
תְּפִלָּתִי׃ בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הֵסִיר
תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מֵאִתִּי׃

מז

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת
מִזְמוֹר שִׁיר׃
אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו
אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל
גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ
לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים
בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים
אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ
נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־
אָרֶץ׃

מח

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד
מִזְמוֹר שִׁיר׃
יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ
מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו׃ כְּהִנְדֹּף דְּוָג מִפְּנֵי־אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים
מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃ וְצַדִּיקִים יִשְׂמָחוּ
יַעֲלְזוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְּשִׂמְחָה׃
שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סוֹלּוּ לָרֹכֵב
בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃

אבו

πατρὸς τ̄ ὀρφανῶν, καὶ κρτο τ̄ χηρῶν. Ο θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτο, ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ. Ἐξαγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ο θεὸς ἐν τῇ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ισραήλ. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφορίεις ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠδυνήσω, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ξῶά σου κατῴκησαν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις, δυνάμει πολλῇ. Ο βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελεῖσθαι σκύλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς μετὰ ἀργυρωμένων, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ διασκορπίζειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν σελμών. Ορος θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον ὄρος πῖον. Ινα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα, τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος, τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνόντων. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν σινᾳ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἀνέβης εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν. Ελαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν. Κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τὰ σωτήρια ἡμῶν, ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σῶσαι, καὶ τὰ κυρίου κυρίου αἱ ἔξοδοι τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διατρεχομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπεν κύριος ἐκ βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Οπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν ἀπ' αὐτοῦ. Εἶδοσαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενα ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν, κύριον ἐκ πηγῶν Ισραήλ. Ἐκεῖ βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν. Ἄρχοντες ζαβουλών, ἄρχοντες νεφθαλείμ. Ἐντέλαι ὁ θεός τῇ δυνάμει σου, δυνάμωσον τοῦτο ὁ θεὸς ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἰερουσαλήμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐκλεῖσθαι τοὺς δεδοκιμασμένους τοῦ ἀργυρίου.

Διασκόρ

patris orphanorum, & iudicis uiduarum. Deus in loco ſancto ſuo, deus inhabitare facit unius moris in domo. Qui educit ſanctos in fortitudine, ſimiliter eos qui exaſperãt, qui habitãt in ſepulchris. Deus cũ egredereris in cõſpectu populi tui, cum pertranſieris in deſerto. Terra mota eſt, etenim cœli diſtillauerunt à facie dei Sinai, à facie dei Iſrael. Pluuiã uoluntariã ſegregabis deus hæreditati tuæ, & infirmata eſt, tu uero perfecti eam. Animalia tua habitabũt in ea, paraſti in dulcedine tua pauperi deus. Dominus dabit uerbũ euãgelizantibus, uirtute multa. Rex uirtutũ dilecti, & ſpeciei domus diuidere ſpolia. Si dormiatis inter medios cleros, pennæ colũbæ deargentatæ, & poſteriora dorſi eius in pallore auri. Dũ diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, niue dealbabuntur in Selmon: mõs dei mons pinguis. Mons coagulatus mons pinguis, ut quid ſuſpicamini mõtes coagulatos? Mons in quo beneplacitũ eſt deo habitare in eo, etenim dominus habitabit in finẽ. Currus dei decem milibus multiplex, milia lætantiũ, dominus in eis in Sinai in ſancto. Aſcendiſti in altum cepiſti captiuitatem, accepiſti dona in hominibus. Etenim nõ credẽtes, inhabitare dominum deum. Benedictus dominus die quotidie, proſperum iter faciet nobis deus ſalutariũ noſtrorum. Deus noſter deus ſaluos faciendi, & dñi dñi exitus mortis. Verũtamẽ deus cõfringet capita inimicorũ ſuorũ, uerticem capilli perambulantium in delictis ſuis. Dixit dominus ex Baſan cõuertã, conuertã in profundũ maris. Vt intingatur pes tuus in ſanguine, lingua canum tuorum ex inimicis ab ipſo. Viderunt ingreſſus tuos deus, ingreſſus dei mei regismei qui eſt in ſancto. Præuenerunt principes coniuncti pſallentibus, in medio iuuencularum tympaniſtriarũ. In eccleſijs benedicite deo, domino de fontibus Iſrael. Ibi Beniamin adoleſcentulus, in mentis exceſſu. Principes Iuda duces eorum, principes Zabulon & principes Nephthalim. Manda deus uirtuti tuæ, confirma hoc deus quod operatus es in nobis. A templo tuo in Hieruſalem, tibi offerent reges munera. Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in uaccis populorum, ut excludant eos qui probati ſunt argento.

Diſsipa

Patre pupillorum,& defenſore uiduarum, deus in habitaculo ſancto ſuo. Deus inhabitare facit ſolitarios in domo,educet uinctos in fortitudine,increduli autem habitauerunt in ſiccitatibus. Deus quum egredereris ante populum tuum,& ambulares per deſertũ: ſemper.

Terra commota eſt & cœli diſtillauerunt à facie tua deus,hoc eſt in Sinai,à facie dei Iſrael.

Pluuiam uoluntariam eleuaſti deus,hæreditatem tuam & laborantem tu confortaſti. Animalia tua habitauerunt in ea,præparaſti in bonitate tua pauperi deus. Domine dabis ſermonem,annunciatricibus fortitudinis plurimæ. Reges exercituum fœderabuntur,fœderabuntur & pulchritudo domus diuidet ſpolia. Si dormieritis inter medios termiſos pennæ columbæ deargentatæ,& poſteriora eius in uirore auri. Quum diuideret robuſtiſsimus reges in ea, niue dealbata eſt in Selmon. Mons dei mons pinguis, mons excelſus mons pinguis. Quare contenditis montes excelſi aduerſus montem, quem dilexit deus ut habitaret in eo, ſiquidem dominus habitabit:ſemper. Currus dei innumerabilis milia abundantium, dominus in eis in Sinai in ſancto. Aſcendiſti in excelſum, captiuam duxiſti captiuitatem,accepiſti dona in hominibus, inſuper & non credentes inhabitare dominum deum. Benedictus dominus per ſingulos dies, portabit nos, deus ſalutis noſtræ: ſemper. Deus noſter deus ſalutis,& domini dei,mortis egreſſus. Veruntamen deus confringet capita inimicorum ſuorum,uerticem crinis perambulantium in delictis ſuis. Dixit dominus de Baſan conuertam, conuertam de profundis maris. Vt calcet pes tuus in ſanguine,lingua canum tuorum, ex inimicis à temet ipſo. Viderunt itinera tua deus, itinera dei mei regis mei in ſancto. Præceſſerunt cantatores eos,qui poſt tergum pſallebant in medio puellarum tympaniſtriarum. In eccleſijs benedicite deo,domino de fontibus Iſrael. Ibi Beniamin paruulus continens eos,principes Iuda in purpura ſua,principes Zabulon, principes Neptali. Præcepit deus tuus de fortitudine tua conforta deus, hoc quod operatus es in nobis. De templo tuo quod eſt in Hieruſalem,tibi offerent reges munera. Increpa beſtiam calami congregatio fortium,in uitulis populorum calcitrantium contra rotas argenteas: diſperge

אֲבִי יְתוֹמִים וְרַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים
בְּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃ אֱלֹהִים מוֹשִׁיב
יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת
אַךְ־סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה׃ אֱלֹהִים
בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִּישִׁימוֹן סֶלָה׃
אֶרֶץ רָעָשָׁה ׀ אַף־שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים
זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה־
אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃ חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין
בְּטוּבְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים׃ אֲדֹנָי יִתֵּן־
אוֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב׃ מַלְכֵי
צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדּוֹדוּן וְנֹוַת־בַּיִת תְּחַלֵּק
שָׁלָל׃ אִם־תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפָתָיִם כַּנְפֵי
יוֹנָה נֶחְפָּה־בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק
חָרוּץ׃ בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תְּשַׁלֶּג
בְּצַלְמוֹן׃ הַר־אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן הַר
גַּבְנֻנִּים הַר־בָּשָׁן׃ לָמָּה תְרַצְּדוּן הָרִים
גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד־אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף־
יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃ רֶכֶב אֱלֹהִים
רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָּם סִינַי
בַּקֹּדֶשׁ׃ עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי
לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לְשָׁכֵן ׀
יָהּ אֱלֹהִים׃ בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם ׀ יוֹם
יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃
הָאֵל לָנוּ אֵל־לְמוֹשָׁעוֹת וְלַיהוִה אֲדֹנָי
לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת׃ אַךְ־אֱלֹהִים יְמַחַץ
רֹאשׁ אוֹיְבָיו קָרְקֹר שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ בְּאַשְׁמָתָיו
׃ אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב
מְצוּלוֹת יָם׃ לְמַעַן ׀ תִּמְחַץ רַגְלְךָ
בְּרַק לְשׁוֹנְךָ מִצָּרֶיךָ מְנָת מִמֶּנּוּ׃
רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי
בַּקֹּדֶשׁ׃ קִדְּמוּ שָׂרִים אַחַר נוֹגְנִים
בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תֻּפָּפוֹת׃ בְּמַקְהֲלוֹת
בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל׃
שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רוֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה
רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבוּלוּן שָׂרֵי נַפְתָּלִי׃
צַוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ אוּזָּה אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ
לָנוּ׃ מֵהֵיכָלְךָ עַל־יְרוּשָׁלַם לְךָ יוֹבִילוּ
מְלָכִים שָׁי׃ גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת
אֲבִירִים ׀ בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כֶסֶף
בּוֹז

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τῶν πολέμους θέλοντα, ἥξουσι πρέσβεις ἐξ αἰγύπτου, αἰθιοπία προφθάσῃ χεῖρα αὐτ῀ τ῀ θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τ῀ γῆς ἄσατε τ῀ θεῷ, ψάλατε τ῀ κυρίῳ, τ῀ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τ῀ οὐρανῶ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐ῀τ῀ φωνὴν δυνάμεως, δότε δόξαν τ῀ θεῷ. Ἐπὶ τ῀ Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτ῀, καὶ ἡ δύναμις αὐτ῀ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐ῀τ῀, ὁ θεὸς Ἰσραήλ. Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τ῀ λαῷ αὐ῀τ῀, εὐλογητὸς ὁ θεός.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, ψαλμὸς τ῀ Δαυίδ. ξη

Σῶσόν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, ἦλθον εἰς τὰ βάθη τ῀ θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου, ἀπὸ τ῀ ἐλπίζειν με, τ῀ θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς θρίχας τ῀ κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως. Ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίνυον. Ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειά μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. μὴ αἰσχυνθήτωσαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε, κύριε τ῀ δυνάμεων. μὴ ἐντραπήτωσαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τ῀ Ἰσραήλ. ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τ῀ μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τ῀ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τ῀ ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμούς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἱμάτιόν μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παροιμίαν. Κατ᾽ ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρός σε κύριε, καιρὸς εὐδοκίας ὁ θεός. Ἐν τ῀ πλήθει τ῀ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τ῀ σωτηρίας σου, σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. Ῥυσθείην ἀπὸ τ῀ μισούντων με, καὶ ἐκ τ῀ βαθέων τ῀ ὑδάτων. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συνέχέτω ἐπ᾽ ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐ῀τ῀. Εἰσάκουσόν μου κύριε ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τ῀ οἰκτιρμῶν σου, ἐπιβλεψον ἐπ᾽ ἐμέ. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τ῀ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν. Ἕνεκα τ῀ ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με, σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με, ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν.

Dissipa gẽtes quæ bella uolũt, ueniẽt legati ex Aegypto, Aethiopia præueniet manus eius deo. Regna terræ cãtate deo, psallite deo psallite dño qui ascendit super cœlum cœli ad orientẽ. Ecce dabit uoci suæ uocem uirtutis, date gloriã deo super Israel, magnificẽtia eius & uirtus eius in nubibus. Mirabilis deus in sanctis suis, deus Israel ipse dabit uirtutẽ & fortitudinẽ plebi suę, bñdictus deus.

In finem, pro his qui commutabuntur, Psalmus ipsi Dauid. LXVIII

Saluũ me fac deus, qm̃ intrauerunt aquæ usq; ad animã meã. Infixus sum in limo profundi, & nõ est substãtia. Veni in altitudinẽ maris, & tẽpestas demersit me. Laboraui clamãs, raucæ factæ sunt fauces meæ, defecerũt oculi mei dũ spero in deũ meũ. Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderũt me gratis. Cõfortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste, quæ nõ rapui tũc exoluebã. Deus tu scis insipientiã meã, et delicta mea à te nõ sunt abscõdita. Nõ erubescãt in me qui expectãt te dñe, dñe uirtutũ. Non cõfundantur super me, qui quærũt te deus Israel. Qm̃ propter te sustinui opprobriũ, operuit confusio faciẽ meã. Extraneus factus sum fratrib. meis, & peregrinus filijs matris meæ. Qm̃ zelus domus tuæ comedit me, & opprobria exprobrantiũ tibi ceciderũt sup me. Et operui in ieiunio animã meã, & factũ est in opprobriũ mihi. Et posui uestimentũ meũ ciliciũ, & factus sum illis in parabolã. Aduersum me loquebãtur qui sedebãt in porta, & in me psallebãt qui bibebant uinũ. Ego uero orationẽ meã ad te dñe, tempus beneplaciti deus. In multitudine misericordię tuę, exaudi me in ueritate salutis tuę. Eripe de luto ut nõ infigar, libera me ab his qui oderũt me & de profundis aquarũ. Nõ me demergat tẽpestas aquæ, neq; absorbeat me profundũ, neq; urgeat super me puteus os suũ. Exaudi me dñe qm̃ benigna est misericordia tua, secundũ multitudinẽ miseratiõnũ tuarũ respice me. Et ne auertas faciẽ tuã à puero tuo qm̃ tribulor, uelociter exaudi me. Intẽde animæ meæ & libera eã, propter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiũ meũ, & confusionẽ meã, & reuerentiam meã. In cõspectu tuo sunt oẽs q tribulãt me, improperiũ expectauit cor meũ & miseriã.

Et su-

disperge populos qui bella uolunt. Offeran
tur uelociter ex Aegypto, Aethiopia festinet da-
re manus deo. Regna terræ cantate deo, cani
te domino: semper. Qui ascendit super cœlum
cœli à principio, ecce dabit uoci suæ uocem forti
tudinis. Date gloriam deo, super Israel ma
gnificentia eius, & fortitudo eius in cœlis. Ter
ribilis deus de sanctuario suo, deus Israel ipse da-
bit fortitudinẽ et robur populo benedictus deus.

Victori, pro filijs Dauid. LXIX

SAlua me deus, quoniam uenerunt aquæ usq;
ad animam meam. Infixus sum in limo
profundi & non possum consistere, ueni in pro-
fundum aquarum, & flumen operuit me. Labo
raui clamans exasperatum est guttur meum de-
fecerunt oculi mei, expectantes deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei qui
oderunt me gratis, confortati sunt qui perse-
quebantur me inimici mei iniuste: quæ non rapue-
ram, tunc reddebam. Deus tu scis stultitiam
meam, & peccata mea à te non sunt abscondita.

Non confundantur in me qui expectant te do
mine deus exercituum, non confundantur in me
qui quærunt te, deus Israel. Quia propter te
portaui opprobrium, operuit confusio faciem
meam. Alienus factus sum fratribus meis, &
peregrinus filijs matris meæ. Quia zelus
domus tuæ comedit me, & opprobrium expro-
brantium tibi cecidit super me. Et fleui in ieiu
nio animam meam, & factum est in opprobri-
um mihi. Et posui uestimentum meum sac-
cum, & factus sum eis in parabolam. Contra
me loquebantur qui sedebant in porta, & canta-
bant bibentes uinum. Mea autem oratio ad
te domine, tempus reconciliationis est deus, in
multitudine misericordiæ tuæ exaudi me in ue-
ritate salutis tuæ. Erue me de luto ut non infi-
gar, libera me ab his qui oderunt me, & de pro-
fundis aquis. Ne operiat me fluuius aquæ, &
ne absorbeat me profundum, & non coronet su-
per me puteus os suum. Exaudi me domine
quoniam bona est misericordia tua, secundum
multitudinem miserationum tuarum respice ad
me. Et ne abscondas faciem tuam à seruo
tuo, quoniam tribulor cito exaudi me. Accede
ad animam meam, redime eam, propter inimi-
cos meos libera me. Tu scis opprobrium me-
um & confusionem meam & ignominiam me-
am, coram te sunt omnes hostes mei. Oppro
brio contritum est cor meum & desperatus sum,
& expe-

בְּזַע עַמִּים חֲרֵבוֹת יֶחְפָּצוּ׃ יָ֭אתָיוּ
חַשְׁמַנִּים מִנֵּי מִצְרַיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו
לֵאלֹהִים׃ מַמְלְכוּ֣ת הָ֭אָרֶץ שִׁירוּ
לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה׃ לָרֹכֵב
בִּשְׁמֵי שְׁמֵי־קֶ֥דֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז׃
תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ
וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָ֣א אֱלֹהִים׃
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ ׀ אֵ֤ל יִשְׂרָאֵל הֽוּא־נוֹתֵן ׀ עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃

מם

לַמְנַצֵּחַ ׀ עַל־שֹׁשַׁנִּים
לְדָוִד׃

הוֹשִׁיעֵ֣נִי אֱלֹהִ֣ים כִּֽי־בָ֭אוּ מַ֣יִם
עַד־נָֽפֶשׁ׃ טָבַ֣עְתִּי ׀ בִּיוֵ֣ן מְצוּלָ֑ה וְאֵ֥ין
מָ֝עָ֗מָד בָּ֣אתִי בְמַעֲמַקֵּי־מַ֭יִם וְשִׁבֹּלֶ֣ת
שטפתני׃ יָגַ֣עְתִּי בְקָרְאִ֑י נִחַ֖ר גְּרוֹנִ֣י
כָּלוּ֣ עֵינַ֔י מְיַחֵ֖ל לֵאלֹהָֽי׃ רַבּ֤וּ ׀
מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁ֗י שֹׂנְאַ֣י חִנָּ֣ם עָצְמ֣וּ מַצְמִיתַ֑י
אויְבַ֥י שֶׁ֝קֶר אֲשֶׁ֣ר לֹא־גָזָ֗לְתִּי אָ֣ז אָשִׁ֣יב׃
אֱלֹהִ֗ים אַתָּ֣ה יָדַ֣עְתָּ לְאִוַּלְתִּ֑י וְאַשְׁמוֹתַ֖י
מִמְּךָ֣ לֹא־נִכְחָ֣דוּ׃ אַל־יֵבֹ֣שׁוּ בִ֭י
קוֹיֶ֣ךָ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֑ה צְבָאוֹת֮ אַל־יִכָּלְמ֪וּ בִ֫י
מְבַקְשֶׁ֥יךָ אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ כִּֽי עָלֶ֣יךָ
נָ֭שָׂאתִי חֶרְפָּ֑ה כִּסְּתָ֖ה כְלִמָּ֣ה פָנָֽי׃
מ֭וּזָר הָיִ֣יתִי לְאֶחָ֑י וְנׇכְרִ֥י לִבְנֵי אִמִּֽי׃
כִּֽי־קִנְאַ֣ת בֵּ֭יתְךָ אֲכָלָ֑תְנִי וְחֶרְפּ֥וֹת חוֹרְפֶ֗יךָ
נָפְל֥וּ עָלָֽי׃ וָאֲבַ֣כֶּה בַצּ֣וֹם נַפְשִׁ֑י וַתְּהִ֖י
לַחֲרָפ֣וֹת לִֽי׃ וָאֶתְּנָ֣ה לְבוּשִׁ֣י שָׂ֑ק וָאֱהִ֖י
לָהֶ֣ם לְמָשָׁ֣ל׃ יָשִׂ֣יחוּ בִ֭י יוֹשְׁבֵ֣י שָׁ֑עַר
וּנְגִינ֥וֹת שׁוֹתֵ֖י שֵׁכָֽר׃ וַ֭אֲנִי תְּפִלָּתִ֣י—
לְךָ֣ יְהוָ֑ה עֵ֤ת רָצ֗וֹן אֱלֹהִ֥ים בְּרׇב־חַסְדֶּ֑ךָ
עֲנֵ֥נִי בֶֽאֱמֶת יִשְׁעֶֽךָ׃ חַלְּצֵ֣נִי מִטִּ֣יט
וְאַל־אֶטְבָּ֑עָה אִנָּצְלָ֥ה מִשֹּׂנְאַ֗י וּמִמְּעֻמַּקֳּ֥י—
מָֽיִם׃ אַל־תִּשְׁטְפֵ֣נִי ׀ שִׁבֹּ֣לֶת מַ֭יִם וְאַל
יִבְלָעֵ֣נִי מְצוּלָ֑ה וְאַל־תֶּאְטַר־עָלַ֖י בְּאֵ֣ר פִּֽיהָ׃
עֲנֵ֣נִי יְ֭הוָה כִּי־טוֹב חַסְדֶּ֑ךָ כְּרֹ֖ב רַחֲמֶ֣יךָ
פְּנֵ֣ה אֵלָֽי׃ וְאַל־תַּסְתֵּ֣ר פָּנֶ֣יךָ
מֵעַבְדֶּ֑ךָ כִּֽי־צַר־לִ֥י מַהֵ֗ר עֲנֵ֫נִ֥י׃ קׇרְבָ֣ה
אֶל־נַפְשִׁ֣י גְאָלָ֑הּ לְמַ֖עַן אויְבַ֣י פְּדֵֽנִי׃
אַתָּ֣ה יָ֭דַעְתָּ חֶרְפָּתִ֣י וּבׇשְׁתִּ֑י וְכׇלְמָתִ֥י נֶ֝גְדְּךָ֗ כׇּל
צוֹרְרָֽי׃ חֶרְפָּ֣ה שָׁ֭בְרָה לִבִּ֑י וָאָנ֥וּשָׁה

Καὶ ἐπείμφνα συλλυπήμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλῶντας καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλαβέτω αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. ὅτι ὃν σὺ ἐπάτοξας αὐτοὶ κατεδίωξαν καὶ ἐπὶ τὸν ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. πτωχὸς καὶ ἀλγῶν ἐγώ εἰμι, καὶ σωτηρία σου ὁ θεός ἀντιλάβοιτό μου. αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. ὅτι εἰσήκουσε τῶν πτωχῶν ὁ κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῇ. ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τοῦ Ἰουδαίας. καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν, καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ. καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, καταγαλλιάσονται ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κύριον. ξθ

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπούδασον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν, οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ θεὸς οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης, ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ κύριε μὴ χρονίσῃς. Κάθισμα. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων. ἀνεπίγραφος πάλαι

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην (ἑβραϊκὸς. ὁ ἐλπιῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με. γένου μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με. ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανόμου καὶ ἀδικοῦντος. ὅτι σὺ εἶ ὑπομονή μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός

Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaret & nō fuit, & qui cōſolaretur & nō inueni. Et dederūt in eſcā meā fel, & in ſiti mea potauerunt me aceto. Fiat mēſa eorū corā ipſis in laqueum, & in retributiones & in ſcandalū. Obſcurē tur oculi eorū ne uideant, et dorſum eorum ſemper incurua. Effunde ſuper eos irā tuā, & furor iræ tuæ cōprehendat eos. Fiat habitatio eorū deſerta, & in tabernaculis eorum nō ſit qui inhabitet. Qm̄ quē tu percuſsiſti, perſequuti ſunt, & ſup dolorē uulnerū meo rū addiderūt. Appone iniquitatē ſup iniqui tatem eorū, & nō intrēt in iuſtitia tua. Deleantur de libro uiuētiū, & cū iuſtis nō ſcribā tur. Ego ſum pauper & dolens, ſalus tua deus ſuſcepit me. Laudabo nomē dei cū canti co, magnificabo eū in laude. Et placebit deo ſuper uitulū nouellum, cornua producentē & ungulas. Videant pauperes & lætentur, quærite deum & uiuet anima ueſtra. Quoni am exaudiuit pauperes dñs, & uinctos ſuos nō deſpexit. Laudent illū cœli & terra, mare & omnia reptilia in eis. Quoniā deus ſaluā faciet Sion, & ædificabūtur ciuitates Iudæ, Et inhabitabūt ibi, & hæreditate acquirent eam. Et ſemen ſeruorū eius poſsidebit eam, & qui diligunt nomen eius, habitabūt in ea.

In finem, Dauid in rememoratione, quod ſaluū fecit me dominus. LXIX

Deus in adiutoriū meum intēde, dñe ad adiuuandū me feſtina. Cōfundantur & reuereant, qui quærūt animā meā. Auertan tur retrorſum & erubeſcāt, qui uolunt mihi mala. Auertantur ſtatim erubeſcētes, qui di cūt mihi euge euge. Exaltēt & lætentur in te omnes qui quærūt te deus, & dicāt ſemper magnificetur dñs, qui diligunt ſalutare tuū. Ego uero egenus & pauper ſum, deus adiu ua me. Adiutor meus & liberator meus es tu, dñe ne moreris. Pſalmus Dauid filio rū Ionadab & priorū captiuorū. LXX

In te dñe ſperaui nō cōfundar in æternū: in iuſtitia tua libera me & eripe me. Inclina ad me aurē tuam, & ſalua me. Eſto mihi in deum protectorē & in locū munitum, ut ſaluum me facias. Quoniam firmamentum meū, & refugiū meum es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu con tra legē agētis & iniqui. Qm̄ tu es patientia mea dñe, domine ſpes mea à iuuētute mea.

In te

& expectaui qui contriſtaretur & non fuit, & qui conſolaretur & non inueni. Et dederunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potauerunt me aceto. Sit menſa eorum coram eis in laqueum, & in retributiones ad corruendum. Contenebrentur oculi eorum ne uideant, & dorſum eorum ſemper incurua. Effunde ſuper eos indignationem tuam, & ira furoris tui comprehendat eos. Fiat commoratio eorum deſerta, in tabernaculis eorum non ſit qui habitet. Quoniam quem tu percuſiſti perſequuti ſunt, & ut affligerent uulneratos tuos narrabant. Da iniquitatem ſuper iniquitatem eorum, & non ueniant in iuſtitia tua. Deleantur de libro uiuentium, & cum iuſtis non ſcribantur. Ego autem pauper & dolens, ſalus tua deus ſuſcepit me. Laudabo nomen dei in cantico, & magnificabo eum in confeſsione. Et placebit domino ſuper uitulum nouellum, cornua efferentem & ungulas. Videntes manſueti lætabuntur, qui quæritis deum uiuet anima ueſtra. Quoniam exaudiuit pauperes dominus, & uinctos ſuos non deſpexit. Laudent eum cœli & terra, mare & omnia quæ mouentur in eis. Quia deus ſaluabit Sion, & ædificabit ciuitates Iuda, & habitabũt ibi & poſsidebunt eam. Et ſemen ſeruorum eius poſsidebit eam, & qui diligũt nomen eius habitabunt in ea.

Victori Dauid ad recordandum. LXX

DEus ut liberes me, domine ut auxilieris mihi feſtina. Confundantur & erubeſcant, qui quęrunt animam meam: conuertantur retrorſum & erubeſcant, qui uolunt mihi malum.

Reuertantur ad ueſtigium confuſionis ſuæ, qui dicunt uah uah. Gaudeant & lætentur in te omnes qui quærunt te, & dicant ſemper magnificetur dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

Ego autem egenus & pauper deus feſtina pro me, auxilium meum & ſaluator meus tu, domine ne moreris.

LXXI

IN te domine ſperaui, non confundar in æternum. In iuſtitia tua erue me & libera me, inclina ad me aurem tuam & ſalua me. Eſto mihi robuſtũ habitaculum ut ingrediar iugiter, præcepiſti ut ſaluares me, quia petra mea & fortitudo mea es tu. Deus meus ſalua me de manu impij, de manu iniqui & nocentis. Quia tu es expectatio mea, domine deus fiducia mea ab adoleſcentia mea.

וְאֵקוּתַ לָנוּד וָאֵין וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מָצָאתִי׃
וַיִּתְּנוּ בְּבָרוּתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי
חֹמֶץ׃ יְהִי־שֻׁלְחָנָם לְפָנֵיהֶם לְפָח
וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ׃ תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם
מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיר חַמְשׁ׃
שְׁפָךְ־עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם׃
תְּהִי־טִירָתָם נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם אַל־יִהְיֶה
יוֹשֵׁב׃ כִּי־אֲתָּה אֲשֶׁר־הִכִּיתָ רָדָפוּ
וְאֶל־מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יְסַפֵּרוּ׃ תְּנָה־
עָוֹן עַל־עֲוֹנָם וְאַל־יָבֹאוּ בְצִדְקָתֶךָ׃
יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם צַדִּיקִים אַל־יִכָּתֵבוּ׃
וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים
תְּשַׂגְּבֵנִי׃ אֲהַלְלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר
וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְּתוֹדָה׃ וְתִיטַב לַיהוָה
מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִין מַפְרִיס׃ רָאוּ
עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי
לְבַבְכֶם׃ כִּי־שֹׁמֵעַ אֶל־אֶבְיוֹנִים יְהוָה
וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה׃ יְהַלְלוּהוּ
שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל־רוֹמֵשׂ בָּם׃
כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי
יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ׃ וְזֶרַע
עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־בָהּ׃

ג

לַמְנַצֵּחַ לִדְוִד לְהַזְכִּיר׃

אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי
חוּשָׁה׃ יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
יָשׁוּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃
יָשׁוּבוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים
הֶאָח׳ הֶאָח׳׃ יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל־
מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים
אֹהֲבֵי יְשׁוּעָתֶךָ׃ וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן
אֱלֹהִים חוּשָׁה־לִּי עֶזְרִי וּמְפַלְטִי אָתָּה
יְהוָה אַל־תְּאַחֵר׃

ד

בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם׃
בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלְּטֵנִי הַטֵּה־אֵלַי
אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי׃ הֱיֵה לִי לְצוּר
מָעוֹן לָבוֹא תָּמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־
סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה׃ אֱלֹהַי פַּלְּטֵנִי
מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ׃ כִּי־
אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי יְהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי׃
עָלֶיךָ

μα. ☩ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλίας μητρός μου, σύ μου ἐ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντὸς, ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός. πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν ☩ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, ☩ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου, ἐβουλεύσαντο ☩ τοὺς τὸν. Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε ☩ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ὁ θεός μου μὴ μακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐναντιαλλόμενοί τῇ ψυχῇ μου, περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην ☩ ἐντροπὴν, οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ☩ σὲ, ☩ προσθήσω ☩ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου. τὸ στόμα μου ἀπαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυνάμει κυρίου, κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. Ὁ θεός μου ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου. καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ὀργομένῃ. τὴν δυναστείαν σου ☩ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ θεὸς ἕως τοῦ ὑψίστου, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι; ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, ☩ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, ☩ ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου, ☩ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, ☩ ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεὸς, ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω. ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου. ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν, οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Εἰς Σολομῶν ψαλμός σα

Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου ☩ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ☩ τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. κρίνει τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, ☩ σοῦ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην ☩ λαῷ, ☩ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ σοῦς πτωχοὺς ☩ τοῦ λαοῦ, ☩ σώσει τοὺς υἱοὺς ☩ τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, καὶ συμπαραμενεῖ ☩ ἡλίῳ. ☩ πρὸ ☩ σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ☩ πρόβατον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἐπιστάζουσα ☩ τὴν γῆν. ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη. ☩ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προσπεσοῦνται αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

In te cõfirmatus ſum ex utero, de uẽtre matris meæ tu es ꝓtector meus. In te cantatio mea ſemꝑ, tanq̃ prodigiũ factus ſũ multis, & tu adiutor fortis. Repleaſ os meũ laude, ut eãtẽ gloriã tuã, tota die magnitudinẽ tuam. Ne ꝓijcias me in tpe ſenectutis, quũ defecerit uirtus mea, ne derelíquas me. Quia dixerũt inimici mei mihi, & q cuſtodiebãt animã meã, eõ ſiliũ fecerũt ĩ unũ. Dicentes deus dereliqt eũ, ꝓſequimini & cõprehẽdite eũ, qa nõ eſt q eripiat. Deus ne elõgeris à me, deus meꝰ in auxiliũ meũ reſpice. Confundanť & defeciãt detrahẽtes animę meę, operianť eõfuſiõe & pudore, q quærũt mala mihi. Ego aũt ſemꝑ ſperabo in te, & adijciã ſup oẽm laudẽ tuã. Os meũ annũciabit iuſtitiã tuã, tota die ſalutare tuũ. Qm̃ nõ cognoui literaturã, introibo in potẽtias dñi: dñe memorabor iuſtitię tuę ſolius. Deꝰ docuiſti me à iuuẽtute mea, & uſq; nũc ꝓnunciabo mirabilia tua. Et uſq; in ſenectã & ſeniũ, deus ne derelinquas me. Donec annũcié braehiũ tuũ generationi oĩ quæ uẽtura eſt. Potentiã tuã & iuſtitiã tuã deus uſq; in altiſsima, quæ feciſti magnalia: deus quis ſimilis tibi? Quãtas oſtẽdiſti mihi tribulationes multas & malas, & cõuerſus uiuificaſti me, & de abyſsis terræ iterũ reduxiſti me. Multiplicaſti magnificentiã tuã, & conuerſus conſolatus es me. Nã & ego eõfitebor tibi in uaſis pſalmi ueritatẽ tuã deus, pſallã tibi in cithara ſanctus Iſrael. Exultabunt labia mea quũ cantauero tibi, & anima mea quã redemiſti. Sed & lingua mea tota die meditabitur iuſtitiam tuam quũ confuſi et reueriti fuerint, qui quærunt mala mihi.

In Solomonem pſalmus. LXXI

DEus iudiciũ tuũ regi da, & iuſtitiã tuã filio regis. Iudicare populũ tuũ ĩ iuſtitia, & pauperes tuos in iudicio. Suſcipiãt mõtes paceẽ populo, & colles iuſtitiã. Iudicabit pauperes populi & ſaluos faciet filios pauperũ, & hũiliabit ealũniatorẽ. Et permanebit cũ ſole & ante lunã, in generatiõe & generationẽ. Deſcẽdet ſicut pluuia in uellus, & ſicut ſtillicidia ſtillãtia ſuper terrã. Orietur in diebus eius iuſtitia & abũdantia pacis, donec auferatur luna. Et dominabit à mari uſq; ad mare, & à flumine uſq; ad terminos orbis terrarum. Coram illo procidẽt Aethiopes, & inimici eius terrã lingẽt.

Reges

A te ſuſtentatus ſum ex utero de uentre matris meæ tu es protector meus, in te laus mea ſemper:

Quaſi portentum factus ſum multis, & tu ſpes mea fortiſſima. Impleatur os meum laude tua, tota die magnitudine tua. Ne proijcias me in tempore ſenectutis, cum defecerit fortitudo mea ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei mihi, & qui obſeruabant animam meam, inierunt conſilium pariter. Dicentes deus dereliquit eum, perſequimini & comprehendite eum quia non eſt qui eruat. Deus ne elõgeris à me, deus meus in auxilium meũ feſtina. Confundantur & conſumantur aduerſarij animę meę, operiantur opprobrio & confuſione, qui quærunt malum mihi. Ego aũt iugiter expectabo, & adijciam ſuper omnes laudationes tuas. Os meum narrabit iuſtitiam tuam tota die ſalutare tuum, quia non cognoui literaturas. Ingrediar in fortitudine domini dei recordabor iuſtitiæ tuæ ſolius. Deus docuiſti me ab adoleſcentia mea, & uſque nunc annunciabo mirabilia tua. Et inſuper uſq; in ſenectutem & canos deus ne derelinquas me donec annunciem brachium tuum generationi, cunctisq; qui uenturi ſunt fortitudines tuas. Et iuſtitiam tuam deus uſque in excelſum quãta feciſti magnalia deus quis ſimilis tibi. Quj oſtendiſti mihi tribulationes plurimas & malas, conuerſus uiuificabis nos, & de abyſsis terræ rurſum educes nos. Multiplicabis magnitudinem meam, & conuerſus conſolaberis me. Ego autem confitebor tibi in uaſis pſalterij ueritatem tuam, deus meus cantabo tibi in cithara, ſancte Iſrael. Laudabunt labia mea cum cantauero tibi, & anima mea quam redemiſti. Inſuper & lingua mea tota die meditabitur iuſtitiam tuam, quia confuſi ſunt & dehoneſtati quærentes malum mihi.

Solomoni. LXXII

DEus iudicium tuum regi da, & iuſtitiã tuam filio regis. Iudicabit populum tuum in iuſtitia, & pauperes tuos in iudicio. Aſſumẽt montes pacem populo, & colles iuſtitiam. Iudicabit pauperes populi, & ſaluabit filios pauperis, & cõfringet calumniatorem. Et timebunt te quandiu erit ſol, & ultra lunam in generatione generationum. Deſcendit ut pluuia ſuper uellus, ut ſtillæ irroantes terram. Germinabit in diebus eius iuſtus, & multitudo pacis donec non ſit luna. Et dominabitur à mari uſq; ad mare, & à flumine uſq; ad terminos terræ. Ante eum procident Aethiopes, & inimici eius puluerem lingent.

Reges

עָלֶיךָ הָבְכַּרְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גוֹזִי בְךָ תְהִלָּתִי תָּמִיד׃ כְּמוֹפֵת הָיִיתִי לָרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי עוֹז׃

יִמָּלֵא פִי תְהִלָּתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל־תַּעַזְבֵנִי׃ כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹסְעוּ יַחְדָּו׃ לֵאמוֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ וְתִפְשׂוּ כִּי־אֵין מַצִּיל׃

אֱלֹהִים אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חִישָׁה׃ יֵבֹשׁוּ יִכְלוּ שׂוֹטְנֵי נַפְשִׁי יַעְטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃

וַאֲנִי תָּמִיד אֲיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהִלָּתֶךָ׃ פִּי יְסַפֵּר צִדְקָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי־לֹא יָדַעְתִּי כְּסֻפוֹרוֹת׃

אָבוֹא בִגְבֻרוֹת אֲדֹנָי יֱהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ׃ אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד־חַנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ וְגַם־עַד־זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְרוֹר לְכָל־יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ׃

וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְּדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ׃ אֲשֶׁר הִרְאֵיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּנִי וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי׃ תַּרְבֶּה גְדֻלָּתִי וְתִסֹּב תְּנַחֲמֵנִי׃ גַּם־אֲנִי אוֹדְךָ בִּכְלִי־נֵבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לָךְ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ תְּרַנַּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָּךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃ גַּם־לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי־בֹשׁוּ כִּי־חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃

פמ

לִשְׁלֹמֹה׃

אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לַמֶּלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן־מֶלֶךְ׃ יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט׃ יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה׃ יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי־עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עוֹשֵׁק׃

יִירָאוּךָ עִם־שֶׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דֹּר דֹּרִים׃ יֵרֵד כְּמָטָר עַל־גֵּז זַרְזִיפִים זַרְזִיף אָרֶץ׃ יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד־בְּלִי יָרֵחַ׃ וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃ לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאוֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ׃

Βασιλεῖς θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς ἀραβων καὶ σαβὰ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τ γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Οτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυναστου, καὶ πτωχὸς, καὶ ὑυχὰς πρωῆ σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσει τὰς ψυχὰς αὐτ, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτ, ἐνώπιον αὐτ. Καὶ ζήσει καὶ δοθήσει αὐῷ ἐκ τ χρυσίου τ ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτ διαπαντός. Ολην ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτ, ἔσται σέγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ ἄκρων τ ὀρέων. Υπεραρθήσει ὑπὲρ τ λίβανον ὁ καρπὸς αὐτ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως, ὡσεὶ χόρτος τ γῆς. Εσται τὸ ὄνομα αὐτ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτ. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τ γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτ. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τ δόξης αὐτ εἰς τ αἰῶνα, καὶ εἰς τ αἰῶνα τ αἰῶνος. καὶ πλησθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, γένοιτο γένοιτο. Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι δαυὶδ τ υἱοῦ ἰεσσαί. Ψαλμὸς τ ἀσάφ. οϛ

ΩΣ ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Ἐμοῦ δὲ σχεδὸν μικροῦ ὀλισθήσαι οἱ πόδες, σχεδὸν ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν. Οτι οὐκ ἔστιν ἀνάῤῥυσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ πληγῇ αὐτῶν. Ἐν πόνοις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται, διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία εἰς τέλος. Περιβάλλονται ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν, ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. Διῆλθοσαν εἰς διάνοιαν καρδίας, ἐνοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Εθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τ γῆς. Διὰ τοῦτο ἀποστρέψει ὁ λαός μου ὧδε, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον πῶς ἔγνω ὁ θεὸς, καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ; Ιδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθυνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτον. Καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας. Εἰ ἔλεγον διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσθένησας, καὶ ὑπέλαβον τ γνῶναι. Τοῦτο κόπος ἔστιν ἐνώπιόν μου, ἕως ἂν εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτ. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτ ἔθου αὐτοῖς κακὰ, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπηρθῆναι.

Πῶς

Reges Tharsis & insulę munera offerẽt, reges Arabũ & Saba dona adducent. Et adorabunt eum omnes reges terræ, omnes gentes seruient ei. Quia liberauit pauperẽ à potẽte, & pauperem cui non erat adiutor. Parcet pauperi & inopi, & animas pauperũ saluas faciet. Ex usuris & iniquitate redimet animas eorũ, & honorabile nomen eorum corã illo. Et uiuet & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabũt de ipso semper, tota die benedicẽt ei. Erit firmamentũ in terra in summis montiũ, superextolletur super libanum fructus eius, & florebũt de ciuitate sicut fœnum terræ. Sit nomen eius benedictũ in sęcula, ante solem permanet nomẽ eius. Et benedicent in ipso oẽs tribus terræ, omnes gẽtes magnificabunt eũ. Benedictus dominus deus Israel, qui facit mirabilia solus. Et benedictũ nomẽ maiestatis eius in æternũ, & replebitur maiestate eius omnis terra, fiat fiat.

Defecerunt hymni Dauid filij Ieſſe,
Psalmus Asaph. LXXII

QVàm bonus Israel deus, his qui recto sunt corde. Mei autẽ penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei. Quia zelaui super iniquos, pacem peccatorũ uidens. Quia nõ est respectus morti eorũ, & firmamentũ in plaga eorum. In labore hominum nõ sunt, & cum hominibus non flagellabũtur. Ideo tenuit eos superbia, operti sunt iniquitate & impietate sua. Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorũ, transierunt in affectum cordis. Cogitauerunt & locuti sunt nequitiam, iniquitatem in excelso locuti sunt. Posuerunt in cœlum os suum, & lingua eorum transiuit super terram. Ideo conuertetur populus meus hic, & dies pleni inueniẽtur in eis. Et dixerunt quomodo scit deus, & si est sciẽtia in excelso? Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo, obtinuerunt diuitias. Et dixi, ergo sine causa iustificaui cor meum, & laui inter innocẽtes manus meas. Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis. Si dicebam narrabo sic, ecce nationem filiorum tuorum reprobaui. Et existimabam ut cognoscerem, hoc labor est ante me. Donec intrem in sanctuarium dei, & intelligam in nouissimis eorum. Verũtamen propter dolos posuisti eis, deiecisti eos dum alleuarentur.

Quo-

Reges Tharſis & inſulæ munera offerent, reges Arabiæ & Saba tributum conferent. Et adorabunt eum omnes reges, uniuerſæ nationes ſeruient ei. Quia eruet pauperem à potente, & inopem cui non eſt adiutor. Parcet inopi & pauperi, & animas pauperum ſaluabit. Ab uſura & iniquitate redimet animas eorum, & precioſus erit ſanguis eorum coram oculis eius. Et uiuet & dabitur ei de auro Saba & orabunt de eo iugiter, tota die benedicent ei. Erit memorabile triticum in terra in capite montium eleuabitur ſicut libani fructus eius, & florebit de ciuitate ſicut fœnum terræ. Erit nomen eius in æternum ultra ſolem, perſeuerabit nomen eius & benedicentur in eo, omnes gentes beatificabunt eum. Benedictus dominus deus deus Iſrael, qui facit mirabilia ſolus. Et benedictum nomen gloriæ eius in ſempiternum & implebitur gloria eius uniuerſa terra, amen & amen.

Completæ ſunt orationes Dauid filij Ieſſe.

Canticum Aſaph. LXXIII

ATtamen bonus eſt Iſrael deus his qui mundo ſunt corde. Mei autem penè uacillauerunt pedes, penè effuſi ſunt greſſus mei. Quia æmulatus ſum contra iniquos, pacem impiorum uidens. Quod non recogitauerint de morte ſua, & firma ſint ueſtibula eorum. In labore hominum non ſunt, & cum hominibus non flagellabuntur. Ideo nutriti ſunt ad ſuperbiam, circumdederunt iniquitatem ſibi. Proceſſerunt à pinguedine oculi eorum, tranſierunt cogitationes cordis. Irriſerunt & locuti ſunt in malicia calumniam, de excelſo loquentes.

Poſuerunt in cœlum os ſuum, & lingua eorum deambulauit in terra. Propterea conuertetur populus eius huc, & quis plenus inuenietur in eis? Et dixerunt quomodo nouit deus, & ſi eſt ſcientia in excelſo. Ecce iſti impij, & abundantes in ſeculo multiplicauerunt diuitias.

Ergo ne fruſtra mundaui cor meum, & lauì in innocentia manus meas. Et fui flagellatus tota die, & increpatio mea in matutinis. Dixi ſi narrauero ſic, ecce generationẽ filiorum tuorum reliqui. Et cogitaui ut intelligerem iſtud, labor eſt in oculis meis. Donec ueniam ad ſanctuaria dei, intelligam in nouiſſimo eorum. Veruntamen in lubrico poſuiſti eos, deieciſti eos ad interitum.

Quomo

תפלות

לְשָׁלֹמֹה תַּרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ
מַלְכֵי־שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַקְרִיבוּ׃
וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־מַלְכִים כָּל־גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ׃
כִּי־יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין־
עוֹזֵר לוֹ׃ יָחוֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ׃ מִתּוֹךְ
וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיָקַר דָּמָם בְּעֵינָיו׃
וְיִחִי וְיִתֶּן־לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֶּל
בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם יְבָרְכֶנְהוּ׃ יִהְיֶה
פְּסַת־בָּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן
פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ׃
יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי־שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ
וְיִתְבָּרְכוּ־בוֹ כָּל־גּוֹיִם יְאַשְּׁרוּהוּ׃
בָּרוּךְ יְהוָה ׀ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה
נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן׃

כָּלּוּ תְפִלּוֹת לְדָוִד בֶּן־יִשָׁי׃

מזמור

עג

מִזְמוֹר לְאָסָף
אַךְ־טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב׃
וַאֲנִי כִּמְעַט נָטוּ רַגְלָי כָּאַיִן שָׁפְכוּ
אֲשֻׁרָי׃ כִּי קִנֵּאתִי בְּהוֹלְלִים שְׁלוֹם
רְשָׁעִים אֹרֶחְתָּ׃ כִּי אֵין חַרְצֻבוֹת
לְמוֹתָם וּבָרִיא אוּלָם׃ בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ
אֵינָמוֹ וְעִם־אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ׃ לָכֵן
עֲנָקָתַמּוֹ גַּאֲוָה יַעְטְפֵמוֹ שִׁית חָמָס לָמוֹ׃
יָצָא ׀ מֵחֵלֶב עֵינֵמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת
לֵבָב׃ וַיָּמֵקוּ וַיְדַבְּרוּ בְרַע עֹשֶׁק
מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃ שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם
וּלְשׁוֹנָם תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ׃ לָכֵן יָשׁוּב
עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃
וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְּעֶלְיוֹן׃
הִנֵּה־אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְּוֵי עוֹלָם הִשְׂגּוּ
חָיִל׃ אַךְ־רִיק זִכִּיתִי לִבָבִי וָאֶרְחַץ
בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי׃ וָאֶהְיֶה נָגוּעַ כָּל־הַיּוֹם
וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים׃ אִם־אָמַרְתִּי
אֲסַפְּרָה כָמוֹ הִנֵּה דוֹר בָּנֶיךָ בָגָדְתִּי׃
וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל הִוא בְּעֵינָי׃
עַד־אֲבוֹא אֶל־מִקְדְּשֵׁי־אֵל אָבִינָה
לְאַחֲרִיתָם׃ אַךְ בַּחֲלַקּוֹת תָּשִׁית
לָמוֹ הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת׃

Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξαπίνης, ἐξέλιπον ἀπώλοντο διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐγηγερμένου, κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν. Κἀγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδως ἐγενήθην παρὰ σοί, καὶ ἐγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γάρ μοι ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ, ἀγαθόν ἐστιν, τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. Τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. οϒ

ΙΝα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. Ὄρος Σιὼν τοῦτο ᾧ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ, ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου, καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε, ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς ἐπὶ τὴν ἔξοδον ὑπερᾴνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίνας ἐξήρθησαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ ταυτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ ταυτὸ, δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστι τι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. Ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδίζει ὁ ἐχθρός, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὸν δεξιόν σου, ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθιόψιν. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους. σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.

Σὺ

Quomodo facti ſunt in deſolationẽ ſubito. defecerũt perierũt propter iniquitatẽ ſuam. Velut ſomniũ ſurgentis, domine in ciuitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges. Quia inflammatum eſt cor meum, & renes mei commutati ſunt, & ego ad nihilum redactus ſum & neſciui. Vt iumentum factus ſum apud te, & ego ſemper tecum. Tenuiſti manum dexteram meam, & in uoluntate tua deduxiſti me, & cũ gloria ſuſcepiſti me. Quid enim mihi eſt in cœlo, & à te quid uolui ſuper terram? Defecit cor meum & caro mea, deus cordis mei & pars mea deus in æternum. Quia ecce qui elongant ſe à te peribunt, perdidiſti omnem qui fornicatur abs te. Mihi autem adhærere deo, bonum eſt, ponere in domino deo ſpem meam. Vt annunciem omnes laudes tuas, in portis filiæ Sion.

Intellectus Aſaph. LXXIII

VT quid deus reppuliſti in finem, iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcuæ tuæ. Memor eſto cõgregationis terræ, quã poſſediſti ab initio. Redemiſti uirgam hæreditatis tuæ, mons Sion in quo habitaſti in eo. Leua manus tuas in ſuperbias eorum in finem, quanta malignatus eſt inimicus in ſancto. Et gloriati ſunt qui oderũt te, in medio ſolennitatis tuæ. Poſuerunt ſigna ſua ſigna & non cognouerũt, ſicut in exitu ſuper ſummum. Quaſi in ſilua lignorum ſecuribus exciderunt ianuas eius in idipſum, in ſecuri & aſcia deiecerunt eam. Incenderunt igni ſanctuarium tuum, in terra polluerunt taberna culum nominis tui. Dixerunt in corde ſuo cognatio eorum ſimul, uenite quieſcere facianus omnes dies feſtos dei à terra. Signa noſtra nõ uidimus, iam non eſt propheta, & nos non cognoſcet amplius. Vſquequo deus improperabit inimicus, irritat aduerſarius nomen tuum in finem? Vt quid auertis manum tuam & dexteram tuam, de medio ſinu tuo in finem? Deus autem rex noſter ante ſecula, operatus eſt ſalutem in medio terræ. Tu confirmaſti in uirtute tua mare, contribulaſti capita draconum in aquis. Tu cõfregiſti caput draconis, dediſti eũ eſcã populis Aethiopũ. Tu dirupiſti fontes & torrẽtes, tu ſiccaſti fluuios Ethã. Tuus eſt dies & tua eſt nox, tu fabricatus es aurorã & ſolem.

Tu

Quomodo uaſtati ſunt ſubito, defecerunt conſumpti ſunt quaſi non ſint. Quaſi ſomni um euigilantis, domine in ciuitate tua imaginem eorum ad nihilum rediges. Quia contractum eſt cor meum, & lumbi mei uelut ignis fumigans. Et ego inſipiens & neſcius, quaſi iumentū factus ſum apud te. Et eram ſemper tecum, & tenebas manum dexteram meam. In conſilium tuum deduces me, & poſtea in gloria ſuſcipies me. Quid mihi eſt in cœlo, & tecum nolui in terra. Conſumpta eſt caro mea & cor meum, robur cordis mei & pars mea deus in æternum. Quia ecce qui elongant ſe, à te peribunt: perdidiſti omnem fornicantem à te. Mihi autem appropinquare deo bonum eſt, poſui in domino deo ſpem meam, ut narrem omnes annunciationes tuas.

Eruditio Aſaph.

LXXIIII

VT quid deus reppuliſti in finem, fumabit furor tuus in gregem paſcuæ tuæ. Recordare congregationis tuæ, quam poſſediſti ab initio, & redemiſti uirgam hęreditatis tuæ, montem Sion in quo habitaſti. Sublimitas pedum tuorum diſſipata eſt uſque ad finem, omnia mala egit inimicus in ſanctuario. Fremuerunt hoſtes tui in medio pacti tui, poſuerunt ſigna ſua in trophæum. Manifeſta in introitu deſuper, in ſaltu lignorum ſecures. Et nunc ſculpturas eius pariter, bipenne & dolatorijs deraſerunt. Miſerunt ignem in ſanctuarium tuum, in terra contaminauerunt tabernaculum nominis tui. Dixerunt in cordibus ſuis poſteri eorum ſimul, incenderunt omnes ſolennitates dei in terra. Signa noſtra non uidimus, non eſt ultra propheta & non eſt nobiſcum qui ſciat uſquequo. Vſquequo deus exprobrabit aduerſarius, blaſphemabit inimicus nomen tuum in finem. Quare conuertis manum tuam & dexteram tuam, de medio ſinu tuo conſumens. Deus autem rex meus ab initio, operatur ſalutes in medio terræ. Tu diſſipaſti in fortitudine tua mare, cōtriuiſti capita draconum in aquis. Tu confregiſti capita Leuiathan, dediſti eum in eſcam populo Aethiopum. Tu dirupiſti fontem et torrentem, tu exiccaſti flumina fortia. Tuus eſt dies & tua eſt nox, tu ordinaſti luminaria & ſolem.

Tu ſta

אַיִר הָיוּ לְשַׁמָּה בִּרְגַע כָּלּוּ תַּמּוּ מִן־
בַּלָּהוֹת׃ כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בְּעִירְ
צַלְמָם תְּבוּזֶה׃ כִּי יִתְחַמֵּץ לִבָּבִי
וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָנוּ׃ וַאֲנִי־בָעַר וְלֹא
אֵדָע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ׃ וַאֲנִי תָמִיד
עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי׃ בַּעֲצָתְךָ
תַנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי׃ מִי־לִי
בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא־חָפַצְתִּי בָאָרֶץ׃
כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר־לִבָּבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים
לְעוֹלָם׃ כִּי־הִנֵּה רְחָקֶיךָ יֹאבֵדוּ
הִצְמַתָּ כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָּ׃ וַאֲנִי קִרְבַת
אֱלֹהִים לִי טוֹב שַׁתִּי בַאדֹנָי יֱהוִה מַחְסִי
לְסַפֵּר כָּל־מַלְאָכוּתֶיךָ׃

עט

לְמַשְׂכִּיל לְאָסָף

לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח יֶעְשַׁן
אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃ זְכֹר עֲדָתְךָ
קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן
זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ הָרִימָה פְעָמֶיךָ
לְמַשָּׁאוֹת נֶצַח כָּל־הֵרַע אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ׃
שָׁאֲגוּ צוֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶיךָ שָׂמוּ
אוֹתֹתָם אוֹתוֹת׃ יִוָּדַע כְּמֵבִיא לְמַעְלָה
בְּסִבְכֵי עֵץ קַרְדֻּמוֹת׃ וְעַתָּה פִּתּוּחֶיהָ
יַחַד בְּכַשִּׁיל וְכַלַּפּוֹת יַהֲלֹמוּן׃
שִׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן
שְׁמֶךָ׃ אָמְרוּ בְלִבָּם נִינָּם יַחַד שָׂרְפֵי
כָּל־מוֹעֲדֵי־אֵל בָּאָרֶץ׃ אוֹתוֹתֵינוּ לֹא־
רָאִינוּ אֵין־עוֹד נָבִיא וְלֹא אִתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד
מָה׃ עַד־מָתַי אֱלֹהִים יְחָרֵף צָר
יְנַאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לָנֶצַח׃ לָמָּה תָשִׁיב
יָדְךָ וִימִינְךָ מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַּלֵּה׃
וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעֻזֶּךָ יָם
שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמָּיִם׃
אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל
לָעָם לְצִיִּים׃ אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל
אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן׃ לְךָ יוֹם
אַף־לְךָ לַיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ׃
אתה

Σὺ ἐτρύπησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς, βδρῶ μὴ ἐὰρ σὺ ἔπλασας αὐτὰ, μνήσθητι ταύτης. Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὰς ἐξομολογουμένῳ σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ σκοτισμένοι τῆς γῆς οἰκῳ ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατησχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε, ἀνέβη διαπαντός.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ ᾿Ασὰφ ψαλμὸς ᾠδῆς. οδ

ΕΞομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου. Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἐγὼ ἐστερέωσα στύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ὀρέων ἐρήμων, ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι. Τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ, ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος. Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς, ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ ᾿Ασὰφ ᾠδὴ πρὸς τὸν ᾿Ασσύριον. οε

ΓΝωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς, ἐν Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς, ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων, ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν. Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν, ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς.

Ὅτι

Tu feciſti omnes terminos terræ, æſtatẽ & uer tu plaſmaſti ea. Memoreſto huius, inimicus improperauit dño, & populus inſipiens incitauit nomẽ tuũ. Ne tradas beſtijs animã confitentẽ tibi, animas pauperũ tuorum ne obliuiſcaris in finem. Reſpice in teſtamentũ tuũ, quia repleti ſunt qui obſcurati ſunt terræ domibus iniquitatũ. Ne auertatur humilis factus confuſus, pauper & inops laudabũt nomen tuum. Exurge deus iudica cauſam tuam, memor eſto improperiorũ tuorum, quæ ab inſipiente ſunt tota die. Ne obliuiſcaris uoces quærentium te, ſuperbia eorum qui te oderunt, aſcendit ſemper.

In finem, ne corrũpas, Aſaph pſalmus cantici. LXXIIII

COnfitebimur tibi deus, confitebimur tibi, & inuocabimus nomẽ tuum. Narrabimus omnia mirabilia tua, quũ accepero tempus, ego iuſtitias iudicabo. Liquefacta eſt terra & omnes qui habitant in ea, ego cõfirmaui columnas eius. Dixi iniquis nolite inique agere, & delinquentibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu ueſtrum, & nolite loqui aduerſus deum iniquitatem. Quia neq; ab oriente, neq; ab occidente, neq; à deſertis montibus, qm̃ deus iudex eſt, Hũc humiliat & hũc exaltat, quia calix in manu dñi, uini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc, ueruntamen fex eius non eſt exinanita, bibent omnes peccatores terræ. Ego autẽ gaudebo in ſeculum, cãtabo deo Iacob. Et omnia cornua peccatorũ confringã, & exultabunt cornua iuſti.

In finem, in carminibus, pſalmus Aſaph, canticum ad Aſſyrios. LXXV

NOtus in Iudæa deus, in Iſrael magnum nomẽ eius. Et factus eſt in pace locus eius, & habitatio eius in Sion. Ibi confregit potẽtias, arcum, ſcutum, gladium & bellum. Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis, turbati ſunt omnes inſipientes corde. Dormierũt ſomnum ſuum, & nihil inuenerunt omnes uiri diuitiarũ in manibus ſuis. Ab increpatione tua deus Iacob, dormitauerũt qui aſcenderunt equos. Tu terribilis es & quis reſiſtet tibi? ex tũc ira tua. De cœlo auditum feciſti iudicium, terra tremuit & quieuit. Quum exurgeret in iudicium deus, ut ſaluos faceret omnes manſuetos terræ.

Quoniam

Tu ſtatuiſti omnes terminos terræ, æſtatem & hyemem tu plaſmaſti. Memento huius inimi cus exprobrauit domino, & populus inſipiens blaſphemauit nomen tuum. Ne tradas beſtijs animam eruditam lege tua, uitæ pauperum tuorum ne obliuiſcaris in perpetuum. Reſpice ad pactum, quia repletæ ſunt tenebris terræ habitationes iniquæ ſubrutæ. Ne reuertatur confractus & confuſus, egenus & pauper laudabunt nomen tuum. Surge deus iudica cauſam tuã, memento opprobrij tui ab inſipiente tota die.

Ne obliuiſcaris uoces hoſtium tuorum, ſonitus aduerſariorum tuorum aſcendit iugiter.

אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ
וְחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם׃ זְכֹר־זֹאת אוֹיֵב
חֵרֵף יְהוָה וְעַם נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ׃
אַל־תִּתֵּן לַחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל־
תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃ הַבֵּט לַבְּרִית כִּי־מָלְאוּ
מְחֻשְׁכֵי־אָרֶץ נְאוֹת חָמָס׃ אַל־יָשׁוֹב
דַּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃
קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכוֹר חֶרְפָּתְךָ
מִנִּי־נָבָל כָּל־הַיּוֹם׃ אַל־תִּשְׁכַּח קוֹל
צוֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה תָּמִיד׃

Victori, ut non diſperdas, pſalmus Aſaph cantici. LXXV

COnfitebimur tibi deus confitebimur, & iuxta nomen tuum narrabunt mirabilia tua. Quum accepero tempus, ego recta iudicabo. Diſſoluetur terra cum omnibus habitatoribus ſuis, ego appendi columnas eius: ſemper. Dixi inique agentibus, nolite inique agere: & impijs, nolite exaltare cornu. Nolite extollere in excelſum cornu ueſtrum, loquentes in ceruice uetera. Quia neque ab oriente, neq; ab occidente, neque à ſolitudine montium. Sed deus iudex, hunc humiliabit & hunc exaltabit. Quia calix in manu domini eſt uino meraco uſq; ad plenum mixtus & propinabit ex eo, ueruntamen feces eius epotabunt bibentes, omnes impij terræ.

Ego autem annunciabo in ſempiternum, cantabo deo Iacob. Et omnia cornua impiorum confringam, & exaltabuntur cornua iuſti.

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת
מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃
הוֹדִינוּ לְךָ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב
שְׁמֶךָ סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ כִּי אֶקַּח
מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט׃
נְמוֹגִים־אֶרֶץ וְכָל־יוֹשְׁבֶיהָ אֲנִכִי תִכַּנְתִּי
עַמּוּדֶיהָ סֶלָה׃ אָמַרְתִּי לְהוֹלְלִים אַל
תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים אַל־תָּרִימוּ קָרֶן׃
אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּרַבְּרוּ בְצַוָּאר
עָתָק׃ כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא
מִמִּדְבַּר הָרִים׃ כִּי־אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה
יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים׃ כִּי־כוֹס בְּיַד־יְהוָה
וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אַךְ־שְׁמָרֶיהָ
יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי־אָרֶץ׃
וְאֲנִי אַגִּיד לְעוֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תָּרוּמֶינָה
קַרְנוֹת צַדִּיק׃

Victori, in carminibus, pſalmus Aſaph canticum. LXXVI

COgnoſcitur in Iudæa deus, in Iſrael magnũ nomen eius. Et erit in Salem tabernaculum eius, & habitatio eius in Sion. Ibi confringet uolatilia arcus, ſcutum & gladium & bellum: ſemper. Lumen tu es magnifice, à montibus captiuitatis. Spoliati ſunt ſuperbi corde, dormitauerunt ſomnum ſuum, & nõ inuenerunt omnes uiri exercitus manus ſuas. Ab increpatione tua deus Iacob, conſopitus eſt currus & equus. Tu terribilis es, & quis ſtabit aduerſum te ex tunc ira tua. De cœlo annunciabis iudicium, terra timens tacebit. Quum ſurrexerit ad iudicandum deus, ut ſaluos faciat omnes mites terræ: ſemper.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר
לְאָסָף שִׁיר׃
נוֹדָע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל
שְׁמוֹ׃ וַיְהִי בְשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ
בְּצִיּוֹן׃ שָׁמָּה שָׁבַר רִשְׁפֵי־קֶשֶׁת מָגֵן
וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה סֶלָה׃ נָאוֹר אַתָּה
אַדִּיר מֵהַרְרֵי־טָרֶף׃ אָשְׁתּוֹלְלוּ אַבִּירֵי
לֵב נָמוּ שְׁנָתָם וְלֹא־מָצְאוּ כָּל־אַנְשֵׁי־חַיִל
יְדֵיהֶם׃ מִגַּעֲרָתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם
וְרֶכֶב וָסוּס׃ אַתָּה נוֹרָא אַתָּה וּמִי־יַעֲמֹד
לְפָנֶיךָ מֵאָז אָפֶךָ׃ מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ
דִּין אֶרֶץ יָרְאָה וְשָׁקָטָה׃ בְּקוּם־לַמִּשְׁפָּט
אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי־אָרֶץ סֶלָה׃

כי

Digitized by Google

Οτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰεδιθούμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. οθ

ΦΩνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου, ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχησα καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα. Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπορρήξει, σιωπήσει ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτεῖρῆσαι ὁ θεός, ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν ταῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου, ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδόσαν σε ὕδατα ὁ θεός, εἶδόσαν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται, φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφάνησαν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἐτρόμησε ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. οζ

ΠΡοσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου, κλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωμεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ἀπαγ-

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, & reliquiæ cogitationis, diem festum agent tibi. Vouete & reddite domino deo uestro: omnes qui in circuitu eius, afferent munera. Terribili & ei qui aufert spiritum principum. terribili apud reges terræ.

In finē pro Idithū, psalmus Asaph. LXXVI

VOce mea ad dominum clamaui, uoce mea ad deum & intendit mihi. In die tribulationis meæ deū exquisiui, manibus meis nocte cōtra eum, & nō sum deceptus. Renuit cōsolari anima mea, memor fui dei & delectatus sum, exercitatus sum & defecit spiritus meus. Anticipauerunt uigilias oculi mei, turbatus sum & non sum loquutus. Cogitaui dies antiquos: & annos æternos in mēte habui. Et meditatus sum nocte cū corde meo & exercitabar, & scopebam spiritū meum. Núquid in æternū proijciet deus, & non apponet ut cōplacitior sit adhuc? Aut in finē misericordiam suam abscindet, à generatione in generationem? Aut obliuiscetur misereri deus, aut continebit in ira sua misericordias suas? Et dixi nunc cœpi, hæc mutatio dexteræ excelsi. Memor fui operū dñi, quia memor ero ab initio mirabilium tuorū. Et meditabor in omnibus operibus tuis, & in aduētionibus tuis exercebor. Deus in sancto uia tua, quis deus magnus sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia. Notam fecisti in populis uirtutem tuam, redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob & Ioseph. Viderunt te aquæ deus, uiderunt te aquæ & timuerunt, & turbatæ sunt abysi. Multitudo sonitus aquarum, uocem dederūt nubes, Etenim sagittę tuę trāseunt, uox tonitrui tui in rota. Alluxerūt coruscationes tuæ orbi terræ, commota est & contremuit terra. In mari uia tua & semitæ tuæ in aquis multis, & uestigia tua non cognoscentur. Deduxisti sicut oues populum tuum, in manu Moysi & Aaron.

Intellectus Asaph. LXXVII

ATtende populę meus legem meam, inclinate aurem uestram in uerba oris mei. Aperiam in parabolis os meum, loquar propositiones ab initio. Quanta audiuimus & cognouimus ea, & patres nostri narrauerunt nobis. Non sunt occultata à filijs eorum, in generatione altera.

Narran-

Quia ira hominis confitebitur tibi, reliquijs iræ accingeris. Vouete & reddite domino deo uestro, omnes qui in circuitu eius sunt offerēt dona terribili. Auferet spiritum ducum, terribili regibus terræ.

Victori pro Iduthun psalmus Asaph.

LXXVII

VOce mea ad dominum exclamaui, uoce mea ad dominum & exaudiuit me. In die tribulationis meæ deum exquisiui, manus mea nocte extenditur & non quiescit, noluit consolari anima mea. Recordans dei cōturbabar, loquebar in memetipso & deficiebat spiritus meus: semper. Prohibebam suspectū oculorum meorū, stupebam & non loquebar. Recogitabam dies antiquos, annos seculorum. Recordabor psalmorum meorum in nocte cum corde meo loquebar, & scopebam spiritum meum. Ergo ne in æternum proijciet dominus, & nō propiciabitur ultra. Ergo ne complebit usq; in finem misericordiam suam, consummabitur uerbum de generatione in generationem. Nunquid oblitus est misereri deus, aut complebit in furore misericordiam suam semper. Et dixi imbecillitas mea est, hæc commutatio dexteræ excelsi. Recordabor cogitationum domini, reminiscens antiqua mirabilia tua. Et meditabor in omni opere tuo & adinuentiones tuas loquar. Deus in sancto uia tua, quis deus magnus ut deus.

Tu es deus faciens mirabilia, ostēdens in populis potentiam tuam. Redemisti in brachio populum tuum, filios Iacob & Ioseph: semper.

Videntes te aquæ deus uidētes te aquæ parturierunt, & commotæ sunt abysi. Excusse runt aquas nubila, uocem dederunt nubes, & sagittæ tuæ discurrebant. Vos tonitrui tui in rota, apparuerunt fulgura tua orbi, concussa est & commota est terra. In mari uia tua & semitæ tuæ in aquis multis, & uestigia tua non sunt agnita. Deduxisti quasi gregem populum tuum, in manu Moysi & Aaron.

Eruditio Asaph.

LXXVIII

AVsculta populus meus legem meam, inclinate aurem uestram ad uerba oris mei. Aperiam in parabola os meum, loquar ænigmata antiqua. Quæ audiuimus & cognouimus, & patres nostri narrauerunt nobis. Non sunt abscondita à filijs eorum, à generatione sequēti. Narran

תהלים

כִּי־חֵמַת אָדָם תּוֹדֶךָ שְׁאֵרִית חֵמוֹת
תַּחְגֹּר׃ נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כָּל־סְבִיבָיו יוֹבִילוּ שַׁי לַמּוֹרָא׃
יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי־אָרֶץ׃

מז

לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן
לְאָסָף מִזְמוֹר׃
קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל־
אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי׃ בְּיוֹם צָרָתִי
אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי יָדִי׀ לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָמוּג
מֵאֲנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי׃ אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהֱמְיָה אָשִׂיחָה׃ וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה׃
אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נְפַעְתִּי וְלֹא־
אֲדַבֵּר׃ חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת
עוֹלָמִים׃ אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַלַּיְלָה עִם־
לְבָבִי אָשִׂיחָה׃ וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי׃
הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח׀ אֲדֹנָי וְלֹא־יוֹסִיף
לְרָצוֹת עוֹד׃ הָאָפֵס לָנֶצַח חַסְדּוֹ גָּמַר
אֹמֶר לְדֹר וָדוֹר׃ הֲשָׁכַח חַנּוֹת אֵל
אִם־קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה׃ וָאֹמַר
חַלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת׀ יְמִין עֶלְיוֹן׃
אַזְכִּיר מַעַלְלֵי־יָהּ כִּי־אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ׃
וְהָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה׃ אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ מִי־
אֵל גָּדוֹל כֵּאלֹהִים׃ אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה
פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ׃ גָּאַלְתָּ
בִזְרוֹעַ עַמֶּךָ בְּנֵי־יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֶלָה׃
רָאוּךָ מַיִם׀ אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יָחִילוּ אַף
יִרְגְּזוּ תְהֹמוֹת׃ זָרְמוּ מַיִם׀ עָבוֹת
קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים אַף־חִצֶּיךָ יִתְהַלָּכוּ׃
קוֹל רַעַמְךָ׀ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים
תֵּבֵל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ׃ בַּיָּם דַּרְכֶּךָ
וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדָעוּ׃
נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃

מח

מַשְׂכִּיל לְאָסָף
הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי הַטּוּ אָזְנְכֶם
לְאִמְרֵי־פִי׃ אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי
אַבִּיעָה חִידוֹת מִנֵּי־קֶדֶם׃ אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם וַאֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ־לָנוּ׃
לֹא־נְכַחֵד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן

Απαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τ̃ κυρίου, καὶ τὰς δυ-
νασείας αὐτοῦ. Καὶ τὰ θαυμασία αὐτοῦ, ἃ ἐποίη-
σε, καὶ αἴνεσιν μαρτύριον ἐν ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθε-
το ἐν ἰσραήλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
τοῦ γνωρίζειν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτ̃. Ὅπως ἂν γνῶ
γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσον-
ται καὶ ἀπαγγείλωσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτ̃. Ἵνα θῶνται ἐπὶ
τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτ̃, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τ̃ων
ἔργων τ̃ θεοῦ. καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτ̃ ἐκζητήσωσιν,
ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτ̃, γενεὰ σκολιὰ
καὶ παραπικραίνουσα. Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν
καρδίαν ἑαυτ̃ς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ
πνεῦμα αὐτ̃. Υἱοὶ ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βα-
βάλλοντες τόξοις, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ
νόμῳ αὐτ̃ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπε-
λάθοντο τ̃ εὐεργεσιῶν αὐτ̃, καὶ τ̃ν θαυμασίων
αὐτ̃ ὧν ἐδείξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον τ̃ν πατέρων
αὐτ̃, ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ αἰγύπτου ἐν πε-
δίῳ τάνεως. Διέῤῥηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν
αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν. Καὶ ὡδή-
γησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύ-
κτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ὀρή-
μῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ
ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς πο-
ταμοὺς ὕδατα, καὶ προσέθεντο ἔτι τ̃ ἁμαρτάνειν
αὐτ̃. Παρετείναντο τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ, καὶ
ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτ̃ν, τ̃
αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτ̃. Καὶ κατε-
λάλησαν τ̃ θεοῦ καὶ εἶπαν, μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἑ-
τοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξε πέ-
τραν καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύ-
σθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δώσει δ̃ναι, ἢ ἑτοιμάσει
τράπεζαν τ̃ λαῷ αὐτ̃; Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ
ἀνεβαλέτο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέ-
βη τ̃ ἰσραήλ. ὅτι οὐκ ἐπιστεύσαν ἐν τ̃ θεῷ, οὐδὲ
ἤλπισαν τ̃ τοῦ σωτηρίου αὐτ̃. Καὶ ἐνετείλατο
νεφέλαις ὑπεροράνοις, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳ-
ξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐ
ρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρω
πος, σιτοπομπὰ ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμο
νήν. Ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐ-
τοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασ
σῶν πτερωτά. Καὶ ἔπεσεν ἐς μέ-
σον τ̃ παρεμβολῆς αὐτ̃ν, κύκλῳ τ̃ν σκηνω-
μάτων αὐτ̃ν. Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν
σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτ̃ν ἤνεγκεν αὐ-
τοῖς, οὐκ ἐσῤῥάθησαν ἀπὸ τ̃ς ἐπιθυμίας αὐ-
τ̃ν. Ἔτι τ̃ βρώσεως οὔσης ἐν τ̃ στόματι αὐτ̃ν,
καὶ ὀργὴ

Narrãtes laudes domini & uirtutes eius, & mirabilia eius quæ fecit. Et ſuſcitauit teſtimonium in Iacob, & legem poſuit in Iſrael. Quanta mandauit patribus noſtris, nota facere ea filijs ſuis, ut cognoſcat generatio altera. Filij qui naſcentur & exurgẽt, & narrabunt filijs ſuis. Vt ponãt in deo ſpem ſuam, & non obliuiſcantur operum dei, & mandata eius exquirant. Ne fiant ſicut patres eorũ, generatio praua & exaſperans. Generatio quæ non direxit cor ſuũ, & nõ eſt creditus cum deo ſpiritus eius. Filij Ephraim intendentes & mittentes arcum, conuerſi ſunt in die belli. Non cuſtodierunt teſtamentum dei, & in lege eius noluerunt ambulare. Et obliti ſunt benefactorũ eius, & mirabilium eius quæ oſtendit eis. Coram patribus eorũ fecit mirabilia, in terra Aegypti in campo Taneos. Interrupit mare & perduxit eos, ſtatuit aquas quaſi in utre. Et deduxit eos in nube diei, & tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petrã in eremo, et adaquauit eos uelut in abyſſo multa. Et eduxit aquam de petra, & eduxit tanquam flumina aquas. Et appoſuerunt adhuc peccare ei, in ira exciterauerunt excelſum in inaquoſo. Et tentauerunt deum in cordibus ſuis, ut peterẽt eſcas animabus ſuis. Et male locuti ſunt de deo, dixerunt, nũquid poterit deus parare menſam in deſerto? Quoniam percuſſit petram & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt. Nunquid & panem poterit dare, aut parare mẽſam populo ſuo? Ideo audiuit dominus & diſtulit, & ignis accenſus eſt in Iacob, & ira aſcendit in Iſrael. Quia non crediderunt in deo, nec ſperauerunt in ſalutari eius. Et mandauit nubibus deſuper, & ianuas cœli aperuit. Et pluit illis manna ad manducandum, & panem cœli dedit eis. Panem angelorum manducauit homo, cibaria miſit eis in abundantiam. Tranſtulit Auſtrum de cœlo, & induxit in uirtute ſua Aphricum. Et pluit ſuper eos ſicut puluerem carnes, & ſicut arenam maris uolatilia pennata. Et ceciderunt in medio caſtrorum eorum, in circuitu tabernaculorum eorum. Et manducauerunt & ſaturati ſunt nimis, & deſiderium eorum attulit eis, non ſunt fraudati à deſiderio ſuo. Adhuc eſcæ eorum erant in ore ipſorum,

& ira

Narrantes laudes domini, & potentiam eius & mirabilia eius quæ fecit. Statuit conteſtationem in Iacob & legem poſuit in Iſrael; quæ mandauit patribus noſtris, ut docerent filios ſuos. Vt cognoſceret generatio ſubſequens filij naſcituri, ſurgent & narrabunt filijs ſuis. Vt ponant in deo ſpem ſuam & non obliuiſcantur cogitationum dei, & mandata eius cuſtodiant. Et non ſint ſicut patres eorum generatio declinans & prouocans, generatio quæ non præparauit cor ſuum, & non credidit deo ſpiritus eius. Filij Ephraim intendentes & mittentes arcum, terga uerterunt in die belli. Non cuſtodierunt pactum dei ſui, & in lege eius noluerunt ingredi. Et obliti ſunt commutationum eius, & mirabilium eius quæ oſtendit eis. Coram patribus eorum fecit mirabilia, in terra Aegypti in regione Taneos. Diuiſit mare & tranſduxit eos, & ſtare fecit aquas quaſi aceruum.

Et duxit eos in nube per diem, & tota nocte in lumine ignis. Scidit petram in deſerto, & potum dedit quaſi de abyſsis magnis. Et eduxit riuos de petra, & elicuit quaſi flumina aquas. Et addiderunt ultra peccare ei, ut prouocarent excelſum in inuio. Et tentauerunt deum in cordibus ſuis, petentes cibum animæ ſuæ. Et loquentes cuntra deum dicebant, nunquid poterit deus ponere menſam in ſolitudine. Ecce percuſsit petram & fluxerunt aquæ & torrentes inundauerunt, nunquid & panem poterit dare, aut præparare carnem populo ſuo.

Ideo audiuit dominus & non diſtulit & ignis accenſus eſt in Iacob, & furor aſcendit in Iſrael,

Quia non crediderunt in deo, nec habuerunt fiduciam in ſalutari eius. Et præcepit nubibus deſuper, & portas cœli aperuit.

Et pluit ſuper eos manna ut comederent, & triticum cœli dedit eis. Panem fortium comedit uir, cibaria miſit eis in ſaturitatem.

Abſtulit Eurum de cœlo, & induxit in fortitudine ſua Aphricum. Et pluit ſuper eos quaſi puluerem carnes, & quaſi arenam maris uolatilia pennata. Et ceciderunt in medio caſtrorum eorum, in circuitu tabernaculorum eorum. Et comederunt & ſatura ti ſunt nimis, & deſiderium eorum attulit eis.

Non indiguerũt de cupiditate ſua, cum adhuc cibus eſſet in ore eorum.

מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֻזּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה
שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ
לְהוֹדִיעָם לִבְנֵיהֶם׃ לְמַעַן יֵדְעוּ
דּוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים יִוָּלֵדוּ יָקוּמוּ וִיסַפְּרוּ
לִבְנֵיהֶם׃ וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים כִּסְלָם
וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי־אֵל וּמִצְוֹתָיו יִנְצֹרוּ
׃ וְלֹא יִהְיוּ כַּאֲבוֹתָם דּוֹר סוֹרֵר
וּמֹרֶה דּוֹר לֹא־הֵכִין לִבּוֹ וְלֹא־נֶאֱמָנָה
אֶל־אֵל רוּחוֹ׃ בְּנֵי־אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי
רוֹמֵי קָשֶׁת הָפְכוּ בְּיוֹם קְרָב׃ לֹא
שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ
לָלֶכֶת׃ וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר הֶרְאָם׃ נֶגֶד אֲבוֹתָם עָשָׂה
פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה־צוֹעַן׃
בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֶּב־מַיִם כְּמוֹ־נֵד׃
וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן יוֹמָם וְכָל־הַלָּיְלָה בְּאוֹר
אֵשׁ׃ יְבַקַּע צֻרִים בַּמִּדְבָּר וַיַּשְׁקְ
בִּתְהוֹמוֹת רַבָּה׃ וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים
מִסֶּלַע וַיּוֹרֶד כַּנְּהָרוֹת מָיִם׃ וַיּוֹסִיפוּ
עוֹד לַחֲטֹא־לוֹ לַמְרוֹת עֶלְיוֹן בַּצִּיָּה׃
וַיְנַסּוּ־אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאֹל־אֹכֶל לְנַפְשָׁם׃
וַיְרַבְּרוּ בֵאלֹהִים אָמְרוּ הֲיוּכַל אֵל
לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר׃ הֵן הִכָּה־
צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם וּנְחָלִים יִשְׁטֹפוּ הֲגַם׃
לֶחֶם יוּכַל־תֵּת אִם־יָכִין שְׁאֵר לְעַמּוֹ׃
לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבָּר וְאֵשׁ נִשְּׂקָה
בְיַעֲקֹב וְגַם־אַף עָלָה בְיִשְׂרָאֵל׃
כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בֵאלֹהִים וְלֹא בָּטְחוּ
בִּישׁוּעָתוֹ׃ וַיְצַו שְׁחָקִים מִמָּעַל
וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח׃ וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם
מָן לֶאֱכוֹל וְדְגַן שָׁמַיִם נָתַן־לָמוֹ׃
לֶחֶם אַבִּירִים אָכַל אִישׁ צֵדָה שָׁלַח
לָהֶם לָשׂוֹבַע׃ יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמָיִם
וַיְנַהֵג בְּעָזּוֹ תֵּימָן׃ וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם
כֶּעָפָר שְׁאֵר וְכַחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנָף׃
וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנוֹתָיו׃
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם יָבִיא
לָהֶם׃ לֹא־זָרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד
אָכְלָם בְּפִיהֶם׃

ὀργὴ τ̄ θ̄ῡ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτ̄, καὶ τ̄ ἐκλεκτοὺς τ̄ Ισραὴλ ἔκαμψεν πρόσκομμα. Ἐν πᾶσι τούτοις ἡμάρτοσαν ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτ̄. Καὶ ἐξέλιπεν ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτ̄, καὶ τὰ ἔτη αὐτ̄ μετὰ σπουδῆς. ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς τότε ἐξεζήτουν αὐτ̄, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τ̄ θ̄ν. Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θ̄ὸς βοηθὸς αὐτ̄ ἐστι, καὶ ὁ θ̄ὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτ̄ ἐστί. Καὶ ἠγάπησαν αὐτ̄ ἐν τ̄ στόματι αὐτ̄, καὶ τ̄ γλώσσῃ αὐτ̄ ἐψεύσαντο αὐτ̄. ἡ δὲ καρδία αὐτ̄ οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτ̄, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τ̄ διαθήκῃ αὐτ̄. αὐτὸς δὲ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσεται τοῖς ἁμαρτίαις αὐτ̄ καὶ οὐ διαφθερεῖ. καὶ πολλαπλασιάσει τ̄ ἀποστρέψαι τ̄ θυμὸν αὐτ̄, καὶ οὐκ ἐκκαύσῃ πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτ̄. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ ἐστιν, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργησαν αὐτ̄ ἐν γῇ ἀνύδρῳ. Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τ̄ θ̄ὸν, καὶ τ̄ ἅγιον τ̄ Ισραὴλ παρώξυναν. οὐκ ἐμνήσθησαν τ̄ χειρὸς αὐτ̄, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος. ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτ̄, καὶ τὰ τέρατα αὐτ̄ ἐν πεδίῳ Τάνεως. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτ̄, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτ̄ ὅπως μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τ̄ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτ̄, καὶ τοὺς πόνους αὐτ̄ τ̄ ἀκρίδι. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτ̄, καὶ τὰς συκομορέας αὐτ̄ ἐν τ̄ πάχνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτ̄, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτ̄ τ̄ πυρί. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτ̄ ὀργὴν θυμοῦ αὐτ̄, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἀποστολὴν διʼ ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡδήγησεν τρίβον τ̄ ὀργ̄ αὐτ̄, οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τ̄ ψυχ̄ν αὐτ̄, καὶ τὰ κτήνη αὐτ̄ εἰς θάνατον συνέκλεισε. καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτ̄ ἐν σκηνώμασι Χαμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτ̄, καὶ ἀπήγαγεν αὐτ̄ ὡσεὶ κρίμνον ἐν ἐρήμῳ, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτ̄ ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτ̄, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτ̄. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτ̄ ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας. Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτ̄, τὰς φυλὰς τ̄ Ισραήλ. Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρώξυναν τ̄ θ̄ὸν τ̄ ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτ̄ οὐκ ἐφυλάξαντο. καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτ̄, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν. καὶ παρώργησαν αὐτ̄, ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτ̄, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτ̄ παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἠκου-

& ira dei aſcēdit ſup eos. Et occidit pingues eorū, & electos Irael impediuit. In omnib. his peccauerūt adhuc, & nō crediderunt in mirabilib. eius. Et defecerūt in uanitate dies eorū, & anni eorū cū feſtinatione. Cū occideret eos quærebāt eum, & reuertebātur, & diluculo ueniebāt ad deum. Et rememorati ſunt quia deus adiutor eſt eorū, & deus excelſus redēptor eorū eſt. Et dilexerunt eū in ore ſuo, & lingua ſua mētiti ſunt ei. Cor autē eorū nō erat rectū cū eo, nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius. Ipſe aūt eſt miſeri cors, & ꝓpitius fiet peccatis eorū, & nō diſperdet eos. Et abūdauit ut auerteret irā ſuā, et nō accēdit omnē irā ſuā. Et recordatus eſt quia caro ſunt, ſpiritus uadens & nō rediēs. Quoties exacerbauerūt eū in deſerto, in irā cōcitauerūt eū in inaquoſa. Et cōuerſi ſunt & tētauerūt deū & ſanctū Iſrael exacerbauerūt. Nō ſunt recordati manꝰ eius, die quare demit eos de manu tribulantis. Sicut poſuit in Aegypto ſigna ſua, & ꝓdigia ſua in cāpo Taneos. Et cōuertit in ſanguinē fluminaeorū, et imbres eorū ne biberēt. Miſit in eoscynomyiā & comedit eos, & ranam & diſperdidit eos. Et dedit erugini fructus eorū, & labores eorū locuſtæ, Occidit in grādine uineas eorū, & moros eorū in pruina. Et tradidit grādini iumēta eorū, & poſſeſſiōes eorū igni. Miſit in eos irā indignatiōis ſuæ, indignationē & irā & tribulationē, immiſſionem per angelos malos. Viā fecit ſemitæ iræ ſuę, nō pepercit à morte animarū eorū et iumēta eorū in morte cōcluſit. Et percuſſit one primogenitū in terra Aegypti, primitias omnis laboris eorū in tabernaculis Cham. Et abſtulit ſicut oues populū ſuum, & perduxit eos tanq̄ gregē in deſerto. Et deduxit eos in ſpe & nō timuerūt, & inimicos eorū operuit mare. Et induxit eos in mōtē ſanctificationis ſuę, montē quē acquiſiuit dextera eius. Et eiecit à facie eorū gētes, et ſorte diuiſit eis terrā in funiculo diſtributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eorū tribꝰ Iſrael. Et tentauerūt & exacerbauerūt deū excelſū, & teſtimonia eius nō cuſtodierūt. Et auerterūt ſe & non ſeruauerūt pactū, quēadmodū patres eorū, cōuerſi ſūt in arcū prauū. In irā cōcitauerūt eū in collibus ſuis, et in ſculptilibus ſuis ad æmulationē eū prouocauerunt.

Audi

Furor ergo dei aſcendit ſuper eos & occidit pingues eorum, & electos Iſrael incantauit. In omnibus his peccauerunt ultra, & non crediderunt in mirabilibus eius. Et cõſumpſit in uanitate dies eorum, & annos eorum uelociter. Si occidebat eos tunc requirebant eum, & conuertebantur & diluculo conſurgebant ad deum. Et recordabantur quia deus fortitudo eorum, & deus excelſus redemptor eorum eſt. Et lactauerunt eum in ore ſuo, & in lingua ſua mentiti ſunt ei.

Cor autem eorum non erat firmum cum eo, nec permanſerunt in pacto eius. Ipſe uero miſericors propitiabitur iniquitati, & non diſperdet, multumq; auertit iram ſuam, & non ſuſcitauit totum furorem ſuum. Sed recordatus eſt quia caro eſſent, ſpiritus uadens & nõ reuertens.

Quotiens prouocauerunt eum in deſertõ, affli xerunt eum in ſolitudine. Et conuerſi ſunt & tentauerunt deum, & ſanctum Iſrael concitauerunt. Non ſunt recordati manus eius, diei qua redemit eos à tribulante. Qui fecit in Aegypto ſigna ſua, & oſtenta ſua in regione Taneos. Qui conuertit in ſanguinem fluuios eorum, & riuos eorum ne biberent. Qui immiſit in eis omne genus muſcarum ut comederent eos, & ranas ut diſperderent eos. Qui dedit brucho germen eorum, & laborem eorum locuſtæ. Qui occidit in grandine uineas eorum, & ſycomoros eorum in frigore. Qui tradidit grandini paſcua eorum, & iumenta eorum uolucribus. Qui miſit in eos iram furoris ſui, indignationem & cõminationem & anguſtiam, immiſſionem angelorum malorum. Muniuit ſemitam furori ſuo, non pepercit à morte animæ eorum, & animantia eorum peſti tradidit. Et percuſſit omne primogenitum in Aegypto, principium partus in tabernaculis Cham. Et tulit uelut oues populum ſuum, & minauit eos ſicut gregem in deſerto. Et eduxit eos cum fiducia & abſque timore, inimicos autem eorum operuit mare. Et adduxit eos ad terminum ſanctificatum ſuum, montem iſtum quem poſſedit dextera eius. Et eiecit à facie eorum gentes & poſsidere eos fecit in funiculo hereditatem, & collocauit in tabernaculis eorũ tribus Iſrael. Et tentauerũt & prouocauerũt deum excelſum, & teſtimonia eius nõ cuſtodierunt. Et auerſi ſunt & prꝛeuaricati ſunt ut patres eorum, incuruati ſunt quaſi arcus inutilis. Et prouocauerunt eum in excelſis ſuis, & in ſculptilibus ſuis ad æmulandum concitauerunt.

Audi

וְאֵת אֱלֹהִים עָלָה בָּהֶם וַיַּהֲרֹג
בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ׃
בְּכָל־זֹאת חָטְא־עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ
בְּנִפְלְאוֹתָיו׃ וַיָּבֶל בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם
וּשְׁנוֹתָם בַּבֶּהָלָה׃ אִם־הָרָגָם וּרְדָשׁוּהוּ
וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ־אֵל׃ וַיִּזְכְּרוּ כִּי־אֱלֹהִים
צוּרָם וְאֵל עֶלְיוֹן גֹּאֲלָם׃ וַיְפַתּוּהוּ
בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ־לוֹ׃
וְלִבָּם לֹא־נָכוֹן עִמּוֹ וְלֹא נֶאֶמְנוּ
בִּבְרִיתוֹ׃

חמי

וְהוּא־רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃
וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ
וְלֹא יָשׁוּב׃ כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר
יַעְצִיבוּהוּ בִּישִׁימוֹן׃ וַיָּשׁוּבוּ וַיְנַסּוּ
אֵל וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְווּ׃ לֹא־זָכְרוּ
אֶת־יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי־צָר׃
אֲשֶׁר־שָׂם בְּמִצְרַיִם אוֹתֹתָיו וּמוֹפְתָיו
בִּשְׂדֵה־צוֹעַן׃ וַיַּחְוֹר לְדָם יְאוֹרֵיהֶם
וְנוֹזְלֵיהֶם בַּל־יִשְׁתְּיוּן׃ יְשַׁלַּח בָּהֶם
עָרוֹב וַיֹּאכְלֵם וְצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם׃
וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם וְיִגִיעָם לָאַרְבֶּה׃
יַהֲרֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל׃
וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם
לָרְשָׁפִים׃ יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ
עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים׃
יְפַלֵּס נָתִיב לְאַפּוֹ לֹא־חָשַׂךְ מִמָּוֶת
נַפְשָׁם וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר׃ וַיַּךְ
כָּל־בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאָהֳלֵי
חָם׃ וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ וַיְנַהֲגֵם כַּעֵדֶר
בַּמִּדְבָּר׃ וַיִּנְחֵם לָבֶטַח וְלֹא פָחָדוּ
וְאֶת־אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה יָם׃ וַיְבִיאֵם
אֶל־גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר־זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ׃
וַיְגָרֶשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיַּפִּילֵם בְּחֶבֶל
נַחֲלָה וַיַּשְׁכֵּן בְּאָהֳלֵיהֶם שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיְנַסּוּ וַיַּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים עֶלְיוֹן
וְעֵדְוֹתָיו לֹא שָׁמָרוּ׃ וַיִּסֹּגוּ וַיִּבְגְּדוּ
כְּאֲבוֹתָם נֶהְפְּכוּ בְּקֶשֶׁת רְמִיָּה׃
וַיַּכְעִיסוּהוּ בְּבָמוֹתָם וּבִפְסִילֵיהֶם
יַקְנִיאוּהוּ׃

Ηκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδεν, καὶ ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ισραήλ. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκηνωμα σιλωμ, τὸ σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδεν. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἠπνυθήσαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, ὡς δυνατὸς κατὰ κραταπάλαιστος ἐξ οἴνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὀνειδισμὸν αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ιωσηφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ιούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὰ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἣν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν προβάτων. Ἐξόπισθεν τῶν τεκνουμένων ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν Ιακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ισραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς. Ψαλμὸς τῷ Ασαφ. οα

Ο Θεὸς ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθεντο Ιερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον, ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ, κύκλῳ Ιερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὀνειδισμὸς τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Εως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου. Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη, τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ιακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῖν ἀνομιῶν ἀρχαίων, τάχυ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, ὅτι ἐπτώχευσαν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν. Ενεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη. ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν. Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὸ μεγαλωσύνῃ τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι σὺ υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Ἀπόδος

Audiuit deus & ſpreuit, & ad nihilū redegit ualde Iſrael. Et reppulit tabernaculū Silom, tabernaculū ſuum, ubi habitauit in homini bus. Et tradidit in captiuitatem uirtutem eo rum, & pulchritudinem eorū in manus ini mici. Et concluſit in gladio populum ſuum, & hæreditatem ſuam ſpreuit. Iuuenes eorū comedit ignis, & uirgines eorum nō ſunt la mentatæ. Sacerdotes eorū in gladio cecide rūt, & uiduæ eorū nō plorabātur. Et excita tus eſt tanq̄ dormiens dominus tanquā po tēs crapulatus à uino. Et percuſsit inimicos ſuos in poſteriora, opprobriū ſempiternū dedit illis. Et reppulit tabernaculū Ioſeph, & tribū Ephraim nō elegit. Sed elegit tribū Iuda, montē Sion quē dilexit. Et ædificauit ſicut unicornis ſanctificiū ſuū, in terra fun dauit eam in ſecula. Et elegit Dauid ſeruum ſuum, et ſuſtulit eum de gregibus ouium, de poſt fœtātes accepit eum. Paſcere Iacob ſer uum ſuum, & Iſrael hæreditatē ſuam. Et pa uit eos in innocentia cordis ſui, & in intelle ctibus manuum ſuarum deduxit eos.

Pſalmus Aſaph. LXXVIII

DEus uenerūt gentes in hæreditatē tuā, polluerūt tempkum ſanctū tuum, po ſuerunt Hieruſalem in pomorū cuſtodiam. Poſuerūt morticina ſeruorum tuorū, eſcas uolatilibus cœli, carnes ſanctorum tuorum beſtijs terræ. Effuderunt ſanguinē ipſorum tanquā aquā, in circuitu Hieruſalem, & non erat qui ſepeliret. Facti ſumus opprobrium uicinis noſtris, ſubſannatio & illuſio his q̄ in circuitu noſtro ſunt. Vſq; quo dñe iraſce ris in finē, accēdetur uelut ignis zelus tuus. Effunde irā tuā in gētes, quę te nō nouerūt, & in regna, quę nomē tuū nō inuocauerūt. Quia comederūt Iacob, & locū eius deſola uerūt. Ne memineris iniquitatū noſtrarū an tiquarum, cito anticipent nos miſericordiæ tuæ, quia pauperes facti ſumus nimis. Adiu ua nos deus ſalutaris noſter, propter gloriā nominis tui, dñe libera nos. Et ꝓpitius eſto peccatis noſtris propter nomē tuū, ne forte dicant in gētibus, ubi eſt deus eorum. Et in notescat in natiōibus coram oculis noſtris, ultio ſanguinis ſeruorum tuorum qui effu ſus eſt. Introeat in conſpectu tuo gemitus compeditorum. Secundum magnitudinem brachij tui, poſside filios mortificatorum.

Et redde

Audiuit deus & non diſtulit, & proiecit uehementer Iſrael. Et reliquit tabernaculum Silo, tentorium quod collocauit inter homines. Tradidit in captiuitatem gloriam ſuam, & decorem ſuum in manu hoſtiũ. Et concluſit in gladio populum ſuum, & in hæreditatem ſuam non diſtulit. Iuuenes eius deuorauit ignis, & uirgines eius nemo luxit. Sacerdotes eius gladio ceciderunt, & uiduæ eius non ſunt fletæ. Et euigilauit quaſi dormiens dominus, quaſi fortis poſt crapulam uini. Et percuſsit hoſtes ſuos retrorſum, opprobrium ſempiternũ dedit eis. Et proiecit tabernaculum Ioſeph, & tribum Ephraim non elegit. Sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit. Et ædificauit in ſimilitudine monocerotis ſanctuarium ſuum, quaſi terram fundauit illud in ſeculum. Et elegit Dauid ſeruum ſuum, & tulit eum de gregibus ouium. Sequentem fœtas adduxit eum ut paſceret Iacob populum eius, & Iſrael hereditatem ſuam. Qui pauit eos in ſimplicitate cordis ſui, & in prudentia manuum ſuarũ dux eorum fuit.

שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר וַיִּמְאַס
מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שִׁלֹה
אֹהֶל שִׁכֵּן בָּאָדָם׃ וַיִּתֵּן לַשִּׁבְיָ עֻזּוֹ
וְתִפְאַרְתּוֹ בְּיַד־צָר׃ וַיַּסְגֵּר לַחֶרֶב
עַמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר׃ בַּחוּרָיו
אָכְלָה אֵשׁ וּבְתוּלוֹתָיו לֹא הוֹלָלוּ׃
כֹּהֲנָיו בַּחֶרֶב נָפָלוּ וְאַלְמְנוֹתָיו לֹא
תִבְכֶּינָה׃ וַיִּקַץ כְּיָשֵׁן אֲדֹנָי כְּגִבּוֹר
מִתְרוֹנֵן מִיָּיִן׃ וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר
חֶרְפַּת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ׃ וַיִּמְאַס
בְּאֹהֶל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחָר׃
וַיִּבְחַר אֶת־שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת־הַר
צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב׃ וַיִּבֶן כְּמוֹ־רָמִים
מִקְדָּשׁוֹ כָּאָרֶץ יְסָדָהּ לְעוֹלָם׃
וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וַיִּקָּחֵהוּ מִמִּכְלְאוֹת
צֹאן׃ מֵאַחַר עָלוֹת הֲבִיאוֹ לִרְעוֹת
בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ׃
וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ וּבִתְבוּנוֹת כַּפָּיו
יַנְחֵם׃

Canticum Aſaph.

LXXIX

DEus uenerunt gentes in hæreditatem tuam polluerunt templum ſanctum tuum, poſuerunt Hieruſalem in aceruis lapidum. Dederunt cadauera ſeruorum tuorum eſcam uolatilibus cœli, carnes ſanctorum tuorum beſtijs terræ. Effuderunt ſanguinem eorum quaſi aquam in circuitu Hieruſalem, & non erat qui ſepeliret. Facti ſumus opprobrium uicinis noſtris ſubſannatio & deriſio his qui in circuitu noſtro ſunt. Vſquequo domine iraſceris in finem, ardebit quaſi ignis zelus tuus. Effunde furorem tuum ſuper gentes quæ nõ cognouerunt te, & ſuper regna quæ nomen tuum non inuocauerunt. Quia comederunt Iacob & decorem eius deſolauerunt. Ne recorderis iniquitatum noſtrarum ueterum, cito occupent nos miſe ricordiæ tuæ, quia attenuati ſumus nimis. Auxiliare nobis deus Ieſus noſter propter gloriam nominis tui, & libera nos & propitiare peccatis noſtris propter nomen tuum. Quare dicunt gentes ubi eſt deus eorum, nota fiat in gentibus ante oculos noſtros, ultio ſanguinum ſeruorum tuorum qui effuſus eſt. Ingrediatur coram te gemitus uinctorum in magnitudine brachij tui, relinque filios interitus.

מִזְמוֹר לְאָסָף׃

אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתֶךָ טִמְּאוּ
אֶת־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ שָׂמוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעִיִּים
׃ נָתְנוּ אֶת־נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מְאֲכָל
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשַׂר חֲסִידֶךָ לְחַיְתוֹ־אָרֶץ׃
שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם סָבִיבוֹת יְרוּשָׁלִַם
וְאֵין קוֹבֵר׃ הָיִינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ
לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ עַד־מָתַי
יְהוָה תֶּאֱנַף לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאָתֶךָ׃
שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ׀ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־
יְדָעוּךָ וְעַל־מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
קָרָאוּ׃ כִּי־אָכַל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נָוֵהוּ
הֵשַׁמּוּ׃ אַל תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנֹת
רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
מְאֹד׃ עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֶּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ לָמָּה׀ יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ
נְקֻמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ
תּוֹתִר בְּנֵי תְמוּתָה׃

Et redde

Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε. Ἡμεῖς δὲ ὁ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τῶν Ἀσσυρίων. οθ

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι, ἔναντι Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ. Ἔξεγειρον τὴν δύναμίν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὠργίσθης ἐπὶ τῇ προσευχῇ τοῦ δούλου σου. Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ. Εἴθε ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα. Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὡδηγήσω ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τοὺς κέδρους τοῦ θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμοῦ τοὺς βλαστοὺς αὐτῆς. Ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ δρέπουσιν αὐτὴν πάντες οἱ παροδεύοντες τὴν ὁδόν. Ἐξέλιπεν αὐτὴν ὗς ἐξ ὕλης, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενέμησεν αὐτήν. Ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἄνθρωπον ὃν ἐνεδυνάμωσας σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀπωσμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπὶ ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐνεδυνάμωσας σεαυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. ϖ

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ κρῖμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.

Μαρτύ

Et redde uicinis noſtris ſeptuplũ in ſinu eorum, improperium ipſorũ quod exprobrauerunt tibi domine. Nos enim populus tuus & oues paſcuæ tuæ, confitebimur tibi in ſeculum. In generationem & generationem, annunciabimus laudem tuam.

In finem, pro his qui cõmutabuntur teſtimonium Aſaph, pſalmus pro Aſſyrijs. LXXIX

Qui regis Iſrael intende qui deducis uelut ouẽ Ioſeph. Qui ſedes ſuper Cherubim manifeſtare, corã Ephraim & Benia min & Manaſſe. Excita potentiam tuam & ueni, ut ſaluos facias nos. Deus cõuerte nos, & oſtende faciem tuam & ſalui erimus. Domine deus uirtutum, quouſq; iraſceris ſuper orationẽ ſerui tui. Cibabis nos pane lacrymarũ, et potũ dabis nobis in lacrymis in mẽſura. Poſuiſti nos in cõtradictionem uicinis noſtris, & inimici noſtri ſubſãnauerũt nos. Deus uirtutum conuerte nos, & oſtende faciem tuam & ſalui erimus. Vineam de Aegypto trãſtuliſti, eieciſti gentes & plantaſti eã. Dux itineris fuiſti in cõſpectu eius, & plantaſti radices eius & impleuit terrã. Operuit montes umbra eius, & arbuſta eius cedros dei. Extendit palmites ſuos uſque ad mare, & uſque ad flumẽ propagines eius. Vt quid deſtruxiſti maceriã eius, & uindemiant eam omnes qui prætergrediuntur uiam. Exterminauit eam aper de ſylua, & ſingularis ſerus depaſtus eſt eam. Deus uirtutum cõuertere, reſpice de cœlo & uide & uiſita uineã iſtam. Et perfice eam quam plantauit dextera tua, & ſuper filium hominis quem confirmaſti tibi. Incenſa igne & ſuffoſſa ab increpatione uultus tui peribunt. Fiat manus tua ſuper uirum dexteræ tuæ, & ſuper filiũ hominis quem confirmaſti tibi. Et non diſcedimus a te, uiuificabis nos & nomẽ tuũ inuocabimus. Domine deus uirtutum cõuerte nos, oſtẽde faciem tuam & ſalui erimus.

In finem pro torcularibus, pſalmus ipſi Aſaph, quinta ſabbati. LXXX

Exultate deo adiutori noſtro, iubilate deo Iacob. Sumite pſalmum & date tympanum, pſalterium iocundum cum cithara. Buccinate in neomenia tuba, in inſigni die ſolennitatis noſtræ. Quia præceptum Iſrael eſt, & iudicium dei Iacob.

Teſtimo

Et redde uicinis noſtris ſeptuplũ in ſinu eorum, opprobrium ſuum quod exprobrauerunt tibi domine. Nos enim populus tuus & grex paſcuæ tuæ confitebimur tibi in ſempiternum in generatione & generatione, narrabimus laudes tuas.

וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל־חֵיקָם
חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ יְהוָה׃ וַאֲנַחְנוּ
עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם
לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃

Victori pro lilijs teſtimonium Aſaph canticum. LXXX

Qui paſcis Iſrael auſculta, qui ducis quaſi gregem Ioſeph, qui ſedes ſuper Cherubim oſtendere, Ante Ephraim & Beniamin & Manaſſe ſuſcita fortitudinem tuam, & ueni ut ſaluos facias nos. Deus conuerte nos, & oſtende faciem tuam & ſalui erimus. Domine deus exercituum, uſq; quo fumabis ad orationem populi tui. Cibaſti nos pane flebili, & potaſti nos in lacrymis tripliciter. Poſuiſti nos contentionem uicinis noſtris, & inimici noſtri ſubſannauerunt nos. Deus exercituum conuerte nos, & oſtende faciem tuam & ſalui erimus.

Vineam de Aegypto tuliſti, eieciſti gentes & plantaſti eam. Præparaſti ante faciem eius, & ſtabiliſti radices eius & repleuit terram. Operti ſunt montes umbra eius, & ramis illius cedri dei. Expandit comas ſuas uſque ad mare, & uſque ad flumen germina ſua. Quare diſſipaſti maceriam eius, & uindemiauerunt eam omnes qui tranſeunt per uiam. Vaſtauit eam aper de ſylua, & omnes beſtiæ agri depaſtæ ſunt eam. Deus exercituum reuertere obſecro reſpice de cœlo & uide, & uiſita uineam hanc. Et radicem quam plantauit dextera tua, & filium quem confirmaſti tibi. Succenſam igni & deramatam, ab increpatione faciei tuæ pereant. Fiat manus tua ſuper uirum dexteræ tuæ, & ſuper filium hominis quem confirmaſti tibi. Et non recedimus à te, uiuifi cabis nos & nomine tuo uocabimur. Domine deus exercituum conuerte nos, oſtende faciem tuam & ſalui erimus.

לַמְנַצֵּחַ אֶל־שֹׁשַׁנִּים
עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃
רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נוֹהֵג כַּצֹּאן
יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃
לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה
אֶת־גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָנוּ׃
אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתַי
עָשַׁנְתָּ בְּתִפִלַּת עַמֶּךָ׃ הֲאֲכַלְתָּם
לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃
תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ
יִלְעֲגוּ־לָמוֹ׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ
וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם
תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃ פִּנִּיתָ
לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא־אָרֶץ׃
כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי־אֵל׃
תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד־יָם וְאֶל־נָהָר
יְנִקוֹתֶיהָ׃ לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ
כָּל־עוֹבְרֵי דָרֶךְ׃ יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר
מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ אֱלֹהִים
צְבָאוֹת שׁוּב־נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה
וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃ וְכַנָּה אֲשֶׁר־
נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּ לָךְ׃
שְׂרוּפָה בָאֵשׁ בְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
תְּהִי יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־
אָדָם אִמַּצְתָּ לָךְ׃ וְלֹא־נָסוֹג מִמְּךָ
תְּחַיֵּינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ יְהוָה אֱלֹהִים
צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

Victori pro torcularibus Aſaph. LXXXI

Laudate deum fortitudinem noſtrum, iubilate deo Iacob. Aſſumite carmen & date tympanum, citharam decoram cum pſalterio.

Clangite in neomenia buccina, & in medio menſe die ſolennitatis noſtræ. Quia legitimum Iſrael eſt, & iudicium deo Iacob.

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית
לְאָסָף׃
רַנְּנוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־
תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃ תִּקְעוּ
בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃

Testimo

Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν, ἀπέστησεν ἀπὸ ἀρτιμωρίας τὸν νῶτον αὐτοῦ· Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδουλεύσαν, ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρύσατό σε. Επήκουσά σου ἐν ἀκρυφῷ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ὑδὸν ὕδατος ἀντιλογίας. Ακουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι, Ισραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ. Εγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πλησθήσεται αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ισραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιθυμήματα τῆς καρδίας αὐτῶν, πορεύσονται ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ισραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου ἐπορεύθη, ἐν τῷ μηδενὶ ἂν αὐτοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα. Καὶ ἐπὶ αὐτοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ σίτου πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. ϖα

Ο Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. Εως πότε κρίνητε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνετε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε. Εξέλεσθε πτωχὸν καὶ πένητα, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Εγὼ εἶπα, θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ανάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Ωδὴ ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. π β

Ο Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι, μὴ σιγήσῃς μηδὲ κατακαύνης ὁ θεός. Οτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἠχήσαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν. Επὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ισραὴλ ἔτι. Οτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ σοῦ διεθέντο. Τὰ σκηνώματα τῶν Ιδουμαίων, καὶ οἱ Ισμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Αγαρηνοί.

Γεβὰλ

Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti, linguam quam nō nouerat, audiuit. Diuertit ab oneribus dorsum eius. manus eius in cophino seruierūt. In tribulatione inuocasti me & liberaui te, exaudiui te in absc̄ōdito tempestatis, probaui te apud aquam contradictionis. Audi populus meus & cōtestabor te, Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neq; adorabis deum alienum. Ego enim sum dominus deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti, dilata os tuum & implebo illud. Et non audiuit populus meus uocem meam, & Israel non intendit mihi. Et dimisi eos secūdum desideria cordis eorum, ibunt in adinuētionibus suis. Si populus meus audisset me, Israel si in uijs meis ambulasset. Pro nihilo forsitan inimicos eorū humiliassem, & super tribulātes eos misissem manum meā. Inimici domini mentiti sunt ei, & erit tempus eorum in secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti, & de petra melle saturauit eos.

Psalmus Asaph.

LXXXI

DEus stetit in synagora deorum, in medio autem deos dijudicat. Vsquequo iudicatis iniquitatem, & facies peccatorum sumitis? Iudicate egeno & pupillo, humilem & pauperem iustificate. Eripite pauperem & egenum, de manu peccatoris liberate eū. Nescierunt neque intellexerunt, in tenebris ambulant, mouebuntur omnia fundamenta terræ. Ego dixi dij estis, & filij excelsi omnes. Vos autem sicut homines moriemini, & sicut unus de principibus cadetis. Surge deus iudica terram, quoniam tu hæredi tabis in omnibus gentibus.

Canticum psalmus Asaph.

LXXXII

DEus quis similis erit tibi, ne taceas, neque compescaris deus. Quoniam ecce inimici tui sonuerunt, & qui oderūt te extulerūt caput. Super populum tuum maligna uerunt consilium, & cogitauerūt aduersus sanctos tuos. Dixerunt uenite & disperdamus eos de gente, & non memoretur nomen Israel ultra. Quoniam cogitauerunt unanimiter simul aduersum te, testamentum dispposuerunt. Tabernacula Idumæorum & Hismaelitæ, Moab & Agareni.

Gebal

Teſtimonium Ioſeph poſuit eum cum egrede retur de terra Aegypti, labium quod neſciebam audiui. Amoui ab onere humerum eius, manus eius à cophino receſſerunt. In tribulatione inuocaſti & eruite & exaudiui te in abſcõdito tonitrui, probaui te ſuper aquam contradictionis ſemper. Audi populus meus & cõteſtabor te, Iſrael ſi audieris me. Non ſit in te deus alienus, & non adores deum peregrinum. Ego ſum dominus deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti, dilata os tuum & implebo illud. Et non audiuit populus meus uocem meam, & Iſrael nõ credidit mihi. Et dimiſi eum in prauitate cordis ſui, ambulabunt in conſilijs ſuis. Vtinam populus meus audiſſet me Iſrael, in uijs meis ambulaſſet. Quaſi nihilum inimicos eius humiliaſſem, & ſuper hoſtes eorum uertiſſem manum meam. Qui oderunt dominum negabunt eum, & erit tempus eorum in ſeculum. Et cibauit eos de adipe frumenti, & de petra mellis ſaturauit eos.

תְּהִלִּים

שָׂרוֹת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם שִׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד
תַּעֲבוֹרְנָה׃ בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ
אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֲכַחֶנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה
סֶלָה׃ שִׁמְעָה עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל
אִם־תִּשְׁמַע לִי׃ לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר
וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־
פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי
לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃
וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי
יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ כִּמְעַט
אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃
מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וְיִהְיֶה עִתָּם
לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה
וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

Pſalmus Aſaph.
LXXXII

DEus ſtetit in cœtu dei, in medio deos dijudicat. Vſquequo iudicatis iniquitatem, & facies impiorum ſuſcipitis ſemper. Iudicate pauperi & pupillo, egeno & inopi iuſte facite. Saluate inopem & pauperem, de manu impiorũ liberate. Non cognoſcunt nec intelligunt, in tenebris ambulant, mouebuntur omnia fundamenta terræ. Ego dixi dij eſtis, & filij excelſi omnes uos. Ergo quaſi Adam moriemini, & quaſi unus de principibus cadetis. Surge domine iudica terram, quoniam tu hæreditabis omnes gentes.

מִזְמוֹר לְאָסָף

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
יִשְׁפֹּוט׃ עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי
רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃ שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם
עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן
מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ וְלֹא
יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי
אָרֶץ׃ אֲנִי־אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי
עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן
וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃ קוּמָה
אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל
הַגּוֹיִם׃

Canticum pſalmus Aſaph.
LXXXIII

DEus ne taceas, ne ſileas & nõ quieſcas deus. Quia ecce inimici tui tumultuati ſunt, & qui oderunt te eleuauerunt caput. Contra populum tuum nequiter tractauerunt, & inierũt conſilium aduerſus arcanum tuum. Dixerunt uenite & conteramus eos de gente, & non ſit memoria nominis Iſrael ultra. Quoniam tractauerunt corde pariter, contra te fœdus pepigerunt. Tabernacula Idumææ & Hiſmaelitarum, Moab & Agareni.

שִׁיר מִזְמוֹר
לְאָסָף׃

אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי־לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־
תִּשְׁקֹט אֵל׃ כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן
וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃ עַל־עַמְּךָ
יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ׃
אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם־
יִשְׂרָאֵל עוֹד׃ כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ
בְּרִית יִכְרֹותוּ׃ אָהֳלֵי אֱדוֹם
וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃

Gebal

Γεβὰλ καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλὴκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων τύρον. Καὶ γὰρ ἐ ἀσὼρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγένηθησαν εἰς ἀντίλημψιν τοῖς υἱοῖς Λὼτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιὰμ καὶ ὡσ σισαρα, ὡς τῷ ἰαβὶν ἐν ὡ χειμάῤῥῳ κισσῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ἀενδὼρ, ἐγένηθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ. Θὲς αὐτοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν ὼρὴβ καὶ ζήβ, καὶ ζεβεὲ καὶ σαλμανᾶ, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. Οἵτινες εἶπαν κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ. Ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλαμὴν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη. Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πγ

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου, ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῇ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστὶν αὐτοῖς ἡ βοήθεια παρὰ σοῦ, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο, καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθέτης. Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ θεὸς ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος ὁ θεὸς, χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ἐλπίζων ἐπὶ σέ. Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πδ

ΕΥλόγησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ.

Ἀφῆκας

Gebal & Ammon & Amalec, alienigenæ cum habitantibus Tyrum. Etenim Aſur uenit cũ illis, facti ſunt in adiutoriũ filijs Lot. Fac illis ſicut Madiam & Siſaræ, ſicut Iabin in torrente Ciſſon. Diſperierũt in Aendor, facti ſunt ut ſtercus terræ. Pone principes eorum ſicut Oreb & Zeb, & Zebee & Salmana. Omnes principes eorũ, qui dixerũt hæreditate poſsideamus ſanctuariũ dei. Deus meus pone illos ut rotã, & ſicut ſtipulã ante faciẽ uenti. Sicut ignis qui cõburit ſiluam, ſicut flamma cõburens mõtes. Ita perſequeris illos in tẽpeſtate tua, & in ira tua turbabis eos. Imple facies eorum ignominia, & quærent nomẽ tuum domine. Erubeſcant & cõturbentur in ſeculum ſeculi, et cõfundantur & pereant. Et cognoſcant quia nomen tibi dominus, tu ſolus altiſsimus in omni terra.

In finem pro torcularibus filijs Core, pſalmus. LXXXIII

QVàm dilecta tabernacula tua dñe uirtutum, concupiſcit & deficit anima mea in atria domini. Cor meum & caro mea, exultauerunt in deum uiuũ. Etenim paſſer inuenit ſibi domũ, et turtur nidum ubi ſibi ponat pullos ſuos. Altaria tua domine uirtutũ, rex meus & deus meus. Beati qui habitant in domo tua, in ſecula ſeculorum laudabũt te. Beatus uir cuius eſt auxilium abs te, aſcẽſiones in corde ſuo diſpoſuit, in ualle lacrymarum, in loco quem poſuit. Etenim benedictiones dabit legislator, ibunt de uirtute in uirtutem, uidebitur deus deorũ in Sion. Domine deus uirtutum exaudi orationem meam, auribus percipe deus Iacob. Protector noſter aſpice deus, & reſpice in faciem Chriſti tui. Quia melior eſt dies una in atrijs tuis, ſuper milia. Elegi abiectus eſſe in domo dei mei magis, quàm habitare in tabernaculis peccatorum. Quia miſericordiam et ueritatem diligit deus, gratiam & gloriam dabit dominus. Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia, domine uirtutum, beatus homo qui ſperat in te.

In finem filijs Core, pſalmus. LXXXIIII

BEnedixiſti domine terram tuam, auertiſti captiuitatem Iacob.

Remi

Gebal & Ammon & Amalec, Palæſtina cum habitatoribus Tyri. Sed & Aſſur uenit cum eis, facti ſunt brachium filiorum Lot: ſemper. Fac illis ſicut Madian & Siſaræ, ſicut Iabin in torrente Ciſon. Contriti ſunt in Endor, fuerunt quaſi ſterquilinium terræ. Pone duces eorum ſicut Oreb & Zeb, & Zebee & Salmana omnes principes eorum. Qui dixerunt, poſsideamus nobis pulchritudinem dei. Deus meus pone eos ut rotam, quaſi ſtipulam ante faciem uenti. Quomodo ignis comburit ſyluam, & ſicut flamma deuorat montes. Sic perſequere eos in tẽpeſtate tua, & in turbine tuo conturba eos, Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum domine. Cõfundantur & conturbentur uſq; in ſeculum erubeſcant & pereant. Et ſciant quia nomen tuum eſt dominus ſolus tu, excelſus ſuper omnem terram.

Victori, pro torcularibus, filiorum Core pſalmus. LXXXIIII

QVàm dilecta tabernacula tua domine exercituum. Deſiderat & deficit anima mea in atria domini, cor meum & caro mea laudabũt deum uiuentem. Siquidem paſſer inuenit domum & auis nidum ſibi, ut ponat pullos ſuos altaria tua domine exercituũ, rex meus & deus meus.

Beati qui habitant in domo tua, adhuc laudabunt te: ſemper. Beatus homo cuius fortitudo in te eſt, ſemitæ in corde eius. Tranſeuntes in ualle fletus, fontem ponẽt eam, benedictione quoq; amicietur doctor. Ibunt de fortitudine in fortitudinem, parebũt apud deũ in Sion.

Dominedeus exercituum exaudi orationem meam, auſculta deus Iacob: ſemper. Clypeus noſter uide deus, & attende faciem Chriſti tui.

Quoniam melior eſt dies in atrijs tuis ſuper milia: elegi abiectus eſſe in domo dei magis q̃ habitare in tabernaculis impietatis. Quia ſol & ſcutum dominus deus gratiam & gloriam dabit dominus, nec prohibebit bonum ab his qui ambulant in perfectione. Domine exercituum, beatus homo qui confidit in te.

Victori, filiorum Core, Pſalmus. LXXXV

PLacatus es domine terræ tuæ, reduxiſti captiuitatem Iacob.

Dimiſi

תהלים

גְּבַל וְעַמּוֹן וְעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־
יוֹשְׁבֵי צוֹר׃ גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם
חַיִל וְרוֹעַ לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃ עֲשֵׂה
לָהֶם כְּמִרְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן
׃ נִשְׁמְדוּ בְעֵין־דֹּאר הָיוּ דֹמֶן
לָאֲדָמָה׃ שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעוֹרֵב
וְכִזְאֵב וְכִזֶבַח וְכִצַלְמֻנָּע כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃
אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת נְאוֹת
אֱלֹהִים׃ אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַּגַּלְגַּל כְּקַשׁ
לִפְנֵי־רוּחַ׃ כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יָעַר וְכַלֶּהָבָה
תְּלַהֵט הָרִים׃ כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ
וּבְסוּפָתְךָ תְּבַהֲלֵם׃ מַלֵּא פְנֵיהֶם
קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃ יֵבֹשׁוּ
וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
וְיֵדְעוּ כִּי־אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עֶלְיוֹן
עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃

פד

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית
לִבְנֵי־קֹרַח
מִזְמוֹר׃
מַה־יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃
נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת
יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל־אֵל חָי׃
גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר
שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה
צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃ אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי
בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃ אַשְׁרֵי
אָדָם עוֹז לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ
גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃ יֵלְכוּ מֵחַיִל
אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃
יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי
הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ מָגִנֵּנוּ
רְאֵה אֱלֹהִים וְחַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
כִּי טוֹב־יוֹם בְּחַצְרֶיךָ מֵאָלָף בָּחַרְתִּי
הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי־
רֶשַׁע׃ כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים
חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא־יִמְנַע טוֹב
לַהוֹלְכִים בְּתָמִים׃ יְהוָה צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

פה

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח׃
מִזְמוֹר׃
רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃

Αφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τοῦ σωτηρίου ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τὸν αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν, ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου. καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν. Ακούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ σοὶ ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ σὲ ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ. πε

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ εἰμι. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρός σὲ κεκραξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν, εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρός σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρός σε, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε. Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλε-

Remisisti iniquitatem plebis tuæ, operuisti omnia peccata eorum. Mitigasti omnē iram tuam, auertisti ab ira indignationis tuæ. Cō uerte nos deus salutaris noster, & auerte irā tuam à nobis. Nūquid in æternum irascēris nobis, aut extendes iram tuam à generatione in generationē. Deus tu conuersus uiuifi cabis nos, & plebs tua lætabitur in te. Ostende nobis domine misericordiam tuam, & sa lutare tuum da nobis. Audiam quid loquatur in me dominus deus, quoniam loquetur pacem in plebem suam. Et super sanctos su os, & in eos qui conuertuntur ad cor. Ve runtamen prope timentes eum salutare ipsi us, ut inhabitet gloria in terra nostra. Miseri cordia & ueritas obuiauerūt sibi, iustitia & pax osculatæ sunt. Veritas de terra orta est, & iustitia de cœlo prospexit. Etenim domi nus dabit benignitatem, & terra nostra da bit fructum suum. Iustitia ante eum ambula bit, & ponet in uia gressus suos.

Oratio ipsi Dauid. LXXXV

INclina domine aurē tuam & exaudi me, quoniā inops & pauper sum ego. Custo di animā meam, quoniā sanctus sum: saluū fac seruum tuum, deus meus sperantē in te. Miserere mei domine quoniā ad te clamaui tota die, lætifica animā serui tui, quoniā ad te domine animā meam leuaui. Quoniam tu domine suauis & mitis, & multę misericor diæ omnibus inuocātibus te. Auribus perci pe domine orationem meā, & intende uoci deprecationis meæ. In die tribulationis meę clamaui ad te, quia exaudisti me. Non est si milis tui in dijs domine, & non est secūdum opera tua. Omnes gentes quascunq; fecisti uenient & adorabunt coram te domine, & glorificabunt nomen tuum. Qm̄ magnus es tu & faciēs mirabilia, tu es deus solus. De duc me domine in uia tua, & ingrediar in ueritate tua, lætet cor meū ut timeat nomen tuum. Cōfitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomē tuū in ęter nū. Quia misericordia tua magna est super me, & eruisti animā meam ex inferno infe riori. Deus iniqui insurrexerūt super me, & synagoga potentium quæsierunt animam meam, & non proposuerūt te in conspectu suo. Et tu domine deus miserator & miseri cors, patiēs & multæ misericordię & uerax.

Respi

Dimiſiſti iniquitatem populo tuo, operuiſti omnes iniquitates eorum: ſemper. Continuiſti omnem indignationem tuam, conuerſus es ab ira furoris tui. Conuerte nos deus Ieſus noſter, & ſolue iram tuam aduerſum nos. Noli in æternum iraſci nobis, extendens iram tuam in generationem & generationem? Nónne tu reuertens uiuificabis nos, & populus tuus lętabitur in te. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam, & ſalutare tuum da nobis. Audiam quid loquatur dominus deus, loquetur enim pacem ad populum ſuum & ad ſanctos ſuos, ut non conuertantur ad ſtultitiam. Verumtamen prope eſt his qui timent eum ſalutare eius, ut habitet gloria in terra noſtra. Miſericordia & ueritas occurrerunt, iuſtitia & pax deoſculatę ſunt. Veritas de terra orta eſt, & iuſtitia de cœlo proſpexit. Sed & dominus dabit bonum, & terra noſtra dabit germen ſuum. Iuſtitia ante eum ibit, & ponet in uia greſſus ſuos.

Oratio Dauid. LXXXVI

INclina domine aurē tuam & exaudi me, quia egenus & pauper ſum ego. Cuſtodi animam meam quia ſanctus ſum, ſalua ſeruum tuum tu deus meus, qui confidit in te. Miſerere mei domine, quoniam ad te clamabo tota die.

Lætifica animam ſerui tui, quia ad te domine animam meam leuo. Tu enim es domine bonus & propitiabilis, & multus miſericordia omnibus qui inuocant te. Exaudi domine orationem meam, et auſculta uocem deprecationum mearum. In die tribulationis meę inuocabo te, quia exaudies me. Non eſt ſimilis tui in dijs domine, & non eſt iuxta opera tua. Omnes gentes quas feciſti uenient & adorabunt coram te domine, & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu & faciens mirabilia, tu deus ſolus. Doce me domine uiam tuam ut ambulem in ueritate tua, unicum fac cor meū ut timeat nomen tuum. Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in ſempiternum. Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me, & eruiſti animam meam de inferno extremo. Deus ſuperbi ſurrexerunt aduerſum me, & cœtus robuſtorum quæſierunt animam meam, & non propoſuerūt te in conſpectu ſuo. Tu autem domine deus miſericors & clemēs, patiēs & multæ miſericordiæ & uerus.

Reſpi

תהלים

נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָּל־חַטָּאתָמוֹ
סֶּלָה: אָסַפְתָּ כָּל־עֶבְרָתֶךָ הֵשִׁיבוֹתָ
מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ: שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: הֲלְעוֹלָם תֶּאֱנַף־
בָּנוּ תִּמְשׁוֹךְ אַפְּךָ לְדוֹר וָדוֹר:
הֲלֹא־אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ־
בָךְ: הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן
לָנוּ: אֶשְׁמְעָה מַה־יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה
כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל
יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה: אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו
יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ: חֶסֶד־
וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ:
אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם
נִשְׁקָף: גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ
תִּתֶּן יְבוּלָהּ: צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם
לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:

פ ז

תְּפִלָּה לְדָוִד

הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן
אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־חָסִיד אָנִי
הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ:
חָנֵּנִי יְהוָה כִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם:
שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי־אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי
אֶשָּׂא: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח
וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה
יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי:
בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי:
אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין
כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ
לִשְׁמֶךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה
נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדֶךָ:
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד
לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ: אוֹדְךָ אֲדֹנָי
אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם:
כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי
מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה: אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ
עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא
שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל־
רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
וֶאֱמֶת:

Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ & ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Τοῖς υἱοῖς κορέ, ψαλμὸς ᾠδῆς. ϖϑ

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ. Μνησθήσομαι ῥαὰβ καὶ βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος, καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων, ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως αἰθὰμ τοῦ ἰσραηλίτου. ϖζ

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, & ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ὁ βίος μου τῷ ἅδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματίαι κατεῦδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς & ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστερέχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην, οἱ ὀφθαλμοί μου ἠδυνήθησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρός σε κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐξεπέτασα πρός σε τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι; Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλησμονῆς; Κἀγὼ πρός σε κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἵνα τί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν πόνοις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Reſpice in me & miſerere mei, da imperium tuum puero tuo, et ſaluum fac filium ancillę tuæ. Fac mecum ſignum in bonũ & uideant qui oderunt me & confundantur, quoniam tu domine adiuuiſti me & cõſolatus es me.

Filijs Core, pſalmus cantici. LXXXVI

FVndamenta eius in montibus ſanctis, diligit dominus portas Sion, ſuper omnia tabernacula Iacob. Glorioſa dicta ſunt de te, ciuitas dei. Memor ero Raab & Babylonis, ſcientium me. Ecce alienigenæ & Tyrus & populus Aethiopum, hi fuerunt illic. Mater Sion dicet homo, & homo natus eſt in ea, et ipſe fundauit eam altiſsimus. Dominus narrabit in ſcripturis populum & principum horum, qui fuerunt in ea. Sicut lætantium omnium, habitatio eſt in te.

Canticum pſalmi filijs Core, in finem pro Maeleth, ad reſpondendũ, intellectus Hæthan Iſraelitæ. LXXXVII

DOmine deus ſalutis meę, in die clamaui & nocte coram te. Intret in conſpectu tuo oratio mea, inclina aurem tuam ad precem meã. Quia repleta eſt malis anima mea, & uita mea inferno appropinquauit. Aeſtimatus ſum, cum deſcendentibus in lacum, factus ſum ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber. Sicut uulnerati dormientes in ſepulchris, quorũ nõ es memor amplius, & ipſi de manu tua repulſi ſunt. Poſuerunt me in lacu inferiori, in tenebroſis & in umbra mortis. Super me confirmatus eſt furor tuus, & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me. Lõge feciſti notos meos à me, poſuerũt me abominationem ſibi. Traditus ſum & nõ egrediebar, oculi mei languerũt præ inopia. Clamaui ad te domine tota die, expandi ad te manus meas. Nunquid mortuis facies mirabilia, aut medici ſuſcitabunt & confitebuntur tibi? Nũquid narrabit aliquis in ſepulchro miſericordiam tuam & ueritatem tuam in perditione? Nunquid cognoſcẽtur in tenebris mirabilia tua, et iuſtitia tua in terra obliuionis? Et ego ad te domine clamaui, & mane oratio mea præueniet te. Vt quid domine repellis orationem meam, auertis faciem tuam à me? Pauper ſum ego & in laboribus à iuuentute mea, exaltatus autẽ humiliatus ſum et cõturbatus. In me tranſierũt iræ tuæ, & terrores tui conturbauerunt me.

Εκύ

Circun

Reſpice ad me & miſerere mei, da fortitudinem tuam ſeruo tuo, et ſalua filium ancillę tuæ.

Fac mecum ſignum in bonitate & uideant qui oderunt me & confundantur, quia tu domine auxiliatus es mihi & conſolatus es me.

Filiorum Core, pſalmus cantici.

LXXXVII

FVndamenta eius in montibus ſanctuarij. diligit dominus portas Sion, ſuper omnia tabernacula Iacob. Glorioſa dicta ſunt in te, ciuitas dei: ſemper. Commemorabor ſuperbiæ Babylonis, ſcientium me, ecce Paleſtina & Tyrus cum Aethiopia, iſte natus eſt ibi. Ad Sion autem dicetur uir, & uir natus eſt in ea, et ipſe fundauit eam excelſus. Dominus numerauit ſcribens populos, ipſe natus eſt in ea ſemper.

Et cantabunt quaſi in choris, omnes fontes mei in te.

Canticum carminis filiorum Core, uictori per chorum ad præcinẽdum, eruditionis Eman Ezraitæ. LXXXVIII

DOmine deus ſalutis meę, in die clamaui & nocte coram te. Ingrediatur ante te oratio mea, inclina aurem tuam ad laudationẽ meam. Quia repleta eſt malis anima mea, & uita mea ad infernum deſcendit. Reputatus ſum cum deſcendentibus in lacũ, factus ſum quaſi homo inualidus. Inter mortuos liber, ſicut interfecti & dormientes in ſepulchro, quorũ non recordaris amplius, & quia manu tua abſciſi ſunt. Poſuiſti me in lacu nouiſſimo, in tenebroſis & in profundis. Super me confirmatus eſt furor tuus, & cunctis fluctibus tuis afflixiſti me: ſemper. Lõge feciſti notos meos à me, poſuiſti me abominationem eis, clauſum & non prodeuntem. Oculus meus infirmatus eſt ab afflictione. inuocaui te domine tota die, expandi ad te palmas meas.

Nũnquid mortuis facies mirabilia, aut gigãtes reſurgent & confitebuntur tibi: ſemper.

Nũquid narrabitur in ſepulchro miſericordia tua & ueritas tua in perditione? Nũquid cognoſcẽtur in tenebris mirabilia tua, & iuſtitia tua in terra quæ obliuioni tradita eſt? Ego autẽ ad te domine clamaui, & mane oratio mea præueniet te. Quare domine abijcis animam meam, abſcondis faciem tuam à me. Pauper ego & erumnoſus, ab adoleſcentia mea portaui furorem tuum et conturbatus ſum. Super me tranſierũt iræ tuæ, terrores tui oppreſſerunt me.

Circun

מִנֶּגֶד אֲלֵי וְחַנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ
וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃ עֲשֵׂה־עִמָּדִי
אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־
אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

פז

לִבְנֵי־קֹרַח
מִזְמוֹר שִׁיר
יְסוֹדָתוֹ בְּהָרֵרֵי־קֹדֶשׁ׃ אֹהֵב
יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃
נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים
סֶלָה׃ אַזְכִּיר רַהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי
הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃
וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־בָּהּ
וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃ יְהוָה יִסְפֹּר
בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃
וְשָׁרִים כְּחֹלָלִים כָּל־מַעְיָנַי בָּךְ׃

פח

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח
לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת לְעַנּוֹת
מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃
יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם־צָעַקְתִּי
בַּלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃ כִּי־שָׂבְעָה בְרָעוֹת
נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃ נֶחְשַׁבְתִּי
עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין־אֵל׃
בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי־
קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא־זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵמָּה מִיָּדְךָ
נִגְזָרוּ׃ שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים
בְּמְצוֹלוֹת׃ עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל־
מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃ הִרְחַקְתָּ מְיָדְעַי
מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כָּלֹא וְלֹא אֵצֵא׃
עֵינִי דָאֲבָה מִנִּי־עֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה
בְּכָל־יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃ הֲלַמֵּתִים
תַּעֲשֶׂה־פֶלֶא אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה
׃ הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ
בָּאֲבַדּוֹן׃ הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ
וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׃ וַאֲנִי אֵלֶיךָ
יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃
לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ
מִמֶּנִּי׃ עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי
אֵימֶיךָ אָמְנָתָה׃ עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ
צִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּנִי׃

Εκύκλωσαν μὲ ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Συνέσεως αἰθὰμ τοῦ Ἰσραηλίτου. πα

ΤΑ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου, ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου. Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ, ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ; Ὁ θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὁμοιός σοι; δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς, σὺ ἠσταθοποίησας. Σὺ ἐταπείνωσας, ὡς τραυματίαν τὸν ὑπήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου, διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας, τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται, σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυνατείας. Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου, δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου, μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται, ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντιλῆψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας ἐπέθηκα βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

Καθὼς

Circundederunt me ſicut aqua, tota die circundederunt me ſimul. Elongaſti à me amicum & proximum, et notos meos à miſeria.

Intellectus Aethan Iſraelitæ. LXXXVIII

MIſericordias domini, in æternum cantabo. In generationem & generationem, annũciabo ueritatem tuã in ore meo. Quoniam dixiſti in æternum miſericordia ædificabitur, in cœlis præparabitur ueritas tua. Diſpoſui teſtamentum electis meis, iuraui Dauid ſeruo meo, uſque in æternum præparabo ſemen tuum. Et ædificabo in generationem & generationem ſedem tuam. Confitebuntur cœli mirabilia tua domine, etenim ueritatem tuam in eccleſia ſanctorum. Quoniam quis in nubibus æquabitur domino, ſimilis erit deo in filijs dei? Deus qui glorificatur in conſilio ſanctorum, magnus & terribilis ſuper omnes qui in circuitu eius ſunt. Domine deus uirtutũ quis ſimilis tibi? potẽs es domine & ueritas tua in circuitu tuo. tu dominaris poteſtati maris, motum autem fluctuum eius tu mitigas. Tu humiliaſti ſicut uulneratum ſuperbum, in brachio uirtutis tuæ diſperſiſti inimicos tuos. Tui ſunt cœli & tua eſt terra, orbẽ terræ & plenitudinem eius tu fundaſti. Aquilonem et mare tu creaſti. Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt, tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua & exaltetur dextera tua, iuſtitia & iudicium præparatio ſedis tuæ. Miſericordia & ueritas præcedent faciem tuam, beatus populus qui ſcit iubilationem. Domine in lumine uultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabũt tota die, & in iuſtitia tua exaltabuntur. Quoniã gloria uirtutis eorũ tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu noſtrum. Quia domini eſt aſſumptio, & ſancti Iſrael regis noſtri. Tunc loquutus es in uiſione ſanctis tuis, & dixiſti, poſui adiutoriũ in potentia, & exaltaui electum de plebe mea. Inueni Dauid ſeruum meũ, oleo ſancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confirmabit eum. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis nõ apponet nocere ei. Et concidã à facie ipſius inimicos eius, & odientes eum in fugam conuertam. Et ueritas mea & miſericordia mea cum ipſo, & in nomine meo exaltabit cornu eius.

Et ponam

Circundederunt me quaſi aquæ tota die, uallauerunt me pariter. Longe feciſti à me amicum & ſodalem, notos meos abſtuliſti.

Intellectus Aethan Ezraitæ.

LXXXIX

MIſericordias domini in æternum cantabo, in generatione & generationem annunciabo ueritatem tuam in ore meo. Quia dixiſti ſempiterna miſericordia ædificabitur, cœlos fundabis & ueritas tua in eis. Percuſsi fœdus cum electo meo, iuraui Dauid ſeruo meo. Vſque in æternum ſtabiliam ſemen tuum, & ædificabo in generatione & generatione thronum tuum: ſemper. Confitebuntur cœli mirabilia tua domine, & ueritatem tuam in eccleſia ſanctorum. Quis enim in nubibus æquabitur domino, aſsimilabitur domino de filijs dei. Deus inclytus in arcano ſanctorum nimio, & terribilis in cunctis qui circa eum ſunt. Domine deus exercituum quis ſimilis tui fortiſsime domine, & ueritas tua in circuitu tuo. Tu dominaris ſuperbiæ maris, & elationes gurgitum eius tu comprimis. Tu confregiſti quaſi uulnera tum ſuperbum, in brachio forti tuo diſperſiſti inimicos tuos. Tui ſunt cœli & tua eſt terra, orbem & plenitudinem tu fundaſti. Aquilonem & dextrũ tu creaſti, Thabor & Hermon nomen tuum laudabunt. Tuum brachium cum fortitudine, roboretur manus tua & exaltetur dextera tua. Iuſtitia & iudicium firmamentum throni tui, miſericordia & ueritas præcedent faciem tuam. Beatus populus qui nouit iubilum, domine in lumine uultus tui ambulabunt. In nomine tuo exultabunt tota die, & in iuſtitia tua exaltabuntur. Quia gloria fortitudinis eorum tu es, & in uolũtate tua eleuabis cornu noſtrum. Quia à domino eſt protectio noſtra, & ſancto Iſrael rege noſtro. Tunc loquutus es per uiſionem ſanctis tuis, & dixiſti poſui adiutorium ſuper robuſtum, & exaltaui electum de populo. Inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo unxi eum. Cum quo manus mea firma erit, & brachium meum roborabit eum. Non decipiet inimicus eũ, & filius iniquitatis non affliget eum. Sed concidam ante faciem eius hoſtes illius, & qui eum oderunt percutiam. Veritas autem mea & miſericordia mea erit cum eo, & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam

תהלים פ

סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל־הַיּוֹם חַקְּפוּ עָלָי יָחַד׃ הִרְחַקְתָּ מְמֶנִּי אוֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

פט

מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃

חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדוֹר וָדוֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃ כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה שָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָהֶם׃ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדוֹר־וָדוֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃ וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים׃ כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרוֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד־קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל־כָּל־סְבִיבָיו׃ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךְ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תַשְׁבִּחֵם׃ אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ לְךָ שָׁמַיִם אַף־לְךָ אֶרֶץ תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃ צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃ לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃ אַשְׁרֵי רָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר־פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ כִּי־תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבְרְצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵנוּ׃ כִּי־לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃

אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃ מָצָאתִי דָוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃ אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֵנּוּ׃ לֹא־יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃ וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃ וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃

 ושמתי

Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με πατήρ μου εἶ σύ, θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορεύθωσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσι. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου, οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι, τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ. Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνέβαλε τὸν χριστόν σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Κατέβαλε πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν. Διήρπαξον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὑψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν, εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἕως πότε κύριε ἀποστρέψῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις, μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου. Ποῦ ἐστὶ τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸν ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο γένοιτο.

Προσευχὴ μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. πθ

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Et ponam in mari manũ eius, & in fluminibus dexteram eius. Ipſe inuocauit me pater meus es tu, deus meus & ſuſceptor ſalutis meæ. Et ego primogenitũ ponam illũ, excelſum præ regibus terræ. In æternum ſeruabo illi miſericordiam meã, & teſtamẽtum meũ fidele ipſi. Et ponã in ſeculum ſeculi ſemen eius, & thronum eius ſicut dies cœli. Si autẽ dereliquerint filij eius legem meã, & in iudicijs meis nõ ambulauerint. Si iuſtitias meas prophanauerint, & mãdata mea non cuſtodierint. Viſitabo in uirga iniquitates eorũ, & in uerberibus peccata eorum. Miſericordiam autẽ meam nõ diſpergã ab eo, neq; nocebo in ueritate mea. Neq; prophanabo teſtamentum meum, & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita. Semel iuraui in ſancto meo, ſi Dauid mentiar, ſemen eius in æternum manebit. Et thronus eius ſicut ſol in conſpectu meo, & ſicut luna perfecta in æternũ, & teſtis in cœlo fidelis. Tu uero repuliſti & deſpexiſti, diſtuliſti Chriſtũ tuum. Auertiſti teſtamentũ ſerui tui, prophanaſti in terra ſanctuariũ eius. Deſtruxiſti omnes ſepes eius, poſuiſti firmamentũ eius formidinem. Diripuerunt eũ omnes tranſeuntes uiam, factus eſt opprobriũ uicinis ſuis. Exaltaſti dexteram deprimentium eum, lætificaſti omnes inimicos eius. Auertiſti adiutoriũ gladij eius, & non auxiliatus ei in bello. Deſtruxiſti eum ab emũdatione, & ſedem eius in terram colliſiſti. Minoraſti dies temporis eius, perfudiſti eum confuſione. Vſquequo dñe auertes in finẽ, exardeſcet ſicut ignis ira tua. Memorare quæ mea ſubſtãtia, nunquid enim uane conſtituiſti omnes filios hominum? Quis eſt homo qui uiuet & non uidebit mortem, eruet animam ſuã de manu inferi. Vbi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ domine, ſicut iuraſti Dauid in ueritate tua? Memor eſto dñe opprobrij ſeruorum tuorũ, quod continui in ſinu meo multarũ gentiũ. Quod exprobrauerunt inimici tui domine, quod exprobrauerunt cõmutationẽ Chriſti tui. Benedictus dñs in æternum, fiat fiat.

Oratio Moyſi hominis dei. LXXXIX

DOmine refugium factus es nobis, à generatione in generatione. Priuſquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis, à ſeculo uſq; in ſeculum tu es deus.

Ne

Et ponam in mari manum eius, & in fluminibus dexteram eius. Ipſe inuocabit me pater meus es tu, deus meus & fortitudo ſalutis meæ.

Ego autem primogenitũ ponam eum, excelſum regibus terræ. In æternum cuſtodiam ei miſericordiam meam, & pactum meum fidele erit ei. Et ponam perpetuum ſemen eius, & thronum eius ſicut dies cœli. Si autem dereliquerint filij eius legem meam, & in iudicijs meis non ambulauerint. Si cærimonias meas prophanauerint, & præcepta mea non cuſtodierint.

Viſitabo in uirga ſcelera eorum, & in plagis iniquitates eorum. Miſericordiam autẽ meam nõ auferã ab eo, nec mentiar in ueritate mea.

Non uiolabo pactum meum, & quod egreſſum eſt de labijs meis non mutabo. Semel iuraui in ſancto meo, ſi Dauid mentiar. Semen eius in ſempiternum erit, & thronus eius ſicut ſol in conſpectu meo. Sicut luna ſtabilietur in ſempiternum, & teſtis in cœlo fidelis ſemper.

Tu autem reppuliſti & proieciſti, iratus es aduerſus Chriſtum tuum. Attenuaſti pactum ſerui tui, prophanaſti in terra diadema eius. Diſſipaſti omnes macerias eius, poſuiſti munitiones eius pauorem. Diripuerunt eum omnes qui tranſeunt per uiam, factus eſt opprobrium uicinis ſuis. Eleuaſti dexteram hoſtium eius, lætificaſti omnes inimicos illius. Auertiſti robur gladij eius, & non ſubleuaſti eum in prælio. Quieſcere feciſti munditiam eius, & thronum illius in terra detraxiſti. Abbreuiaſti dies adoleſcentiæ eius, operuiſti eum ignominia ſemper. Vſquequo domine abſconderis in finẽ, ſuccenditur quaſi ignis indignatio tua, Memento mei de profundo, alioquin quare fruſtra creaſti filios hominum. Quis eſt uir qui uiuat & non uideat mortem, ſaluans animam ſuam de manu inferi? ſemper. Vbi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ domine, quas iuraſti Dauid in ueritate tua. Recordare domine opprobrij ſeruorum tuorum, quia portaui in ſinu meo omnes iniquitates populorum. Quas exprobrauerunt inimici tui domine, quibus exprobrauerunt ueſtigia Chriſti tui. Benedictus dominus in ſempiternum, amen amen.

Oratio Moyſi uiri dei. xc

DOmine habitaculum tu factus es nobis in generatione & generatione. Antequam montes naſcerẽtur & parturiretur terra & orbis. à ſeculo uſq; in ſeculum tu es deus.

Conuer

וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃
הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר
יְשׁוּעָתִי׃ אַף־אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ
עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי־אָרֶץ׃ לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־
לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנֶת לוֹ׃
וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃
אִם־יַעֲזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא
יֵלֵכוּן׃ אִם־חֻקּוֹתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא
יִשְׁמֹרוּ׃ וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם
וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃ וְחַסְדִּי לֹא־אָפִיר
מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃ לֹא־
אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנָה׃
אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד
אֲכַזֵּב׃ זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ
כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד
בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃ וְאַתָּה זָנַחְתָּ
וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃
נֵאַרְתָּה בְרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו
מְחִתָּה׃ שַׁסּוּהוּ כָּל־עוֹבְרֵי דָּרֶךְ הָיָה
חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃ הֲרִימוֹתָ יְמִין
צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃ אַף־תָּשִׁיב
צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִמוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
הִשְׁבַּתָּ מִטְהֳרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגַרְתָּ׃
הִזְקַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו
בּוּשָׁה סֶלָה׃ עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר
לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמָתֶךָ׃ זְכָר־
אֲנִי מָה־חָלֶד עַל־מַה־שָּׁוְא בָּרָאתָ כָּל־בְּנֵי־
אָדָם׃ מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָוֶת
יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃
אַיֵּה חַסְדֶּיךָ הָרִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ
לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת
עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים׃
אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ
עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן׃

סדר ויכלו

5

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר
וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם אַתָּה־אֵל׃
תָּשֵׁב

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας ἐπιστράφητε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε, ὡσεὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξερχόμενα ἀπ' αὐτῶν ἔτη ἔσονται, ἐν πρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθει, ἐν πρωὶ ἀνθήσει καὶ παρέλθοι. ἐν ἑσπέρᾳ ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη. ὅτι ἐξελιπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμόν, τὸ πρόσωπόν σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸ θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε, καὶ παρακληθήσῃ ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν, ἀνθ' ὧν ἡμέρας ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἔτη ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ὁ Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν (οἷς. ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται). Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ θεός μου ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ. Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρός σε δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ. Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεταί πρός σε κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ne auertas hominem in humilitatẽ, & dixisti conuertimini filij hominũ. Quoniã mille anni ante oculos tuos, tanquã dies hesterna quę pręterijt. Et custodia in nocte, quę pro nihilo habentur, eorũ anni erunt. Mane sicut herba trãseat, mane floreat & trãseat, uespere decidat induret et arescat. Quia defecim⁹ in ira tua, & in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in cõspectu tuo, seculũ nostrũ in illuminatione uultus tui. Qm̃ oẽs dies nostri defecerũt, & in ira tua defecimus. anni nostri sicut aranea meditabunt, dies annorũ nostrorum in ipsis septuaginta anni. Si autẽ in potẽtatibus octoginta anni, & amplius eorũ labor & dolor. Qm̃ supuenit mãsuetudo, & corripiemur. Quis nouit potestatẽ iræ tuæ, & præ timore tuo irã tuã dinumerare? Dexterã tuã sic notã fac, & eruditos corde in sapientia. Cõuertere dn̄e usq; quo, & deprecabilis esto super seruos tuos. Repleti sum⁹ mane misericordia tua, & exultauimus & delectati sumus in omnibus diebus nostris. Lætati sumus ꝓ diebus quibus nos humiliasti, annis quibus uidimus mala. Respice in seruos tuos & in opera tua, & dirige filios eorũ. Et sit splẽdor dn̄i dei nostri super nos, & opera manuũ nostrarũ dirige super nos, & opus manuũ nostrarũ dirige.

Laus cantici Dauid. xc

Qui habitat ĩ adiutorio altissimi, in protectiõe dei cœli cõmorabit. Dicet dn̄o susceptor meus es tu & refugiũ meũ, de⁹ me⁹ sperabo in eũ. Qm̃ ipse liberabit mẽ de laqueo uenãtiũ, & à uerbo aspero. Scapulis suis obũbrabit tibi & sub pẽnis eius sperabis. Scuto circũdabit te ueritas eius, nõ timebis à timore nocturno. A sagitta uolãte in die, à negocio perãbulãte in tenebris, ab incursu & dæmonio meridiano. Cadẽt à latere tuo mille, & decẽ milia à dextris tuis, ad te autẽ nõ appropinquabit. Verũtamẽ oculis tuis cõsiderabis, & retributionẽ peccatorum uidebis. Quoniã tu es dn̄e spes mea, altissimũ posuisti refugiũ tuũ. Nõ accedet ad te malum, & flagellum nõ appropinquabit tabernaculo tuo. Qm̃ angelis suis mandauit de te, ut custodiant te in omnibus uijs tuis. In manibus portabunt te, ne fortè offendas ad lapidẽ pedem tuum. Super aspidẽ & basiliscum ambulabis, & cõculcabis leonem & draconẽ.

Quo

תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ
בְּנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה
בַּלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר
כָּחָצִיר יַחֲלוֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ
וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ עֲלוּמֵינוּ לְמָאוֹר פָּנֶיךָ׃
כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ
כְּמוֹ־הֶגֶה׃ יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם
שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִיא לְבַב
חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם
עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה
׃ יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וְהַדְרְךָ
עַל־בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

Conuertens hominem usq; ad contritionem, & dicens reuertimini filij Adam. Quia mille anni in oculis tuis sicut dies hesterna quæ pertrā sijt, & uigilia nocturna. Percutiente te eos ut somnium erunt, mane quasi herba pertransiens.

Mane floruit & abijt, ad uesperum conteretur atque siccabitur. Consumpti enim sumus in furore tuo, & in indignatione tua conturbati sumus. Posuisti iniquitates nostras coram te, negligentias nostras in luce uultus tui. Omnes enim dies nostri transierunt in furore tuo, consumpsimus annos nostros quasi sermonem loquens. Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis, si autem multū, octoginta anni, & quod amplius labor & dolor, quoniā transibimus cito & auolauimus. Quis nouit forti tudinem iræ tuæ, & secūdum timorem tuum indignationem tuam. Vt numerentur dies nostri sic ostende, & ueniemus corde sapienti.

Reuertere domine usq; quo, & exorabilis esto super seruos tuos. Imple nos matutina misericordia tua, & laudabimus & lętabimur in cunctis diebus nostris. Lætifica nos pro diebus quibus afflixisti nos, & annis in quibus uidimus mala. Appareat apud seruos tuos opus tuum, & gloria tua super filios eorum. Et sit decor domini dei nostri super nos, & opus manuū nostrarum fac stabile super nos, & opus manuū nostrarum confirma.

xc1

QVi habitat in abscondito excelsi, in umbraculo domini commorabitur. Dicens domino spes mea & fortitudo mea, deus meus confidam in eo, Quia ipse liberabit te de laqueo uenantium, de morte insidiarum. In scapulis suis obumbrabit tibi & sub alis eius sperabis, scutum & protectio ueritas eius. Non timebis à timore nocturno, à sagitta uolante per diem. A peste in tenebris ambulante, à morsu insanientis meridie. Cadent à latere tuo mille & decē milia à dextris tuis, ad te autem non appropinquabit. Veruntamen oculis tuis uidebis, & ultionem impiorum cernes. Tu enim es dñe spes mea, excelsum posuisti habitaculū tuum. Non accedet ad te malum, & lepra non appropinquabit tabernaculo tuo. Quia angelis suis mandauit de te, ut custodiant te in omnibus uijs tuis. In manibus portabunt te, ne forte offendat ad lapidem pes tuus. Super aspidē & basilisc um calcabis, conculcabis leonem & draconē.

Quo-

צא

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי
יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי
אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ
מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ
יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ
יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יְהַלֵּךְ
מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ׃
אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃
רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן
שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה
וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־
לָךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם
יִשְׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
כִּי־בִי

Digitized by Google

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτὸν, σκεπάζω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει. Ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν, μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Καθισμα ιβ.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Τὸ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὐφρανάς με κύριε ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται. Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις, ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ὁ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρᾳ πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι εὐθὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. Εἰς τὸν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, αἰνετὸν γραφὸς πρὸ τῆς ἐρημώσεως. ϛβ

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιέζωσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἑτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ τὰς ἐπηρείας αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμασμοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. Τὰ μαρτύριά σου πιστὰ σφόδρα, τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τετράδι σαββάτου. ϛγ

Ὁ θεὸς ἐκδικήσεων κύριος, θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται. Φθέγξον

Quoniã in me ſperauit & liberabo eũ, protegã eum quoniã cognouit nomen meum. Clamauit ad me & ego exaudiam eum, cum ipſo ſum in tribulatione, eripiã eum & glorificabo eum. Longitudine dierum replebo eum, & oſtendam illi ſalutare meum.

Pſalmus cantici in die ſabbati. xcᴠ

Bonũ eſt confiteri dño, & pſallere nomini tuo altiſsime. Ad annũciandũ mane miſericordiã tuam, & ueritatẽ tuam per noctem. In decachordo pſalterio, cum cantico in cithara. Quia delectaſti me dñe in factura tua, et in operibus manuũ tuarum exultabo. Quàm magnificata ſunt opera tua dñe, nimiũ ꝓfundæ factæ ſunt cogitatiões tuę. Vir inſipiẽs nõ cognoſcet, et ſtultꝰ nõ intelliget hæc. Quũ exorti fuerint peccatores ſicut fœnũ, & apparuerint omnes qui operãtur iniquitatẽ. Vt intereãt in ſeculũ ſeculi, tu autem altiſsimus in æternũ dñe. Quoniam ecce inimici tui dñe, qm̃ ecce inimici tui peribũt, & diſpergẽtur omnes qui operãtur iniquitatẽ. Et exaltabitur ſicut unicornis cornu meũ, & ſenectus mea in miſericordia uberi. Et deſpexit oculus meus inimicos meos, & ab inſurgẽtibus in me malignãtibus audiet auris mea. Iuſtus ut palma florebit, ſicut cedrus libani multiplicabitur. Plantati in domo domini, in atrijs domus dei noſtri florebunt. Adhuc multiplicabunt̃ in ſenecta uberi, & bene patiẽtes erũt ut annũcient. Qm̃ rectus dñs deus noſter, & non eſt iniquitas in eo.

Laus cantici Dauid in die ante ſabbatum, quando fundata eſt terra. xcᴠi

Dominus regnauit, decorẽ indutus eſt, indutus eſt dñs fortitudinẽ & præcinxit ſe. Etenim firmauit orbẽ terrę, qui nõ cõmouebitur. Parata ſedes tua ex tunc, à ſeculo tu es. Eleuauerũt flumina domine, eleuauerunt flumina uocẽ ſuam. Eleuauerunt flumina fluctus ſuos, à uocibus aquarũ multarũ. Mirabiles elationes maris, mirabilis in altis dominus. Teſtimonia tua credibilia ſunt nimis, domum tuam decet ſanctitudo domine, in longitudine dierum.

Pſalmus Dauid, quarta ſabbati. xcᴠi

Deus ultionũ dñs, deus ultionum libere egit. Exaltare qui iudicas terram, redde retributionem ſuperbis. Vſq; quo peccatores dñe, uſquequo peccatores gloriabunt̃?

Eſſa-

Quoniam mihi adhæsit & liberabo eum, exaltabo eum quoniam cognouit nomen meum. Inuocabit me & exaudiam eum, cum ipso ero in tribulatione, eruam eum & glorificabo eum. Longitudine dierum implebo eum, & ostendam illi salutare meum.

Psalmus cantici in die sabbati. xcii

BOnum est confiteri domino, & psallere nomini tuo altissime. Ad annunciandum mane misericordiam tuam, & fidem tuam in nocte. In decachordo et in psalterio, in cantico & cithara. Quoniam lætificasti me domine in opere tuo, in facturis manuum tuarum laudabo.

Quàm magnificata sunt opera tua domine. satis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ. Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget istud. Germinauerunt impij quasi fœnum, & floruerunt omnes qui operantur iniquitatem, ut conterantur usque in sempiternum. Tu autem excelsus in æternum domine. Ecce enim inimici tui domine, ecce inimici tui peribunt, & dissipabuntur omnes qui operantur iniquitatem. Et exaltabitur quasi monocerotis cornu meum, & senectus mea in oleo uberi. Et respiciet oculus meus eos qui insidiatur mihi, de his qui consurgunt aduersum me malignantibus audiet auris mea. Iustus ut palma florebit, ut cedrus in libano multiplicabitur. Transplantati in domo domini, in atrijs dei nostri germinabunt. Adhuc fructificabunt in senectute, pingues & frondentes erunt. Annuncian tes quia rectus dominus, fortitudo mea, & non est iniquitas in eo.

xciii

DOminus regnauit, gloria indutus est, indutus est dominus fortitudine et accinctus est, insuper appendit orbem qui non commouebitur. Firmum solium tuum ex tunc, ab æterno tu es. Leuauerunt flumina domine, leuauerunt flumina uoces suas, leuauerunt flumina gurgites suos. A uocibus aquarum multarum grandes fluctus maris, grandis in excelso dominus. Testimonia tua fidelia facta sunt nimis, domum tuam decet sanctitas domine in longitudine dierum.

xciiii

DEus ultionum domine, deus ultionũ ostendere. Eleuare qui iudicas terram, redde uicissitudinem superbis. Vsq; quo impij domine, usquequo impij exultabunt.

Fluent

φθίγξον) ⸂καὶ⸃ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάν-
τες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Τὸν λαόν σου κύ-
ριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκω-
σαν. Χήραν ⸂καὶ⸃ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, ⸂καὶ⸃ προσήλυ
τον ἐφόνευσαν. καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύριος, οὐδὲ συνή
σει ὁ θεὸς τοῦ ἰακώβ. Συνίετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ,
⸂καὶ⸃ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε. ὁ φυτεύσας τὸ ὠς, οὐχὶ
ἀκούει, ἢ ὁ πλάσας τὸ ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ
παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει, ὁ διδάσκων ἄνθρω-
πον γνῶσιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν
ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρω-
πος ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου δι-
δάξῃς αὐτόν. Τοῦ πραΰναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονη-
ρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. ὅτι οὐκ ἀ-
πώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, ⸂καὶ⸃ τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ, οὐκ ἐγκαταλείψει. Ἕως ἂν δικαιοσύνη ἐπι-
στρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ
καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους,
ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους
τὴν ἀνομίαν; Εἰμὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι, παρα-
βραχὺ παρώκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον σε
σαλεύθη ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι. κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν διαλογισμῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρα
κλήσεις σου εὐφραναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ συμ-
προσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων πόνον ἐπὶ
πρόσταγμα; Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ
αἷμα ἀθῷον καταδικάσουσι. Καὶ ἐγένετό μοι κύ-
ριος εἰς καταφυγήν, ⸂καὶ⸃ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπί
δος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος τὴν ἀνο-
μίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ἀφανιεῖ
αὐτοὺς κύριος ὁ θεός. Αἶνος ᾠδῆς ἐπὶ δαυίδ,
ἀπεγράφη πρὸ ἐβραίοις.

Effabuntur & loquentẽ iniquitatẽ, loquẽtur omnes qui operantẽ iniuſtitiã. Populũ tuum dñe humiliauerũt, & hæreditatẽ tuam uexauerunt. Viduã & aduenã interfecerũt, & pupillos occiderũt. Et dixerũt nõ uidebit dñs, nec intelliget deus Iacob. Intelligite inſipiẽtes in populo, & ſtulti aliquãdo ſapite. Qui plantauit aurẽ nõ audiet, aut qui finxit oculum nõ cõſiderat? Qui corripit gẽtes nõ arguet, aut qui docet hominẽ ſciẽtiã? Dñs ſcit cogitationes hominũ, qm̃ uanę ſunt. Beatus homo quem tu erudieris dñe, & de lege tua docueris eum. Vt mitiges ei à diebus malis, donec fodiatur peccatori fouea. Quia nõ repellet dñs plebẽ ſuã, & hæreditatẽ ſuã nõ derelinquet. Quoaduſq; iuſtitia cõuertat̃ in iudiciũ, et qui tenẽt eam oẽs recto ſunt corde. Quis cõſurget mihi aduerſus malignantes, aut qs ſtabit mecũ aduerſus operãtes iniquitatẽ? Niſi quia dñs adiuuit me, paulominus habitaſſet in inferno anima mea. Si dicebã motus eſt pes meus, miſericordia tua dñe adiuuabat me. Secundũ multitudinẽ dolorum meorũ in corde meo, cõſolationes tuæ lętifi cauerũt animã meã. Nũquid adhæret tibi ſedes iniqtatis, qui fingis laborẽ in prẽcepto? Captabũt in animã iuſti, & ſanguinẽ innocẽtẽ condẽnabũt. Et factus eſt mihi dñs in refugiũ, & deus meus in adiutoriũ ſpei meæ. Et reddet illis iniquitatẽ ipſorũ, et in malitia eorũ diſperdet illos dominus deus noſter.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξω-
μεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλ-
μοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι θεὸς μέγας κύριος,
⸂καὶ⸃ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων
αὐτοῦ εἰσίν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς
ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἔπλασαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω
μεν αὐτῷ, ⸂καὶ⸃ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιή
σαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ-
μεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκλη
ρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρα
σμῷ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν. Ἐδοκίμασάν
με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, τεσσαράκοντα ἔτη προσώ-
χθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρ
δίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου. ὡς ὤμοσα

Laus cantici ipſi Dauid. xciiii

VEnite exultemus dño, iubilemus deo ſalutari noſtro. Prẽoccupem⁹ faciẽ eius in cõfeſsiõe, & in pſalmis iubilemus ei. Quoniã deus magnus dominus, et rex magnus ſuper oẽs deos. Quia in manu eius ſunt oẽs fines terræ, & altitudines montiũ ipſius ſunt. Qm̃ ipſius eſt mare & ipſe fecit illud, & ſiccam manus eius formauerũt. Venite adoremus & pcidamus & ploremus ante dominũ qui fecit nos, quia ipſe eſt dominus deus noſter. Et nos populus paſcuæ eius, & oues manus eius. Hodie ſi uocem eius audieritis, nolite obdurare corda ueſtra: Sicut in irritatione, ſecũdũ diẽ tentationis in deſerto. Vbi tẽtauerũt me patres ueſtri, probauerũt & uiderũt opera mea. Quadraginta annis offenſus fui generatiõi illi, & dixi ſemp errãt corde. Et iſti nõ cognouerũt uias meas ut iura-

ui

Fluent loquentes antiquum, garrient omnes qui operantur iniquitatem. Populum tuum domine conterent, & hæreditatẽ tuam affligent. Viduam & aduenam interficient, & pupillos occident. Et dixerunt non uidebit dominus, & non intelliget deus Iacob. Intelligite stulti in populo, & insipientes aliquando discite. Qui plantauit aurem non audiet, aut qui finxit oculum non uidebit? Qui erudit gentes non arguet, qui docet hominem scientiam? Dominus nouit cogitationes hominum, quia uanæ sunt. Beatus uir quẽ tu erudieris domine, & de lege tua docueris eum. Vt quiescat à diebus afflictionis, donec fodiatur impio interitus. Nõ enim derelinquet dominus populum suum, & hæreditatem suam non deseret. Quoniam ad iustitiam reuertetur iudicium, & sequentur illud omnes recti corde. Quis stabit pro me aduersum malos, quis stabit pro me aduersum operarios iniquitatis? Nisi quia dominus auxiliator meus, paulominus habitasset in inferno anima mea. Si dicebam motus est pes meus, misericordia tua domine sustentabat me. In multitudine cogitationum mearum quæ sunt in me intrinsecus, consolationes tuæ delectabunt animam meam. Nunquid particeps erit tui thronus insidiarum fingens laborem in præcepto. Copulabuntur aduersum animam iusti, & sanguinem innocentẽ cõdemnabunt. Erit autem mihi dominus in refugium, & deus meus quasi petra spei meę. Et restituet super eos iniquitatem suam et in malitia sua perdet eos, perdet eos dominus deus noster.

יַבִּיעוּ יְרַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ
וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃ אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ
וְיְתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־
יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ בִּינוּ
בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃
הֲנוֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יוֹצֵר
עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃ הַיִּסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא
יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃ יְהוָה
יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הֵמָּה הָבֶל׃
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ
תְלַמְּדֶנּוּ׃ לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד
יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ
יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ כִּי עַד
צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃
מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי־יִתְיַצַּב
לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ לוּלֵי יְהוָה
עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃
אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה
יִסְעָדֵנִי׃ בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי
תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעֲשְׁעוּ נַפְשִׁי׃ הֲיִחָבְרְךָ
כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵי־חֹק׃
יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃
וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר
מַחְסִי׃ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם
וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃

XCV

VEnite laudemus dominum; iubilemus petræ Iesu nostro. Præoccupemus uultum eius in actione gratiarum, in cãticis iubilemus ei.

Quoniam fortis & magnus dominus, & rex magnus super omnes deos. In cuius manu fundamenta terræ, & excelsa montium ipsius sunt. Cuius est mare: ipse enim fecit illud, et siccam manus eius plasmauerunt. Venite adoremus & curuemur, flectamus genua ante faciem domini factoris nostri. Quia ipse est deus noster & nos populus pascuæ eius & grex manus eius, hodie si uocem eius audieritis. Nolite indurare corda uestra sicut in contradictione, sicut in die tentationis in deserto. Vbi tentauerunt me patres uestri, probauerũt me & uiderunt opus meum. Quadraginta annis displicuit mihi generatio illa, & dixi populus errans corde est, & non cognoscens uias meas. Quibus iuraui

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר
יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה
בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי אֵל גָּדוֹל
יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים
לוֹ׃ אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ
וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְהוָה עוֹשֵׂנוּ׃
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ
וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃
אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה
בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם
בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים שָׁנָה
אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם
וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי

ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν. ἀπεγράφη πάλιν ἑβραίοις. ϛε

ΑΣατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ασατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια, ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ενέγκατε οἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. Αρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι κύριος ἐβασίλευσεν. Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὸν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανθήτωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ. Τῷ Δαυὶδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ κατῴκισται, ἀπεγράφη πάλιν ἑβραίοις. ϛζ

ΟΚύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Εφάνασαι αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ανήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς. οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών. Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ιουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε. Οτι σὺ κύριος ὕψιστος εἶ πάσης τῆς γῆς, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον μισεῖτε πονηρά, φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν κυρίῳ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ.

ui in ira mea, si introibunt in requiem meã. Laus cantici Dauid, quando domus ædificabatur post captiuitatem. xcv

CAntate domino canticum nouum, cantate domino omnis terra. Cantate domino, benedicite nomini eius, annũciate de die in diem salutare eius. Annunciate inter gẽtes gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius. Quoniam magnus dñs & laudabilis nimis, terribilis est super omnes deos. Quoniam omnes dij gentiũ dæmonia, dñs autem cœlos fecit. Cõfessio & pulchritudo in conspectu eius, sanctimonia & magnificẽtia in sanctificatione eius. Afferte dño patriæ gentiũ, afferte dño gloriã & honorem, afferte dño gloriam nomini eius. Tollite hostias & introite in atria eius, adorate dñm in atrio sancto eius. Commoueatur à facie eius uniuersa tera, dicite in gentibus quia dñs regnauit. Etenim correxit orbẽ terrę, qui non cõmouebit, iudicabit populos in æquitate. Lætentur cœli & exultet terra, cõmoueatur mare & plenitudo eius, gaudebũt campi & omnia quæ in eis sunt. Tunc exultabũt omnia ligna syluarũ à facie domini, quia uenit, qm̃ uenit iudicare terrã. Iudicabit orbẽ terræ in æquitate, & populos in ueritate sua.

Ipsi Dauid, quando terra ei restituta est. xcvi

DOminus regnauit, exultet terra, lætentur insulæ multæ. Nubes & caligo in circuitu eius, iustitia et iudiciũ correctio sedis eius. Ignis ante ipsum præcedet, & inflã mabit in circuitu inimicos eius. Alluxerunt fulgura eius orbi terræ, uidit & cõmota est terra. Mõtes sicut cera fluxerũt à facie domini, à facie domini omnis terra. Annunciauerũt cœli iustitiam eius, & uiderũt omnes populi gloriam eius. Cõfundantur omnes qui adorant sculptilia, qui gloriantur in simulacris suis. Adorate eum omnes angeli eius, audiuit & lætata est Sion. Et exultauerunt filiæ Iudæ, propter iudicia tua domine. Quoniam tu dominus altissimus super omnẽ terram, nimis exaltatus es super omnes deos. Qui diligitis dominum odite malũ, custodit dñs animas sanctorum suorũ, de manu peccatoris liberabit eos. Lux orta est iusto, et rectis corde lætitia. Lætamini iusti in dño, & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Psalmus

in furore meo, ut nõ introirent in requiẽ meam.

XCVI

CAntate domino canticum nouum, cantate domino omnis terra. Canite domino, benedicite nomini eius, annunciate de die in diem ſalutare eius. Narrate in gentibus gloriam eius, in uniuerſis populis mirabilia eius.

Quia magnus dominus & laudabilis nimis, terribilis eſt ſuper omnes deos. Omnes enim dij populorum ſculptilia, dominus autem cœlos fecit. Gloria & decor ante uultum eius, fortitudo & exultatio in ſanctuario eius. Afferte domino familiæ populorum, afferte domino gloriam & fortitudinem. Afferte domino gloriam nomini eius, leuate munera & introite in atria eius. Adorate dominum in decore ſanctuarij, paueat à facie eius omnis terra. Dicite in gentibus dominus regnauit, ſiquidem appendit orbem immobilem, iudicabit populos in æquitate. Lætamini cœli & exultet terra, tonet mare & plenitudo eius. Gaudeat ager & omnia quæ in eo ſunt, tunc laudabũt uniuerſa ligna ſaltus. Ante faciem domini quoniam uenit, quoniam uenit iudicare terram, iudicabit orbem in iuſto, & populos in fide ſua.

XCVII

DOminus regnauit, exultet terra, lætabuntur inſulæ multæ. Nubes & caligo in circuitu eius, iuſtitia & iudicium firmamentum ſolij eius. Ignis ante faciem eius ibit, & exuret per circuitum hoſtes eius. Apparuerunt fulgura eius orbi, uidit & contremuit terra. Montes ſicut cera tabefacti ſunt à facie domini, à facie dominatoris omnis terræ.

Annunciauerunt cœli iuſtitiam eius, & uiderunt omnes populi gloriam eius. Confundantur uniuerſi qui ſeruiunt ſculptili, qui gloriantur in idolis, adorate eum omnes dij.

Audiuit & lætata eſt Sion, & exultauerunt filiæ Iudæ, propter iudicia tua domine. Tu enim dominus excelſus ſuper omnem terram, uehementer eleuatus es ſuper omnes deos.

Qui diligitis dominum odite malum, cuſtodit animas ſanctorum ſuorum, de manu impiorum eruet eos. Lux orta eſt iuſto, & rectis corde lætitia. Lætamini iuſti in domino, & confitemini memoriæ ſanctæ eius.

Pſalmus

תהלים

אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל
מְנוּחָתִי׃

צה

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ
לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַיהוָה
בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃
סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי־גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל
מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה
שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַיהוָה
מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה
בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃
אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם
הַיָּם וּמְלוֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־
בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי יָעַר׃ לִפְנֵי
יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

צז

יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים
רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו
תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ
בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ׃
הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם
צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃
יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃
שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃
כִּי־אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד
נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְהוָה
שִׂנְאוּ־רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד
רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרוּעַ לַצַּדִּיק
וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים
בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

Τῷ Δαυὶδ Ψαλμός. ϛξ

ΑΣατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαυμασὰ ἐποίησεν ὁ κύριος. Ἐσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγξιν ἐλατοῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ὁμοῦ, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσεται ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥξει κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ. αἰνετὸν γραφῶ. ϛη

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν ἐστιν καὶ ἅγιον, καὶ τιμὴ βασιλέως, κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἑτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν, ἐν στύλῳ νεφέλης, ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὃν ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν, ὁ θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, εἰς ἐξομολόγησιν. ϛθ

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Τῷ Δαυὶδ

Ipſi Dauid pſalmus. XCVII

CAntate domino canticũ nouum, quia mirabilia fecit dominus. Saluauit ſibi dextera eius, & brachium ſanctum eius. Notum fecit dominus ſalutare ſuum, in conſpectu gentiũ, reuelauit iuſtitiam ſuam. Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ Iacob, & ueritatis ſuæ domui Iſrael. Viderunt omnes termini terræ, ſalutare dei noſtri. Iubilate domino omnis terra. cãtate & exultate & pſallite. Pſallite domino in cithara, in cithara & uoce pſalmi, in tubis ductilibus, & uoce tubæ corneæ. Iubilate in cõſpectu regis domini, moueatur mare & plenitudo eius, orbis terrarũ & uniuerſi qui habitant in eo. Flumina plaudent manu ſimul, mõtes exultabũt à cõſpectu domini, quoniam uenit, quoniam uenit iudicare terram. Iudicabit orbẽ terrarũ in iuſtitia, & populos in æquitate.

Dauid pſalmus. XCVIII

DOminus regnauit, iraſcantur populi, qui ſedes ſuper Cherubim moueat terra. Dominus in Sion magnus, & excelſus ſuper omnes populos. Confiteantur nomini tuo magno, quoniã terribile & ſanctum eſt, & honor regis iudicium diligit. Tu paraſti directiones, iudicium & iuſtitiam in Iacob tu feciſti. Exaltate dominũ deum noſtrum, & adorate ſcabellum pedum eius, quoniam ſanctum eſt. Moyſes & Aaron in ſacerdotibus eius, & Samuel inter eos qui inuocãt nomen eius. Inuocabãt dominum & ipſe exaudiebat eos, in columna nubis loquebatur ad eos. Cuſtodiebãt teſtimonia eius, & præcepta quæ dedit illis. Dñe deus noſter tu exaudiebas eos, deus tu propitius fuiſti eis, & ulciſcens in omnia ſtudia eorum. Exaltate dominũ deũ noſtrũ, & adorate in mõte ſancto eius, quoniã ſanctus dominus deus noſter.

Pſalmus Dauid in confeſsione. XCIX

IVbilate deo omnis terra, ſeruite domino in lætitia. Introite in conſpectu eius, in exultatione. Scitote quoniam dominus ipſe eſt deus noſter, ipſe fecit nos, & non ipſi nos. Nos autem populus eius & oues paſcuæ eius, introite portas eius in confeſsione, atria eius in hymnis, confitemini illi. Laudate nomen eius quoniam ſuauis eſt dominus, in æternum miſericordia eius, & uſq; in generationem & generationem ueritas eius

Ipſi

Pſalmus XCVIII

CAntate domino canticum nouum, quia mirabilia fecit, ſaluauit ſibi dextera eius & brachium ſanctum eius. Notum fecit dominus ſalutare ſuum, in conſpectu gentium reuelauit iuſtitiam ſuam. Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ & ueritatis ſuæ domui Iſrael, uiderunt omnes fines terræ, ſalutare dei noſtri. Iubilate deo omnis terra, uociferamini & laudate & canite. Canite domino in cithara, in cithara & uoce carminis. In tubis & clangore buccinæ, iubilate corã rege domino. Tonet mare & plenitudo eius, orbis & habitatores eius. Flumina plaudent manu, ſimul montes laudabunt. Ante dominum quia uenit iudicare terrã, iudicabit orbem in iuſtitia, & populos in æquitatibus.

XCIX

DOminus regnauit commoueantur populi, ſeſſor Cherubim concutiatur terra. Dominus in Sion magnus, & excelſus eſt ſuper omnes populos. Confiteantur nomini tuo magno & terribili ſanctoq; Imperium regis iudicium diligit, tu fundaſti æquitates, iudicium et iuſtitiã in Iacob tu feciſti. Exaltate dominum deum noſtrum & adorate ſcabellum pedum eius quia ſanctus eſt. Moyſes & Aaron in ſacerdotibus eius & Samuel in his qui inuocant nomẽ eius, inuocabant dominum & ipſe exaudiuit eos.

In columna nubis loquebatur ad eos, cuſtodierunt teſtimonia eius & præceptum quod dedit eis. Domine deus noſter tu exaudiſti eos, domine propitius fuiſti eis, & ultor ſuper cõmutationibus eorum. Exaltate dominum deum noſtrum & adorate in mõte ſancto eius, quia ſanctus dominus deus noſter.

Pſalmus in confeſsione.

C

IVbilate deo omnis terra. Seruite domino in læticia, ingredimini corã eo in laude. Sciote quoniã dominus ipſe eſt deus, ipſe fecit nos & ipſius ſumus, populus eius & grex paſcuæ eius.

Ingredimini portas eius in gratiarum actione atria eius in laude, cõfitemini ei benedicite nomini eius. Quia bonus dominus in ſempiternum miſericordia eius, & uſq; ad generationem & generationem fides eius.

צח

מִזְמוֹר

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת
עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃
הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
גָּלָה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת
יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־
הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ
לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ
תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף
יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְהוָה כִּי־בָא
לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בְּמֵישָׁרִים׃

צט

יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יוֹשֵׁב
כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃ יְהוָה בְּצִיּוֹן
גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים׃
יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
וְעֻזּ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ
מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה
עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל
בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא
יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֶּר אֲלֵהֶם
שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עָנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ
לָהֶם וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי
קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

ק

מִזְמוֹר לְתוֹדָה
הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃
עִבְדוּ אֶת־יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו
בְּרִנָּנָה׃ דְּעוּ כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהִים
הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ
׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו
בְּתִהִלָּה הוֹדוּ־לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי
טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד־דֹּר וָדֹר
אֱמוּנָתוֹ׃

Τῷ Δαυὶδ ψαλμός. ϱ

Ελεον & κρίσιν ἄσομαί σοι κύριε. Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρός με. Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβὴ ἐκκλίνουσα ἀπ' ἐμοῦ τὸ πονηρόν οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν κατὰ λαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερήφανῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ, πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου, ποιῶν ὑπερηφανίαν. Λαλῶν ἄδικα, οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς. Τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Κάθισμα τῷ.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ. ϱ α

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρός σε ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον πρός με τὸ οὖς σου. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου, ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτόν μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μοναζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκε καιρός. Ὅτι ηὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω

Ipsi Dauid psalmus. c

Misericordiam & iudicium cantabo tibi domine, psallam & intelligã in uia immaculata quando uenies ad me. Perambulabam in innocẽtia cordis mei, in medio domus meæ. Non proponebam ante oculos meos rem iniustã, facientes preuaricationes odiui. Non adhæsit mihi cor prauum, declinantẽ à me malignũ nõ cognoscebã. Detrahentẽ secreto proximo suo, hũc persequebar. Superbo oculo & insatiabili corde, cũ hoc nõ edebã. Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeãt mecũ, ambulans in uia immaculata, hic mihi ministrabat. Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam, qui loquitur iniqua non direxit in cõspectu oculorũ meorũ. In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, ut disperderem de ciuitate domini omnes operantes iniquitatem.

Oratio pauperis quum anxiatus fuerit & coram dño effuderit precẽ suam. ci

Domine exaudi orationẽ meam, & clamor meus ad te ueniat. Non auertas faciem tuam à me, in quacũq; die tribulor inclina ad me aurem tuam. In quacunq; die inuocauero te, uelociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut cremium aruerunt. Percussus sum ut fœnum & aruit cor meũ, quia oblitus sum comedere panem meum. A uoce gemitus mei, adhæsit os meum carni meæ. Similis factus sum pelicano solitudinis, factꝰ sum sicut nycticorax in domicilio. Vigilaui, & factus sũ sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabãt mihi inimici mei, & qui laudabãt me, aduersum me iurabãt. Quia cinerem tanquam panẽ mãducabã, & poculũ meũ cum fletu miscebã. A facie iræ indignationis tuę, quia eleuans allisisti me. Dies mei sicut umbra declinauerũt, et ego sicut fœnũ arui. Tu autem domine in æternũ permanes, & memoriale tuum in generationẽ & generationẽ. Tu exurgens misereberis Sion quia tempus miserendi eius, quia uenit tempus. Quoniam placuerũt seruis tuis lapides eius, et terræ eius miserebuntur. Et timebũt gentes nomen domini, & omnes reges terræ gloriam tuã. Quia ædificauit dominus Sion, & uidebitur in gloria sua. Respexit in orationem humilium, & non spreuit precem eorum.

Scriban

Pſalmus Dauid. c1

MIſericordiam & iudicium cantabo, tibi domine pſallam. Erudiar in uia perfecta quando uenies ad me, ambulabo in ſimplicitate cordis mei in medio domus meæ. Non ponam coram oculis meis uerbum Belial, facientem declinationes odiui, nec adhæſit mihi. Cor prauum recedet à me, malum neſciam. Loquentem in abſcondito contra proximum ſuum hũc interficiam, ſuperbum oculis & altum corde cum hoc eſſe non potero. Oculi mei ad fideles terræ ut habitent mecum, ambulans in uia ſimpliciter hic miniſtrabit mihi. Nõ habitabit in medio domus meæ faciens dolum, loquens mendacium non placebit in cõſpectu oculorum meorum. Mane perdam omnes impios terræ, ut interficiam de ciuitate domine uniuerſos qui operantur iniquitatem.

Oratio pauperis quum anxius fuerit, & coram domino effuderit eloquium ſuum. c11

DOmine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te ueniat. Non abſcondas faciem tuam à me in die tribulationis meæ, inclina ad me aurem tuam, in quacunq; die inuocauero te uelociter exaudi me. Quoniam conſumpti ſunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea quaſi frixa contabuerunt. Percuſſum eſt quaſi fœnum & arefactum eſt cor meum, quia oblitus ſum comedere panem meum. A uoce gemitus mei, adhæſit os meum carni meæ. Aſſimilatus ſum pelicano deſerti, factus ſum quaſi bubo ſolitudinum. Vigilaui & fui, ſicut auis ſolitaria ſuper tectum. Tota die exprobrabant mihi inimici mei, exultantes per me iurabant. Quia cinerem ſicut panem comedi, & potum meum cum fletu miſcui. A facie indignationis tuæ & iræ tuæ, quia eleuaſti me & alliſiſti me. Dies mei quaſi umbra inclinati ſunt, & ego quaſi fœnum arui. Tu autem domine in æternum permanes, & memoriale tuum in generatione & generatione. Tu ſuſcitans miſereberis Sion, quia tempus eſt ut miſerearis eius, quoniam uenit tempus. Quoniam placitos fecerunt ſerui tui lapides eius, & puluerem eius miſerabilem. Et timebunt gentes nomen tuum domine, & uniuerſi reges terræ gloriam tuam. Quia ædificauit dominus Sion, apparuit in gloria ſua. Reſpexit ad orationẽ uacui, & non deſpexit orationem eorum.

Scribatur

תהלים

קא

לְדָוִד מִזְמוֹר

חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה
אֲזַמֵּרָה׃ אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי
תָּבוֹא אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתֹם־לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי
׃ לֹא־אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר־
בְּלִיַּעַל עֲשׂוֹת סֵטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי׃
לֵבָב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃
מְלוֹשְׁנִי בַּסֵּתֶר רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית
גְּבַהּ עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב אוֹתוֹ לֹא אוּכָל׃
עֵינַי בְּנֶאֱמְנֵי־אֶרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי
הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃
לֹא־יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עוֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר
שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי׃ לַבְּקָרִים
אַצְמִית כָּל־רִשְׁעֵי־אֶרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר־
יְהוָה כָּל־פֹּעֲלֵי־אָוֶן׃

קב

תְּפִלָּה־לְעָנִי כִּי־יַעֲטֹף
וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפּוֹךְ
שִׂיחוֹ׃

יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ
תָּבוֹא׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם
צַר־לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר
עֲנֵנִי׃ כִּי־כָלוּ כָעָשָׁן יָמָי וַעֲצָמַי
כְּמוֹקֵד נָחָרוּ׃ הוּכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ
לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכוֹל לַחְמִי׃
מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃
דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּבוּם חֳרָבוֹת׃
שָׁקַדְתִּי וָאֱהִי כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גָּג׃
כָּל־הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי
נִשְׁבָּעוּ׃ כִּי־אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי
בִּבְכִי מָסָכְתִּי׃ מִפְּנֵי־זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי
נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי׃ יָמַי כְּצֵל נָטוּי
וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ׃ וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם
תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ אַתָּה תָּקוּם
תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי־בָא מוֹעֵד׃
כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ
יְחוֹנֵנוּ׃ וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה
וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ׃
כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃
פָּנָה ׀ אֶל־תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה
אֶת־תְּפִלָּתָם׃

תכתב

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Τῷ Δαυὶδ ὠδὴ τοῦ πρώτου ψαλμοῦ. ϟγ

ΕΥλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄρη στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς. Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας, ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι. Τῶν δρυοκολαπτῶν ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν, ὄρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσεται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ὀργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμε-

Dominus in cœlo parauit ſedem ſuam, et regnũ ipſius omnibus dominabitur. Benedicite domino omnes angeli eius, potentes uirtute facientes uerbum illius, ad audiendum uocem ſermonum eius. Benedicite domino omnes uirtutes eius, miniſtri eius qui facitis uoluntatẽ eius. Benedicite domino omnia opera eius, in omni loco dominatiõis eius, benedic anima mea domino.

Ipſi Dauid. CIII

BEnedic anima mea domino, domine deus meus magnificatus es uehementer. Confeſsionem & decorem induiſti, amictus lumine ſicut ueſtimento. Extendens cœlum ſicut pellem, qui tegit aquis ſuperiora eius. Qui ponit nubem aſcenſum ſuum, qui ambulat ſuper pennas uentorum. Qui facit angelos ſuos ſpiritus, & miniſtros ſuos ignem urentem. Qui fundauit terram ſuper ſtabilitatem ſuam, non inclinabitur in ſeculum ſeculi. Abyſſus ſicut uestimentum amictus eius, ſuper montes ſtabunt aquę. Ab increpatione tua fugient, à uoce tonitrui tui formidabunt. Aſcendunt montes & deſcendunt campi, in locum quem fundaſti eis. Terminum poſuiſti quem non trãſgredientur, neque conuertentur operire terrã. Qui emittis fontes in conuallibus, inter medium montium pertranſibunt aquæ. Potabunt omnes beſtiæ agri, expectabunt onagri in ſiti ſua. Super ea uolucres cœli habitabunt, de medio petrarum dabunt uocem. Rigans montes de ſuperioribus ſuis, de fructu operum tuorum ſatiabitur terra. Producens fœnum iumentis, & herbam ſeruituti hominum. Vt educas panem de terra, & uinũ lætificat cor hominis. Vt exhilaret faciem in oleo, & panis cor hominis confirmat. Saturabũtur ligna campi, cedri Libani quas plãtauit, illic paſſeres nidificabunt. Herodij domus dux eſt eorum, montes excelſi ceruis, petra refugium herinacijs. Fecit lunam in tempora, ſol cognouit occaſum ſuum. Poſuiſti tenebras & facta eſt nox, in ipſa pertranſibunt omnes beſtiæ ſyluæ. Catuli leonum rugientes ut rapiant, & quærant à deo eſcam ſibi. Ortus eſt ſol & congregati ſunt, & in cubilibus ſuis collocabũtur. Exibit homo ad opus ſuum, & ad operationem ſuam uſque ad ueſperam.

Quàm

Dominus in cœlo ſtabiliuit thronum ſuum, & regnum illius omnium dominatur. Benedicite domino angeli eius fortes robore faciẽtes uerbum eius, obedientes uoci ſermonis eius. Benedicite domino omnes exercitus eius, miniſtri eius qui facitis placitum illius. Benedicite domino uniuerſa opera eius in omnibus locis poteſtatis eius, benedic anima mea domino.

יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו
גִּבּוֹרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל
דְּבָרוֹ׃ בָּרְכוּ יְהוָה כָּל־צְבָאָיו
מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃ בָּרְכוּ יְהוָה׃
כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃

BEnedic anima mea domino, domine deus meus magnificatus es nimis, gloria & decore indutus es. Amictus luce quaſi ueſtimento, extendens cœlos ut pellem. Qui tegis aquis cœnacula eius qui ponis nubes currum tuum, qui ambulas ſuper pennas uenti. Qui facis angelos tuos ſpiritus, miniſtros tuos ignem urentem. Qui fundaſti terram ſuper baſem ſuam, non commouebitur in ſeculum & in ſeculum. Abyſſo quaſi ueſtimento operuiſti eam, ſuper montes ſtabunt aquæ. Ab increpatione tua fugient, à uoce tonitrui tui formidabunt. Aſcendunt montes & deſcendunt campi, ad locum quem fundaſti eis.

Terminum poſuiſti quem non pertranſibunt, nec reuertentur ut operiant terram. Qui emittis fontes in conuallibus, ut inter medios montes fluant. Vt bibant omnia animalia regionum, & reficiat onager ſitim ſuam.

Super ea uolucres cœli morabuntur, de medio nemorum dabunt uocem. Qui irrigas montes de cœnaculis tuis, de fructu operum tuorum implebitur terra. Germinans herbam iumentis & fœnũ ſeruituti hominũ, ut educat panem de terra. Et uinum lætificat cor hominis ad exhilarandam faciem in oleo, panis autem cor hominis roborat. Saturabuntur ligna domini, cedri libani quas plantauit. Ibi aues nidificabunt, miluo abies domus eius.

Montes excelſi ceruis, petra refugium herinacijs. Fecit lunam per tempora, ſol cognouit occubitum ſuum. Poſuiſti tenebras & facta eſt nox, in ipſa mouebuntur omnes beſtiæ ſyluæ. Leones rugientes ad prædam, & quærentes à deo eſcam ſibi. Oriente ſole recedent, & in ſpeluncis ſuis cubabunt.

Egredietur homo ad opus ſuum, & ad ſeruitutem ſuam uſque ad ueſperum.

Quàm

קד

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהַי
גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃
עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃
הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם
עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃
עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ
לוֹהֵט׃ יָסַד אֶרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ בַּל־
תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃ תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ
כִּסִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃ מִן־
גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן־קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן׃
יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל־מְקוֹם
זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם׃ גְּבוּל־שַׂמְתָּ בַל־יַעֲבֹרוּן
בַּל־יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃ הַמְשַׁלֵּחַ
מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃
יַשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים
צְמָאָם׃ עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן
מִבֵּין עֳפָאִים יִתְּנוּ־קוֹל׃ מַשְׁקֶה
הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע
הָאָרֶץ׃ מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה
וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־
הָאָרֶץ׃ וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב־אֱנוֹשׁ
לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב־אֱנוֹשׁ
יִסְעָד׃ יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי
לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃ אֲשֶׁר־שָׁם צִפֳּרִים
יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃ הָרִים
הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים
עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע
מְבוֹאוֹ׃ תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיְהִי לָיְלָה בּוֹ
תִרְמֹשׂ כָּל־חַיְתוֹ־יָעַר׃ הַכְּפִירִים
שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל־מְעוֹנֹתָם
יִרְבָּצוּן׃ יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ
וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־עָרֶב׃

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπλήρωθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται. Δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ, πάντα πρός σε προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται, ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἔστω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσομαι τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ λαλιά μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Quàm magnificata ſunt opera tua domine, omnia in ſapientia feciſti, impleta eſt terra poſſeſsione tua. Hoc mare magnum & ſpatioſum, illic reptilia quorum non eſt numerus. Animalia puſilla cũ magnis, illic naues pertranſibunt. Draco iſte quem formaſti ad illudendum ei, omnia à te expectant, ut des illis eſcam in tempore. Dante te illis colligent, aperiẽte te manum tuam, omnia implebuntur bonitate. Auertente autem te faciem, turbabuntur, auferes ſpiritum eorum & deficient, & in puluerem ſuum reuertentur. Emitte ſpiritum tuum & creabuntur, & renouabis faciem terræ. Sit gloria domini in ſeculum, lætabitur dominus in operibus ſuis. Qui reſpicit terrã & facit eam tremere, qui tangit montes & fumigant. Cantabo domino in uita mea, pſallam deo meo quãdiu ſum. Iocundum ſit ei eloquium meum, ego uero delectabor in domino. Deficient peccatores à terra & iniqui ita ut non ſint, benedic anima mea domino.

Αλληλούια. ρδ

Alleluia. CIIII

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον. Ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς. Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

Ετασεί

Confitemini domino & inuocate nomen eius, annunciate inter gentes opera eius. Cantate ei & pſallite ei, narrate omnia mirabilia eius, laudamini in nomine ſancto eius. Lætetur cor quærentium dominum, quærite dominum & confirmamini, quærite faciem eius ſemper. Mementote mirabilium eius quæ fecit, prodigia eius & iudicia oris eius. Semen Abraham ſerui eius, filij Iacob electi eius. Ipſe dominus deus noſter, in uniuerſa terra iudicia eius. Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui, uerbi quod mandauit in mille generationes. Quod diſpoſuit ad Abraham, & iuramenti ſui ad Iſaac. Et ſtatuit illud Iacob in præceptum, & Iſrael in teſtamentum æternum. Dicens tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis ueſtræ. Cum eſſent numero breui, pauciſsimi & incolę eius. Et pertranſierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum. Non reliquit hominẽ nocere eis, & corripuit pro eis reges. Nolite tangere chriſtos meos, & in prophetis meis nolite malignari. Et uocauit famem ſuper terram, & omne firmamentum panis contriuit. Miſit ante eos uirum, in ſeruum uenundatus eſt Ioſeph.

Humilia

Quàm multa ſunt opera tua domine omnia in ſapientia feciſti, impleta eſt terra poſſeſsione tua.

Hoc mare magnum & latum manibus ibi reptilia innumerabilia, animalia parua cum grandibus. Ibi naues pertranſeunt, leuiathan iſtum plaſmaſti ut illuderet ei. Omnia in te ſperant, ut des cibum eis in tempore ſuo.

Dante te illis colligent, aperiente te manum tuam replebuntur bono. Abſcondes uultum tuum & turbabuntur, auferes ſpiritum eorum & deficient, & in puluerem ſuum reuertentur.

Emittes ſpiritum tuum & creabuntur, & inſtaurabis faciem terræ. Sit gloria domini in ſempiternũ, lætabitur dominus in operibus ſuis.

Qui reſpicit terrã & tremet, tangit montes & fumabunt. Cantabo domino in uita mea, pſallam deo meo quàm diu ſum. Placeat ei eloquium meum, ego autem lætabor in domino. Deficient peccatores de terra & impij ultra non ſint, benedic anima mea domino Halleluia.

תהלים

מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם
בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃
זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ
וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם־גְּדוֹלוֹת׃
שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ
לְשַׂחֵק־בּוֹ׃ כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת
אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן
תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃ תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תּוֹסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל־
עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃ תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן
וְתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃ יְהִי כְבוֹד יְהוָה
לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃
הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ
׃ אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה
לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי
אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיהוָה׃ יִתַּמּוּ חַטָּאִים
מִן־הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה הַלְלוּיָהּ׃

CV

COnfitemini domino inuocate nomen eius; notas facite populis cogitationes eius.

Cantate ei & pſallite ei, loquimini in uniuerſis mirabilibus eius. Exultate in nomine ſancto eius, lætetur cor quærentium dominum. Quærite dominum & uirtutem eius, quærite faciem eius iugiter. Recordamini mirabilium eius quæ fecit, ſignorum & iudiciorũ oris eius. Semen Abraham ſerui eius, filij Iacob electi eius. Ipſe dominus deus noſter, in uniuerſa terra iudicia eius. Recordatus eſt in æternum pacti ſui, uerbi quod præcepit in mille generationes. Quod pepigit cum Abraham, & iuramenti ſui cum Iſaac. Et firmauit illud cum Iacob in lege, cum Iſrael in pactum ſempiternum. Dicens tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis ueſtræ. Cum eſſent uiri pauci, modici & aduenæ in ea. Et tranſierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum. Non dimiſit hominem ut noceret eis, & corripuit pro eis reges. Nolite tangere chriſtos meos, & prophetas meos nolite affligere. Et uocauit famem ſuper terram, omnem uirgam panis contriuit. Miſit ante faciem eorum uirum, in ſeruum uenundatus eſt Ioſeph.

Affli

קה

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ
בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־
לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃
דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃
זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ
בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר
׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׂחָק׃ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ לֵאמֹר לְךָ
אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃
בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃
וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה
אֶל־עַם אַחֵר׃ לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ אַל־תִּגְּעוּ
בִּמְשִׁיחָי וְלִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃
וַיִּקְרָא רָעָב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מַטֵּה לֶחֶם
שָׁבָר׃ שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד
נִמְכַּר יוֹסֵף׃

עני

Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρος διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν. Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεύειν τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ. Καὶ ἤυξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξεῖρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες, ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς, καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν πάντων πόνου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπασιν αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἠτήσαντο καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. Διέῤῥηξε πέτραν καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

Κάθισμα ιδ'. Ἀλληλούϊα. ρε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ. Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

Μνήσθη

Humiliauerunt in cõpedibus pedes eius, ferrũ pertrãsijt animã eius. donec ueniret uerbum eius. Eloquiũ domini inflãmauit eum, misit rex & soluit eum, princeps populorũ & dimisit eum. Constituit eum dominum domus suæ, & principem omnis possessionis suæ. Vt erudiret principes eius sicut semetipsum, & senes eius prudentiã doceret. Et intrauit Israel in Aegyptũ, & Iacob accola fuit in terra Cham. Et auxit populũ suum uehemẽter, & firmauit eum super inimicos eius. Conuertit cor eorũ ut odirent populũ eius, & dolum facerent in seruos eius. Misit Moysen seruum suum, Aaron quem elegit ipsum. Posuit in eis uerba signorũ suorũ, & prodigiorũ in terra Chã. Misit tenebras & obscurauit, quia exacerbauerunt sermones eius. Cõuertit aquas eorũ in sanguinẽ, & occidit pisces eorũ. Aedidit terra eorũ ranas, in penetralibus regũ ipsorũ. Dixit & uenit cynomya & scinifes, in omnibus finibus eorũ. Posuit pluuias eorũ grandinẽ, ignẽ comburentẽ in terra ipsorũ. Et percussit uineas eorum & ficulneas eorum, & contriuit omnẽ lignum finium eorũ. Dixit & uenit locusta, & bruchus cuius non erat numerus. Et comedit omne fœnum in terra eorũ, & comedit omnem fructum terrę eorum. Et percussit omne primogenitum in terra eorum, primitias omnis laboris eorũ. Et eduxit eos cũ argento, & auro, & non erat in tribubus eorũ infirmus. Lætata est Aegyptus in profectiõe eorum, quia incubuit timor eorum super eos. Expandit nubem in protectionẽ eorũ, & ignem ut luceret eis per noctem. Petierunt & uenit coturnix, & pane cœli saturauit eos. Dirupit petrã & fluxerũt aquæ, abierunt in sicco flumina. Quoniam memor fuit uerbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum. Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in lætitia. Et dedit illis regiones gẽtium, & labores populorum possederunt. Vt custodiant iustificationes eius, & legem eius requirant.

Alleluia. cv

Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in seculũ misericordia eius. Quis loquetur potentias domini, auditas faciet omnes laudes eius. Beati qui custodiũt iudicium, & faciunt iustitiã in omni tẽpore.

Memen

Afflixerunt in compede pedes eius, in ferrum uenit anima eius. Vsque ad tempus donec ueniret sermo eius, eloquium domini probauit eũ.

Misit rex & soluit eum, princeps populorum & dimisit illum. Posuit eum dominum domus suæ, & principem in omni possessione sua. Vt erudiret principes eius secundum uoluntatem suam, & senes eius sapientiã doceret. Et ingressus est Israel Aegyptum, & Iacob aduena fuit in terra Cham. Et crescere fecit populum suum nimis, & roborauit eum super hostes eius.

Conuertit cor eorũ ut odio haberent populum eius, ut dolose agerent contra seruos illius.

Misit Moysen seruum suum, Aaron quem elegit sibi. Posuit in eis uerba signorum suorum, & portentorum in terra Cham. Misit tenebras & contenebrauit, & non fuerunt incredu li uerbis eius. Cõmutauit aquas eorum in sanguinem, & occidit pisces eorum. Ebulliuit terra eorum ranas, in cubilibus regum eorum. Dixit & uenit musca omnimoda, scinifes in uniuersis terminis eorum. Dedit pluuias eorum grandinem, ignem flammatum in terra eorum.

Et percussit uineam eorum & ficum eorum, & confregit lignum finium eorum. Dixit & uenit locusta, & bruchus cuius non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terra eorum, & deuorauit fructum terrę eorum. Et percussit omne primogenitum in terra eorum, primitias uniuersi partus eorum. Et eduxit eos cum argento, & auro, & non erat in tribubus eorum infirmus. Lætata est Aegyptus cum egrederétur, quoniam irruerat terror eorum super eos.

Expandit nubem in tentorium, & ignem ut luceret nocte. Petierunt & adduxit ortygometram, & pane cœli saturauit eos. Aperuit petram & fluxerunt aquæ, cõcurrerunt in aridis flumina. Quia recordatus est uerbi sancti sui, cum Abraham seruo suo. Et eduxit populum suum in lætitia, laudantes electos suos.

Et dedit eis terras gentium, & laborem tribuum possederunt. Vt custodirent cerimonias eius, & leges eius seruarent. Halleluia.

עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃
עַד־עֵת בֹּא־דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה
צְרָפָתְהוּ׃ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מוֹשֵׁל
עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃ שָׂמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ
וּמוֹשֵׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ׃ לֶאְסֹר שָׂרָיו
בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנָיו יְחַכֵּם׃ וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל
מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חָם׃
וַיֶּפֶר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיְעַצְּמֵהוּ מִצָּרָיו׃
הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בְּעֲבָדָיו׃
שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר־בָּחַר
בּוֹ׃ שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אוֹתֹתָיו
וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃ שָׁלַח חֹשֶׁךְ
וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ׃
הָפַךְ אֶת־מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת־דְּגָתָם׃
שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃
אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל־גְּבוּלָם׃
נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃
וַיַּךְ גַּפְנָם וְתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׃
אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין
מִסְפָּר׃ וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאַרְצָם
וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׃ וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹר
בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם׃ וַיּוֹצִיאֵם
בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בְּשִׁבְטֵיהֶם כּוֹשֵׁל׃
שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם
עֲלֵיהֶם׃ פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ
לְהָאִיר לָיְלָה׃ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃ פָּרַץ צוּר
וַיָּזוּבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר׃
כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו׃
וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ׃ בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו
וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ׃

קו

הַלְלוּיָהּ׃

Alleluia. CVI

COnfitemini domino quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia eius. Quis loquetur fortitudines domini, auditas faciet omnes laudes eius. Beati qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore.

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה
יַשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ׃ אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי
מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל־עֵת׃

Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ημάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τῶν ἐλέους σου. καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, εἷς ἐξ αὐτῶν οὐ κατελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἦσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐκ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν τὴν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ αἰτήματα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ παρώργισαν τὸν μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ τοῦ ἁγίου κυρίου. Ηνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Αβειρών. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ Χαμ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ. Τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἐξουδενώσαν γῆν ἐπιθυμητήν. Οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἐγόγγυσαν ἐν ταῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ ἐσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπλήθυνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις. Καὶ ἔστη φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη μωϋσῆς δι' αὐτούς,

ὅτι

Memento noſtri domine in beneplacito populi tui, uiſita nos in ſalutari tuo. Ad uidendum in bonitate electorum tuorum, ad lætandũ in lætitia gentis tuæ, ut lauderis cum hæreditate tua. Peccauimus cũ patribus noſtris, iniuſte egimus, iniquitatẽ fecimus. Patres noſtri in Aegypto non intellexerũt mirabilia tua, non fuerunt memores multitudinis miſericordię tuę. Et iritauerunt aſcẽdentes in rubro mari, & ſaluauit eos propter nomen ſuum, ut notã faceret potentiam ſuam. Et increpuit mare rubrum & exiccatũ eſt, & deduxit eos in abyſsis ſicut in deſerto. Et ſaluauit eos de manu odientium, & redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulantes eos, unus ex eis non remanſit. Et crediderũt uerbis eius, & laudauerunt laudem eius. Cito fecerũt obliti ſunt operum eius, & non ſuſtinuerũt conſilium eius. Et cõcupierunt cõcupiſcentiam in deſerto, & tentauerunt deum in inaquoſo. Et dedit eis petitionẽ ipſorũ, & miſit ſaturitatẽ in animas eorũ. Et iritauerũt Moyſen in caſtris, Aaron ſanctum domini. Aperta eſt terra & deglutiuit Dathan, & operuit ſuper congregationem Abiron. Et exarſit ignis in ſynagoga eorũ, flamma combuſsit peccatores. Et fecerunt uitulũ in Choreb, & adorauerunt ſculptile. Et mutauerunt gloriam ſuam in ſimilitudinem uituli comedentis fœnum. Obliti ſunt deum qui ſaluauit eos, qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Chã, terribilia in mari rubro. Et dixit ut diſperderet eos, ſi nõ Moyſes electus eius ſtetiſſet in cõfractione, in cõſpectu eius. Vt auerteret irã eius ne diſperderet eos, & pro nihilo habuerũt terram deſiderabilem. Non crediderũt uerbo eius, & murmurauerũt in tabernaculis ſuis, non exaudierũt uocem domini. Et eleuauit manum ſuam ſuper eos, ut proſterneret eos in deſerto. Et ut deijceret ſemẽ eorum in nationibus, & diſperderet eos in regiõib. Et initiati ſunt Beelphegor, & comederũt ſacrificia mortuorũ. Et iritauerũt eũ in adinuẽtionibus ſuis, & multiplicata eſt in eis ruina. Et ſtetit Phinees & placauit, & ceſſauit quaſſatio. Et reputatum eſt ei ad iuſtitiam, in generationem & generationẽ uſq; in ſempiternum. Et iritauerunt eum ad aquas contradictionis, & uexatus eſt Moyſes propter eos,

quia

זָכְרֵנִי יְהוָה בְּרָצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃
לִרְאוֹת בְּטוּבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׂמוֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם־
נַחֲלָתֶךָ׃ חָטָאנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ
הִרְשָׁעְנוּ׃ אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לֹא־
הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת־רֹב
חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל־יָם בְּיַם־סוּף׃
וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־
גְּבוּרָתוֹ׃ וַיִּגְעַר בְּיַם־סוּף וַיֶּחֱרָב
וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהוֹמוֹת כַּמִּדְבָּר׃
וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃
וַיְכַסּוּ־מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא
נוֹתָר׃ וַיַּאֲמִינוּ בִּדְבָרָיו יָשִׁירוּ
תְּהִלָּתוֹ׃ מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא
חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃ וַיִּתְאַוּוּ תַּאֲוָה
בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ־אֵל בִּישִׁימוֹן׃
וַיִּתֵּן לָהֶם שֶׁאֱלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃
וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן
קְדֹשׁ יְהוָה׃ תִּפְתַּח־אֶרֶץ וַתִּבְלַע
דָּתָן וְתַכֵּס עַל־עֲדַת אֲבִירָם׃
וַתִּבְעַר־אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט רְשָׁעִים׃
יַעֲשׂוּ־עֵגֶל בְּחוֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃
וַיָּמִירוּ אֶת־כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אוֹכֵל
עֵשֶׂב׃ שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה
גְּדוֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃ נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ
חָם נוֹרָאוֹת עַל־יַם־סוּף׃ וַיֹּאמֶר
לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד בַּפֶּרֶץ
לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃
וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ
לִדְבָרוֹ׃ וַיֵּרָגְנוּ בְּאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ
בְּקוֹל יְהוָה׃ וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל
אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃ וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם
וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל
פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃ וַיַּכְעִיסוּ
בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ־בָּם מַגֵּפָה׃
וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃
וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד־
עוֹלָם׃ וַיַּקְצִיפוּ עַל־מֵי מְרִיבָה
וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃

Recordare mei domine in repropiciatione populi tui, uisita me in salutari tuo. Vt uideam bona electorum tuorum & læter in lætitia gentis tuæ, & exultem cum hæreditate tua.

Peccauimus cum patribus nostris, inique fecimus impie egimus. Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua, non sunt recordati multitudinis misericordiæ tuæ, & ad iracundiam prouocauerunt super mare in mari rubro. Saluauit autem eos propter nomen suum, ut ostenderet fortitudinem suam.

Et comminatus est mari rubro & aruit, & transduxit eos per abyssos quasi in deserto. Et saluauit eos de manu odientis, & redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua hostes eorum, unus de ipsis non superfuit. Et crediderunt uerbis eius, cecineruntq; laudem eius.

Cito obliti sunt operum illius, nec expectauerunt uoluntatem eius. Et desideraue runt desiderium in deserto, & tentauerunt deum in solitudine. Et dedit eis petitionem ipsorum, & misit tenuitatem in animam eorum. Et zelati sunt Moysen in castris, Aaron sanctum domini. Aperta est terra & deuorauit Dathan, & operuit synagogam Abyram. Et succensus est ignis in synagoga eorum, flamma exusit impios. Fecerunt uitulum in Horeb, & adorauerunt conflatile. Et mutauerunt gloriam suam, in similitudine bouis comedentis fœnum. Obliti sunt dei saluatoris sui, qui fecit magnalia in Aegypto. Mirabilia in terra Cham, terribilia super mare rubrum.

Dixit ergo ut contereret eos nisi Moyses electus eius stetisset medius contra faciem illius, ut conuerteret indignationem eius ut non interficeret. Et despexerunt terram desiderabilem, nec crediderunt sermoni eius. Et murmurauerunt in tabernaculis suis, non exaudierunt uocem domini. Et eleuauit manum suam super eos, ut deijceret eos in deserto. Et ut deijceret semen eorum in gentibus, & dispergeret eos in terris. Et consecrati sunt Beelphegor, & comederunt uictimas mortuorum.

Et concitauerunt eum in studijs suis, & percussit eos plaga. Stetit autem Phinees & dijudicauit, & est retenta percussio. Et reputatum est ei in iustitiam, in generatione & generatione usq; in æternum. Et prouocauerunt super aquam cõtradictionis, & afflictus est Moyses propter eos.

ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Καὶ διέφλγεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπεν κύριος αὐτοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγένηθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααν. Καὶ ἐφονοκρονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν, πολλαῖς ἐρρύσατο αὐτούς. Αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο γένοιτο. Αλληλούια. ρσ

EXomologeisqe tw kuriw oti xrhstos, oti eis to aiwna to eleos autou. Eipatwsan oi lelutrwmenoi upo kuriou, ous elutrwsato ek xeiros ecqrwn, kai ek twn xwrwn sunhgagen autous. Apo anatolwn kai dusmwn kai borra kai qalassis. Eplanhqhsan en th erhmw en anudrw, odon polews katoikhthrion ouc euron. Peinwntes kai diywntes, h yuxh autwn en autois exelipen. Kai ekekraxan pros kurion en tw qlibesqai autous, kai ek twn anagkwn autwn exeilato autous. kai wdhghsen autous eis odon euqeian, tou poreuqhnai eis polin katoikhthrion. Exomologhsasqwsan tw kuriw ta eleh autou, kai ta qaumasia autou tois uiois twn anqrwpwn. oti ecorta sen yuxhn kenhn, kai yuxhn peinwsan enepleusen agaqwn. Kaqhmenous en skotei kai skia qanatou, pepedhmenous en ptwxeia kai sidhrw. Oti parepikrainan ta logia tou qeou, kai thn boulhn tou upsistou parwxunan. kai etapeinwqh en kopois h kardia autwn, hsqenhsan kai ouk hn o boqwn. kai ekekraxan pros kurion en tw qlibesqai autous, kai ek twn anagkwn autwn eswsen autous. kai exhgagen autous ek skotous kai skias qanatou, kai touc desmous autwn dierrhxen.

quia exacerbauerũt ſpiritũ eius. Et diſtinxit in labijs ſuis, nõ diſpdiderũt gẽtes, quas dixit dñs illis. Et cõmixti ſunt inter gẽtes, & didicerũt opa eorũ, & ſeruierũt ſculptilib. eorũ, & factũ eſt illis in ſcãdalũ. Et immolauerũt filios ſuos & filias ſuas dęmonijs. Et effuderũt ſanguinẽ innocentẽ, ſanguinẽ filiorũ ſuorũ & filiarũ, quas ſacrificauerunt ſculptilib. Chanaan. Et infecta eſt terra in ſanguinibus, & cõtaminata eſt in operibus eorũ, et fornicati ſunt in adinuẽtionibus ſuis. Et iratus eſt furore dñs in populũ ſuum, & abominatus eſt hæreditatẽ ſuam. Et tradidit eos in manus gẽtiũ, & dominati ſunt eorũ qui oderũt eos. Et tribulauerũt eos inimici eorũ, & humiliati ſunt ſub manibus eorũ, ſæpe liberauit eos. Ipſi autẽ exacerbauerũt eũ in cõſilio ſuo, & humiliati ſunt in iniquitatib. ſuis. Et uidit cũ tribularentur, cũ exaudiret orationẽ eorũ. Et memor fuit teſtamẽti ſui, & pœnituit eũ ſecũdũ multitudinẽ miſericordiæ ſuæ. Et dedit eos ĩ miſericordias, ĩ cõſpectu oĩm q cœperãt eos. Saluos fac nos dñe deus noſter, et cõgrega nos de natiõibus. Vt cõfiteamur nomini ſancto tuo, & gloriemur in laude tua. Benedictus dñs deus Iſrael à ſeculo & uſq; in ſeculũ, & dicet omnis populus. fiat fiat. Alleluia. cvi

COnfitemini dño qm̃ bonus, qm̃ in ſeculũ miſericordia eius. Dicãt qui redẽpti ſunt à dño, quos redemit de manu inimici, de regionib. cõgregauit eos. A ſolis ortu & occaſu, ab aqlone & mari. Errauerũt in ſolitudine, in inaquoſo, uiã ciuitatis habitatiõis non inuenerũt. Eſurientes & ſitiẽtes, anima eorũ in ipſis deficit. Et clamauerũt ad dñm cum tribularent, et de neceſsitatibus eorum eripuit eos. Et deduxit eos in uiam rectam, ut irent in ciuitatem habitationis. Cõfiteantur dño miſericordiæ eius, & mirabilia eius filijs hominũ. Quia ſatiauit animã inanẽ, & animã eſurientẽ ſatiauit bonis. Sedẽtes in tenebris & in umbra mortis, uinctos in mẽdicitate & ferro. Quia exacerbauerũt eloquia dei, & cõſiliũ altiſsimi iritauerũt. Et humiliatũ eſt in laborib. cor eorũ, & infirmati ſunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerũt ad dominũ cum tribularẽtur, & de neceſsitatibus eorũ liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris & umbra mortis, & uincula eorũ diſrupit.

Exomolo

Confi

Quia prouocauerunt ſpiritum eius, & præcepit labijs ſuis. Non exterminauerunt populos, quos dixit dominus eis. Et commixti ſunt gentibus, & didicerunt opera eorum. Et ſeruierunt ſculptilibus eorum, & factum eſt eis in ſcandalum. Et immolauerunt filios ſuos & filias ſuas dęmonibus. Et effuderunt ſanguinem innocentem, ſanguinẽ filiorum ſuorum & filiarum ſuarum quos immolauerunt ſculptilibus Chanaan, & polluta eſt terra ſanguinibus. Et coinquinati ſunt in operibus ſuis, & fornicati ſunt in ſtadijs ſuis. Iratus eſt itaq; furor domini in populũ ſuum, & abominatus eſt hæreditatẽ ſuam. Et dedit eos in manu gentium, & dominati ſunt eorum qui oderũt eos. Et afflixerũt eos inimici ſui, & humiliati ſunt ſub manu eorum. Multis uicibus liberauit eos, ipſi uero prouocabant in conſilijs ſuis, & humiliati ſunt propter iniquitates ſuas. Et uidit tribulationem eorum, cum audiret eos rogantes. Et recordatus eſt pacti ſui cum eis, & pœnituit eum ſecundum multitudinem miſericordiæ ſuæ. Et dedit eos miſerabiles coram omnibus qui cœperãt eos. Saluа nos domine deus noſter & congrega nos de gentibus, ut confiteamur nomini ſancto tuo, & canamus in laude tua. Benedictus dominus deus Iſrael ab æterno & uſq; in æternum, & dicet omnis populus amen. Halleluia.

CVII

COnfitemini domino quoniam bonus, quoniam in æternum miſericordia eius. Dicant qui redẽpti ſunt à domino, quos redemit de manu hoſtis. Et de terris congregauit eos, ab oriente & occidente, ab aquilone & mari. Errauerunt in ſolitudine, in deſerta uia, ciuitatẽ quæ habitaretur non reppererunt. Eſurientes & ſitiẽtes, anima eorum in ipſis deficiebat. Et clamauerunt ad dominum in tribulatione ſua, de afflictione eorum eripuit eos. Et duxit illos per uiam rectam, ut uenirent in ciuitatem habitabilem. Confiteãtur domino miſericordias eius, & mirabilia eius in filios hominum. Quia ſaturauit animam uacuam, & animam eſurientem impleuit bonis. Habitantes in tenebris & umbra mortis, alligatos inopia & ferro. Quia prouocauerunt ſermones dei, & conſilium excelſi blaſphemauerunt. Et humiliauit in labore cor eorum, ceciderunt & non erat qui adiuuaret. Et clamauerunt ad dominum in tribulatiõe ſua, & de anguſtijs eorum ſaluauit eos. Et eduxit eos de tenebris & umbra mortis, & uincula eorum diſrupit.

Confi

בִּי־חִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו׃
לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה לָהֶם׃ וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם
וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃ וַיַּעַבְדוּ אֶת־
עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃
וַיִּזְבְּחוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃
וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם־בְּנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן
וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃ וַיִּטְמְאוּ
בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְמַעַלְלֵיהֶם׃
וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת־נַחֲלָתוֹ׃
וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם
שׂוֹנְאֵיהֶם׃ וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכָּנְעוּ
תַּחַת יָדָם׃ פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּיל לָהֶם
וְהֵמָּה יַמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיָּמֹכּוּ בַּעֲוֹנָם׃
וַיַּרְא בְּצָרָה לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת־רִנָּתָם׃
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב
חֲסָדָו׃ וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי
כָּל־שׁוֹבֵיהֶם׃ הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה׃
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃

מפר חמישי

קז׃

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר
גְּאָלָם מִיַּד־צָר׃ וּמֵאֲרָצוֹת קִבָּצָם
מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וְיָם׃
תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב
לֹא מָצָאוּ׃ רְעֵבִים גַּם־צְמֵאִים נַפְשָׁם
בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃ וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה
בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃
וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל־עִיר
מוֹשָׁב׃ יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם׃ כִּי־הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה
וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא־טוֹב׃ יֹשְׁבֵי
חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל׃
כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ׃
וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עוֹזֵר׃
וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם
מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃ יוֹצִיאֵם
חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק׃

יודו

Εξομολογησάσθωσαν ϕ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτ τοῖς υἱοῖς τ ἀνθρώπων. ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασε. ἀπελάβετο αὐτ ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτ, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτ ἐταπεινώθησαν. Παῦν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτ, καὶ ἤγγισαν ἕως τ πυλῶν τ θανάτ. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν ϕ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τ ἀναγκῶν αὐτ ἔσωσεν αὐτούς. Απέστειλε τ λόγον αὐτ καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τ διαφθορῶν αὐτ. Ἐξομολογησάσθωσαν ϕ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτ, & τὰ θαυμάσια αὐτ τοῖς υἱοῖς τ ἀνθρώπων. καὶ θυσάτωσαν αὐϕ θυσίαν αἰνέσεως, & ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτ ἐν ἀγαλλιάσει. οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες δρόμους ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου, & τὰ θαυμάσια αὐτ ἐν ϕ βυθῷ. Εἶπε & ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, & ὑψώθη τὰ κύματα αὐτ. Ἀναβαίνουσιν ἕως τ οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τ ἀβύσσων, ἡ ψυχὴ αὐτ ἐν κακοῖς ἐτήκετο. Ἐταράχθησαν ἐστηλοῦθησαν ὡς ὁ μεθύων, & πᾶσα ἡ σοφία αὐτ κατεπόθη. καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν ϕ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τ ἀναγκῶν αὐτ, ἐξήγαγεν αὐτούς. & ἐπέταξε τῇ καταιγίδι & ἔστη εἰς αὔραν, & ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτ. & εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτ. Ἐξομολογησάσθωσαν ϕ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτ, & τὰ θαυμάσια αὐτ τοῖς υἱοῖς τ ἀνθρώπων. Υψωσάτωσαν αὐτ ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ. καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Εθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτ εἰς διψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἀλμυρίαν, ἀπὸ κακίας τ κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Εθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, & συνεστήσαντο πόλεις κατοικήσεως. καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος. & εὐλόγησεν αὐτοὺς & ἐπληθύνθησαν σφόδρα, & τὰ κτήνη αὐτ οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ ὀλιγώθησαν & ἐκακώθησαν, ἀπὸ θλίψεως κακῶν & ὀδύνης. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτ, & ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ. Καὶ ἐβοήθησε πενίᾳ ἐκ πολυχείας, & ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὁ φρόνιμος καὶ εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, & πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτ. Τίς σοφὸς & φυλαξει ταῦτα, καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου;

Ωδὴ ψαλμοῦ ϕ Δαυίδ. ρξ

ΕΤοιμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσι.

Confiteant dño miſericordiæ eius, & mirabilia ei filijs hoim. Quia cõtriuit portas æreas, & uectes ferreos cõfregit. Suſcepit eos de uia iniqtatis eorũ, & ꝓpter iniuſtitias eũ ſuas humiliati ſunt. Oẽm eſcã abominata eſt anima eorum, & appropinquauerũt uſq; ad portas mortis. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent de neceſsitatib. eorũ liberauit eos. Miſit uerbũ ſuũ & ſanauit eos, & eripuit eos de interitionib. eorũ. Cõfiteant dño miſericordiæ eius, & mirabilia eius filijs hoim. Et ſacrificẽt ſacrificiũ laudis, & annũtiẽt opera eius in exultatiõe. Qui deſcẽdũt mare in nauibus, faciẽtes operationẽ in aqs multis. Ipſi uiderũt opera dñi, & mirabilia eius in ꝓfundo. Dixit & ſtetit ſpiritus procellæ, & exaltati ſũt fluctus eius. Aſcẽdũt uſq; ad cœlos & deſcẽdũt uſq; ad abyſſos, anima eorũ in malis tabeſcebat. Turbati ſũt et moti ſũt ſicut ebrius, & omnis ſapientia eorũ deuorata eſt. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent, & de neceſsitatib. eorũ eduxit eos. Et ſtatuit procellas in aurã, & ſiluerũt fluctus eius. Et lętati ſunt quia ſiluerũt, & deduxit eos in portũ uolũtatis eorũ. Cõfiteant dño miſericordiæ eius, et mirabilia eius filijs hoim. Et exaltẽt eũ in ecclesia plebis, & in cathedra ſeniorũ laudent eũ. Poſuit flumina in deſertũ, & exitus aquarum in ſitim. Terrã fructiferã in ſalſuginẽ, à malicia inhabitantiũ in ea. Poſuit deſertũ in ſtagna aquarũ, & terrã ſine aqua in exitus aquarũ. et collocauit illic eſuriẽtes, et cõſtituerũt ciuitatẽ habitatiõis. Et ſeminauerunt agros & plãtauerũt uineas, & fecerũt fructũ natiuitatis. Et bñdixit eis et multiplicati ſunt nimis, & iumẽta eorũ nõ minorauit. Et pauci facti ſũt, & uexati ſũt à tribulatiõe malorũ & dolore. Effuſa eſt cõtentio ſup principes eorum, & errare fecit eos in inuio & non in uia. Et adiuuit pauperẽ de inopia, & poſuit ſicut oues familias. Videbunt recti & lætabuntur, & omnis iniquitas eorum oppilabit os ſuũ. Quis ſapiens & cuſtodiet hæc, & intelliget miſericordias domini? Alleluia.

Canticum pſalmi ipſi Dauid. CVII

PAratum eſt cor meũ deus, paratum cor meum, cantabo & pſallã in gloria mea. Exurge gloria mea, exurge pſalteriũ & cithara, exurgã diluculo. Confitebor tibi in populis domine, & pſallam tibi in nationibus.

Quia

Cõfiteantur domino misericordias eius, & mirabilia eius in filios hominum. Quia contriuit portas æreas, & uectes ferreos confregit. Stultos propter uiam sceleris eorum, & propter iniquitates afflictos. Omnem cibum abominata est anima eorum, & accesserunt ad portas mortis. Et clamauerunt ad dominum in tribulatione sua, de angustijs eorum saluauit eos. Misit uerbũ suum & sanauit eos & saluauit de interitu eorum.

Confiteantur domino misericordias eius, & mirabilia eius in filios hominum. Et immolent hostias gratiarum, & narrent opera eius in laude.

Qui descendunt mare in nauibus, facientes opus in aquis multis. Ipsi uiderunt opera domini, & mirabilia eius in profundo. Dixit & surrexit uentus tempestatis, & eleuauit gurgites eius. Ascendunt in cœlum & descendunt in abyssos, anima eorum in afflictione consumitur. Obstupuerunt & intremuerunt quasi ebrius, & uniuersa sapientia eorum absorpta est.

Clamabunt autem ad dominum in tribulatione sua, & de angustia eorum educet eos. Statuet turbinem in tranquillitatem, & silebunt fluctus eius. Lætabuntur quoniam quieuerunt, & deducet eos ad portum quem uoluerunt. Cõfiteantur domino misericordias eius, & mirabilia eius in filios hominum. Et exaltent eum in ecclesia populi, & in cathedra seniorum laudent eum. Ponet flumina in desertum, & fontes aquarum in sitim. Terram fructiferam in salsuginem, præ malicia habitatorum eius. Ponet desertum in paludes aquarum, & terram inuiam in fontes aquarum. Et collocauit ibi esurientes, & formidabunt urbem ad habitandum.

Et serent agros & plantabunt uineas, & facient fruges germina. Et benedicet eis & multiplicabũtur nimis, & pecora eorum nõ minuet.

Imminuta sunt autem & afflicta, propter angustiam mali & doloris. Et effundet despectionem super principes, & errare eos faciet in solitudine deuia. Et subleuabit pauperem de inopia, & ponet quasi gregem familias. Vide bunt recti & lætabuntur, & omnis iniquitas contrahet os suũ. Quis sapiens & custodiet hæc, & intelliget misericordias domini.

Canticum psalmus Dauid. CVIII

PAratum cor meum deus, cantabo & psallam sed & gloria mea. Consurge psalterium & cithara, consurgam mane. Confitebor tibi in populis domine, & cantabo te in nationibus. Quo-

יוֹרֵנּוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
אָדָם׃ כִּי־שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה
וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדַּע׃ אֱוִילִים מִדֶּרֶךְ
פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ׃ כָּל־
אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי
מָוֶת׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם
מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃ יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וִירַפְאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם׃
יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו
בְּרִנָּה׃ יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי
מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים׃ הֵמָּה רָאוּ
מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה׃
וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו׃
יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם
בְּרָעָה תִתְמוֹגָג׃ יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר
וְכָל־חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל־
יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם׃
יָקֵם סְעָרָה לִרְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם׃
וַיִּשְׂמְחוּ כִי־יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל־מְחוֹז
חֶפְצָם׃ יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם׃ וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם
וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ׃ יָשֶׂם
נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמוֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן׃
אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי
בָהּ׃ יָשֶׂם מִדְבָּר לַאֲגַם־מַיִם וְאֶרֶץ
צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם׃ וַיּוֹשֶׁב שָׁם
רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב׃ וַיִּזְרְעוּ
שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה׃
וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא
יַמְעִיט׃ וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשׁוּחוּ מֵעֹצֶר
רָעָה וְיָגוֹן׃ שֹׁפֵךְ בּוּז עַל־נְדִיבִים
וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ׃ וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן
מֵעֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת׃ יִרְאוּ
יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ וְכָל־עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ׃
מִי חָכָם וְיִשְׁמָר־אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ
חַסְדֵי יְהוָה׃

קח

שִׁיר מִזְמוֹר
לְדָוִד׃
נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה־
אַף־כְּבוֹדִי׃ עוּרָה חַנֹּר וְכִנּוֹר
אָעִירָה שָׁחַר׃ אוֹדְךָ בָעַמִּים יְהוָה
וַאֲזַמֶּרְךָ בַלְאֻמִּים׃

בי־

Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, ὅτι ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός. ρη

Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνέβαλόν μοι, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι κατάδικος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μετανασταζέτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν, καὶ ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξαλειφθείη. Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντὸς, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ. Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πτωχὸν καὶ πένητα, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ

Quia magna ſuper cœlos miſericordia tua, & uſque ad nubes ueritas tua. Exaltare ſuper cœlos deus, et ſuper omnem terram gloria tua, ut liberentur dilecti tui. Saluum fac dextera tua & exaudi me, deus locutus eſt in ſancto ſuo. Exultabo & diuidam ſicimã, & conuallem tabernaculorum dimetiar. Meus eſt Galaad & meus eſt Manaſſes, & Ephraim ſuſceptio capitis mei. Iuda rex meus, Moab lebes ſpei meæ. In Idumæam extendam calciamentum meum, mihi alienigenæ ſubditi ſunt. Quis deducet me in ciuitatem munitam, aut quis deducet me uſq; in Idumæam? Nónne tu deus qui repulliſti nos, & non exibis deus in uirtutibus noſtris? Da nobis auxilium de tribulatione, & uana ſalus hominis. In deo faciemus uirtutem, & ipſe ad nihilum deducet inimicos noſtros.

In finem pſalmus Dauid. cviii

Deus laudem meam ne tacueris, quia os peccatoris & os doloſi ſuper me apertum eſt. Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa, & ſermonibus odij circũdederunt me, & expugnauerunt me gratis. Pro eo ut me diligerent detrahebant mihi, ego autem orabam. Et poſuerunt aduerſum me mala pro bonis, & odium pro dilectione mea. Conſtitue ſuper eum peccatorem, & diabolus ſtet à dextris eius. Cum iudicatur exeat condẽnatus, & oratio eius fiat in peccatum. Fiant dies eius pauci, & epiſcopatum eius accipiat alter. Fiãt filij eius orphani, & uxor eius uidua. Nutantes transferantur filij eius & mendicent, & eijciantur de habitationibus ſuis. Scrutetur fœnerator omnem ſubſtantiam eius, & diripiant alieni labores eius. Non ſit illi adiutor, nec ſit qui miſereatur pupillis eius. Fiant nati eius in interitũ, in generatione una deleatur nomen eius. In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conſpectu domini, & peccatum matris eius non deleatur. Fiant contra dominum ſemper, & diſpereat de terra memoria eorum, pro eo quod non eſt recordatus facere miſericordiam. Et perſecutus eſt hominẽ inopem & mendicum, & compunctum corde mortificare. Et dilexit maledictionem, & ueniet ei, & noluit benedictionem & elongabitur ab eo.

Et induit

Quoniam magna ſuper cœlos miſericordia tua, & uſque ad æthera ueritas tua. Exaltare ſuper cœlos deus, & ſuper omnem terram gloria tua. Vt liberentur dilecti tui, ſalua dextera tua & exaudi me. Deus locutus eſt in ſanctuario ſuo, gaudebo diuidam Sichem, & uallem Soccoth dimetiar. Meus eſt Galaad & meus eſt Manaſſe & Ephraim hæreditas capitis mei. Iuda dux meus. Moab lebes peluis meæ ſuper Idumæam proijciam calciamentum meum, cum Philiſtijm fœderabor. Quis deducet me in ciuitatem munitam, quis deducet me uſque in Idumæam. Nónne tu deus qui proieceras nos, & nõ exieras deus in exercitibus noſtris.

Da nobis auxilium in tribulatione, uana eſt enim ſalus ab homine. In deo erimus fortes, & ipſe conculcabit hoſtes noſtros.

תהלים

כִּי־גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־
שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ רוּמָה עַל־שָׁמַיִם
אֱלֹהִים וְעַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וַעֲנֵנִי׃ אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה
אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ לִי גִלְעָד
לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה
מְחֹקְקִי׃ מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל־
אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת אֲתָרֹעָע
׃ מִי־יוֹבִלֵנִי עִיר מְבֻצָּר מִי נָחָה
עַד־אֱדוֹם׃ הֲלֹא־אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־
תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ הָבָה־
לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃
בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה־חָיִל וְהוּא יָבוּס
צָרֵינוּ׃

Victori Dauid pſalmus.

cix

DEus laudabilis mihi ne taceas. Quia os impij & doloſi contra me apertum eſt, locuti ſunt de me lingua mendacij. Verbis odij circumdederunt me, & expugnauerunt me fruſtra. Pro eo quod eos diligebam aduerſabantur mihi, ego autem orabam. Et poſuerunt contra me malum pro bono, & odium pro dilectione mea. Conſtitue ſuper eum impium, & ſatan ſtet à dextris eius. Cum fuerit iudicatus exeat condemnatus, & oratio eius ſit in peccatum. Fiant dies eius parui, epiſcopatum eius accipiat alter. Sint filij eius pupilli, & uxor eius uidua. Inſtabiles uagentur filij eius & mendicent, & quærantur in parietinis ſuis. Scrutetur exactor uniuerſa quæ habet, & diripiant alieni labores eius. Non ſit qui eius miſereatur, nec qui clemens ſit in pupillos eius. Fiat nouiſsimum eius interitus, in generatione altera deleatur nomen eius. Redeat in memoriam iniquitas patrum eius apud deum, & iniquitas matris eius non deleatur. Sint contra dominum ſemper, et intereat de terra memoria eorum. Eo quod non eſt recordatus facere miſericordiam & perſecutus eſt uirum inopem & pauperem, & cõpunctum corde ut interficeret. Et dilexit maledictionem quæ ueniet ei, & noluit benedictionem quæ elongabitur ab eo.

Et in-

קט

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד
מִזְמוֹר

אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אַל תֶּחֱרַשׁ׃ כִּי
פִי רָשָׁע וּפִי־מִרְמָה עָלַי פָּתָחוּ דִּבְּרוּ
אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר׃ וּדְבָרֵי
שִׂנְאָה סְבָבוּנִי וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם׃
תַּחַת אַהֲבָתִי יְשִׂטְנוּנִי וַאֲנִי תְפִלָּה׃
וַיָּשִׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה
תַּחַת אַהֲבָתִי׃ הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע
וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל־יְמִינוֹ׃ בְּרִשְׁפְּטוֹ
יֵצֵא רָשָׁע וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לְחַטָּאָה׃
יִהְיוּ יָמָיו מְעָטִים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר׃
יִהְיוּ־בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ אַלְמָנָה׃
וְנוֹעַ יָנוֹעוּ בָנָיו וְשָׁאָלוּ וְדָרָשׁוּ
מֵחַרְבוֹתֵיהֶם׃ יְנַקֵּשׁ נוֹשֶׁה לְכָל־
אֲשֶׁר־לוֹ וְיָבְזּוּ זָרִים יְגִיעוֹ׃
אַל־יִהְיֶה־לּוֹ מוֹשֵׁךְ חָסֶד וְאַל־יְהִי חוֹנֵן
לְיְתוֹמָיו׃ יְהִי־אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית
בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם׃ יִזָּכֵר־עֲוֹן
אֲבוֹתָיו אֶל־יְהוָה וְחַטַּאת אִמּוֹ אַל־תִּמָּח
׃ יִהְיוּ נֶגֶד־יְהוָה תָּמִיד וְיַכְרֵת
מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ יַעַן אֲשֶׁר־לֹא־זָכַר
עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ־עָנִי וְאֶבְיוֹן
וְנִכְאֵה־לֵב לְמוֹתֵת׃ וַיֶּאֱהַב קְלָלָה
וַתָּבוֹאֵהוּ וְלֹא־חָפֵץ בִּבְרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃
וַיִּלְבַּשׁ

Καὶ ἐνεδύσατο καταράν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτοῦ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη διὰ παντὸς περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐναντιαλλόντων μοι παρὰ κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ εἰμι, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀπαντηρίθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠδυνήσαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἶδόσαν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν. Καταραθήσονται αἱ σὺ εὐλογήσεις, οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐναντιαλλόντες μοι ἐντροπὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πτωχοῦ, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου. Καθισμα ρθ

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ρθ

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου, συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ἀλληλούια. ρ

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποίησε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀπήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν, ἔργα

Et induit maledictionē ſicut ueſtimentū, & intrauit ſicut aqua in interiora eius, & ſicut oleum in oſsibus eius. Fiat ei ſicut ueſtimētū quo operitur, & ſicut zona qua ſemper præcingitur. Hoc opus eorū qui detrahūt mihi apud dñm, & qui loquunt mala aduerſus animam meam. Et tu dñe dñe fac mecum propter nomē tuum, quia ſuauis miſericordia tua. Libera me quia egenus & pauper ſum ego, & cor meum cōturbatum eſt intra me. Sicut umbra cum declinat ablatus ſum, & excuſſus ſum ſicut locuſtæ. Genua mea infirmata ſunt à ieiunio, & caro mea immutata eſt propter oleū. Et ego factus ſum opprobriū illis, uiderūt me & mouerūt capita ſua. Adiuua me domine deus meus, ſaluum me fac ſecundū miſericordiā tuā. Et ſciant quia manus tua hæc, & tu dñe feciſti eam. Maledicēt illi & tu benedices, q̄ inſurgūt in me cōfundant̄, ſeruus aūt tuus lętabit̄. Induantur qui detrahunt mihi pudore, & operiātur ſicut diploide confuſione ſua. Cōfitebor dño nimis in ore meo, & in medio multorū laudabo eum. Quia aſtitit à dextris pauperis, ut ſaluā faceret à perſequētibus animā meam.

Pſalmus Dauid. cix

DIxit dñs dño meo, ſede à dextris meis, Donec ponā inimicos tuos, ſcabellum pedum tuorum. Virgā uirtutis tuæ emittet dominus ex Sion, dominare in medio inimicorum tuorum. Tecum principiū in die uirtutis tuæ, in ſplendoribus ſanctorum, ex utero ante luciferū genui te. Iurauit dñs & non pœnitebit eum, tu es ſacerdos in æternum, ſecundum ordinem Melchiſedec. Dominus à dextris tuis, confregit in die iræ ſuę reges. Iudicabit in nationibus implebit ruinas, conquaſſabit capita in terra multorum. De torrēte in uia bibet, propterea exaltabit caput. Alleluia. cx

COnfitebor tibi dñe in toto corde meo, in conſilio iuſtorum & cōgregatione. Magna opera domini, exquiſita in omnes uoluntates eius. Confeſsio & magnificētia opus eius, & iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Memoriam fecit mirabilium ſuorum miſericors & miſerator dominus, eſcam dedit timētibus ſe. Memor erit in ſeculū teſtamenti ſui, uirtutem operū ſuorū annūtiabit populo ſuo. Vt det illis hæreditatē gētium,

opera

Et indutus eſt maledictione quaſi ueſtimento ſuo & ingredietur quaſi aqua in uiſcera eius, & quaſi oleum in oſſa eius. Sit ei quaſi pallium quo circundatur, & quaſi cingulum quo ſemper accingitur. Hæc eſt retributio his qui aduerſantur mihi à domino, & qui loquuntur malum contra animam meam. Tu autem domine deus fac mecum propter nomen tuum, quoniam bona eſt miſericordia tua libera me. Quoniam egenus & pauper ſum & cor meum uulneratum eſt intrinſecus. Quaſi umbra cum inclinatur abductus ſum, & excuſſus quaſi locuſta.

Genua mea uacillauerunt à ieiunio, & caro mea immutata eſt abſq; oleo. Et ego factus ſum opprobrium eis, uidentes me mouerunt caput ſuum. Adiuua me domine deus meus, ſalua me ſecundum miſericordiam tuam. Et ſciant quoniam manus tua hæc, tu domine feciſti eam. Maledicẽt illi & tu benedices, reſtiterũt & confundentur, ſeruus autem tuus lętabitur. Induantur aduerſarij mei confeſsione, & operiãtur quaſi ueſtimento confuſione ſua. Cõfitebor domino uehementer in ore meo, & in medio populorum laudabo eum. Quoniam ſtabit à dextris pauperis, ut ſaluet à iudicibus animã eius.

Pſalmus Dauid. cx

DIxit dominus domino meo, ſede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos ſcabellum pedum tuorum. Virgam fortitudinis tuæ emittet dominus ex Sion, dominare in medio inimicorum tuorum. Populi tui ſpontanei erũt in die fortitudinis tuæ in montibus ſanctis quaſi de uulua orietur, tibi ros adoleſcentiæ tuæ. Iurauit dominus, & non pœnitebit eum, tu es ſacerdos in æternum, ſecundum ordinem Melchiſedec. Dominus à dextera tua, percuſsit in die furoris ſui reges. Iudicabit in gentibus, impleuit ualles, percuſsit caput in terra multa. De torrẽte in uia bibet, propterea exaltabit caput.

Alleluia. cxi

COnfitebor domino in toto corde in conſilio iuſtorum & congregatione. Magna opera domini, exquirenda in cunctis uoluntatibus ſuis. Gloria & decor opus eius, & iuſtitia eius perſeuerans ſemper. Memoriam fecit mirabilium ſuorum, clemens miſericors dominus. Eſcam dedit timentibus ſe, memor erit in ſempiternum pacti ſui. Fortitudinem operum ſuorum annũciabit populo ſuo, ut det eis hæreditatem gentium.

Opus

וַיִּלְבַּשׁ קְלָלָה כְּמַדּוֹ וַתָּבֹא כַמַּיִם
בְּקִרְבּוֹ וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו׃ תְּהִי־לוֹ
כְּבֶגֶד יַעְטֶה וּלְמָזַח תָּמִיד יַחְגְּרֶהָּ׃
זֹאת פְּעֻלַּת שׂוֹטְנַי מֵאֵת וְהוֹרַי וְהַדֹּבְרִים
רָע עַל־נַפְשִׁי׃ וְאַתָּה יְהוִה אֲדֹנָי
עֲשֵׂה־אִתִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ
הַצִּילֵנִי׃ כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי
חָלַל בְּקִרְבִּי׃ כְּצֵל בְּנָטוֹתוֹ נָעָלְתִּי
נִנְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה׃ בָּרְכַי כָּשְׁלוּ מִצּוֹם
וּבְשָׂרִי פָּחַשׁ מִשֶּׁמֶן׃ וַאֲנִי הָיִיתִי
חֶרְפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יָנִיעוּן רֹאשָׁם׃
עָזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהָי הוֹשִׁיעֵנִי כְּחַסְדֶּךָ׃
וְיֵרְעוּ כִּי־יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה
עָשִׂיתָ׃ יְקַלְלוּ־הֵמָּה וְאַתָּה תְּבָרֵךְ
קָמוּ וַיֵּבוֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃ יִלְבְּשׁוּ
שׂוֹטְנַי כְּלִמָּה וְיַעְטוּ כַמְעִיל בָּשְׁתָּם׃
אוֹדֶה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים
אֲהַלְלֶנּוּ׃ כִּי־יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן
לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃

קי

לְדָוִד מִזְמוֹר

נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד־
אָשִׁית אוֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ׃
מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רְדֵה
בְּקֶרֶב אוֹיְבֶיךָ׃ עַמְּךָ נְדָבוֹת בְּיוֹם
חֵילֶךָ בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְׁחַר לְךָ טַל
יַלְדֻתֶיךָ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחֵם
אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק׃
אֲדֹנָי עַל־יְמִינְךָ מָחַץ בְּיוֹם אַפּוֹ
מְלָכִים׃ יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת
מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה׃ מִנַּחַל
בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

קיא

הַלְלוּיָהּ׃

אֶהֱלֶה יְהוָה בְּכָל־לֵבָב בְּסוֹד
יְשָׁרִים וְעֵדָה׃ גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה
דְּרוּשִׁים לְכָל־חֶפְצֵיהֶם׃ הוֹד־וְהָדָר
פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃ זֵכֶר
עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה׃
טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכּוֹר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ׃ כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ
לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם׃

ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πιστὰ πάντα τὰ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου. Συνέσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Αλληλούια. ρια

MAκάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ φοβηθῇ, ἕως οὗ ἐπίδῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται, ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Αλληλούια. ριβ

AIνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος, καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ὑψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα εὐφραινομένην.

Αλληλούια. ριγ

EN ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοι ἦν θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε, ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Ἀπὸ

opera manuũ eius, ueritas & iudiciũ. Fidelia omnia mandata eius, confirmata in seculũ seculi, facta in ueritate & equitate. Redẽptionem misit populo suo, mãdauit in æternum testamẽtum suum. Sanctũ & terribile nomen eius, initium sapientiæ timor domini. Intellectus bonus omnibus facientibus eum, laudatio eius manet in seculum seculi.

Alleluia cxi

BEatus uir qui timet dominum, in mandatis eius uolet nimis. Potens in terra erit semen eius, generatio rectorum benedicetur. Gloria & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in seculũ seculi. Exortũ est in tenebris lumen rectis, misericors, & miserator & iustus. Iucundus homo qui miseretur & cõmodat, disponet sermones suos in iudicio, quia in æternum non commouebitur. In memoria æterna erit iustus, ab audi tione mala non timebit. Paratum cor eius sperare in domino, cõfirmatum est cor eius non commouebitur, donec despiciat inimicos suos. Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in seculũ seculi, cornu eius exaltabitur in gloria. Peccator uidebit & irascet, dentibus suis fremet & tabescet, desiderium peccatorum peribit.

Alleluia. cxii

LAudate pueri dominũ, laudate nomen domini. Sit nomen domini benedictũ, ex hoc nunc & usque in seculum. A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen domini. Excelsus super omnes gẽtes dominus, & super cœlos gloria eius. Quis sicut dominus deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in cœlo et in terra. Suscitans à terra inopem, & de stercore erigẽs pauperem. Vt collocet eum cũ principibus, cũ principibus populi sui. Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Alleluia. cxiii

IN exitu Israel de Aegypto, domus Iacob de populo barbaro. Facta est Iudæa sanctificatio eius, Israel potestas eius. Mare uidit & fugit, Iordanis conuersus est retrorsum. Montes exultauerunt ut arietes, & colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare quod fugisti, & tu Iordanis quia conuersus es retrorsum. Mõtes exultastis sicut arietes, & colles sicut agni ouium.

A facie

Opus manuum eius ueritas & iudicium, fidelia omnia præcepta eius. Firmata in ſempiternũ iugiter, facta in ueritate & æquitate. Redemptionem miſit populo ſuo, mandauit in æternum pactum ſuum, ſanctum & terribile nomen eius.

Principium ſapientiæ timor domini, doctrina bona cunctis qui faciũt eam, laus eius perſeuerat iugiter.

Halleluia. CXII

BEatus uir qui timet dominum, in mandatis eius uolet nimis. Potens in terra erit ſemen eius, generatio iuſtorum benedicetur. Subſtantia & diuitiæ in domo eius, & iuſtitia eius perſeuerans ſemper. Ortum eſt in tenebris lumen iuſtis, clemens & miſerator & iuſtus. Bonus uir clemens & fœnerans, diſpenſabit uerba ſua in iudicio. Quia in æternum non commouebitur, in memoria ſempiterna erit iuſtus. Ab auditu malo non timebit, paratum cor eius confidens in domino. Firmum cor eius non timebit, donec aſpiciat in hoſtibus ſuis. Diſperſit dedit pauperibus, iuſtitia eius permanet in æternum, cornu eius exaltabitur in gloria. Impius uidebit & iraſcetur dentibus ſuis frendet & tabeſcet, deſiderium impiorum peribit.

Halleluia. CXIII

LAudate ſerui dominum, laudate nomen domini. Sit nomen domini benedictum, amodo & uſque in æternum. Ab ortu ſolis uſq; ad occaſum eius, laudabile nomen domini.

Excelſus ſuper omnes gentes dominus, ſupra cœlum gloria eius. Quis ut dominus deus noſter, qui in excelſis habitans. Humilia reſpicit, in cœlo & in terra. Suſcitans de terra inopem, & de ſtercore eleuat pauperem. Vt eum ſedere faciat cum principibus, cum principibus populi ſui. Qui collocat ſterilem in domo, matrem filiorum lætantem Halleluia.

CXIIII

CVm egrederetur Iſrael de Aegypto, domus Iacob de populo barbaro. Factus eſt Iudas in ſanctificatione eius, Iſrael poteſtas eius. Mare uidit & fugit, Iordanis conuerſus eſt retrorſum. Montes ſubſilierunt quaſi arietes, colles quaſi filij gregis. Quid tibi eſt mare quia fugiſti, Iordanis quia conuerſus es retrorſum. Montes ſubſultaſtis quaſi arietes, colles quaſi filijs gregis.

A facie

תהלים

מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים
כָּל־פִּקּוּדָיו׃ סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם
עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיֹשֶׁר׃ פְּדוּת שָׁלַח
לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא
שְׁמוֹ׃ רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה
שֵׂכֶל טוֹב לְכָל־עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת
לָעַד׃

קיב

הַלְלוּיָהּ׃
אַשְׁרֵי־אִישׁ יָרֵא אֶת־יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו
חָפֵץ מְאֹד׃ גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ
דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ׃ הוֹן וָעֹשֶׁר
בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃ זָרַח
בַּחֹשֶׁךְ אוֹר לַיְשָׁרִים חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק
׃ טוֹב־אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְוֶה יְכַלְכֵּל
דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט׃ כִּי־לְעוֹלָם לֹא־
יִמּוֹט לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק׃
מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לִבּוֹ בָּטוּחַ
בַּיהוָה׃ סָמוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא עַד
אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְצָרָיו׃ פִּזַּר נָתַן
לָאֶבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד קַרְנוֹ תָּרוּם
בְּכָבוֹד׃ רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעַס שִׁנָּיו
יַחֲרֹק וְנָמָס תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

קיג

הַלְלוּיָהּ׃
הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְהוָה׃ יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה׃ רָם עַל־כָּל גּוֹיִם
יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי
כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃
הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפּוֹת יָרִים אֶבְיוֹן׃
לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים
שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

קיד

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ
יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה
וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים
רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃
מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃

מלפני

Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν. Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσι, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἰσραήλ, εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἀαρών. Εὐλόγησεν τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τῷ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐκ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

A facie domini mota est terra, à facie dei Iacob. Qui conuertit petram in stagna aquarum, & rupem in fontes aquarum. Non nobis domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Super misericordia tua & ueritate tua, ne quando dicant gentes, ubi est deus eorum? Deus autem noster in cœlo, omnia quæcunque uoluit fecit. Simulacra gentium argentum & aurum, opera manuum hominum. Os habent & non loquentur, oculos habent & non uidebunt. Aures habent & non audient, nares habent & non odorabunt. Manus habent & non palpabunt, pedes habent & non ambulabunt, non clamabunt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis. Domus Israel sperauit in domino, adiutor eorum & protector eorum est. Domus Aaron sperauit in domino, adiutor eorum & protector eorum est. Qui timẽt dominum sperauerunt in domino, adiutor eorum & protector eorum est. Dominus memor fuit nostri, & benedicit nobis. Benedixit domui Israel, benedixit domui Aaron. Benedixit omnibus qui timent dominum, pusillis cum maioribus. Adijciat dominus super uos, super uos & super filios uestros. Benedicti uos à domino, qui fecit cœlum & terram. Cœlum cœli domino, terram autem dedit filijs hominum. Non mortui laudabunt te domine, neque omnes qui descendunt in infernum. Sed nos qui uiuimus benedicimus domino, ex hoc nunc & usque in seculum.

Αλληλούια. ρκδ

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὗρόσαν με. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην. Ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου, ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε. Ὅτι ἐξεῖλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Alleluia. cxiiii

Dilexi quoniam exaudiet dominus uocem orationis meæ. Quia inclinauit aurem suam mihi, et in diebus meis inuocabo. Circundederunt me dolores mortis, pericula inferni inuenerũt me. Tribulationem & dolorem inueni, & nomen domini inuocaui. O domine libera animam meam, misericors dominus & iustus, & deus noster miseretur. Custodiens paruulos dominus, humiliatus sum & liberauit me. Conuertere anima mea in requiem tuam, quia dominus benefecit tibi. Qui eripuit animam meam de morte, oculos meos à lachrymis, pedes meos à lapsu. Placebo domino, in regione uiuorum.

Alle-

A facie domini contremiſcit terra, à facie dei Iacob. Qui conuertit petram in paludes aquarum, ſilicem in fontes aquarum.

CXV

NOn nobis domine non nobis, ſed nomini tuo da gloriam, propter miſericordiam tuam & ueritatem tuam. Ne dicant gentes. ubi eſt deus eorum. Deus autem noſter in cœlo, uniuerſa quæ uoluit fecit. Idola gentium argentum & aurum, opus manuum hominum. Os habent & non loquentur, oculos habent & non uidebunt. Aures habent & non audient, naſum habent & non odorabunt.

Manus habent & non palpabunt, pedes habent & non ambulabunt, nec ſonabunt in gutture ſuo. Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis. Iſrael confidit in domino, auxiliator & protector eorum eſt. Domus Aaron confidit in domino, auxiliator & protector eorum eſt. Timentes dominum confidunt in domino, auxiliator & protector eorum eſt. Dominus recordatus eſt noſtri benedicet, benedicet domui Iſrael, benedicet domui Aaron. Benedicet timentibus domi num, paruis & magnis. Addat dominus ſuper uos, ſuper uos & ſuper filios ueſtros. Benedicti uos à domino, qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœlorum domino, terram autem dedit filijs hominum. Non mortui laudabunt dominum, nec omnes qui deſcendunt in ſilentium. Sed nos benedicemus domino, amodo & uſq; in æternum Halleluia.

CXVI

DIlexi quoniam exaudiet dominus uocem deprecationis meæ. Inclinauit aurem ſuam mihi, & in diebus meis inuocabo. Circundederunt me funes mortis & munitiones inferni inuenerunt me, anguſtiam & dolorem repperi. Et nomen domini inuocaui, obſecro domine libera animam meam. Clemens dominus & iuſtus, & deus noſter miſericors.

Cuſtodit paruulos dominus, attenuatus ſum & ſaluauit me. Reuertere anima mea in requiem tuam, quia dominus reddet tibi. Quia eruet animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos ab offenſa. Deambulabo coram domino, in terris uiuentium.

Credidi

תהלים

מִלְּפָנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־
מַיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃

קמו

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ
תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃
וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ
עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה־
יְדֵי אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם
וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף־לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃
יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ
לֹא־יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ
עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
בֵּית־אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְהוָה זְכָרָנוּ
יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־
בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה
הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְהוָה
עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים
אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־
אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא
כָל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיו

אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי
תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי
אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי
שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃
וּבְשֵׁם־יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה
נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ
מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה דַּלּוֹתִי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
כִּי־יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי
׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים׃

Αλληλούϊα. ρις

Επίσθυσα διὸ ἐλαλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ, πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου, σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Αλληλούϊα. ρις

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Αλληλούϊα. ριξ

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ισραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω οἶκος Ααρὼν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριός μοι βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριός μοι βοηθός, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ὠθούμενος ἀπετάλην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας, ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με, δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ. Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Λίθον

Alleluia. CXV

CRedidi ꝓpter quod locutus ſum, ego autem humiliatus ſum nimis. Ego dixi in exceſſu meo, omnis homo mẽdax. Quid retribuam domino, pro omnibus quæ retribuit mihi. Calicẽ ſalutaris accipiã, & nomẽ domini inuocabo. Vota mea domino reddam corã omni populo eius, precioſa in cõſpectu domini, mors ſanctorum eius. O domine quia ego ſeruus tuus, ego ſeruus tuus & filius ancillæ tuæ. Dirupiſti uincula mea, tibi ſacrificabo hoſtiam laudis, & nomẽ domini inuocabo. Vota mea domino reddam in conſpectu omnis populi eius. In atrijs domus domini, in medio tui Hieruſalem.

Alleluia. CXVI

LAudate dñm omnes gẽtes, laudate eum omnes populi. Quoniã confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius, & ueritas domini manet in æternum. Alleluia. CXVII

COnfitemini dño qm̃ bonus, qm̃ in ſeculũ miſericordia eius. Dicat nũc Iſrael, qm̃ bonus, qm̃ in ſeculũ miſericordia eius. Dicat nũc domus Aaron, qm̃ bonus, qm̃ in ſeculum miſericordia eius. Dicant nunc omnes qui timent dñm, qm̃ in ſeculũ miſericordia eius. De tribulatione inuocaui dñm, & exaudiuit me in latitudine dñs. Dñs mihi adiutor, non timebo quid faciat mihi homo. Dñs mihi adiutor, & ego deſpiciam inimicos meos. Bonum eſt confidere in dño, q̃ confidere in homine. Bonum eſt ſperare in dño, q̃ ſperare in principibus. Omnes gẽtes circuierũt me, & in nomine domini quia ultus ſum ĩ eos. Circũdãtes circũdederũt me, & in nomine dñi quia ultus ſum in eos. Circundederũt me ſicut apes & exarſerũt ſicut ignis in ſpinis, & in nomine dñi quia ultus ſum in eos. Impulſus euerſus ſum ut caderẽ, & dñs ſuſcepit me. Fortitudo mea & laus mea dñs, & factus eſt mihi in ſalutem. Vox exultationis & ſalutis in tabernaculis iuſtorũ. Dextera dñi fecit uirtutẽ, dextera dñi exaltauit me, dextera dñi fecit uirtutẽ. Nõ moriar ſed uiuam, & narrabo opera dñi. Caſtigans caſtigauit me dñs, & morti non tradidit me. Aperite mihi portas iuſtitiæ, ingreſſus in eas cõfitebor dño, hæc porta dñi, iuſti intrabunt in eam. Confitebor tibi quoniam exaudiſti me, & factus es mihi in ſalutem.

Lapidem

Credidi propter quod locutus ſum, ego afflictus ſum nimis. Ego dixi in ſtupore meo, omnis homo mendacium. Quid reddam domino pro omnibus quæ retribuit mihi. Calicem ſalutaris accipiam, & nomen domini inuocabo. Vota mea domino reddam, coram omni populo eius. Gloriosa in conſpectu domini, mors ſanctorũ eius. Obſecro domine quia ego ſeruus tuus, ego ſeruus tuus filius ancillæ tuæ, diſſoluiſti uincula mea. Tibi immolabo hoſtiam laudis, & in nomine domini inuocabo. Vota mea domino reddam, in conſpectu omnis populi eius. In atrijs domus domini, in medio tui Hieruſalem Halleluia.

CXVII

LAudate dominum omnes gentes, collaudate eum uniuerſi populi. Quia confortata eſt ſuper uos miſericordia eius, & ueritas domini in æternum Halleluia.

CXVIII

CONfitemini domino quoniam bonus, quoniam in æternum miſericordia eius. Dicat nunc Iſrael, quoniam in æternum miſericordia eius. Dicat nunc domus Aaron, quoniam in æternum miſericordia eius. Dicant nunc qui timent dominum, quoniam in æternum miſericordia eius. Cum tribularer inuocaui dominum, & exaudiuit me in latitudine dominus. Dominus meus es, non timebo quid faciat mihi homo. Dominus mihi auxiliator, & ego deſpiciam odientes me. Melius eſt ſperare in domino, quàm ſperare in homine. Melius eſt ſperare in domino, quàm ſperare in principibus. Omnes gentes circundederunt me, & in nomine domini ultus ſum eas. Circundederunt me & obſederunt me, ſed in nomine domini quia ultus ſum eas. Circundederunt me quaſi apes, extinctæ ſunt quaſi ignis ſpinarum, in nomine domini quia ultus ſum eas. Impulſus pellebar ut caderem, & dominus ſuſtentauit me. Fortitudo mea & laudatio mea dominus, & factus eſt mihi in ſalutem. Vox laudis & ſalutis in tabernaculis iuſtorum, dextera domini fecit fortitudinem. Dextera domini excelſa, dextera domini fecit fortitudinem. Non moriar ſed uiuam, & narrabo opera domini. Corripiens arguit me dominus, & morti non tradidit me. Aperite mihi portas iuſtitiæ, ingreſſus eas confitebor domino. Hæc porta domini, iuſti intrabunt in eam. Confitebor tibi quoniam exaudiſti me, & factus es mihi in ſalutem.

Lapidem

הֶאֱמַנְתִּי כִּי־אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי
מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־
חָאָדָם כֹּזְבִ׃ מָה־אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־
תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהוָה
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר
בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃
אָנָּה יְהוָה כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ בֶן־
אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ־אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָ͏ִם
הַלְלוּיָהּ׃

קיז

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ׃
כָּל־הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ
וֶאֱמֶת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיח

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ־נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי
יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ מִן־הַמֵּצַר
קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃
יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃
יְהוָה לִי בְעוֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשׂוֹנְאָי׃
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטוֹחַ בָּאָדָם׃
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטוֹחַ בִּנְדִיבִים׃
כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם
יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִּדְבוֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם
׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה
עֲזָרָנִי׃ עֻזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי
צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃
יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה
חָיִל׃ לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר
מַעֲשֵׂי־יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת
לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק
אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר
לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ
כִּי עִנִּיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὐόδωσον δή, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου, θεὸς κύριος καὶ ἐπιφανὲς ἡμῖν. Συνίσατε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τοῦ κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, θεός μου εἶ σὺ καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κάθισμα ιθ

Αλληλούια. ριη

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὀφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μαθεῖν με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φυλάξασθαι κατὰ λόγους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως οὐ μὴ ἁμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου εὐφράνθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπόκαλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Παροίκος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεθύμησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὀνειδισμὸν καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλή-

Lapidem quem reprobauerunt ędificantes, hic factus eſt in caput anguli. A domino factū eſt iſtud, & eſt mirabile in oculis noſtris Hæc eſt dies quā fecit dominus, exultemus & lætemur in ea. O domine ſaluū fac, ò dñe beneproſperare, benedictus qui uenit in nomine dñi. Benediximus uobis de domo domini, deus dominus & illuxit nobis. Conſtituite diem ſolennem in condenſis, uſque ad cornu altaris. Deus meus es tu & cōfitebor tibi, deus meus es tu & exaltabo te. Confitebor tibi quoniam exaudiſti me, & factus es mihi in ſalutem. Confitemini dño quoniam bonus, quoniā in ſeculū miſericordia eius.

Alleluia. cxviii

Beati immaculati in uia, qui ambulant in lege domini. Beati qui ſcrutantur teſtimonia eius, in toto corde exquirūt eū. Non enim qui operant iniquitatē, in uijs eius ambulauerūt. Tu mādaſti, mādata tua cuſtodiri nimis. Vtinam dirigantur uiæ meæ, ad cuſtodiēdas iuſtificationes tuas. Tunc nō cōfundar, cū perſpexero in omnibus mādatis tuis. Cōfitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici iudicia iuſtitiæ tuæ. Iuſtificationes tuas cuſtodiam, non me derelinquas uſq; quaq;. In quo corrigit adoleſcētior uiā ſuā, in cuſtodiendo ſermones tuos. In toto corde meo exquiſiui te, ne repellas me à mādatis tuis. In corde meo abſcondi eloquia tua, ut nō peccē tibi. Benedictus es domine, doce me iuſtificationes tuas. In labijs meis pronūciaui omnia iudicia oris tui. In uia teſtimoniorū tuorum delectatus ſum, ſicut in omnib. diuitijs. In mandatis tuis exercebor, & conſiderabo uias tuas. In iuſtificationibus tuis meditabor, nō obliuiſcar ſermones tuos. Retribue ſeruo tuo, uiuifica me & cuſtodiā ſermones tuos. Reuela oculos meos, & conſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſum in terra, nō abſcōdas à me mādata tua. Cōcupiuit anima mea deſiderare iuſtificationes tuas, in omni tempore. Increpaſti ſuperbos, maledicti qui declināt à mandatis tuis. Aufer à me opprobriū & cōtēptū, quia teſtimonia tua exquiſiui. Etenim ſederunt principes & aduerſum me loquebantur, ſeruus autem tuus, exercebatur in iuſtificationibus tuis. Nam & teſtimonia tua meditatio mea eſt, & cōſilium meū iuſtificationes tuę.

Adhæ-

Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, factus eſt in caput anguli. A domino factum eſt iſtud, & hoc eſt mirabile in oculis noſtris. Hæc eſt dies quã fecit dominus, exultemus & lætemur in ea. Obſecro domine ſalua obſecro, obſecro domine proſperare obſecro. Benedictus qui uenit in nomine domini, benediximus uobis de domo domini. Deus dominus & apparuit nobis, frequentate ſolennitatem in frondoſis, uſque ad cornua altaris. Deus meus es tu & confitebor tibi, deus meus es tu & exaltabo te.

Confitebor domino quoniam bonus, quoniam in æternum miſericordia eius.

אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ
פִּנָּה׃ מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא
נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ זֶה הַיּוֹם עָשָׂה
יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ אָנָּא
יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה
נָּא׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה
בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה׃ אֵל יְהוָה
וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹרֶךָּ אֱלֹהַי
אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

CXIX

BEati immaculati in uia, qui ambulant in lege domini. Beati qui cuſtodiunt teſtimonia eius, in toto corde requirunt eum. Nec enim qui operantur iniquitatem, in uijs eius ambulauerunt. Tu mandaſti præcepta tua cuſtodiri nimis. Vtinam dirigantur uiæ meæ ad cuſtodienda præcepta tua. Tunc non confundar, cum reſpexero ad omnia mandata tua. Confitebor tibi in directione cordis, cum didicero iudicia iuſtitiæ tuæ. Præcepta tua cuſtodiam, ne derelinquas me nimis. In quo corrigit iuuenis ſemitam ſuam, cũ cuſtodierit uerba tua. In toto corde meo exquiſiui te, ne errare me facias à mandatis tuis. In corde meo abſcondi eloquia tua, ut non peccem tibi. Benedictus tu domine doce me præcepta tua. In labijs meis narraui omnes iuſtitias oris tui. In uia teſtimoniorum tuorum delectatus ſum, quaſi in omnibus diuitijs. In præceptis tuis meditabor, & contemplabor ſemitas tuas. In iuſtitijs tuis delectabor, non obliuiſcar uerba tua.

Retribue ſeruo tuo, uiuam & cuſtodiam uerba tua. Reuela oculos meos, & uidebo mirabilia de lege tua. Aduena ego ſum in terra, ne abſcondas à me mandata tua. Deſiderauit anima mea deſiderare iudicia tua in omni tempore. Increpaſti ſuperbos, maledicti qui recedunt à mandatis tuis. Aufer à me opprobrium & contemptum, quoniam teſtimonia tua cuſtodiui. Etenim ſederunt principes aduerſum me loquebantur, ſeruus autem tuus meditabatur præcepta tua. Sed & teſtimonia tua uoluntas mea, quaſi uiri amiciſsimi mei.

תם׃

אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת
יְהוָה׃ אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדוֹתָיו בְּכָל־
לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃ אַף לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה
בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃ אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ
לִשְׁמֹר מְאֹד׃ אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכַי
לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃ אָז לֹא־אֵבוֹשׁ
בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ׃ אוֹדְךָ
בְיֹשֶׁר לֵבָב בִּלְמֹד מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
אֶת־חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־מְאֹד׃
בַּמֶּה יְזַכֶּה־נַּעַר אֶת־אָרְחָתוֹ
לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃ בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ
אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ בִּלִּבִּי צָפַנְתִּי
אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי־פִיךָ׃
בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל־הוֹן׃
בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחוֹתֶיךָ׃
בְּחֻקּוֹתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶיךָ׃
גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה
דְבָרֶךָ׃ גַּל־עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת
מִתּוֹרָתֶךָ׃ גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר
מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ גָּרְסָה נַפְשִׁי
לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃
גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
גַּל־מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ
נָצָרְתִּי׃ גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִרְגָּרוּ
עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ גַּם עֵדְוֹתֶיךָ
שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

Adhæ

Εκολλήθη ἡ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδούς μου ἐξηγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὁδὸν ἀληθείας ἐξελεξάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε, μή με καταισχύνῃς. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸν λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἐλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε, τὸ σωτήριόν σου, κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα. ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυνόμην. καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα. καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Μνήσθητι τοῦ λόγου σου τῷ δούλῳ σου, ᾧ ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέν με. Ὑπερήφανοι παρηνόμησαν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἀθυμία κατέσχε με, ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιπόντων τὸν νόμον σου. Ψαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγένετό μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου, εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Adhæsit pauimẽto anima mea, uiuifica me ſecundũ uerbum tuum, Vias meas enũciaui & exaudiſti me, doce me iuſtificatiões tuas. Viã iuſtificationũ tuarũ inſtrue me, & exercebor in mirabilib. tuis. Dormitauit anima mea præ tædio, confirma me in uerbis tuis. Viã iniquitatis amoue à me, et de lege tua miſerere mei. Viã ueritatis elegi, & iudicia tua nõ ſum oblit⁹. Adhæſi teſtimonijs tuis dñe, noli me cõfundere. Viã mandatorũ tuorũ cucurri, cũ dilataſti cor meũ. Legẽ pone mihi dñe, uiam iuſtificationũ tuarũ, & exquirã eã ſemper. Da mihi intellectũ & ſcrutabor legem tuam, & cuſtodiã illam in toto corde meo. Deduc me in ſemita mãdatorũ tuorũ, quia ipſam uolui. Inclina cor meum in teſtimonia tua, & nõ in auaritiã. Auerte oculos meos ne uideant uanitatẽ, in uia tua uiuifica me. Statue ſeruo tuo eloquiũ tuũ, in timore tuo. Amputa opprobriũ meũ quod ſuſpicatus ſum, quia iudicia tua iucũda. Ecce cõcupiui mãdata tua, in æquitate tua uiuifica me. Et ueniat ſuper me miſericordia tua dñe, ſalutare tuũ ſecundũ eloquiũ tuũ. Et reſpõdebo exprobrãtibus mihi uerbũ, qa ſperaui in ſermõib. tuis. Et ne auferas de ore meo uerbũ ueritatis uſq; quaq;, quia in iudicijs tuis ſuperſperaui. Et cuſtodiã legẽ tuã ſemper, in ſeculũ et in ſeculũ ſeculi. Et ambulabã in latitudine, quia mãdata tua exquiſiui. Et loquebar in teſtimonijs tuis in conſpectu regũ, & confundebar. Et meditabar in mãdatis tuis quę dilexi, Et leuaui manus meas ad mãdata tua quæ dilexi, & exercebor in iuſtificationibus tuis. Memor eſto uerbi tui ſeruo tuo, in quo mihi ſpẽ dediſti. Hæc me cõſolata eſt in humilitate mea, quia eloquiũ tuũ uiuificauit me. Superbi iniqua agebãt uſq; quaq;, à lege autẽ tua nõ declinaui. Memor fui iudiciorũ tuorum à ſeculo dñe, & cõſolatus ſum. Deſectio tenuit me, pro peccatorib. derelinquentibus legẽ tuã. Cantabiles mihi erãt iuſtificationes tuę, in loco peregrinationis meę. Memor fui nocte nominis tui dñe, & cuſtodiui legem tuam. Hæc facta eſt mihi, quia iuſtificationes tuas exquiſiui. Portio mea domine, dixi cuſtodire legẽ tuam. Deprecatus ſum faciem tuam in toto corde meo, miſerere mei ſecundũ eloquium tuum. Cogitaui uias meas, & cõuerti pedes meos in teſtimonia tua.

Paratus

Adhæsit pulueri anima mea, uiuifica me iuxta uerbum tuum. Vias meas expoſui & exaudiſti me, doce me iuſtitiam tuam. Viam præceptorum tuorum fac me intelligere, & loquar in mirabilibus tuis. Diſtillauit anima mea præ ſtultitia, ſerua me iuxta eloquium tuum. Viam mendacij auſer à me, & legem tuam dona mihi. Viam fidei elegi, iudicia tua proponebam. Adhæſi teſtimonijs tuis, domine ne confundas me. Viam mandatorum tuorum curram, quoniam dilataſti cor meum. Oſten de mihi domine uiam præceptorum tuorum, & cuſtodiam eam per ueſtigium. Doce me & obſeruabo legem tuam, & cuſtodiã eam in toto corde. Deduc me in ſemita mandatorum tuorum, quia ipſam uolui. Inclina cor meum ad teſtimonia tua, & non ad auaritiam. Auerte oculos tuos ne uideant uanitatem, in uia tua uiuifica me. Suſcita ſeruo tuo eloquiũ tuum, in timorem tuum. Auerte opprobriũ meum quod reueritus ſum, quia iudicia tua bona. Ecce deſideraui præcepta tua, in iuſtitia tua uiuifica me. Et ueniant mihi miſericordiæ tuæ domine, & ſalus tua iuxta eloquium tuũ. Et reſpõdebo exprobrãtibus mihi ſermonem, quia ſperaui in ſermone tuo. Et ne auferas de ore meo uerbum ueritatis uſque nimis, quoniam iudicia tua expectaui. Et cuſtodiam legem tuam iugiter, in ſempiternum & ultra. Et ambulabo in ſpacioſo, quia præcepta tua quæſiui.

Et loquar in teſtimonijs tuis corã regibus, & non confundar. Et delectabor in mandatis tuis, quæ dilexi. Et leuabo manus meas ad mandata tua quæ dilexi, & loquar in præceptis tuis. Memento ſermonis ſeruo tuo, quem me ſperare feciſti. Hæc eſt conſolatio mea in afflictione mea, quia eloquium tuum uiuifica uit me. Superbi deridebant me nimis, à lege tua non declinaui. Recordatus ſum iudiciorum tuorum à ſeculo, domine & conſolatus ſum. Horror obtinuit me ab impijs, qui dere liquerunt legem tuam. Carmina erant mihi præcepta tua, in domo peregrinationis meæ. Recordatus ſum in nocte nominis tui domine, & cuſtodiui legem tuam. Hoc factum eſt mihi, quia præcepta tua cuſtodiui. Pars mea domine, dixi ut cuſtodiam uerbum tuũ. Deprecatus ſum uultum tuum in toto corde, miſerere mei ſecundum eloquium tuum. Recogitaui uias meas, & conuerti pedes meos ad teſtimonia tua. Feſtinaui

דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה
בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה
קַיְּמֵנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר
מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ דֶּרֶךְ אֱמוּנָה
בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ דָּבַקְתִּי
בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃ דֶּרֶךְ־
מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה
עֵקֶב׃ הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃ הַדְרִיכֵנִי
בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי־בוֹ חָפָצְתִּי׃
הַט־לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל־בָּצַע׃
הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא־ בִּדְרָכֶךָ
חַיֵּנִי׃ הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר
לְיִרְאָתֶךָ׃ הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר
יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ הִנֵּה
תָּאַבְתִּי לְפִקּוּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃
וִיבוֹאֻנִי חֲסָדֶיךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ
כְּאִמְרָתֶךָ׃ וְאֶעֱנֶה חוֹרְפִי דָבָר כִּי
בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר
אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחָלְתִּי׃
וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
וְאֶתְהַלְכָה בָרְחָבָה כִּי פִקּוּדֶיךָ
דָרָשְׁתִּי׃ וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד
מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע
בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ וְ־אֶשָּׂא כַפַּי
אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר־אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ
׃ זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי
׃ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ
חִיָּתְנִי׃ זֵדִים הֱלִיצוּנִי עַד־מְאֹד
מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנָחֵם׃ זַלְעָפָה
אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה
תוֹרָתֶךָ׃ זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקּוּדֶיךָ
נָצָרְתִּי׃ חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר
דְּבָרֶיךָ׃ חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לִבָּי חָנֵּנִי
כְּאִמְרָתֶךָ׃ חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה
רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃

Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι
τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλά-
κησάν μοι, καὶ τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μέσο
νύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγώ εἰμι
πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων
τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ,
τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Χρηστότητα ἐποίη-
σας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. Χρη-
στότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι
ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινω-
θῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐ-
φύλαξα. Χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότη-
τί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη
ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γά-
λα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτη-
σα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μά-
θω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ
στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Στάσις β

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συ-
νέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπέλπισα. Ἔγνων κύριε ὅτι δι-
καιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνω-
σάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι
με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι
οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέ-
τη μού ἐστιν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδί-
κως ἐλοιδόρησάν με ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς
ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί
σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθή-
τω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου,
ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν
σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπῆλπισα. Ἐξέ-
λιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες
πότε παρακαλέσεις με. Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς
ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε ποιήσεις
μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν. Διηγήσαν-
τό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος
σου κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια, ἀδίκως
κατεδίωξάν με βοήθησόν μοι. Παρ' ὀλίγον συν-
ετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς
ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυ-
λάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶ-
να κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου, ἐθεμελίωσας τὴν
γῆν καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέ-
ρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλά σά.

Paratus ſum et nõ ſum turbatus, ut cuſtodiã
mãdata tua. Funes peccatorũ circũplexi ſũt
me, et legem tuã non ſum oblitus. Media no
cte ſurgebã, ad confitendũ tibi, ſuper iudi-
cia iuſtificationis tuæ. Particeps ego ſum o-
mniũ timẽtiũ te, et cuſtodientiũ mãdata tua.
Miſericordia tua dñe plena eſt terra, iuſtifi-
cationes tuas doce me. Bonitatẽ feciſti cum
ſeruo tuo dñe, ſecundũ uerbũ tuũ. Bonitatẽ
& diſciplinã & ſcientiã doce me, quia mãda
tis tuis credidi. Prius quàm humiliarer ego
deliqui, ꝓpterea eloquiũ tuũ cuſtodiui. Bo-
nus es tu, & in bonitate tua doce me iuſtifi-
cationes tuas. Multiplicata eſt ſuper me ini-
quitas ſuperborũ, ego autem in toto corde
meo ſcrutabor mãdata tua. Coagulatũ eſt ſi
cut lac cor eorũ, ego uero legẽ tuam medita
tus ſum. Bonum mihi quia humiliaſti me, ut
diſcam iuſtificationes tuas. Bonum mihi lex
oris tui, ſuper milia auri & argenti.

Manus tuæ fecerũt me & plaſmauerunt
me, da mihi intellectũ & diſcam man-
data tua. Qui timẽt te uidebũt me & lætabũ-
tur, quia in uerbo tuo ſuperſperaui. Cogno
ui dñe quia ęquitas iudicia tua, & in uerıtate
tua humiliaſti me. Fiat miſericordia tua ut
cõſoleẽ me, ſecundũ eloquiũ tuũ ſeruo tuo.
Veniãt mihi miſerationes tuæ & uiuã, quia
lex tua meditatio mea eſt. Cõfundanẽ ſuper
bi, quia iniuſte iniquitatẽ fecerũt in me, ego
aũt exercebor in mãdatis tuis. Conuertãtur
mihi timentes te, & qui nouerũt teſtimonia
tua. Fiat cor meũ immaculatũ, in iuſtificatio
nibus tuis, ut nõ cõfundar. Defecit in ſaluta
ri tuo anima mea, ĩ uerbũ tuũ ſuperſperaui.
Defecerũt oculi mei in eloquiũ tuũ, dicẽtes
quando cõſolaberis me. Quia factus ſum ſi
cut uter in pruina, iuſtificatiões tuas nõ ſum
oblitus. Quot ſunt dies ſerui tui, quando fa-
cies de perſequentibus me iudiciũ. Narraue
rũt mihi iniqui fabulationes, ſed non ut lex
tua. Omnia mandata tua ueritas, iniqui per-
ſequuti ſunt me adiua me. Paulominus cõ
ſummauerũt me in terra, ego autẽ nõ dereli
qui mãdata tua. Secundũ miſericordiã tuam
uiuifica me, & cuſtodiã teſtimonia oris tui.
In ęternũ dñe, uerbũ tuũ permanet in cœlo.
In generatione & generatione ueritas tua,
fundaſti terrã & permanet. Ordinatiõe tua
perſeuerat dies, quoniã omnia ſeruiunt tibi.

Niſi

חִשְׁתִּי וְלֹא זְרַחְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּרוּנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
חָבֵר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְּכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
טוֹב־לִי כִּי־עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃
יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדוֹתֶיךָ׃
יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃
כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
כִּי־הָיִיתִי נְאֹד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
כַּמָּה יְמֵי־עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרוֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא־כְתוֹרָתֶךָ׃
כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא־עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃
לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
לְדֹר וָדוֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי־הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃

Feſtinaui & non neglexi, cuſtodire mandata tua. Funes impiorum implicauerunt me, legem tuam non ſum oblitus. Medio noctis ſurgam, ad confitendum tibi, ſuper iudicia iuſtitiæ tuæ. Particeps ſum ego omnium timentium te, & cuſtodientium præcepta tua. Miſericordia tua domine completa eſt terra, præcepta tua doce me. Beneficiſti ſeruo tuo domine ſecundum uerbum tuum. Bonum ſermonem & ſcientiam doce me, quia mandatis tuis credidi. Antequam audirem ego ignoraui, nũc autem eloquium tuum cuſtodiui. Bonus es tu & beneficus, doce me præcepta tua. Applicabant mihi mendacium ſuperbi, ego autem in toto corde ſeruabam præcepta tua. Incraſſatum eſt uelut adeps cor eorum, & ego in lege tua delectabar. Bonum mihi quia afflictus ſum, ut diſcerem præcepta tua. Melior eſt mihi lex oris tui, ſuper milia auri & argenti. Manus tuæ fecerunt me & firmauerunt me, doce me & diſcam mandata tua. Quia timent te, uidebunt me & lætabuntur, quia ſermonem tuum expectaui. Scio domine quia iuſtum iudicium tuum, & in uere afflixiſti me. Sit obſecro miſericordia tua in conſolatione mea, ſicut loquutus es ſeruo tuo. Veniant mihi miſericordiæ tuæ & uiuam, quia lex tua delectatio mea. Confundantur ſuperbi, quoniam iniquè contriuerunt me, ego autem loquar in præceptis tuis. Reuertantur ad me qui timent te, & qui ſciunt teſtimonium tuum. Fiat cor meum perfectum in præceptis tuis, ut non confundar. Defecit in ſalutare tuum anima mea, uerbum tuum expectaui. Conſumpti ſunt oculi mei in uerbum tuum, dicentes quando conſolaberis me. Et quum eſſem quaſi uter in pruina, præcepta tua non ſum oblitus.

Quot ſunt dies ſerui tui, quando facies in perſequentibus me iudicium. Foderunt mihi ſuperbi foueas, quæ non erant iuxta legem tuam. Omnia mandata tua uera, falſo perſequuti ſunt me auxiliare mihi. Paulominus conſumpſerunt me in terra, ego autem non dimiſi præcepta tua. Secundum miſericordiam tuam uiuifica me, & cuſtodiam teſtimonium oris tui. In æternum domine, uerbum tuum perſtat in cœlo. In generatione & generatione fides tua, fundaſti terram & ſtat.

Iudicio tuo ſtant uſque hodie, quia omnia ſeruiunt tibi.

Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν, τότε ἂν ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλαθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζωπόησάς με. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Εμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ως ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Υπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου σοφίσάς με τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμοί ἐστιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδασκόντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Απὸ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Απὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ως γλυκία τοῖς λάρυγξί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματι μου. Απὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς τοῖς τρίβοις μου. Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξαι τὰ κρίματα τοῦ δικαιοσύνης σου. Ετάπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δή κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Η ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Εθεντό ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Εκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Εκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ παντός. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Εκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρεύόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου. Αντίλαβού μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσόμαι, καὶ μὴ καταισχύνῃς με, ἀπὸ τῶν προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Εξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον ὁ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Κατὰ φιλόν ἐν τῷ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. Εποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἐκδέξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸν λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δοῦλος

Nisi quòd lex tua meditatio mea eſt, tũc forte perijſſem in humilitate mea. In æternum nõ obliuiſcar iuſtificationes tuas, quia in ipſis uiuificaſti me. Tuus ſum ego, ſaluum me fac, quoniam iuſtificationes tuas exquiſiui. Me expectauerunt peccatores ut perderent me, teſtimonia tua intellexi. Omnis cõſummationis uidi finẽ, latũ mandatũ tuũ nimis. Quomodo dilexi legem tuam domine, tota die meditatio mea eſt. Super inimicos meos prudentem me feciſti mandato tuo, quia in æternũ mihi eſt. Super omnes docentes me intellexi, quia teſtimonia tua meditatio mea eſt. Super ſenes intellexi, quia mandata tua quæſiui. Ab omni uia mala prohibui pedes meos, ut cuſtodiã uerba tua. A iudicijs tuis non declinaui, quia tu legem poſuiſti mihi. Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua, ſuper mel ori meo. A mandatis tuis intellexi, propterea odiui omnẽ uiam iniquitatis. Lucerna pedibus meis uerbũ tuũ, & lumen ſemitis meis. Iuraui, & ſtatui cuſtodire iudicia iuſtitiæ tuæ. Humiliatus ſum uſq; quaq; domine, uiuifica me ſecundũ uerbũ tuũ. Voluntaria oris mei beneplacita fac domine, & iudicia tua doce me. Anima mea in manibus meis ſemper, & legem tuã non ſum oblitus. Poſuerũt peccatores laqueũ mihi, & de mãdatis tuis non erraui. Hæreditate acquiſiui teſtimonia tua in æternũ, quia exultatio cordis mei ſunt. Inclinaui cor meum ad faciendas iuſtificationes tuas in æternum, propter retributionẽ. Iniquos odio habui, & legem tuã dilexi. Adiutor & ſuſceptor meus es tu, & in uerbũ tuũ ſuperſpaui. Declinate à me maligni, & ſcrutabor mãdata dei mei. Suſcipe me ſecundũ eloquiũ tuũ & uiuam, & nõ cõfundas me ab expectatione mea. Adiuua me & ſaluus ero, & meditabor in iuſtificationibus tuis ſemper. Spreuiſti omnes diſcedẽtes à iudicijs tuis, quia iniuſta cogitatio eorũ. Pręuaricãtes reputaui omnes peccatores terræ, ideo dilexi teſtimonia tua. Cõfige timore tuo carnes meas, à iudicijs enim tuis timui. Feci iudiciũ & iuſtitiam, nõ tradas me calũniantibus me. Suſcipe ſeruum tuum in bonũ, nõ calũniẽtur me ſuperbi. Oculi mei defecerũt in ſalutare tuũ, & in eloquiũ iuſtiæ tuæ. Fac cũ ſeruo tuo ſecundũ miſericordiam tuam, & iuſtificationes tuas doce me.

Seruus

Niſi quòd lex tua delectatio mea forte periſſem in preſſura mea. In ſempiternum non obliuiſcar præceptorum tuorum, quia per ipſa uiuificaſti me. Tuus egoſum, ſalua me fac, quoni ampræcepta tua quæſiui. Me expectauerunt impij ut perderent me, teſtimonium tuum conſiderabo. Omnis conſummationis uidi finem, latum mandatum tuum nimis. Quàm dilexi legem tuam, tota die meditatio mea. Super inimicos meos inſtruis me mandato tuo, quia in ſempiternum hoc eſt mihi. Super omnes qui docebant me eruditus ſum, quia teſtimonia tua meditatio mea. Super ſenes intellexi, quia præcepta tua ſeruaui. Ab omni ſemita mala prohibui pedes meos, ut cuſtodirem uerba tua. A iudicijs tuis non receſsi, quia tu illuminaſti me. Quàm dulce gutturi meo eloquium tuum, ſuper mel ori meo.

Præcepta tua cõſiderabam, propterea odiui omnem ſemitam mendacij. Lucerna pedi meo uerbum tuum, & lux ſemitæ meæ. Iuraui & perſeuerabo, ut cuſtodiam iudicia iuſtitiæ tuæ. Afflictus ſum uſq; nimis, domine uiuifica me iuxta uerbum tuum. Voluntaria oris mei complaceant tibi domine, & ſecundum iudicia tua doce me. Anima mea in manu mea ſemper, & legis tuæ non ſum oblitus. Poſuerunt impij laqueum mihi, & à præceptis tuis non aberraui. Hæreditas mea teſtimonia tua in ſempiternum, quia gaudiũ cordis mei ſunt. Inclinaui cor meum ut facerem iuſtitias tuas, propter ęternam retributionem. Tumultuoſos odiui, & legem tuam dilexi. Protectio mea & ſcutum meum tu es, uerbum tuum expectaui. Recedite à me maligni, & cuſtodiam mandata dei mei.

Confirma me ſecundum uerbum tuum & uiuam, & noli me cõfundere ab expectatione mea. Auxiliare mihi & ſaluus ero, & delectabor in præceptis tuis iugiter. Abieciſti omnes qui auerſantur præcepta tua, quia mendax cõgitatio eorum. Quaſi ſcoriam cõputaſti omnes impios terræ, propterea dilexi teſtimonia tua.

Horripilauit à timore tuo caro mea, & iudicia tua timui. Feci iudiciũ & iuſtitiam, non derelinquas me his qui calũniantur me. Sponde pro ſeruo tuo in bonum, ne calumnientur me ſuperbi. Oculi mei defecerũt in ſalutare tuum, & in eloquiũ iuſtitiæ tuæ. Fac conſeruo tuo iuxta miſericordiam tuam, & præcepta tua doce me.

Seruus

לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשׁוּעָי אָז אָבַדְתִּי
בְעָנְיִי׃ לְעוֹלָם לֹא־אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ
כִּי־בָם חִיִּיתָנִי׃ לְךָ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ לִי קִוּוּ רְשָׁעִים
לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ לְכָל־
תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃
מָה־אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם
שִׂיחָתִי׃ מֵאוֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי
מִצְוָתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי׃ מִכָּל־
מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלַי לְמַעַן
אֶשְׁמוֹר דְּבָרֶךָ׃ מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִּי
כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי
אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ מִפִּקּוּדֶיךָ
אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃
נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמוֹר מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ נֶעֱנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי
כִּדְבָרֶךָ׃ נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה
וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד
וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ נָתְנוּ רְשָׁעִים
פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שְׂשׂוֹן לִבִּי
הֵמָּה׃ נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ
לְעוֹלָם עֵקֶב׃ סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי
וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים
וְאֵצְרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ סָמְכֵנִי
בְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
סְעָדֵנִי וְאִוָּשְׁעָה וְאָשִׁעָה בְחֻקֶּיךָ
תָמִיד׃ סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ
כִּי־שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ סִיגִים
כָּל־רִשְׁעֵי־אֶרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
יָרֵאתִי׃ עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק
בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ עֲרֹב עַבְדְּךָ
לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ עֵינַי
כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

Δοῦλός σου ἐμὶ ἐγὼ, σωίσησόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου, ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατηυθύμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμασὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτεῖ καὶ συνιεῖναι ποιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Στάσις γ.

ΕΠίβλεψον ἐπ' ἐμὶ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου, πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος εἰμὶ ἐγὼ καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλῖψις καὶ ἀνάγκη εὗρόν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, σύνισόν με καὶ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ὀρθρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγγὺς εἶ σύ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ῥῦσαί με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸ λόγιόν σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ διώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀστοχοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφύλαξαν.

Seruus tuus sum ego, da mihi intellectũ ut sciam testimonia tua. Tempus faciẽdi domine, dissipauerũt legem tuã. Ideo dilexi mandata tua, super aurum & topazion. Propter ea ad omnia mãdata tua dirigebar, omnem uiam iniquã odio habui. Mirabilia testimonia tua, ideo scrutata est ea anima mea. Declaratio sermonũ tuorũ illuminat, & intellectum dat paruulis. Os meũ aperui & attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam.

ASpice in me & miserere mei, secũdum iudiciũ diligentiũ nomẽ tuũ. Gressus meos dirige secundũ eloquiũ tuũ, & nõ dominetur mei omnis iniustitia. Redime me à calũnijs hominũ, & custodiã mandata tua. Faciem tuã illumina super seruũ tuum, et doce me iustificatiões tuas. Exitus aquarũ deduxerũt oculi mei, quia non custodierũt legem tuã. Iustus es dñe, & rectũ iudiciũ tuũ. Mandasti iustitiã testimonia tua, & ueritatẽ tuam nimis. Tabescere me fecit zelus meus, quia obliti sũt uerba tua inimici mei. Ignitũ eloquiũ tuum uehemẽter, et seruus tuus dilexit illud. Adolescentulus sum ego & cõtemptus, iustificationes tuas non sum oblitus. Iustitia tua iustitia in æternum, & lex tua ueritas, Tribulatio & angustia inuenerunt me, mãdata tua meditatio mea. Aequitas testimonia tua in æternũ, intellectum da mihi & uiuã. Clamaui in toto corde meo, exaudi me dñe, iustificationes tuas requirã. Clamaui ad te, saluũ me fac, & custodiã mãdata tua. Prẽueni in maturitate & clamaui, quia in uerba tua superspẽraui. Præuenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua. Vocẽ meã audi dñe secundũ misericordiã tuã, secundũ iudiciũ tuum uiuifica me. Appropinquauerunt persequẽtes me iniquitati, à lege autem tua longe facti sunt. Prope es tu dñe, & omnes uiæ tuę ueritas. Initio cognoui dẽ testimonijs tuis, quia in æternũ fundasti ea. Vide humilitatẽ meam & eripe me, quia legem tuã nõ sum oblitus. Iudica iudiciũ meũ & redime me, propter eloquiũ tuũ uiuifica me. Lõge à peccatoribus salus, quia iustificatiões tuas nõ exquisierũt. Misericordię tuæ multę dñe, secundũ iudiciũ tuũ uiuifica me. Multi q̃ pſequunt me & tribulãt me, à testimonijs tuis nõ declinaui. Vidi præuaricãtes & tabescẽbã, quia eloqa tua nõ custodierũt.

Vide

Seruus tuus ſum ego, inſtrue me et cognoſcam teſtimonia tua. Tempus eſt ut facias domine, præuaricati ſunt legem tuam. Propterea dilexi mandata tua, ſuper aurum & topazium. Propterea in uniuerſa præcepta tua direxi, omnē ſemitam mendacij odio habui. Mirabilia teſtimonia tua, idcirco cuſtodiuit ea anima mea.

Oſtium ſermonum tuorum lucidum, docēs paruulos. Os meum aperui & reſpiraui, quia mandata tua deſiderabam. Reſpice ad me & miſere mei, iuxta iudicium diligentium nomen tuum. Greſſus meos firma in ſermone tuo, & non des poteſtatem in me uniuerſæ iniquitati. Redime me à calumnia hominum, & cuſtodiam præcepta tua. Vultum tuum oſtende ſeruo tuo, & doce me præcepta tua. Riui aquarum fluebant de oculis meis, quia non cuſtodierunt legem tuam. Iuſtus es domine, & rectum iudicium tuum. Præcepiſti iuſtitiam teſtimonij tui, & ueritatem tuam nimis. Conſumpſit me zelus meus, quia obliti ſunt uerborum tuorum hoſtes mei. Probatus ſermo tuus nimis, & ſeruus tuus dilexit illum. Paruulus ego ſum & cōtemptibilis, ſed præcepta tua non ſum oblitus. Iuſtitia tua, iuſtitia ſempiterna: & lex tua, ueritas. Tribulatio & anguſtia inuenerunt me, mandata tua uoluntas mea. Iuſta teſtimonia tua ſemper doce me, & uiuam. Clamaui in tōto corde, exaudi me domine, præcepta tua cuſtodiam. Inuocaui te, ſaluum me fac, & cuſtodiam teſtimonia tua. Surgebam adhuc in tenebris et clamabam, uerbū tuum expectans. Præueniebant oculi mei uigilias, ut meditarer in ſermonibus tuis. Vōcem meam exaudi iuxta miſericordiam tuam, domine ſecundum iudicium tuum uiuifica me. Appropinquauerunt perſequutores mei ſceleri, & à lege tua procul facti ſunt. Prope es tu domine, & omnia mandata tua ueritas. A principio noui de teſtimonijs tuis, quòd in æternū fundaueris ea. Vide afflictionem meam & eripe me, quia legis tuæ non ſum oblitus. Iudica cauſam meam & redime me, in ſermone tuo uiuifica me. Longe ab impijs ſalus, quia præcepta tua non quæſierunt. Miſericordiæ tuæ multæ domine, iuxta iudicia tua uiuifica me.

Multi qui perſequuntur me & affligunt me, à teſtimonijs tuis non declinaui. Vidi præuaricatores tuos & mœrebam, quia uerbum tuum non cuſtodierunt.

עַבְדְּךָ־אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ׃
עֵת־לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ׃
עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
עַל־כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי׃
פְּלָאוֹת עֵדוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ פֵּתַח־דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן׃ פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃
פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדוּ עֵינָי עַל לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃
צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי־שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
צַר־וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃
קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶנּוֹרָה׃
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃ קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמוּרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ קוֹלִי שְׁמַע כְּחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃
רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
רַבִּים רוֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ רָאִיתִי בוֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה
אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃

Ιδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐφοβήθησαν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνην πολλὴν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πάσαι αἱ ὁδοί μου ἔναντί σου κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου σύνισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. Ἐξερεύξανται τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξελεξάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι. Ζήσεταί μοι ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κάθισμα ιβ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ριθ

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι, πρὸς γλῶσσαν δολίαν. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθρακιαῖς τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην, ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκ

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῴῃ εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ κοιμηθήσεται, ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος φυλάσσει σε, κύριος σκέπει σε ἐκ δεξιῶν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.

Κύριος

Vide quoniã mãdata tua dilexi dñe, in miſericordia tua uiuifica me. Principium uerborum tuorũ ueritas, & in æternũ omnia iudicia iuſtitiæ tuæ. Principes pſequuti ſunt me gratis, & à uerbis tuis formidauit cor meũ. Lętabor ego ſuper eloquia tua, ſicut qui inuenit ſpolia multa. Iniquitatẽ odio habui & abominatus ſum, legẽ autẽ tuã dilexi. Septies in die laudem dixi tibi, ſuper iudicia iuſtitię tuæ. Pax multa diligẽtibus legẽ tuã, & nõ eſt illis ſcandalũ. Expectabã ſalutare tuum domine, & mandata tua dilexi. Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua, & dilexit ea uehemẽter. Seruaui mandata tua & teſtimonia tua, quia omnes uiæ meæ in conſpectu tuo. Appropīquet deprecatio mea, in cõſpectu tuo domine, iuxta eloquium tuum da mihi intellectũ. Intret poſtulatio mea in cõſpectu tuo, ſecundum eloquiũ tuum eripe me. Eructabunt labia mea hymnum, quũ docueris me iuſtificationes tuas. Pronũciabit lingua mea eloquiũ tuum, quia omnia mãdata tua æquitas. Fiat manus tua ut ſaluet me, qm̃ mandata tua elegi. Cõcupiui ſalutare tuum dñe, & lex tua meditatio mea eſt. Viuet anima mea & laudabit te, & iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſicut ouis quæ perijt, quære ſeruum tuum, quia mandata tua non ſum oblitus.

Canticum graduum. cxix

Ad dominũ quũ tribularer clamaui, & exaudiuit me. Domine libera animã meã, à labijs iniquis & à lingua doloſa. Quid det tibi, aut quid apponat tibi ad linguã doloſam? Sagittæ potẽtis acutæ, cum carbonibus deſolatorijs. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus eſt, habitaui cũ habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea. Cum his qui oderũt pacem, eram pacificus, quũ loquebar illis, impugnabant me gratis.

Canticum graduum. cxx

Leuaui oculos meos in montes, unde uenict auxiliũ mihi. Auxiliũ meum à domino, qui fecit cœlũ & terram. Non det in cõmotionem pedem tuum, neq; dormitet qui cuſtodit te. Ecce nõ dormitabit neque dormiet, qui cuſtodit Iſrael. Dominus cuſtodit te, dominus protectio tua ſuper manũ dexteram tuam. Per diem ſol non uret te, neq; luna per noctẽ. Dominus cuſtodit te ab omni malo, cuſtodiat animam tuam dominus.

Domi-

Vide quoniam præcepta tua dilexi, domine iuxta miſericordiam tuam uiuifica me. Caput uerborum tuorum ueritas, & in ſempiternum omne iudicium iuſtitiæ tuæ. Principes perſequuti ſunt me ſine cauſa, uerba autem tua timuit cor meum. Gaudens ego ſum in eloquio tuo, ſicut qui inuenit ſpolia multa. Mendacium odio habui & deteſtatus ſum, legem tuam dilexi. Septies in die laudaui te, ſuper iudicijs iuſtitiæ tuæ. Pax multa diligentibus legem tuam, & nō eſt illis ſcandalum. Expectaui ſalutare tuum domine, & mandata tua feci. Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua, & dilexit ea nimis. Cuſtodiui præcepta tua & teſtimonia tua, quia omnes uiæ meæ in conſpectu tuo. Ingrediatur laus mea coram te domine, ſecūdum uerbum tuum doce me. Veniat deprecatio mea ante uultum tuum, ſecundum eloquiū tuum libera me. Fundant labia mea hymnum, docebis enim me præcepta tua. Loquetur lingua mea ſermonem tuum, quia omnia mandata tua iuſta. Sit manus tua auxiliatrix mea, quia præcepta tua elegi. Deſideraui ſalutare tuum domine, & lex tua uoluntas mea. Viuet anima mea & laudabit te, & iudicia tua auxiliabuntur mihi. Erraui quaſi ouis perdita quære ſeruum tuum, quia mandatorum tuorum non ſum oblitus.

Canticum graduum.

CXX

AD dominum in tribulatione mea clamaui & exaudiuit me. Domine libera animam meam à labio mendacij, à lingua doloſa. Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam doloſam? Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus iuniperorum. Heu mihi quia peregrinatio mea prolongata eſt, habitaui cum tabernaculis Cedar. Multum peregrina eſt anima mea, cum odientibus pacem. Ego pacifica loquebar, & illi bellantia.

Canticum graduum.

CXXI

LEuaui oculos meos in montes, unde ueniet auxilium mihi. Auxilium meum à domino, factore cœli & terræ. Non det in commotionem pedem tuum, nec dormitet qui cuſtodit te. Ecce non dormitabit neque dormiet, qui cuſtodit Iſrael. Dominus cuſtodit te, dominus protectio tua ſuper manum dexteram tuam. Per diem ſol non percutiet te, neque luna per noctem. Dominus cuſtodit te ab omni malo, cuſtodiat animam tuam.

Domi

רָאִיתִי פִּי־מִצְוֹתֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה
כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת
וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃
שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד
לִבִּי׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא
שָׁלָל רָב׃ שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתַעֲבָה
תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ שָׁלוֹם רָב
לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם
מְאֹד׃ שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדוֹתֶיךָ
כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

תָּקָרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ
הֲבִינֵנִי׃ תָּבֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתֶךָ
חַלְּצֵנִי׃ תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי
תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ
כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ תְּהִי־יָדְךָ לְעָזְרֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשׁוּעָי׃ תְּחִי־
נַפְשִׁי וְתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרוּנִי׃
תָּעִיתִי כְשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי
לֹא שָׁכָחְתִּי׃

קכ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

אֶל־יְהוָה בַּצַּרָתִי לִי קָרָאתִי
וַיַּעֲנֵנִי׃ יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת
שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה׃ מַה־יִּתֶּן לְךָ
וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ חִצֵּי
גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃
אוֹיָה לִי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי
קֵדָר׃ רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם
שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ אֲנִי־שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר
הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

קכא

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא
עֶזְרִי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ
אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא־יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָה
שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃
יְהוָה

Ιδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τοῦ λόγου σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τοῦ δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐφοβήθη ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τοῖς λογίοις σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνην πολλὴν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πάσαι αἱ ὁδοί μου ἔναντί σου κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου σῶσόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. Ἐξερεύξαντο τὰ χείλη μου ὑμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί. Ζήσεταί ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κάθισμα ιζ.

Ὠδὴ τῷ ἀναβαθμῶν. ριθ

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι, πρὸς γλῶσσαν δολίαν. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθρακιαῖς τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην, ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὠδὴ τῷ ἀναβαθμῶν. ρκ

Ἦρα σοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῴῃ εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει, ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξει σε, κύριος σκέπη σού ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξαι τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.

Κύριος

Vide quoniã mãdata tua dilexi dñe, in miſericordia tua uiuifica me. Principium uerborum tuorũ ueritas, & in æternũ omnia iudicia iuſtitiæ tuæ. Principes perſecuti ſunt me gratis, & à uerbis tuis formidauit cor meũ. Lętabor ego ſuper eloquia tua, ſicut qui inuenit ſpolia multa. Iniquitatẽ odio habui & abominatus ſum, legẽ autẽ tuã dilexi. Septies in die laudem dixi tibi, ſuper iudicia iuſtitiæ tuæ. Pax multa diligẽtibus legẽ tuã, & nõ eſt illis ſcandalũ. Expectabã ſalutare tuum domine, & mandata tua dilexi. Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua, & dilexit ea uehemẽter. Seruaui mandata tua & teſtimonia tua, quia omnes uiæ meæ in conſpectu tuo. Appropĩquet deprecatio mea, in cõſpectu tuo domine, iuxta eloquium tuum da mihi intellectũ. Intret poſtulatio mea in cõſpectu tuo, ſecundum eloquiũ tuum eripe me. Eructabunt labia mea hymnum, quũ docueris me iuſtificationes tuas. Pronũciabit lingua mea eloquiũ tuum, quia omnia mãdata tua æquitas. Fiat manus tua ut ſaluet me, qm̃ mandata tua elegi. Cõcupiui ſalutare tuum dñe, & lex tua meditatio mea eſt. Viuet anima mea & laudabit te, & iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſicut ouis quæ perijt, quære ſeruum tuum, quia mandata tua non ſum oblitus.

Canticum graduum. cxix

Ad dominũ quũ tribularer clamaui, & exaudiuit me. Domine libera animã meã, à labijs iniquis & à lingua doloſa. Quid det tibi, aut quid apponat tibi ad linguã doloſam? Sagittæ potẽtis acutæ, cum carbonibus deſolatorijs. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus eſt, habitaui cũ habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea. Cum his qui oderũt pacem, eram pacificus, quũ loquebar illis, impugnabant me gratis.

Canticum graduum. cxx

Leuaui oculos meos in montes, unde uenit auxiliũ mihi. Auxiliũ meum à domino, qui fecit cœlũ & terram. Non det in cõmotionem pedem tuum, neq; dormitet qui cuſtodit te. Ecce nõ dormitabit neque dormiet, qui cuſtodit Iſrael. Dominus cuſtodit te, dominus protectio tua ſuper manũ dexteram tuam. Per diem ſol non uret te, neq; luna per noctẽ. Dominus cuſtodit te ab omni malo, cuſtodiat animam tuam dominus.

Domi-

Vide quoniam præcepta tua dilexi, domine iu xta miſericordiam tuam uiuifica me. Caput uerborum tuorum ueritas, & in ſempiternum omne iudicium iuſtitiæ tuæ. Principes perſequuti ſunt me ſine cauſa, uerba autem tua timuit cor meum. Gaudens ego ſum in eloquio tuo, ſicut qui inuenit ſpolia multa. Mendacium odio habui & deteſtatus ſum, legem tuam dilexi. Septies in die lauda ui te, ſuper iudicijs iuſtitię tuæ. Pax multa diligentibus legem tuam, & nō eſt illis ſcandalum. Expectaui ſalutare tuum domine, & mandata tua feci. Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua, & dilexit ea nimis. Cuſtodiui prȩcepta tua & teſtimonia tua, quia omnes uiæ meæ in conſpectu tuo. Ingrediatur laus mea coram te domine, ſecū dum uerbum tuum doce me. Veniat deprecatio mea ante uultum tuum, ſecundum eloquiū tuum libera me. Fundant labia mea hymnum, docebis enim me præcepta tua. Loquetur lingua mea ſermonem tuum, quia omnia mandata tua iuſta. Sit manus tua auxiliatrix mea, quia præcepta tua elegi. Deſideraui ſalutare tuum domine, & lex tua uoluntas mea. Viuet anima mea & laudabit te, & iudicia tua auxiliabuntur mihi. Erraui quaſi ouis perdita quære ſeruum tuum, quia mandatorum tuorum non ſum oblitus.

Canticum graduum.

CXX

AD dominum in tribulatione mea clamaui & exaudiuit me. Domine libera animam meam à labio mendacij, à lingua doloſa. Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam doloſam? Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus iuniperorum. Heu mihi quia peregrinatio mea prolongata eſt, habitaui cum tabernaculis Cedar. Multum peregrina eſt anima mea, cum odientibus pacem. Ego pacifica loquebar, & illi bellantia.

Canticum graduum.

CXXI

LEuaui oculos meos in montes, unde ueniet auxilium mihi. Auxilium meum à domino, factore cœli & terræ. Non det in commotionem pedem tuum, nec dormitet qui cuſtodit te. Ecce non dormitabit neque dormiet, qui cuſtodit Iſrael. Dominus cuſtodit te, dominus protectio tua ſuper manum dexteram tuam. Per diem ſol non percutiet te, neque luna per noctem. Dominus cuſtodit te ab omni malo, cuſtodiat animam tuam.

Domi

רְאֵה־כִּי־פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה
בְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת
וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃
שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד
לִבִּי׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא
שָׁלָל רָב׃ שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתַעֵבָה
תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ שָׁלוֹם רָב
לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם
מְאֹד׃ שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדוֹתֶיךָ
כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּרִבְרְבֶךָ
חֲכִינֵנִי׃ תָּבֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתֶךָ
חַלְּצֵנִי׃ תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי
תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ
כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ תְּהִי־יָדְךָ לְעָזְרֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשׁוּעָי׃ תְּחִי־
נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרוּנִי׃
תָּעִיתִי כְשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ
לֹא שָׁכָחְתִּי׃

קכ

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אֶל־יְהוָה בַּצַּר־לִי לִי קָרָאתִי
וַיַּעֲנֵנִי׃ יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת
שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה׃ מַה־יִּתֶּן לְךָ
וּמַה־יֹּסִיף לָּךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ חִצֵּי
גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃
אוֹיָה לִי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי
קֵדָר׃ רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם
שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ אֲנִי־שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר
הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

קכא

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא
עֶזְרִי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ
אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא־יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָה
שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃
יְהוָה

Κύριος φυλάξῃ τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκα

Ἐγὼ ἐφράνθην ἐν τοῖς εἰρηκόσί μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευσώμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἰερουσαλήμ. Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ πρὸς εἰρήνην τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβασίαις σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκβ

Πρός σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς. οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτιρήσῃ ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκγ

Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. ἐν τῷ ἐκθυμοῦσθαι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χειμάρρους διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπέρβατον. Εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη, ἐκ παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκδ

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιών, ὃ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων. Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας, ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ

Dominus cuſtodiat introitum tuum & exitum tuum, ex hoc nunc & uſq; in ſeculum.

Canticum graduum. cxxi

Lætatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi, in domum dñi ibimus. Stantes erant pedes noſtri, in atrijs tuis Hieruſalem. Hieruſalem quæ ædificat, ut ciuitas cuius participatio eius in idipſum. Illuc enim aſcenderunt tribus, tribus dñi teſtimoniũ Iſrael, ad confitẽdũ nomini dñi. Quia illic ſederũt ſedes in iudicio, ſedes ſuper domum Dauid. Rogate quæ ad pacem ſunt Hieruſalẽ, & abundantia diligẽtibus te. Fiat pax in uirtute tua, & abũdantia in turribus tuis. Propter fratres meos & proximos meos, loquebar pacẽ de te. Propter domũ dñi dei noſtri, quęſiui bona tibi.

Canticum graduum. cxxii

Ad te leuaui oculos meos, qui habitas in cœlis. Ecce ſicut oculi ſeruorũ ĩ manibus dominorũ ſuorũ. Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ ſuæ, ita oculi noſtri ad dñm deũ noſtrũ, donec miſereatur noſtri. Miſerere noſtri domine, miſerere noſtri, qa multum repleti ſumus deſpectione. Quia multum repleta eſt anima noſtra opprobrium abundantibus, & deſpectio ſuperbis.

Canticum graduum. cxxiii

Niſi quia dñs erat in nobis, dicat nũc Iſrael, niſi quia dominus erat in nobis, Quũ exurgerẽt homines in nos, forte uiuos deglutiſſent nos. Quũ iraſceretur furor eorũ in nos, forſitan aqua abſorbuiſſet nos. Torrentẽ pertrãſiuit anima noſtra, forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquã intoleribilem. Benedictus dñs, qui nõ dedit nos in captionẽ dẽtibus eorũ. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt, de laqueo uenãtiũ. Laqueus contritus eſt, & nos liberati ſumus. Adiutoriũ noſtrũ in nomine dñi, qui fecit cœlũ & terrã.

Canticum graduum. cxxiiii

Qui confidũt in dño, ſicut mõs Sion, nõ commouebitur in ęternum qui habitat in Hieruſalem. Mõtes in circuitu eius & dominus in circuitu populi ſui, ex hoc nunc & uſq; in ſeculũ. Quia non relinquet dominus uirgã peccatorũ, ſuper ſortẽ iuſtorũ, ut non extẽdant iuſti in iniquitatẽ manus ſuas. Benefac dñe, bonis & rectis corde. Declinãtes autem in obligationes, adducet dominus cũ operantibus iniquitatem, pax ſuper Iſrael.

Canticum

Dominus cuſtodiat exitum tuum & introitum tuum, amodo & uſq; in æternum.

Canticum graduum Dauid. cxxii

LAetatus ſum eo quod dixerint mihi, in domũ domini ibimus. Stantes erant pedes noſtri, in portis tuis Hieruſalem. Hieruſalem quæ ædificat, ut ciuitas cuius participatio eius ſimul. Quia ibi aſcenderunt tribus, tribus domini teſtimonium Iſrael, ad confitendum nomini domini. Quia ibi ſederunt ſedes in iudicio, ſedes domui Dauid. Rogate pacem Hieruſalem, ſit bene his qui diligunt te. Sit pax in muris tuis, abundantia in domibus tuis. Propter fratres meos & amicos meos, loquar pacem tibi. Propter domum domini dei noſtri, quæram bona tibi.

Canticum graduum Dauid. cxxiii

AD te leuaui oculos meos qui habitas in cœlis. Ecce ſicut oculi ſeruorum ad manũ dominorum ſuorum: ſicut oculi ancillæ ad manum dominæ ſuæ, ſicut oculi noſtri ad dominũ deum noſtrum, donec miſereatur noſtri. Miſerere noſtri domine, miſerere noſtri, quia multum repleti ſumus deſpectione. Multum repleta eſt anima noſtra opprobrio abundantium, & deſpectione ſuperborum.

Canticum graduum Dauid. cxxiiii

NIſi dominus fuiſſet in nobis, dicat nunc Iſrael. Niſi dominus fuiſſet in nobis, quum exurgerent ſuper nos homines. Forſitan uiuos abſorbuiſſent nos, quum iraſceretur furor eorũ ſuper nos. Forſitan aquæ circundediſſent nos, torrens tranſiſſet ſuper animam noſtram. Forſitan tranſiſſent ſuper animam noſtram, aquæ ſuperbiæ. Benedictus dominus, qui non dedit nos in prædam dentibus eorum. Anima noſtra quaſi auis erepta eſt de laqueo uenantium, laqueus contritus eſt, & nos liberati ſumus. Auxilium noſtrum in nomine domini, qui fecit cœlum & terram.

Canticum graduum. cxxv

QVi confidunt in domino, quaſi mons Sion, immobilis in æternum habitabilis. Hieruſalem montes in circuitu eius & dominus in circuitu populi ſui, amodo & uſque in æternum. Quia non requieſcet uirga impietatis ſuper ſortem iuſtorum, ut non mittant iuſti in iniquitatem manus ſuas. Benefac domine bonis, & rectis corde. Qui autem declinant ad prauitates ſuas, deducet eos dominus cum hiſqui operantur iniquitatem, pax ſuper Iſrael.

יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

קכב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

שָׂמַחְתִּי בְאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃
עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃
שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃
כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃
שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃
יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃
לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃
לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

קכג

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃
הִנֵּה כְעֵינֵי עַבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃
חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז׃
רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלְעֲגַ הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לְגַאֲיוֹנִים׃

קכד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃
לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃
אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃
אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ׃
אֲזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃
בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃
נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃
עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

קכה

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃
יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרָל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃
הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃
וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

Canticum

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκε

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγαλύνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δακρύοις, ἐν ἀγαλλιάσει θερίσουσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκϛ

ΕΑν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. Οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκξ

ΜΑκάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φαγέσαι, μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθαλὴς σου, ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νέφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Εὐλογήσαί σε κύριος ἐκ σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ ἰερουσαλήμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκη

ΠΟλεοναλκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ ἰσραήλ. Πολεοναλκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκτηναν οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμακρύναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν, αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ ἐρροῦσιν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

Ωδὴ

Canticum graduum. CXXXV

IN cõuertendo dominus captiuitatẽ Sió, facti ſumus ſicut conſolati. Tũc repletum eſt gaudio os noſtrũ, & lingua noſtra exultatione. Tunc dicent inter gentes, magnificauit dominus facere cũ eis. Magnificauit dominus facere nobiſcum, facti ſumus lætantes. Conuerte domine captiuitatem noſtram, ſicut torrens in Auſtro. Qui ſeminãt in lacrymis, in exultatione metent. Euntes ibant & flebant, mittentes ſemina ſua. Venientes autem uenient cum exultatione, portantes manipulos ſuos.

Canticum graduum. CXXVI

NIſi dñs ædificauerit domum, in uanum laborauerũt qui ædificãt eam. Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem, fruſtra uigilat qui cuſtodit eam. Vanum eſt uobis ante lucem ſurgere, ſurgite poſtquam ſederitis, qui manducatis panẽ doloris. Quum dederit dilectis ſuis ſomnum, ecce hæreditas dñi filij, merces fructus uentris. Sicut ſagittæ in manu potẽtis, ita filij excuſſorũ. Beatus uir qui impleuit deſideriũ ſuum ex ipſis, nõ cõfundentur quũ loquent inimicis ſuis in porta.

Canticum graduum. CXXVII

BEati omnes qui timent dominũ. qui ambulant in uijs eius. Labores manuũ tuarum manducabis, beatus es & bene tibi erit. Vxor tua ſicut uitis abundans, in lateribus domus tuæ. Filij tui ſicut nouellę oliuarum, in circuitu menſæ tuæ. Ecce ſic benedicetur homo, qui timet dominum. Benedicat tibi dominus ex Sion, & uideas bona Hieruſalẽ omnibus diebus uitæ tuæ. Et uideas filios filiorum tuorum, pacem ſuper Iſrael.

Canticum graduum. CXXVIII

SAepe expugnauerũt me à iuuẽtute mea, dicat nunc Iſrael. Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea, etenim non potuerunt mihi. Supra dorſum meũ fabricauerũt peccatores, prolongauerunt iniquitatem ſuam. Dominus iuſtus concidet ceruices peccatorũ, confundant & cõuertant retrorſum omnes qui oderũt Sion. Fiant ſicut fœnum tectorũ, quod prius quàm euellat exaruit. De quo nõ implebit manũ ſuam qui metet, & ſinum ſuũ qui manipulos colliget. Et nõ dixerunt qui præteribant, benedictio dñi ſuper uos, benediximus uobis in nomine domini.

Canti

Canticum graduum.

CXXVI

QVum cõuerteret dominus captiuitatẽ Sion, facti ſumus quaſi ſomniantes. Tunc implebi tur riſũ os noſtrum, & lingua noſtra laude: tunc dicent in gentibus, magnificauit dominus facere cum iſtis. Magnificauit dominus facere nobiſcũ, facti ſumus ſicut lætantes. Conuerte domine captiuitatem noſtram, ſicut riuus in Auſtro. Qui ſeminant in lacrymis, in exultatione metent. Qui ambulans ibat & flebat portans ad ſeminandum ſementem, ueniens ueniet in exultatione portans manipulos ſuos.

Canticum graduum Solomoni.

CXXVII

NIſi dominus ædificauerit domũ, in uanum laborauerunt qui ædificant eam: niſi dominus cuſtodierit ciuitatẽ, fruſtra uigilat qui cuſtodit eam. Fruſtra eſt uobis de mane conſurgere poſtquam ſederitis, qui manducatis panem dolorum, ſic dabit diligentibus ſe ſomnum, Ecce hęreditas domini filij, merces fructus uentris. Sicut ſagittæ in manu potentis, ita filij iuuentutis. Beatus uir qui impleuit pharetrã ſuam ex ipſis, non confundentur quum loquẽtur inimicis ſuis in porta.

Canticum graduum.

CXXVIII

BEatus omnis qui timet dominum, qui ambulat in uijs eius. Laborem manuum tuarum comedes, beatus tu & bene tibi erit. Vxor tua ſicut uitis fructifera in penetralibus domus tuę, filij tui ſicut germina oliuarũ in circuitu menſę tuæ. Ecce ſic benedicetur uiro, qui timet dominum. Benedicat tibi dominus ex Sion, & uideas bona Hieruſalem, omnibus diebus uitæ tuæ. Et uideas filios filiorum tuorum, pacem ſuper Iſrael.

Canticum graduum.

CXXIX

SAepe expugnauerunt me ab adoleſcẽtia mea, dicat nunc Iſrael. Sæpe expugnauerunt me ab adoleſcentia mea, ſed non potuerunt mihi. Supra ceruicem meam arabant arantes, prolongauerũt ſulcum ſuum. Dominus iuſtus, concidet laqueos impiorum. Confundantur & reuereantur retrorſum, omnes qui oderũt Sion. Fiant ſicut fœnum tectorum, quod ſtatim ut uiruerit areſcet. De quo non implebit manum ſuam meſſor, & ſinũ ſuum manipulos faciens. De quo non dixerunt trãſeuntes benedictio domini ſuper uos, benediximus uobis in nomine domini.

Canticum

תהלים

קכו

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
כְּחֹלְמִים׃ אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה׃ הִגְדִּיל יְהוָה
לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ שׁוּבָה
יְהוָה אֶת־שְׁבוּתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃
הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא־
יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

קכז

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה

אִם־יְהוָה׀ לֹא־יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ
בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא׃
שָׁקֵד שׁוֹמֵר׃ שָׁוְא־לָכֶם מַשְׁכִּימֵי
קוּם מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם֮ הָעֲצֵבִים
כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃ הִנֵּה נַחֲלַת
יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃ כְּחִצִּים֮
בְּיַד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם֮ לֹא־
יֵבֹשׁוּ כִּי־יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

קכח

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו
׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב
לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי
בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ
׃ הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃
יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרְאֵה בְּטוּב
יְרוּשָׁלִָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה בָנִים
לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

קכט

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר־נָא
יִשְׂרָאֵל׃ רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי גַּם
לֹא־יָכְלוּ לִי׃ עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ
חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם׃ יְהוָה
צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים׃ יֵבוֹשׁוּ
וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שׂנְאֵי צִיּוֹן׃
יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקְּדְמַת יָבֵשׁ
שֶׁלֹּא מִלֵּא־כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר׃
וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת־יְהוָה֮
אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

Canticum

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκθ

Κ Βαθίων ἐκέκραξά σοι κύριε, κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου πρόσεχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃ κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ἱλασμός. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον. ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ισραηλ ἐπὶ τὸν κύριον. ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ισραηλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλ

Κ Υριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐτεταπείνουν τὴν ψυχήν μου, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὡς ἀνταπέδωσας ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλα

Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ηὔξατο τῷ θεῷ Ιακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἕως εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ, σκήνωμα τῷ θεῷ Ιακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὸν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὸν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὤμοσε κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου. ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τὸν θρόνον σου. Ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιὼν, προείλατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω ὅτι προείλατο αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πένητας αὐτῆς χορτάσω ἄρτοις. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσει. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπ' αὐτῷ ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ωδὴ

Canticum graduum. cxxix

DE profundis clamaui ad te dñe, domina exaudi uocē meam. Fiant aures tuæ intēdentes, in uocem deprecationis meæ. Si iniquitates obſeruaueris dñe, domine quis ſuſtinebit? Quia apud te propitiatio eſt, & propter legē tuam ſuſtinui te dñe. Suſtinuit anima mea in uerbo eius, ſpauit anima mea in dño. A cuſtodia matutina uſq; ad noctē, ſperet Iſrael in dño. Quia apud dñm miſericordia, & copioſa apud eū redēptio. Et ipſe redimet Iſrael, ex omnib. iniquitatibus eius.

Canticum graduum. cxxx

DOmine non eſt exaltatū cor meū, neq; elati ſunt oculi mei. Neq; ambulaui in magnis, neq; in mirabilibus ſuper me. Si nō humiliter ſentiebam, ſed exaltaui animā meam. Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſua, ita retributio in anima mea. Speret Iſrael in domino, ex hoc nunc & uſq; in ſeculum.

Canticum graduum. cxxxi

MEmento dñe Dauid, & omnis māſuetudinis eius. Sicut iurauit domino, uotum uouit deo Iacob. Si introiero in tabernaculū domus meæ, ſi aſcēdero in lectū ſtrati mei. Si dedero ſomnū oculis meis, & palpebris meis dormitationē. Et requiē tempo ribus meis, donec inueniā locum domino, tabernaculū deo Iacob. Ecce audiuimus eā in Ephrata, inuenimus eam in cāpis ſyluæ. Introibimus in tabernaculum eius, adorabi mus in loco ubi ſteterunt pedes eius. Surge dñe in requiē tuā, tu & arca ſanctificationis tuæ. Sacerdotes tui induantē iuſtitia, et ſancti tui exultēt. Propter Dauid ſeruū tuum, non auertas faciē Chriſti tui. Iurauit dñs Dauid ueritatē & nō fruſtrabiť eum, de fructu uentris tui, ponā ſuper ſedē tuā. Si cuſtodierint filij tui teſtamentū meū, & teſtimonia mea hæc quæ docebo eos. Et filij eorū uſq; in ſeculū, ſedebunt ſuper ſedē tuā. Quoniā elegit dominus Sion, elegit eam in habitationem ſibi. Hæc requies mea in ſeculū ſeculi, hic habitabo quoniam elegi eam. Viduam eius benedicēs benedicam, pauperes eius ſaturabo panibus. Sacerdotes eius induam ſalutari, et ſancti eius exultatione exultabunt. Illuc producam cornu Dauid, paraui lucernam Chriſto meo. Inimicos eius induā confuſione, ſuper ipſum autem florebit ſanctificatio mea.

Canti

Canticum graduum. cxxx

DE profundis clamaui ad te domine. Domine exaudi uocem meam, fiant aures tuæ intendentes ad uocem deprecationis meæ. Si iniquitates obſeruabis domine, domine quis ſuſtinebit? Quia tecum eſt propitiatio, quum terribilis ſis. Suſtinui dominum, ſuſtinuit anima mea, & uerbum eius expectaui. Anima mea ad dominum, à uigilia matutina uſque ad uigiliam matutinam. Expectet Iſrael dominum, quia apud dominum miſericordia, & multa apud eum redemptio. Et ipſe redimet Iſrael, ex omnibus iniquitatibus eius.

Canticum graduum Dauid.

cxxxi

DOmine non eſt exaltatum cor meum, neque elati ſunt oculi mei, & non ambulaui in magnis & in mirabilibus ſuper me. Si non propoſui & ſilere feci animam meam ſicut ablactatus ad matrem ſuam, ita ablactata ad me anima mea.

Expecta Iſrael dominum, amodo & uſque in æternum.

Canticum graduum. cxxxii

MEmento domine Dauid, & omnis afflictionis eius. Qui iurauit domino, uotum uouit deo Iacob. Si intrauero in tabernaculum domus meæ, ſi aſcendero ſuper lectum ſtraminis mei. Si dedero ſomnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem. Donec inueniam locum domino, tabernaculum deo Iacob. Ecce audiuimus illum in Ephrata, inuenimus illum in regione ſaltus. Intremus in tabernacula eius, adoremus ſcabellum pedum eius. Surge domine in requiem tuam, tu & arca fortitudinis tuæ. Sacerdotes tui induant iuſtitiam, & ſancti tui laudent. Propter Dauid ſeruum tuum, ne auertas faciem Chriſti tui. Iurauit dominus Dauid ueritatem non auertetur ab ea, de fructu uentris tui ponam ſuper ſedem tuam. Si cuſtodierint filij tui pactum meum & teſtificationem meam quam docuero eos, & filij eorum uſq; in æternum ſedebunt ſuper thronum tuum. Quoniam elegit dominus Sion, deſideraui eam in habitaculum ſibi. Hæc eſt requies mea in ſempiternum, hic habitabo quia deſideraui eam. Venationem eius benedicēs benedicam, pauperes eius ſaturabo pane. Sacerdotes eius induam ſalutare, & ſancti eius laude laudabunt. Ibi oriri faciam cornu Dauid, paraui lucernam Chriſto meo. Inimicos eius induam confuſione, ſuper ipſum autem florebit diadema eius.

Canti-

תפלים

קל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃
אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד׃
כִּי עִמְּךָ הַסְלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃
קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃
נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

קלא

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

יְהוָה לֹא־גָבַהּ לִבִּי וְלֹא־רָמוּ עֵינָי
וְלֹא־הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃
אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי
כְּגָמוּל עַל אִמּוֹ כַּגָּמוּל עָלַי נַפְשִׁי׃
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

קלב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

זְכוֹר־יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ׃
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה
עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ אִם־אֶתֵּן שְׁנָתָ לְעֵינָי
לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃ עַד־אֶמְצָא מָקוֹם
לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
הִנֵּה־שְׁמַעֲנָהוּ בְאֶפְרָתָה מְצָאנֻהוּ בִּשְׂדֵי
יָעַר׃ נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה
לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ
אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־
צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד
עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ נִשְׁבַּע
יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי
בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא־לָךְ׃ אִם־יִשְׁמְרוּ
בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־
בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא־לָךְ׃ כִּי־
בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃
זֹאת־מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ
׃ צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ
לָחֶם׃ וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע
וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃ שָׁם אַצְמִיחַ
קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃ אוֹיְבָיו
אַלְבִּישׁ בוּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλβ

ΙΔὲ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸν πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὡς δρόσος Ἑρμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλγ

ΙΔοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Κάθισμα. ιη.

Ἀλληλούϊα. ρλδ

ΑΙνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ κύριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν τοῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀναγων νέφη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ, ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπ' ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τοῖς στόμασιν αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντα αὐτὰ, καὶ πάντα ὅσοι πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον, οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον.

Οἶκος

Canticum graduum.

CXXXII

ECce quàm bonum & quàm iocundum, habitare fratres in unum. Sicut unguentum in capite, quod descēdit in barbam, barbam Aaron. Quod descendit in oram uestimenti eius sicut ros Aermon, qui descendit in montē Sion. Quoniā illic mandauit dñs benedictionē, & uitam usq; in seculum.

Canticum graduum.

CXXXIII

ECce nunc benedicite domino, omnes serui domini. Qui statis in domo domini, in atrijs domus dei nostri. In noctibus ex tollite manus uestras in sancta, et benedicite domino. Benedicat tibi dominus ex Sion, qui fecit cœlum & terram.

Alleluia. CXXXIIII

LAudate nomen domini, laudate serui dominum. Qui statis in domo domini, in atrijs domus dei nostri. Laudate dominum quia bonus dominus, psallite nomini eius quoniam suaue. Quoniam Iacob elegit sibi dominus, Israel in possessionem sibi. Quia ego cognoui quòd magnus est dominus, & deus noster præ omnibus dijs. Omnia quęcunq; uoluit dominus fecit, in cœlo & in mari & in omnibus abyssis. Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in pluuiam fecit. Qui producit uentos de thesauris suis, qui percussit primogenita Aegypti, ab homine usq; ad pecus. Et misit signa & prodigia in medio tui Aegypte, in Pharaonē & in omnes seruos eius. Qui percussit gētes multas, & occidit reges fortes. Seon regem Amorræorum & Og regem Basan, & omnia regna Chanaan. Et dedit terram eorum hæreditatem, hæreditatem Israel populo suo. Domine nomen tuum in ęternum, domine memoriale tuum in generatione & generationem. Quia iudicabit dominus populum suum, & in seruis suis deprecabitur. Simulacra gentium argentum & aurum opera manuum hominum. Os habent & non loquentur, oculos habent & non uidebunt. Aures habent & non audient, neque enim est spiritus in ore ipsorum. Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis. Domus Israel benedicite domino, domus Aaron benedicite domino.

Domus

Canticum graduum Dauid.
CXXXIII

ECce quàm bonum & quàm decorum, habitare fratres in unum. Sicut unguentum optimum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron, quod descendit super oram uestimentorum eius. Sicut ros Hermon qui descēdit super montana Sion, quoniā ibi mandauit dominus benedictionem, uitam usq; in æternum.

Canticum graduum:
CXXXIIII

ECce benedicite domino, omnes serui domini, qui statis in domo domini, in noctibus. Leuate manus uestras ad sanctum, & benedicite dominum. Benedicat te dominus ex Sion, factor cœli & terræ.

Alleluia. CXXXV

LAudate nomen domini, laudate serui domini. Qui statis in domo domini, in atrijs domus dei nostri. Laudate dominum quoniam bonus dominus, cantate nomini eius quoniam decens. Quoniam Iacob elegit sibi dominus, Israel in peculium suum. Quia ego scio quòd magnus dominus, & dominus noster præ omnibus dijs. Omnia quę uoluit dominus fecit in cœlo & in terra, in mari & in omnibus abyssis. Leuans nubes de summitatibus terræ, fulgura in pluuiam fecit, educēs uentos de thesauris suis. Qui percussit primitiua Aegypti, ab homine usq; ad pecus. Emisit signa & portenta in medio tui Aegypte, in Pharao & in cunctos seruos suos. Qui percussit gentes multas, & occidit reges fortes. Seon regē Amorræorum & Og regem Basan, & omnia regna Chanaan, Et dedit terram eorum hæreditatem, hæreditatem Israel populo suo. Domine nomen tuum in ęternum, domine memoriale tuum in generatione & generatiōe. Quia iudicabit dominus populū suum, et in seruos suos erit placabilis. Idola gentium argentum & aurum opera manuum hominum. Os habent & non loquentur, oculos habent & non uidebunt. Aures habent & non audient, sed nec est spiritus in ore ipsorum. Similes illis fiant qui faciūt ea, & omnes qui confidunt in eis. Domus Israel benedicite domino, domus Aaron benedicite domino.

Domus

תהלים

קלג

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד׃

הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים
גַּם־יָחַד׃ כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב׀ עַל־הָרֹאשׁ
יוֹרֵד עַל־הַזָּקָן זְקַן־אַהֲרֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל־פִּי
מִדּוֹתָיו׃ כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל־
הָרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם׀ צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה
חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃

קלד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

הִנֵּה׀ בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי
יְהוָה׃ שָׁעְמְדִים בְּבֵית־יְהוָה
בַּחֲצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי־
טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לְשָׁמוֹ כִּי נָעִים׃
כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וַאֲדֹנֵינוּ
מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה
עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת
׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עֹשֶׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרֹתָיו
׃ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־
בְּהֵמָה׃ שָׁלַח׀ אֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃
שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים׃ לְסִיחֹן׀ מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וְלְעוֹג׀ מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־
וָדֹר׃ כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְאֶל־עֲבָדָיו
יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם׀ וְלֹא
יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם׀ וְלֹא יִרְאוּ׃
אָזְנַיִם לָהֶם׀ וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף
אֵין־יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ
עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃
בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן
בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃

בית

Οἶκος λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον, οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον. Εὐλογητὸς κύριος ἐκ σιὼν, ὁ κατοικῶν ἰερουσαλήμ. Αλληλύϊα. ρλε

ΕΞομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ παταξαντι αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διατεμόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτιναξαντι φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀπεκτειναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν ὼγ βασιλέα τῆς βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν ἰσραὴλ δοῦλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ εἰς αἰχμαλωσίαν. ρλθ

ΕΠὶ τοὺς ποταμοὺς βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτίσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν σιών.

Πῶς

Domus Leui benedicite domino, qui timetis dominũ benedicite domino. Benedictus dñs ex Sion, qui habitat in Hierusalem.

Alleluia. cxxxv

CONfitemini dño qm̃ bonus, qm̃ in seculũ misericordia eius. Cõfitemini deo deorũ, qm̃ in seculũ misericordia eius. Cõfitemini dño dñorũ, qm̃ in seculũ misericordia eius. Qui fecit mirabilia magna solus, qm̃ in seculũ misericordia eiꝰ. Qui fecit cœlos ĩ intellectu, qm̃ in seculũ misericordia eius. Qui firmauit terrã sup aquas, qm̃ ĩ seculũ misericordia eius. Qui fecit luminaria magna, qm̃ in seculũ misericordia eius. Solẽ in potestatẽ diei, qm̃ in seculũ misericordia eius. Lunã et stellas in potestatẽ noctis, qm̃ in seculũ misericordia eius. Qui percussit Aegyptũ cũ primogenitis eorũ, qm̃ in seculũ misericordia eius. Qui eduxit Israel de medio eorũ, qm̃ in seculũ misericordia eius. In manu potẽti & brachio excelso, qm̃ in seculũ misericordia eius. Qui diuisit mare rubrũ in diuisiones, qm̃ in seculũ misericordia eius. Et eduxit Israel per mediũ eius, qm̃ in seculũ misericordia eius. Et excussit Pharaonẽ & uirtutẽ eius in mari rubro, qm̃ in seculum misericordia eius. Qui trãsduxit populũ suũ per desertũ, qm̃ in seculũ misericordia eius. Qui percussit reges magnos, qm̃ in seculum misericordia eius. Et occidit reges fortes, qm̃ in seculũ misericordia eius. Seon regẽ Amorreorũ, qm̃ in seculũ misericordia eius. Et Og regẽ Basan, qm̃ in seculũ misericordia eius. Et dedit terrã eorũ hæreditatẽ, qm̃ in seculum misericordia eius. Hæreditatẽ Israel seruo suo, qm̃ in seculum misericordia eius. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri, quoniam in seculũ misericordia eius. Et redemit nos ab inimicis nostris, quoniã in seculũ misericordia eius. Qui dat escã omni carni, quoniam in seculũ misericordia eius. Cõfitemini deo cœli, quoniã in seculum misericordia eius.

Psalmus Dauid Hieremiæ. cxxxvi

SVper flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordaremur tui Sion. In salicibus in medio eius, suspendimus organa nostra. Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos, uerba cantionum. Et qui abduxerunt nos, hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quo-

Domus Leui benedicite domino, timentes dominum benedicite domino. Benedictus dominus ex Sion, qui habitat in Hierusalem, Halleluia.

CXXXVI

COnfitemini domino quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia eius. Confitemini deo deorum, quoniam in æternum misericordia eius. Confitemini domino dominorum, quoniam in æternum misericordia eius. Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in æternum misericordia eius. Qui fecit cœlos in sapiẽtia, qm̃ in æternum misericordia eius. Qui firmauit terrã super aquas, quoniã in æternum misericordia eius. Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum misericordia eius. Solẽ in potestatẽ diei, quoniam in æternum misericordia eius. Lunam & stellas in potestatem noctis, quoniam in æternum misericordia eius. Qui percussit Aegyptũ cũ primitiuis eius, quoniam in æternum misericordia eius. Et eduxit Israel de medio eorum, quoniam in æternum misericordia eius. In manu ualida et brachio extento, quoniam in æternum misericordia eius. Qui diuisit mare rubrum in diuisiones, quoniam in æternum misericordia eius. Et eduxit Israel in medio eius, quoniam in æternum misericordia eius. Et conuoluit Pharao & exercitum eius in mari rubro, quoniã in æternũ misericordia eius. Qui duxit populũ suum per desertum, quoniam in æternũ misericordia eius. Qui percussit reges magnos, quoniam in ęternum misericordia eius. Et occidit reges magnificos, quoniã in æternum misericordia eius. Seon regem Amorrçorũ, quoniam in ęternum misericordia eius. Et Og regem Basan, quoniam in ęternum misericordia eius. Et dedit terram eorũ hæreditatem, quoniam in æternũ misericordia eius. Hęreditatẽ Israel seruo suo, quoniam in æternum misericordia eius. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri, quoniam in æternum misericordia eius. Et redemit nos de hostibus nostris, quoniam in æternũ misericordia eius. Qui dat panẽ omni carni, quoniam in æternum misericordia eius. Confitemini deo cœli, quoniam in æternum misericordia eius.

CXXXVII

SVper flumina Babylonis ibi sedimus & fleuimus, quum recordaremur Sion. Super salices in medio eius, suspendimus citharas nostras. Quoniam ibi interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos uerba carminis: & qui affligebant nos læti, canite nobis de canticis Sion.

Quo-

Πῶς ᾄσομεν τὴν ᾠδὴν κυρίου, ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Ἐὰν σὲ μὴ προθωμαί σου Ἰερουσαλήμ, σὲ μὴ προθωμαι ἡ δεξιά μου. Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἰερουσαλὴμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδωμ, τὴν ἡμέραν Ἰερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Θυγατηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει τὴν ἀνταπόδομά σου, ὃν ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ᾠδὴ ζαχαρίου. ρλζ

ΕΞομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι. Οτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, διὰ τὸ ἔλεός σου καὶ ἀλήθειά σου, ὅτι ἐμεγαλύνας διὰ παντὸς τὸ ὄνομά σου ἅγιόν σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυρίσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου. Οτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. ἐὰν πορεύωμαι ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με, ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρά σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ, κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς ζαχαρίου, ἐν τῇ διασπορᾷ. ρλμ

ΚΥριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με, σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου. Συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν, τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοινίσμα μου σὺ ἐξιχνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προῒδες, ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἐν τῇ γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα, σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, ὃ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω. ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἅδην, παρεῖ. ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης. καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ κατέξει με ἡ δεξιά σου. Καὶ εἶπα ἄρα σκότος κατα πατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου. Οτι σκότος οὐ σκοτίσει ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτίσει, ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Οτι

Quomodo cantabimus canticũ dñi, in terra aliena? Si oblitus fuero tui Hieruſalem, obliuioni detur dextera mea. Adhæreat lingua mea faucib. meis ſi nõ meminero tui. Si nõ propoſuero tui Hieruſalẽ in principio lætitiæ meæ. Memor eſto dñe filiorũ Edom, in diẽ Hieruſalẽ. Qui dicunt exinanite exinanite, uſq; ad fundamẽtũ in ea. Filia Babylonis miſera, beatus qui retribuet tibi retributionem tuam, quã retribuiſti nobis. Beatus qui tenebit et allidet paruulos tuos ad petram.

Pſalmus ipſi Dauid. cxxxvii

COnfitebor tibi dñe in toto corde meo. qm̃ audiſti omnia uerba orismei. In cõ ſpectu angelorum pſallam tibi, adorabo ad templũ ſanctũ tuum, & confitebor nomini tuo. Super miſericordia tua & ueritate tua, quoniã magnificaſti ſuper omne nomẽ ſanctum tuum. In quacunq; die inuocauero te exaudi me, multiplicabis in anima mea uirtutem. Cõfiteantur tibi dñe omnes reges terræ, quia audierunt omnia uerba oris tui. Et cantent in uijs dñi, quoniam magna gloria dñi. Quoniã excelſus dñs, & humilia reſpicit, & alta à longe cognoſcit. Si ambulauero in medio tribulationis uiuificabis me, & ſuper iram inimicorũ meorum extendiſti manum tuam, & ſaluum me fecit dextera tua. Dñs retribuet pro me, dñe miſericordia tua in ſeculũ, opera manuũ tuarũ ne deſpicias. In finẽ, pſalmus Dauid. cxxxviii

DOmine probaſti me, & cognouiſti me, tu cognouiſti ſeſſionẽ meam & reſurrectionẽ meam. Intellexiſti cogitationes meas de lõge, ſemitã meam & funiculũ meũ inueſtigaſti. Et omnes uias meas pręuidiſti, quia nõ eſt ſermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognouiſti omnia nouiſsima & antiqua: tu formaſti me, & poſuiſti ſup me manũ tuã. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me, confortata eſt & non potero ad eam. Quo ibo à ſpiritu tuo, & quo à facie tua fugiã. Si aſcendero in cœlũ, tu illic es: ſi deſcẽdero ĩ infernũ, ades. Si ſumpſero pẽnas meas diluculo, & habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua. Et dixi forſitã tenebrę cõculcabũt me, et nox illuminatio mea in delitijs meis. Quia tenebrę nõ obſcurabunt à te, et nox ſicut dies illuminabitur: ſicut tenebræ eius, ita & lumẽ eius.

Quia

Quomodo cantabimus canticum domini, in terra aliena? Si oblitus fuero tui Hieruſalem, in obliuione ſit dextera mea. Adhæreat lingua mea gutturi meo ſi non recordatus fuero tui, ſi non propoſuero Hieruſalē in principio lætitiæ meæ. Memento domine filiorum Edom in die Hieruſalem, dicentium euacuate euacuate, uſq; ad fundamentum eius. Filia Babylonis uaſtata, beatus qui retribuet tibi, uiciſſitudinē tuam quam tu retribuiſti nobis. Beatus qui tenebit et allidet paruulos tuos ad petram.

Dauid. cxxxviii

CONfitebor tibi domine in toto corde meo, in conſpectu deorum cantabo tibi. Adorabo in templo ſancto tuo & confitebor nomini tuo ſuper miſericordia tua & ueritate tua, quia magnificaſti ſuper omne nomē eloquium tuum. In die inuocabo & exaudies me, dilatabis animæ meæ fortitudinem. Cōfiteantur tibi domine omnes reges terræ, quoniam audierunt eloquia oris tui. Et cantent in uijs domini, quoniam magna gloria domini. Quoniam excelſus dominus & humilia reſpicit, & excelſa de longe cognoſcit. Si ambulauero in medio tribulationis, uiuificabis me: ſuper furorem inimicorum meorum mittes manum tuam, & ſaluabit me dextera tua. Dominus operabitur pro me domine miſericordia tua in æternum, opera manuum tuarum ne dimittas.

Victori, pſalmus Dauid.
cxxxix

DOmine inueſtigaſti me, & cognouiſti. Tu cognouiſti ſeſsionem meam & reſurrectionem meam, intellexiſti malum meum de longe. Semitam meam & accubationem meam euentilaſti, & omnes uias meas intellexiſti. Quia non eſt eloquium in lingua mea, ecce domine noſti omnia. Retrorſum & ante formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam. Super me eſt ſcientia, & excelſior eſt, nō potero ad eam. Quo ibo à ſpiritu tuo, & quo à facie tua fugiam? Si aſcendero in cœlum, ibi es tu: ſi iacuero in inferno, ades. Si ſumpſero pēnas diluculo, habitauero in nouiſſimo maris. Etiam ibi manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua. Si dixero, fortè tenebræ operient me, nox quoq; lux erit circa me. Nec tenebræ habēt tenebras apud te, & nox quaſi dies lucet, ſimiles ſunt tenebræ & lux.

Quia

ת ה ל י ם

אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אַדְמַת
נֵכָר׃ אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלִָם תִּשְׁכַּח
יְמִינִי׃ תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם־לֹא
אַזְכְּרֵכִי אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלִַם עַל
רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃ זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי
אֱדוֹם אֶת־יוֹם יְרוּשָׁלִָם הָאֹמְרִים
עָרּוּ עָרּוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃ בַּת־בָּבֶל
הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְּשַׁלֶּם־לָךְ אֶת־גְּמוּלֵךְ
שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃ אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ
אֶת־עוֹלָלַיִךְ אֶל־הַסָּלַע׃

ק ל ח

לְדָוִד׃

אוֹדְךָ בְכָל־לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים אזמרך׃
אֶשְׁתַּחֲוֶה׀ אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְאוֹדֶה
אֶת־שִׁמְךָ עַל־חַסְדְּךָ וְעַל־אֲמִתֶּךָ כִּי־הִגְדַּלְתָּ
עַל־כָּל־שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃ בְּיוֹם קָרָאתִי
וַתַּעֲנֵנִי תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז׃ יוֹדוּךָ
יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אֶרֶץ כִּי־שָׁמְעוּ אִמְרֵי־
פִיךָ׃ וְיָשִׁירוּ בִּדְרָכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל
כְּבוֹד יְהוָה׃ כִּי־רָם יְהוָה וְשָׁפָל
יִרְאֶה וְגָבֹהַּ מִמֶּרְחָק יְיַדָּע׃ אִם־אֵלֵךְ
בְּקֶרֶב צָרָה תְחַיֵּנִי עַל אַף־אוֹיְבַי תִּשְׁלַח
יָדֶךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ׃ יְהוָה יִגְמֹר
בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אַל־תֶּרֶף׃

ק ל ט

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד
מִזְמוֹר

יְהוָה חְקַרְתַּנִי וַתֵּדָע׃ אַתָּה
יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בַּנְתָּה לְרֵעִי מֵרָחוֹק׃
אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ וְכָל־דְּרָכַי
הִסְכַּנְתָּה׃ כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי
הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ כֻלָּהּ׃ אָחוֹר וָקֶדֶם
צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה׃ פְּלִיאָה
דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא־אוּכַל לָהּ׃
אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה מִפָּנֶיךָ אֶבְרָח׃
אִם־אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וַאַצִּיעָה
שְׁאוֹל הִנָּךְ׃ אֶשָּׂא כַנְפֵי־שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה
בְּאַחֲרִית יָם׃ גַּם־שָׁם יָדְךָ תַנְחֵנִי
וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ׃ וָאֹמַר אַךְ־חֹשֶׁךְ
יְשׁוּפֵנִי וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי׃ גַּם־
חֹשֶׁךְ לֹא־יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָּ וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר
כַּחֲשֵׁכָה כָּאוֹרָהּ׃

כי־

Οτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατεργάστόν μου, εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται, ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. Ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ἐπὶ τὴν ἄμμον πληθυνθήσονται, ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ. Εἰ μὴ ἀποκτενεῖς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός, ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρεῖτε εἰς διαλογισμούς, λήψονται εἰς ματαιότητας τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ σοὶ ἐτηκόμην. Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με ὁ θεὸς, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου, ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ρλβ

ΕΞελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με. Οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου, ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι. Καὶ σχοινίοις δέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐσκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σὺ, ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου τῷ ἁμαρτωλῷ, διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί, καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ, καὶ τὸ δίκαιον τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλμὸς

Quia tu possedisti renes meos, suscepisti me de utero matris meæ. Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es, mirabilia opera tua & anima mea cognoscet nimis. Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto & substantia mea in inferioribus terræ. Imperfectum meũ uiderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribẽtur, dies formabuntur & nemo in eis. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, deus nimis confortatus est principatus eorum. Dinumerabo eos & super arenam multiplicabuntur, exurrexi & adhuc sum tecum. Si occideris deus peccatores, uiri sanguinum declinate à me. Quia dicitis in cogitatione, accipiant in uanitate ciuitates suas. Nónne qui oderunt te domine oderam, & super inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderam illos, inimici facti sunt mihi. Proba me deus & scito cor meum, interroga me & cognosce semitas meas. Et uide si uia iniquitatis in me est, & deduc me in uia æterna.

In finem, psalmus Dauid.

CXXXIX

ERipe me domine ab homine malo, à uiro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates in corde, tota die constituebant prælia. Acuerũt linguam suam sicut serpentes, uenenum aspidum sub labijs eorum. Custodi me domine de manu peccatoris, ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos, absconderunt superbi laqueum mihi. Et funes extenderunt in laqueum, iuxta iter scandalum posuerũt mihi. Dixi domino, deus meus es tu, exaudi domine uocem deprecationis meæ. Domine domine uirtus salutis meæ, obumbrasti super caput meum in die belli. Ne tradas me domine à desiderio meo peccatori, cogitauerunt contra me, ne derelinquas me ne forte exaltentur. Caput circuitus eorum, labor labiorum ipsorum operiet eos. Cadent super eos carbones, in ignem deijcies eos, in miserijs nõ subsistẽt. Vir linguosus non dirigetur in terra, uirum iniustũ mala capient in interitu. Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis, & uindictam pauperum. Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo, & habitabunt recti cum uultu tuo.

Psalmus

Quia tu possedisti renes meos, orsus es me in utero matris meæ. Confitebor tibi quoniam terribiliter magnificasti me, mirabilia opera tua & anima mea nouit nimis. Non sunt operta ossa mea à te quibus factus sum in abscondito, imaginatus sum in nouissimis terræ. Informem adhuc me uiderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur, dies formati sunt & non est una in eis. Mihi autem quàm honorabiles facti sunt amici tui, deus quàm fortes pauperes eorum. Dinumerabo eos & arena plures erunt, euigilaui & adhuc sum tecum. Si occideris deus impium, uiri sanguinum declinate à me. Qui contradicent tibi scelerate, elevati sunt frustra aduersarij tui. Nónne odientes te domine odiui, & contra aduersarios tuos distabui. Perfecto odio oderam illos, inimici facti sunt mihi. Scrutare me deus & cognoscet cor meum, proba me & scito cogitationes meas. Et uide si uia doli in me est, & deduc me in uia æterna.

כִּי־אַתָּה קָנִיתָ כִלְיֹתָי תְּסֻכֵּנִי בְּבֶטֶן
אִמִּי׃ אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי
נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד׃
לֹא־נִכְחַד עָצְמִי מִמֶּךָּ אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי
בַסֵּתֶר רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ׃
גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל־סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ
יָמִים יֻצָּרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם׃ וְלִי
מַה־יָּקָרוּ רֵעֶיךָ אֵל מֶה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם׃
אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל יִרְבּוּן הֱקִיצוֹתִי
וְעוֹדִי עִמָּךְ׃ אִם־תִּקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע
וַאֲנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי׃ אֲשֶׁר
יֹמְרוּךָ לְמִזְמָה נָשׂוּא לַשָּׁוְא עָרֶיךָ׃
הֲלֹא־מְשַׂנְאֶיךָ יְהוָה אֶשְׂנָא וּבְתָקוֹמְמֶיךָ
אֶתְקוֹטָט׃ תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים
לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי׃ חָקְרֵנִי אֵל וְדַע
לִבָּבִי בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃ וּרְאֵה
אִם־דֶּרֶךְ אוֹצֵב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃

Victori Canticum Dauid.
CXL

ERue me domine ab homine malo, à uiris iniquis salua me. Qui cogitauerunt malitias in corde, tota die uersati sunt in prælijs.

Exacuerunt linguam suam quasi serpens, uenenum aspidis sub labijs eorum: semper.

Custodi me domine de manu impij, à uiro iniquitatum serua me, quia cogitauerunt supplantare gressus meos. Absconderunt superbi laqueum mihi, & funibus extenderunt rete iuxta semitam, offendiculum posuerunt mihi: semper. Dixi domino deus meus es tu, audi domine uocem deprecationis meæ. Domine deus fortitudo salutis meæ, protexisti caput meum in die belli. Ne des domine desideria impij, scelera eius ne effundantur & eleuentur: semper. Amaritudo coniuiuarum meorum, labor labiorum eorum operiet eos.

Cadent super eos carbones ignis, deijcies eos in foueas ut non consurgant. Vir linguosus non dirigetur in terra, uirum iniquũ mala capient in interitu. Scio quòd faciet dominus causam inopis, iudicia pauperum. Attamen iusti confitebuntur nomini tuo, habitabunt recti cum uultu tuo.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃
חַלְּצֵנִי יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ
חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת
בְּלֵב כָּל־יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃ שָׁנְנוּ
לְשׁוֹנָם כְּמוֹ־נָחָשׁ חֲמַת־עַכְשׁוּב תַּחַת
שְׂפָתֵימוֹ סֶלָה׃ שָׁמְרֵנִי יְהוָה מִיַּד
רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ
לִדְחוֹת פְּעָמָי׃ טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי
וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד־מַעְגָּל מוֹקְשִׁים
שָׁתוּ־לִי סֶלָה׃ אָמַרְתִּי לַיהוָה אֵל־
אָתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
יְהוִה אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי
בְּיוֹם נָשֶׁק׃ אַל־תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוֵי
רָשָׁע זְמָמוֹ אַל־תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה׃
רֹאשׁ מְסִבָּי עְמַל שְׂפָתֵימוֹ יְכַסֻּמוֹ׃
יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם
בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל־יָקוּמוּ׃ אִישׁ לָשׁוֹן
בַּל־יִכּוֹן בָּאָרֶץ אִישׁ־חָמָס רָע יְצוּדֶנּוּ
לְמַרְחֵפוֹת׃ יָדַעְתִּי כִּי־יַעֲשֶׂה
יְהוָה דִּין עֲנִי מִשְׁפַּט אֶבְיוֹנִים׃
אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים
אֶת־פָּנֶיךָ׃

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ϱμ

ΚΥριε ἐκέκραξα πρός σε, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρός σε. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή. θὲς κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ, μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐν χερσὶ πέτρας, οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδυνήθησαν, ὡσεὶ πάχος γῆς, ἐρρήγη ἐπὶ τῆς γῆς. Διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην, ὅτι πρός σε κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, καταμόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ὅ παρέλθω.

Σωτῆρος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ἀσηλαίῳ προσευχόμενον. ϱμα

ΦΩνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου τῷ θεῷ ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου. Ἐκέκραξα πρός σε κύριε, εἶπα σὺ εἶ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου, ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ϱμβ

ΚΥριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν, ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ ὁ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνή-

Psalmus Dauid. cxl

DOmine clamaui ad te, exaudi me: intende uoci meæ, quũ clamauero ad te. Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in cõſpectu tuo, eleuatio manuũ mearũ ſacrificiũ ueſpertinũ. Pone dñe cuſtodiã ori meo, & oſtiũ circunſtantiæ labijs meis. Non declines cor meũ in uerba malitiæ, ad excuſandas excuſationes in peccatis. Cũ hominibus operãtibus iniquitatẽ, & nõ cõmunicabo cũ electis eorũ. Corripiet me iuſtus in miſericordia & increpabit me, oleũ aũt peccatoris non impinguet caput meum. Qm̃ adhuc & oratio mea in beneplacitis eorũ, abſorpti ſunt iũcti petræ iudices eorũ. Audiẽt uerba mea qm̃ potuerũt, ſicut craſsitudo terræ erupta eſt ſup terrã. Diſsipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernũ, quia ad te dñe dñe oculi mei: in te ſperaui, non auferas animã meã. Cuſtodi me à laqueo quẽ ſtatuerũt mihi, & à ſcãdalis operãtiũ iniquitatẽ. Cadẽt in retiaculo eius peccatores, ſingulariter ſum ego donec trãſeam. Intelleẽt Dauid quũ eſſet in ſpelũca oratio

VOce mea ad dñm clamaui, uoce mea ad deũ deprecatus ſum. Effũdo in conſpectu eius orationẽ meã, tribulationẽ meã ante ipſum pronũcio. In deficiendo ex me ſpiritũ meũ, & tu cognouiſti ſemitas meas. In uia hac qua ambulabã, abſcõderũt laqueũ mihi. Conſiderabã ad dexterã & uidebam, & non erat qui cognoſceret me. Perijt fuga à me, & non eſt qui requirat animã meam. Clamaui ad te domine, dixi tu es ſpes mea, portio mea in terra uiuentiũ. Intẽde ad deprecationem meam, quia humiliatus ſum nimis. Libera me à perſequentibus me, quia confortati ſunt ſuper me. Educ de cuſtodia animam meam ad cõfitendum nomini tuo, me expectant iuſti donec retribuas mihi.

Pſalmus Dauid quando perſequebatur eum filius ſuus Abeſſalom. cxli

DOmine exaudi orationẽ meã, auribus percipe obſecrationẽ meam in ueritate tua, exaudi me in tua iuſtitia. Et non intres in iudiciũ cum ſeruo tuo, quia non iuſtificabit in cõſpectu tuo omnis uiuẽs. Quia perſequutus eſt inimicus animã meã, humiliauit in terra uitã meã. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi, & anxiatus eſt ſup me ſpiritus meus, in me turbatũ eſt cor meum.

Memor

Pſalmus Dauid.

CXLI

DOmine clamaui ad te feſtina mihi, exaudi uocem meam clamantis ad te. Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in cõſpectu tuo, eleuatio manuum mearum ſacrificium ueſpertinũ. Pone domine cuſtodiam ori meo, ſerua paupertatem labiorum meorum. Ne declines cor meum in uerbum malum uoluere cogitationes impias cum uiris operantibus iniquitatẽ, neq; comedere in delicijs eorum. Corripiat me iuſtus in miſericordia & arguat me, oleum amaritudinis nõ impinguet caput meum, quia adhuc oratio mea pro malicijs eorum. Sublati ſunt iuxta petram iudices eorũ, & audiẽt uerba mea quoniam decora ſunt. Sicut agricola cum ſcindit terram, ſic diſſipata ſunt oſſa noſtra in ore inferni. Quia ad te dñe deus oculi mei, in te ſperaui ne euacues animã meam. Cuſtodi me de manibus laquei quem poſuerunt mihi, de offendiculis operãtium iniquitatem. Incident in rete eius impij, ſimul autem ego tranſibo.

Eruditio Dauid, cum eſſet in ſpelunca, oratio. CXLII

VOce mea ad dominum clamaui, uoce mea ad dominum deprecatus ſum. Effundam in conſpectu eius eloquium meum, tribulationem meam coram illo annunciabo. Cum anxius in me fuerit ſpiritus meus, tu enim noſti ſemitam meam in uia hac qua ambulabo, abſconderunt laqueum mihi. Reſpice ad dexteram & uide quia nõ ſit qui agnoſcat me, perijt fuga à me, & nõ eſt qui quęrat animam meam. Clamaui ad te domine dixi tu es ſpes mea, pars mea in terra uiuẽtium. Auſculta deprecationem meam quoniam infirmatus ſum nimis, libera me à perſecutoribus meis, quoniã confortati ſunt ſuper me. Educ de carcere animam meam ut confiteatur nomini tuo, in me coronabuntur iuſti, cum retribueris mihi.

Pſalmus Dauid. CXLIII

DOmine exaudi orationẽ meam, auſculta deprecationem meam, in ueritate tua exaudi me in iuſtitia tua. Et non uenias ad iudicandum cum ſeruo tuo, quia non iuſtificabitur in cõſpectu tuo omnis uiuens. Perſecutus eſt enim inimicus animam meam, cõfregit in terra uitam meam, poſuit me in tenebris quaſi mortuos antiquos. Et anxius fuit in me ſpiritus meus, in medio mei ſollicitum fuit cor meum.

Recor

תְּהִלִּים

קמא

מִזְמוֹר לְדָוִד

יְהוָה קְרָאתִיךָ חוּשָׁה לִּי הַאֲזִינָה
קוֹלִי בְּקָרְאִי־לָךְ׃ תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת
לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת־עָרֶב׃
שִׁיתָה יְהוָה שֹׁמְרָה לְפִי נְצֹר־דֶּלֶת עַל־רְּ
שְׂפָתָי׃ אַל־תַּט לִבִּי לִדְבַר רָ
לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת בְּרֶשַׁע אֶת־אִישִׁים
פֹּעֲלֵי־אָוֶן וּבַל־אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם׃
יְהַלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ
אַל־יָנֵי רֹאשִׁי כִּי־עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם
׃ נִשְׁמְטוּ בִידֵי־סֶלַע שֹׁפְטֵיהֶם
וְשָׁמְעוּ אִמְרַי כִּי נָעֲמוּ׃ כְּמֹו פֹלֵחַ
וּבוֹקֵעַ כָּאָרֶץ נִפְזְרוּ עַצְמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל׃
כִּי אֵלֶיךָ יְהוִה אֲדֹנָי עֵינָי כִּכָּה
חָסִיתִי אַל־תֶּעֱרֹ נַפְשִׁי׃ שְׁמָרֵנִי מִיְּדֵי
פַח יָקְשׁוּ לִי וּמוֹקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
יִפְּלוּ בְמַכְמֹרָיו רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַ־
ד־אֶעֱבֹר׃

קמב

מַשְׂכִּיל לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ
בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃

קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶזְעָק קוֹלִי אֶל־יְהוָה
אֶתְחַנָּן׃ אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי צָרָתִי
לְפָנָיו אַגִּיד׃ בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי
וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֹרַח־זּוּ אֲ־שֶׁר־זָלַךְ
טָמְנוּ פַח לִי׃ הַבֵּיט יָמִין וּרְאֵה
וְ־אֵין־לִי מַכִּיר אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵ־ין
דֹּרֵשׁ לְנַפְשִׁי׃ זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה
אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים
׃ הַקְשִׁיבָה אֶל־רִנָּתִי כִּי־רַלּוֹתִי
בְּיֹאר הַצִּילֵנִי מִרֹּדְפַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃
הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהֹדוֹת אֶת־שְׁמֶךָ
בִּי יַכְתִּרוּן צַדִּיקִים כִּי תִגְמֹל עָלָי׃

קמג

מִזְמוֹר לְדָוִד

יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל־
תַּחֲנוּנַי בֶּאֱמוּנָתְךָ עֲנֵנִי בְצִדְקָתֶךָ׃
וְאַל־תָּבֹא בְמִשְׁפָּט אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי לֹא־יִצְדַּק
לְפָנֶיךָ כָּל־חָי׃ כִּי־רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי
דִּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי הוֹשִׁיבַנִי בְמַחֲשַׁכִּים
כְּמֵתֵי עוֹלָם׃ וַתִּתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי
בְּ־תוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי׃

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρός σε τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοι ἤλπισα. Γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρός σε ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε πρός σε κατέφυγον, δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καθισμα ιθ. ρμγ

Τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου. Ὑπεραστιστής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ. Ἄνθρωπῳ ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παρέρχονται. Κύριε κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται. Ἀστραπὴν ἀστραπῶν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι. Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ δόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἑδραιωμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, πόρκινα κεσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξῃρυγμένα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθυόντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν, οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς. Οὐκ ἔστι καταπτῶμα φραγμοῦ, οὐδὲ εἴσοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι, μακάριος ὁ λαός, οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

Αἴνεσις

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis, in factis manuū tuarū meditabar. Expandi manus meas ad te, anima mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe, defecit spiritus meus. Non auertas faciem tuam à me, & similis ero descēdentibus in lacum. Auditam fac mihi mane misericordiam tuā, quia in te speraui. Notā fac mihi uiam in qua ambulem, quia ad te leuaui animā meam. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi, doce me facere uoluntatē tuam, quia deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terrā rectam, propter nomē tuū dñe uiuificabis me in æquitate tua. Educes de tribulatione animā meā, et in misericordia tua disperdes inimicos meos. Et perdes omnes qui tribulant animā meam, quoniā ego seruus tuus sum.

Dauid aduersus Goliath. CXLIII

Benedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum. Misericordia & refugium meū, susceptor meus & liberator meus. Protector meus & in ipso speraui, qui subdis populum meum sub me. Dñe quid est homo quia innotuisti ei, aut filius hominis quia reputas eū? Homo uanitati similis factus est, dies eius sicut umbra prætereunt. Domine inclina cœlos tuos & descende, tange montes & fumigabunt. Fulgura coruscationem & dissipabis eos, emitte sagittas tuas & conturbabis eos. Emitte manum tuam de alto, eripe me & libera me de aquis multis, de manu filiorū alienorū. Quorū os locutū est uanitatem, et dextera eorū, dextera iniquitatis. Deus canticum nouū cantabo tibi in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutem regibus, qui redemisti Dauid seruum tuum, de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorū alienorū, quorū os locutū est uanitatē, & dextera eorū dextera iniquitatis. Quorū filij sicut nouellę plantationes, in iuuētute sua. Filiæ eorū cōpositæ, circūornatę ut similitudo templi. Promptuaria eorū plena eructantia ex hoc in illud. Oues eorū fœtosę, abundantes in egressibus suis, boues eorum crassæ. Non est ruina maceriæ, neq; transitus neq; clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt populū cui hęc sunt, beatus populus cuius dominus deus eius.

Laudatio

Recordabar dierum antiquorum, meditabar omnia opera tua, facta manuum tuarum loquebar. Expandi manus meas ad te, anima mea quasi terra sitiens ad te: semper. Cito exaudi me domine, defecit spiritus meus, ne abscondas faciem tuam à me, & comparabor descendentibus in lacum. fac me audire mane misericordiam tuam, quoniam in te confido: notam fac mihi uiam in qua ambulem, quoniam ad te leuaui animam meam.

Libera me de inimicis meis domine, à te protectus sum. Doce me ut faciam uoluntatem tuam, quia tu deus meus, spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam. Propter nomen tuum domine uiuificabis me, in iustitia tua educes de angustia animam meam. Et in misericordia tua dissipabis inimicos meos, & perdes omnes ligantes animam meam, ego enim sum seruus tuus.

זָכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם הָגִיתִי בְכָל־
מַעֲלָלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׂוֹחֵחַ׃
פָּרַשְׂתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְאֶרֶץ־עָיֵף לְךָ
סֶלָה׃ מַהֵר עֲנֵנִי יְהוָה כָּלְתָה רוּחִי
אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־
יוֹרְדֵי בוֹר׃ הַשְׁמִיעֵנִי בַבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ כִּי־בְךָ בָטָחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶרֶךְ זוּ אֵלֵךְ
כִּי אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי נַפְשִׁי׃ הַצִּילֵנִי
מֵאוֹיְבַי יְהוָה אֵלֶיךָ כִּסִּיתִי׃
לַמְּדֵנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כִּי־אַתָּה אֱלֹהָי
רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר׃
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה תְּחַיֵּנִי בְּצִדְקָתְךָ
תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי׃ וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית
אוֹיְבָי וְהַאֲבַדְתָּ כָּל־צוֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי־אֲנִי
עַבְדֶּךָ׃

Dauid. CXLIIII

קמד

לְדָוִד

BEnedictus dominus fortis meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum. Misericordia mea & fortitudo mea, auxiliator meus & saluator meus, scutum meum, & in ipso speraui qui subiecit populos mihi. Domine quid est homo quia agnoscis eum, filius hominis quia computas eum. Homo uanitati assimilatus est, dies eius quasi umbra pertransiens. Domine inclina cœlos tuos & descende, tange montes & fumigabunt. Mica fulmine & dissipa eos, mitte sagittam tuam & interfice illos. Extende manum tuã de excelso, libera me & erue me de aquis multis, de manu filiorum alienorum. Quorum os loquutum est uanitatem, & dextera eorum, dextera mendacij. Deus canticum nouum cantabo tibi, in psalterio decachordo psallam tibi. Qui dat salutem regibus, qui eruit Dauid seruum suum, de gladio pessimo. Libera me & erue me de manu filiorum alienorum, quorũ os loquutum est uanitatem, & dextera eorũ dextera mendacij. Vt sint filij nostri quasi plantatio crescens in adolescentia sua, filiæ nostræ quasi anguli, ornati ad similitudinem templi. Promptuaria nostra plena & superfundentia ex hoc in illud, pecora nostra in milibus, & innumerabilia in compitis nostris. Tauri nostri pingues, non est interruptio & non est egressus, & non est ululatus in plateis nostris. Beatus populus cuius talia sunt, beatus populus cuius dominus deus suus.

לְדָוִד

בָּרוּךְ יְהוָה צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב
אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה׃ חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי
מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי הָרוֹדֵד
עַמִּי תַּחְתָּי׃ יְהוָה מָה־אָדָם
וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן־אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ׃ אָדָם
לְהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר׃
יְהוָה הַט־שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ
׃ בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם שְׁלַח חִצֶּיךָ
וּתְהֻמֵּם׃ שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר׃
אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא וִימִינָם יְמִין
שֶׁקֶר׃ אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה
לָךְ בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אְזַמְּרָה־לָּךְ׃ הַנּוֹתֵן
תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹתֵחַ דָּוִד עַבְדּוֹ
מֵחֶרֶב רָעָה׃ פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד
בְּנֵי־נֵכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא וִימִינָם
יְמִין שֶׁקֶר׃ אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִעִים
מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזָוִיּוֹת
מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָל׃ מְזָוֵינוּ
מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל־זַן צֹאנֵנוּ
מַאֲלִפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ׃
אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת
וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבוֹתֵינוּ׃ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְּהוָה
אֱלֹהָיו׃

Αἴνεσις τῷ Δαυίδ. ρμδ

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνος. Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὰς δυνάμεις σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ, ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς κύριος ἐν πάσοις τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πάσαις ταῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑπερηκοντίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατῳκισμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας. Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τὴν δέησιν αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει. Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἀλληλούια, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμε

Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν. Μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα βρῶσιν τοῖς πεινῶσι.

Laudatio Dauid. CXLIIII

EXaltabo te deus meus rex, & benedicã nomini tuo in seculũ et in seculũ seculi. Per singulos dies benedicã tibi, & laudabo nomẽ tuum in seculũ & in seculũ seculi. Magnus dñs & laudabilis nimis, & magnitudinis eius nõ est finis. Generatio & generatio laudabũt opera tua, & potentiã tuã pronuntiabũt. Magnificentiã gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, & mirabilia tua narrabũt. Et uirtutem terribilium tuorũ dicent, & magnitudinem tuã narrabunt. Memoriam abundantiæ suauitatis tuæ eructabunt, & iustitia tua exultabũt. Miserator & misericors dñs, patiens & multum misericors. Suauis dñs uniuersis, & miserationes eius super omnia opera eius. Cõfiteantẽ tibi dñe omnia opera tua, & sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur. Vt notã faciant filijs hominũ potentiam tuam, & gloriam regni tui. Regnũ tuum, regnum omniũ seculorũ, & dominatio tua in omni generatiõe & generatione. Fidelis dominus in omnibus uerbis suis, & sanctus in omnibus operib. suis. Alleuat dñs omnes qui corruũt, & eriget omnes elisos. Oculi ouiũ in te sperãt, & tu das escam illorũ in tẽpore opportuno. Aperis tu manũ tuã, & imples omne animal benedictione. Iustus dñs in omnibus uijs suis, & sanctus in omnib. operibus suis. Prope est dñs omnibus inuocantibus, inuocantibus eum in ueritate. Voluntatẽ timentiũ se faciet, & deprecationẽ eorũ exaudiet, & saluos faciet eos. Custodit dñs omnes diligẽtes se, & omnes peccatores disperdet. Laudationẽ domini loquetur os meũ, & benedicat omnis caro nomini sancto eius, in seculum & in seculum seculi.

Alleluia. Aggei & Zachariæ. CXLV

LAuda anima mea dñm, laudabo dominũ in uita mea, psallam deo meo quandiu fuero. Nolite confidere in principibus, in filijs hominũ in quibus non est salus. Exibit spiritus eius & reuertetur in terrã suam, in illa die peribũt omnes cogitatiões eorũ. Beatus cuius deus Iacob adiutor eius, spes eius in domino deo ipsius, qui fecit cœlũ & terram, mare & omnia quæ in eis sunt. Qui custodit ueritatẽ in seculum, facit iudicium iniuriam patiẽtibus, dat escam esurientibus.

Dominus

Laudatio Dauid.

CXLV

EXaltabo te deus meus rex, & benedicam nomini tuo in æternum & ultra. In omni die benedicam tibi, & laudabo nomen tuum in sempiternum iugiter. Magnus dominus & laudabilis nimis, & magnificentiæ eius nō est inuentio. Generatio ad generationem laudabit opera tua, & fortitudines tuas annuntiabunt. Decorem gloriæ magnitudinis tuæ, & uerba mirabilium tuorum loquar. Et fortitudinem horribilium tuorum loquentur, & magnitudines tuas narrabunt. Memoriam multæ bonitatis tuæ loquentur, & iustitias tuas laudabūt. Clemens & misericors dominus, patiens & multę miserationis. Bonus dominus omnibus, & misericordiæ eius in uniuersa opera eius. Confiteantur tibi domine omnia opera tua, & sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent, & fortitudines tuas loquentur. Vt ostendant filijs hominū fortitudines eius, & gloriam decoris regni eius. Regnum tuum, regnum omniū seculorum, & potestas tua in omni generatione & generationem. Sustentat dominus omnes corruentes, & erigit omnes iacentes. Oculi omnium in te sperant, & tu das eis escam suam in tempore suo. Aperis manus tuas, & imples omne animal refectione. Iustus dominus in omnibus uijs suis, & sanctus in omnibus operibus suis. Iuxta est dominus omnibus qui inuocant illum, omnibus qui inuocant illum in ueritate. Placitum timentiū se faciet, & clamorem eorum exaudiet & saluabit eos. Custodit dominus omnes diligētes se, & uniuersos impios conteret. Laudem domini loquetur os meū, & benedicet omnis caro nomini sancto eius in æternum & iugiter.

Halleluia.

CXLVI

LAuda anima mea dominum. Laudabo dominū in uita mea, cantabo deo meo quandiu sum. Nolite confidere in principibus, in filio hominis cui non est salus. Egredietur spiritus eius et reuertetur in humum suam, in die illa peribunt cogitationes eius. Beatus cuius deus Iacob auxiliator eius, spes eius in domino deo suo. Qui fecit coelos & terram, mare & omnia quæ in eis sunt, qui custodit ueritatem in sempiternum. Qui facit iudicium calumniam sustinentibus & dat panem esurientibus, dominus soluit uinctos. Dominus

תהלים

קמה

תְּהִלָּה לְדָוִד

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ
וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל
יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ
יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ
יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־
טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן
וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃
טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־
מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־
עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃
צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בֶּאֱמֶת׃ רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־
אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃
תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר
שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

קמו

הַלְלוּיָהּ

הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃
אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי
בְּעוֹדִי׃ אַל־תִּבְטְחוּ בִּנְדִיבִים בְּבֶן־
אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה׃ תֵּצֵא
רוּחוֹ יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ
עִשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
שִׂבְרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה
שָּׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נוֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃

Κύριος λύει πεπεδημένους, κύριος σοφοῖ τυφλούς. Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους, ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Αλληλούια, ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμθ

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, ᾧ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἶνος. οἰκοδομῶν Ἰερουσαλὴμ ὁ κύριος, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ συνάξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλῆθος ἀστέρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀναλαμβάνων πραΰς ὁ κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, καὶ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν. Καὶ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τοῦ ἀνθρώπου. Διδόντι τοῖς κτήνεσι βορὰν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ ἰσχύι τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Αλληλούια. ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμ

Παίνει Ἰερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἶνει τὸν θεόν σου Σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὁ θεὶς τὰ ὅριά σου εἰρηνικούς, καὶ σίτου πυρῶν ἐμπιπλῶν. Ὁ ἀποστέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντι χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντες. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, καὶ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Αλληλούια. ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμα

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου. ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν

Dominus ſoluit compeditos, dominus illuminat cæcos. Dominus erigit eliſos, dñs diligit iuſtos. Dñs cuſtodit aduenas, pupillum & uiduam ſuſcipiet, & uiā peccatorū diſperdet. Regnabit dominus in ſecula, deus tuus Sion, in generationem & generationem.

Alleluia. Aggæi & Zachariæ. CXLVI

Laudate dñm quoniam bonus eſt pſalmus, deo noſtro ſit iucūda laudatio. Aedificans Hieruſalem dominus, diſperſiones Iſraelis congregabit. Qui ſanat cōtritos corde, & alligat cōtritiones eorū. Qui numerat multitudinē ſtellarū, & omnibus eis nomina uocās. Magnus dñs noſter & magna uirtus eius, & ſapientiæ eius non eſt numerus. Suſcipiēs manſuetos dñs, humilians autem peccatores uſq; ad terram. Præcinite dño in confeſsione, pſallite deo noſtro in cithara. Qui operit cœlum nubibus, & parat terræ pluuiam. Qui producit in montibus fœnū, & herbam ſeruituti hominū. Qui dat iumēntis eſcam ipſorū, & pullis coruorū inuocantibus eum. Non in fortitudine equi uoluntatem habebit, nec in tibijs uiri beneplacitū erit ei. Beneplacitū eſt dño ſuper timētes eū, & in eis qui ſperāt ſuper miſericordia eius.

Alleluia. Aggæi & Zachariæ. CXLVII

Lauda Hieruſalem dñm, lauda deum tuum Sion. Quoniā confortauit ſeras portarum tuarum, benedicit filijs tuis in te. Qui poſuit fines tuos pacem, & adipe frumenti ſatiat te. Qui emittit eloquium ſuum terræ, uelociter currit ſermo eius. Qui dat niuem ſicut lanam, nebulam ſicut cinerem ſpargit. Mittit cryſtallum ſuum ſicut buccellas, ante faciem frigoris eius quis ſuſtinebit? Emittet uerbum ſuum & liquefaciet ea, flabit ſpiritus eius & fluent aquæ. Qui annunciat uerbum ſuum Iacob, iuſtitias & iudicia ſua Iſrael. Non fecit taliter omni nationi, & iudicia ſua non manifeſtauit eis.

Alleluia. Aggæi & Zachariæ. CXLVIII

Laudate dominū de cœlis, laudate eum in excelſis. Laudate eum omnes angeli eius, laudate eum omnes uirtutes eius. Laudate eum ſol & luna, laudate eū omnes ſtellę & lumen. Laudate eum cœli cœlorum, & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt laudent nomē domini. Quia ipſe dixit & facta ſunt, ipſe mandauit & creata ſunt.

Statuit

Dominus illuminat cæcos, dominus erigit allisos, dominus diligit iustos. Dominus custodit aduenas, pupillum & uiduam suscipiet, & uiam impiorum conteret. Regnabit dominus in æternũ, deus tuus Sion, in generationem & generationem. Halleluia.

CXLVII

LAudate dominum quoniam bonum est canticum dei nostri, quoniam decorum est pulchra laudatio. Aedificabit Hierusalem dominus. eiectos Israel congregabit. Qui sanat contritos corde & alligat plagas eorum. Qui numerat multitudinem stellarum et omnes nomine suo uocat. Magnus dominus noster & multus fortitudine, & prudentiæ eius non est numerus. Suscipiens mansuetos dominus, humilians impios usque ad terram. Canite domino in cõfessione, canite deo nostro in cithara. Qui operit cœlos nubibus & præbet terræ pluuiam, & oriri facit in montibus germen. Qui dat iumentis panem suum, filijs corui clamantibus. Non est in fortitudine equi uoluntas eius, neque in tibijs uiri placetur ei. Placetur domino in his qui timent eum, & expectant misericordiam eius. Lauda Hierusalem dominum, cane deum tuum Sion. Quia confortauit uectes portarum tuarum, benedixit filijs tuis in medio tui. Qui posuit terminum tuum pacem, adipe frumenti saturauit te. Qui emittit eloquium suum terræ, uelociter currit uerbum eius. Qui dat niuem quasi lanã, pruinas quasi cinerem spargit. Proijcit glaciem suam quasi buccellas, ante faciẽ frigoris eius quis stabit? Mittet uerbum suum & soluet illa, spirabit spiritu suo & fluent aquæ. Qui annunciat uerbum suum Iacob, præcepta sua & iudicia sua Israel. Non fecit similiter omni genti, & iudicia eius nõ cognoscent. Halleluia.

Halleluia. CXLVIII

LAudate dominum de cœlis, laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes angeli eius. laudate eum omnes exercitus eius. Laudate eum sol & luna, laudate eum omnes stellæ luminis. Laudate eum cœli cœlorum & aquæ quæ super cœlos sunt. Laudent nomen domini, quoniã ipse mandauit & creata sunt.

Statuit

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, υἱοῖς Ισραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Αλληλούϊα. ρμθ

ΑΣατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ισραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ υἱοὶ Σιὼν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται οἱ ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τὰ κοίτη αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λαρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμὸς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αλληλούϊα. ρν

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐηχοῖς, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

ΤΕΛΟΣ

Statuit ea in seculum & in seculũ seculi, præceptum posuit & non præteribit. Laudate dominũ de terra, dracones & omnes abyssi. Ignis, grãdo, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt uerbum eius. Montes & omnes colles, ligna fructifera & omnes cedri. Bestiæ & uniuersa pecora, serpentes & uolucres pennatę. Reges terræ & omnes populi, principes & omnes iudices terræ. Iuuenes & uirgines, senes cum iunioribus laudẽt nomen domini, quia exaltatum est nomen eius solius. Confessio eius super cœlũ & terram, & exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnibus sanctis eius, filijs Israel populo appropinquanti sibi.

Alleluia. CXLIX

CAntate domino canticum nouũ, laus eius in ecclesia sanctorum. Lætetur Israel in eo qui fecit eum, & filij Sion exultent in rege suo. Laudent nomẽ eius in choro, in tympano & psalterio psallant ei. Quia bene placitũ est domino in populo suo, & exaltauit mansuetos in salute. Exultabũt sancti in gloria, lætabũtur in cubilibus suis. Exultationes dei in gutture eorũ, & gladij ancipites in manibus eorum. Ad faciendam uindictam in nationibus, increpationes in populis. Ad alligandos reges eorum in compedibus, & nobiles eorũ in manicis ferreis. Vt faciant in eis iudicium conscriptũ, gloria hęc est omnibus sanctis eius.

Alleluia. CL

LAudate dominum in sanctis eius, laudate eum in firmamento uirtutis eius. Laudate eum in uirtutibus eius, laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius. Laudate eum in sono tubæ, laudate eum in psalterio & cithara. Laudate eum in tympano & choro, laudate eum in chordis & organo. Laudate eum in cymbalis bene sonantibus, laudate eum in cymbalis iubilationis, omnis spiritus laudet dominum.

FINIS.

Statuit ea in ſeculum & in æternum, præceptum dedit & non præteribit. Laudate dominum de terra, dracones & omnes abyſsi. Ignis & grando, nix & glacies, uĕtus, turbo quæ facitis ſermonem eius. Montes & omnes colles, lignum frugiferum & uniuerſæ cedri. Beſtiæ & omnia iumenta, reptilia & aues uolantes. Reges terræ & omnes populi, principes & uniuerſi iudices terræ. Iuuenes & uirgines, ſenes cum pueris. Laudent domini quoniam ſublime nomĕ eius ſolius, gloria eius in cœlo & in terra. Et exaltauit cornu populi ſui, laus omnibus ſanctis eius, filijs Iſrael populo appropinquanti ſibi. Halleluia.

Halleluia. CXLIX

CAntate domino canticum nouum, laus eius in congregatione ſanctorum. Lætetur Iſrael in factore ſuo, filij Sion exultent in rege ſuo. Laudent nomen eius in choro, in tympano & cithara cantent ei. Quia complacet ſibi dominus in populo ſuo, exaltabit manſuetos in Ieſu. Exultabŭt ſancti in gloria, laudabŭt in cubilibus ſuis. Exaltationes dei in gutture eorŭ, & gladij ancipites in manibus eorum. Ad faciendam uindictam in gentibus, increpationes in populis. Vt alligĕt reges eorum catenis, & inclytos eorŭ in compedibus ferreis. Vt faciant in eis iudicium conſcriptŭ, decor eſt omnium ſanctorum eius. Halleluia.

Halleluia. CL

LAudate dominum in ſancto eius, laudate eum in fortitudine potentiæ eius. Laudate eum in fortitudinibus eius, laudate eum iuxta multitudinem magnificentiæ ſuæ. Laudate eum in clangore buccinæ, laudate eum in pſalterio & cithara. Laudate eum in tympano & choro, laudate eum in chordis & organo. Laudate eum in cymbalis ſonantibus, laudate eum in cymbalis tinnientibus. Omne quod ſpirat, laudet dominum. Halleluia.

FINIS.

תהלים

וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חֹק נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ
תַּנִּינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג
וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃
הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃
הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃
מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־
שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת
זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ
וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם־קְרֹבוֹ
הַלְלוּיָהּ׃

קמח

הַלְלוּיָהּ׃

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ
בִּקְהַל חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־
לוֹ׃ כִּי־רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפַאֵר
עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃
רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם
׃ לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת
בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים
וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בָרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא־לְכָל־חֲסִידָיו
הַלְלוּיָהּ׃

קנ

הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ
עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃
הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֻגָב׃ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל־
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

תם ונשלם

IN LITERAS HEBRAEAS

INSTITVTIVNCVLA C. P.

Saĕn	Vou		He	Doleth	Gimel	Beth	Aleph ſonat uo-
s lene	u uocalis,	u conſonans	h lene	d	g	b f	cem additam.
ו	ו	ו	ה	ד	ג	ב ב	א

Nun	Mem	Lamed	Caf	Iod	Teth	Heth
n finale, n	m finale, m	l	ch finale, c	ch i conſonans	t	h forte
ן נ	ם מ	ל	ך כ	י	ט	ח

Rhes	Kuph	Zade	Phe	Ain ut	Samech
r	k q	s ſtridulũ finale, s ſtridulum	f finale, p f	aleph	s acutum
ר	ק	ץ צ	ף פ	ע	ס

Sic uides literarum no-	Thau	Sin	
mina uigintiduo eſſe	t th bleſum	s acutum,	s pingue
	ת ת	שׂ	שׁ

PVNCTA VOCALIA

ſ v b literis punctum ‒ uocatur patha, ſignificat a clarum.
Camez ‒ a obſcurum, quaſi o.
Cere ‒ e. rictu ſtrictiore.
Sægol ∴ æ, apertiore rictu.
Kybuz ׃ u, mixtum cum i.

Punctum unicum ſupra læuam literæ nominant holem, notat o commune.
Incluſum in literam Vou וֹ ſureck dicitur, ſonat u uocalem.
Sub litera He uel intra ה terminante dictionem non legitur, quod non ſit uocalis.
In alijs literis ſignificat duplicitatem uel duriorem prolationem, & dages uocatur.
Sub literis ſcriptum, hirick dicitur, i uocalem ſignat.

Duplex hæc pũctuatio : ſeua dicitur uel hateph: legitur e uel a breuiſsime, ſi ea cui iungitur conſonans, aliter audiri nequeat: aut per dages dupletur, alioquin omnino nõ legitur. Componitur etiam cum ‒ ֵ & ∴ punctis, & ea raptim legi debere ſignificat.

Nota ſonum literarum in pronunciatione citius audiri quàm punctorum uocalium annexorum, excepto ה & ע in calce dictionum non ha, ſed ah legatur.

Item Iod litera terminãs dictionem pro i legitur uocali, ſi præcedat holem, ſureck aut patach, aliàs nunquam legitur, ſicut nec א & ה niſi punctentur.

FINIS.

Index ternionum.

A B C D E F G H I K L M N O P Q.

Terniones omnes.

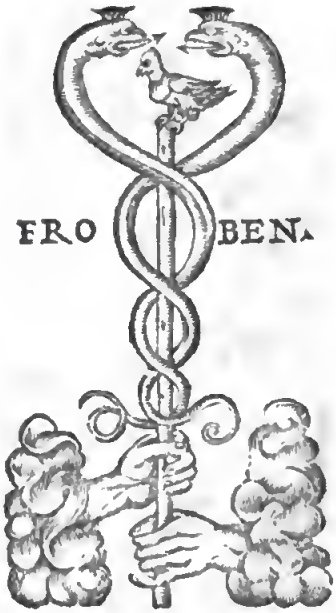
FRO
BEN.